

Europa-
Kommissionen

Nøgledata om undervisning i sprog i skolerne i Europa

2023 udgave | Eurydice
rapport

Sport
Jean Monnet
Ungdommen
Højere uddannelse
Erhvervsuddannelse
Voksenuddannelse

Erasmus+
Berige liv, åbne sind

Skoleundervisning

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på internettet (<http://europa.eu>).

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2023

Udskriv ISBN 978-92-9488-108-3 ISSN 1830-2076 doi:10.2797/737474 EC-XA-22-001-EN-C

PDF ISBN 978-92-9488-107-6 doi:10.2797/529032 EC-XA-22-001-EN-N

© **Forvaltningsorganet for Uddannelse og Kultur, 2023**

Kommissionens politik for videreanvendelse gennemføres ved Kommissionens afgørelse 2011/833/EU af 12. december 2011 om videreanvendelse af Kommissionens dokumenter (EUT L 330 af 14.12.2011, s. 39 — <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2011/833/oj>).

Medmindre andet er angivet, er genbrug af dette dokument tilladt under Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) licens (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Det betyder, at genbrug er tilladt, forudsat at der gives passende kredit, og eventuelle ændringer er angivet.

For enhver brug eller reproduktion af elementer, der ikke ejes af EU, kan det være nødvendigt at indhente tilladelse direkte fra de respektive rettighedshavere. EU ejer ikke ophavsretten i forbindelse med billeder, der ikke er forsynet med ophavsretsindikatoren © Den Europæiske Union.

KREDITTER

Forsidebillede: © Julia Tim/stock.adobe.com; © alt bagel/stock.adobe.com;

© Alice/stock.adobe.com; © VectorPunks/stock.adobe.com;

© ok_creation/stock.adobe.com.

*Europo
Demokratio
Esperanto*

Dokument udarbejdet af Pierre Dieumegard for [Europa-demokrati-Esperanto](#)

Formålet med dette "foreløbige" dokument er at gøre det muligt for flere mennesker i Den Europæiske Union at få kendskab til dokumenter, der er udarbejdet af Den Europæiske Union (og finansieres af deres skatter). **Uden oversættelser er folk udelukket fra debatten.**

This dokument var [kun på engelsk i en pdf-fil](#). Fra denne oprindelige fil lavede vi en odt-fil, udarbejdet af Libre Office-software, til maskinoversættelse til andre sprog. [Resultaterne er nu tilgængelige på alle officielle sprog.](#)

Det er ønskeligt, at EU-administrationen overtager oversættelsen af vigtige dokumenter. "Vigtige dokumenter" er ikke kun love og bestemmelser, men også de vigtige oplysninger, der er nødvendige for at træffe informerede beslutninger sammen.

For at diskutere vores fælles fremtid sammen, og for at muliggøre pålidelige oversættelser, ville det internationale sprog esperanto være meget nyttigt på grund af dets enkelhed, regelmæssighed og nøjagtighed.

Kontakt os:

[Kontaktto \(europokune.eu\)](mailto:europokune.eu)

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa 2023 udgave

Betænkning af Eurydice

Det Europæiske
Forvaltningsorgan for
Uddannelse og Kultur

Dette dokument blev offentliggjort af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA; Platforme, studier og analyseenhed).

Anfør venligst denne publikation som:

Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2023. *Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave*, Eurydice-rapport, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Manuskript afsluttet i februar 2023.

© Forvaltningsorganet for Uddannelse og Kultur, 2023

Reproduktion er tilladt med kildeangivelse.

Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur
Enhed for platforme, studier og analyse
Avenue du Bourget 1 (J-70 — enhed A6)
Be-1049 Bruxelles
Tlf. + 32 22995058
Fax + 32 22921971
E-mail: eacea-eurydice@ec.europa.eu
Hjemmeside: <http://eurydice.eacea.ec.europa.eu>

FORORD

En berømt filosof sagde engang: Grænserne for mit sprog betyder grænserne for min verden. Men når dit sprog bliver to sprog, tre sprog eller ti sprog, begynder grænserne virkelig at sløre. På sprog tænker vi, føler, forestiller og planlægger. De dikterer, hvordan vi kommunikerer vores viden, tro, erfaring, lyst. Sprog er, hvordan vi afslører os selv, og hvordan vi forstår andre. Når alt kommer til alt, bruger vi sprog til at skabe forandring i samfundet og til at opfinde vores fremtid.

Sprog er således centrale for vores liv og spiller en grundlæggende rolle i undervisningen. Europa er et sprogligt mangfoldigt kontinent. Sproglig

mangfoldighed er også en realitet i mange af vores skoler. Denne virkelighed giver rige muligheder for alle studerende, især ved at fremme deres interesse i den brede verden og udvikle deres interkulturelle færdigheder. Ikke desto mindre skal vi være opmærksomme på at støtte elever, der lærer i skolen på et andet sprog end deres hjem eller første sprog.

Støtte til sprogdiversitet og sprogindlæring har været en konstant politisk linje i Den Europæiske Union (EU). Europas egen sproglige mangfoldighed og EU's tidlige ambition om at skabe et fælles rum, hvor folk kan bevæge sig frit på tværs af grænserne, opfordrede til stærke tilsagn om at fremme sprogindlæring.

Inden for uddannelse er vores mål mere specifikt at opbygge et europæisk uddannelsesområde, hvor alle unge modtager uddannelse af høj kvalitet. I den forbindelse er beherskelse af sprog en nøglekompetence, der åbner døre for uovertrufne lærings erfaringer i og uden for Europa. Faktisk har vi i mange år ført en politik, der tilskynder alle unge til at tilegne sig fremmedsprogs kompetencer fra en tidlig alder, således at de ved afslutningen af ungdomsuddannelserne er i stand til at beherske to sprog ud over skolesproget. Indsatsen skal fortsætte og endda accelerere i denne retning.

For at kunne levere sprogundervisning af høj kvalitet i skolerne går vi ind for en omfattende tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring. Vores tilgang omfatter flersprogethed i skolerne og fremmer udviklingen af generel sprogbevidsthed blandt undervisere. Det tilskynder f.eks. til samarbejde mellem sproglærere og andre lærere ved hjælp af innovative, inkluderende og flersprogede tilgange til undervisning og fremme af lærings erfaringer i udlandet for studerende og lærere gennem Erasmus+programmet.

Denne rapport indeholder data og komparative analyser for en lærerig indsigt i sprogundervisning i europæiske lande. Du kan f.eks. opdage, at studerende i grundskolen i hele EU lærer et fremmedsprog fra en yngre alder end nogensinde før. Og engelsk er det mest indlærte fremmedsprog, idet over 98 % af eleverne på sekundærtrinet lærer det på EU-plan.

Med hensyn til det andet fremmedsprog er der imidlertid behov for en større indsats, da vi ikke ser nogen mærkbar forbedring.

Jeg er overbevist om, at denne betænkning vil være til stor støtte for uddannelsespolitiske beslutningstagere og interessenter, udforme og gennemføre politikker på området og i sidste ende arbejde hen imod en forbedring af sprogundervisningen i vores skoler og en aktiv fremme af sproglig mangfoldighed.

Mariya Gabriel

Kommissær med ansvar for innovation, forskning, kultur, uddannelse og ungdom

Oversigt over indhold

FORORD.....	5
KODER OG FORKORTELSER.....	10
INTRODUKTION.....	12
RESUMÉ.....	15
KAPITEL A: KONTEKST.....	22
KAPITEL B — ORGANISATION.....	31
AFSNIT I — BYGNINGER.....	31
AFSNIT II — DIVERSITETEN AF DE SPROG, DER TILBYDES.....	44
KAPITEL C MEDINDFLYDELSE.....	60
AFDELING I — ANTAL FREMMEDSPROG, DER LÆRES AF STUDERENDE.....	60
AFDELING II — DE STUDERENDES FREMMEDSPROG.....	75
KAPITEL D LÆRERE.....	92
AFDELING I — KVALIFIKATIONER OG UDDANNELSE.....	92
AFSNIT II — TVÆRNATIONAL MOBILITET.....	102
KAPITEL E UNDERVISNINGSPROCESSER.....	113
AFSNIT I — UNDERVISNINGSTID OG LÆRINGSRESULTATER.....	113
AFSNIT II — FORANSTALTNINGER TIL STØTTE FOR AFPRØVNING OG SPROGINDLÆRING.....	132
REFERENCER.....	139
ORDLISTE.....	141
STATISTISKE DATABASER OG TERMINOLOGI.....	145
BILAG.....	147
BILAG 1: DETALJEREDE STATISTISKE DATA.....	147
BILAG 2: CLIL I GRUNDSKOLEN OG DEN ALMENE GYMNASIAL UDDANNELSE.....	164
ANERKENDELSER.....	169

Figur Indeks

Figur A1: Statslige sprog og regionale sprog, mindretalssprog eller ikketerritoriale sprog med officiel status, 2021/2022.....	23
Figur A2: Procentdel af 15-årige elever, der primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, 2018	26
Figur A3: Procentdele af indvandrere og ikke-indvandrere 15-årige studerende efter sprog, der tales hjemme, 2018.....	28
Figur A4: Procentdel af 15-årige elever, der går i skoler, hvor mere end 25 % af eleverne primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, 2018.....	30
Figur B1: Startalder, hvor første og andet fremmedsprog er obligatoriske fag for alle elever i førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og/eller almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 0–3), 2021/2022.....	33
Figur B2: Periode, hvor det var obligatorisk at lære et fremmedsprog i førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og/eller almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 0–3) i 2021/2022 og forskelle fra 2002/2003.....	35
Figur B3: Periode, hvor det i 2021/2022 var obligatorisk at lære to fremmedsprog i grundskolen og/eller den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3) og forskelle i forhold til 2002/2003.....	37
Figur B4: Fremmedsprog, der stilles til rådighed som en rettighed og som obligatoriske fag for alle studerende i grundskolen og/eller den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3), 2021/2022.....	39
Figur B5: Forskel mellem studerende på almen uddannelse og erhvervsuddannelsesstuderende i antallet af år, der er brugt på at lære et fremmedsprog som obligatorisk fag, 2021/2022.....	41
Figur B6: Forskel mellem studerende på almen uddannelse og erhvervsuddannelsesstuderende i antallet af år, der er brugt på at lære to fremmedsprog samtidig som obligatoriske fag, 2021/2022.....	42
Figur B7: Specifikke fremmedsprog obligatoriske for alle studerende på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1–2), 2021/2022.....	45
Figur B8: Fremmedsprog, der er specificeret i styringsdokumenter på øverste niveau for undervisning på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022.....	47
Figur B9: Regionale sprog eller mindretalssprog, der specifikt henvises til i styringsdokumenter på højt niveau for undervisning på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022.....	50
Figur B9: Regionale sprog eller mindretalssprog, der specifikt henvises til i styringsdokumenter på højt niveau for undervisning på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022.....	51
Figur B10: Studier af klassisk græsk og latin i almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 2–3), 2021/2022.....	54
Figur B11: Ret til undervisning i hjemmesprog for studerende med indvandrerbaggrund i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022.....	56
Figur B12: Eksistensen af CLIL-programmer og status for de sprog, der anvendes i CLIL på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022.....	58
Figur C1a: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), efter antal sprog, 2020.....	62
Figur C1b: Procentdel af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), efter alder, 2020.....	62
Figur C2: Tendenser i andelen af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), 2013 og 2020.....	64
Figur C3: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog på sekundærtrinnet (ISCED 2), efter antal sprog, 2020.....	65

Figur C4: Tendenser i andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog på sekundærtrinnet (ISCED 2), 2013 og 2020.....	67
Figur C5: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog på gymnasialt niveau (ISCED 3), efter antal sprog, 2020.....	69
Figur C6: Tendenser i andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog i ungdomsuddannelserne (ISCED 3), 2013 og 2020.....	71
Figur C7: Gennemsnitligt antal fremmedsprog pr. elev på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020. .	73
Figur C8: Det mest indlærte fremmedsprog på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020.....	76
Figur C9: Lande med en høj procentdel af studerende (mere end 90 %) som lærer engelsk i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020.....	77
Figur C10: Det næstmest indlærte fremmedsprog i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020.	79
Figur C11: Fremmedsprog, bortset fra engelsk, fransk, tysk og spansk, der læres af mindst 10 % af eleverne på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020.....	81
Figur C12: Tendenser i procentdelen af studerende, der lærer engelsk i grundskolen og den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3), 2013 og 2020.....	83
Figur C13: Tendenser i procentdelen af studerende, der lærer fransk i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse (ISCED 1-3), 2013 og 2020.....	85
Figur C14: Tendenser i procentdelen af studerende, der lærer tysk i grundskolen og den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3), 2013 og 2020.....	86
Figur C15: Tendenser i andelen af studerende, der lærer spansk inden for almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 2–3), 2013 og 2020.....	88
Figur C16: Forskelle i andelen af studerende, der lærer engelsk i almen og erhvervsfaglig gymnasial uddannelse (ISCED 3), 2020.....	90
Figur D1: Fagspecialisering af fremmedsproglærere i grundskolen (ISCED 1), 2021/2022.....	93
Figur D2: Kvalifikationer, der kræves for at arbejde i skoler, der tilbyder CLIL type A-undervisning i grundskoleundervisning og almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022.....	95
Figur D3: Procentdel af lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som har haft undervisning i flersprogede eller multikulturelle miljøer, 2018.....	98
Figur D4: Eksempler på centrale termer, der beskriver CPD-aktiviteter vedrørende "sprogbevidsthed i skolerne", 2021/2022.....	101
Figur D5: Eksistensen af anbefalinger på øverste niveau om indholdet af ITE for potentielle fremmedsproglærere og den periode, der skal tilbringes i målsproglandet, 2021/2022.....	103
Figur D6: Procentdel af moderne fremmedsproglærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som har været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, 2013 og 2018.....	105
Figur D7: Finansieringsordninger, der stilles til rådighed af topmyndigheder til støtte for tværnational mobilitet for fremmedsproglærere i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse (ISCED 1-3), 2021/2022.....	106
Figur D8: Procentdel af mobile moderne fremmedsproglærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som er rejst til udlandet i erhvervsmæssigt øjemed med støtte fra et mobilitetsprogram, 2018.....	108
Figur D9: Procentdel af mobile lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2) efter erhvervsmæssig grund til at rejse til udlandet, EU-plan, 2018.....	110
Figur D10: Procentdel af mobile fremmedsproglærere på sekundærtrinnet (ISCED 2) om lange og korte ophold i udlandet, 2018.....	112
Figur E1: Antal obligatoriske fremmedsprogundervisningstimer i løbet af et fiktivt år i grund- og fuldtidsundervisningen på det obligatoriske gymnasium, 2020/2021.....	115
Figur E2: Antal timer pr. fiktivt år, der er afsat til undervisning i det første og andet fremmedsprog som obligatoriske fag i den obligatoriske almene uddannelse, 2020/2021.....	118

Figur E3: Forholdet mellem undervisningstiden for det første fremmedsprog og antallet af lønklasser, hvor dette sprog undervises i obligatorisk almen uddannelse på fuld tid, 2020/2021.....	120
Figur E4: Undervisningstid, der afsættes til fremmedsprog som obligatoriske fag, som en andel af den samlede undervisningstid i grundskole- og fuldtidsundervisningen, 2020/2021.....	123
Figur E5: Ændringer (i procent) af den anbefalede minimumsundervisningstid pr. fiktiv år, der tildeles fremmedsprog som obligatoriske fag mellem 2013/2014 og 2020/2021.....	125
Figur E6: Forventet minimumsuddannelsesniveau for første og andet fremmedsprog ved afslutningen af en videregående og generel gymnasial uddannelse (ISCED 2–3), 2021/2022.....	129
Figur E7: Fremmedsprog testet ved hjælp af nationale prøver i almen gymnasial uddannelse (ISCED 3), 2021/2022.....	133
Figur E8: Test af skolesproget ved afslutningen af førskoleundervisningen (ISCED 0) og/eller begyndelsen af grundskolen (ISCED 1), 2021/2022.....	136
Figur E9: Støtteforanstaltninger til sprogindlæring for nyankomne migrantstuderende på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1–2), 2021/2022.....	138

KODER OG FORKORTELSER

Landekoder

Den Europæiske Union	DET ER Italien	Den Europæiske Frihandelssammenslutning og kandidatlandene
	CY Cypern	
Medlemsstaterne	LV Letland	AL Albanien
VÆR Belgien	LT Litauen	BA Bosnien-Hercegovina
Vær fr Belgien — Det franske fællesskab	LU Luxembourg	CH Schweiz
I nærheden af Belgien — Tysktalende komunitet	HU Ungarn	ER Island
Vær nl Belgien — Det flamske fællesskab	MT Malta	LI Liechtenstein
BG Bulgarien	NL Nederlandene	MIG Montenegro
CZ Tjekkiet	PÅ Østrig	MK Nordmakedonien
DK Danmark	PL Polen	NEJ Norge
DE Tyskland	PT Portugal	I NÆRHEDEN AF RS Serbien
EE Estland	RO Rumænien	I NÆRHEDEN AF TR I nærheden af Tjürkiye
IE Irland	SI Slovenien	
EL Grækenland	SK Slovakiet	
ES Spanien	FI Finland	
FR Frankrig	SE Sverige	
HR Kroatien		

Andre koder

(:) eller: Data er ikke tilgængelige

Ikke at deltage i dataindsamlingen

(-) eller — Ikke relevant

Forkortelser og akronymer

CEFR Fælles europæisk referenceramme for sprog

I NÆRHEDEN AF CLIL Indhold og sprog Integreret læring

CPD fortsat faglig udvikling

ECTS Det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem

ISCED International standardklassifikation af uddannelse

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

ISO Den Internationale Standardiseringsorganisation

I NÆRHEDEN AF ITE grundlæggende læreruddannelse

OECD Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling

PISA Program for international studentervurdering

TALIS Undervisning og læring international undersøgelse

DYRLÆGER erhvervsuddannelse

INTRODUKTION

Sprog er en del af kulturen. Som sådan bidrager de fuldt ud til at opbygge personlige og kollektive identiteter. Faktisk giver hvert sprog en bestemt vision for livet. Derfor er sproglig mangfoldighed værdsat og værdsat i demokratiske samfund. Sprog er også sofistikerede værktøjer, der gør det muligt for mennesker at engagere sig i meningsfulde relationer med hinanden og relatere til verden generelt. At være dygtig i sprog er derfor en sand indgang til mere berigende oplevelser og muligheder i livet.

Europa er et sprogligt mangfoldigt kontinent. Denne mangfoldighed omfatter ikke kun officielle sprog i lande, men også regionale sprog eller mindretalssprog, der i århundreder tales på europæisk territorium, for ikke at nævne de sprog, som migranterne bringer. Lige fra begyndelsen er respekten for den sproglige mangfoldighed blevet betragtet som et centralt princip i Den Europæiske Union og er indskrevet i sin mest grundlæggende lovgivning, traktaten om Den Europæiske Union ⁽¹⁾.

POLITISK KONTEKST

Sprogindlæring spiller en afgørende rolle med hensyn til at gøre det europæiske projekt til virkelighed. Effektive kompetencer på mere end ét sprog har direkte indflydelse på de europæiske borgeres evne til at drage fordel af uddannelses- og arbejds muligheder i hele Europa ⁽²⁾. Sprogindlæring kan også styrke den europæiske dimension i uddannelse og erhvervsuddannelse: det udvikler elevernes interesse i, forståelse og påskønnelse af andre kulturer og fremmer i sidste ende en europæisk identitet, der er inklusiv og åben for andre kulturer.

Sprogkundskaber er kernen i den vision om et europæisk uddannelsesområde, der er beskrevet i Europa-Kommissionens meddelelse "Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse". I overensstemmelse med dette inspirerende perspektiv bør Europa være et sted, hvor "at lære, studere og udføre forskning [ikke] hæmmes af grænser. Et kontinent... hvor, ud over ens modersmål, taler to andre sprog er blevet³normen. Fremme af sprogindlæring og flersprogethed er også en del af visionen om uddannelse af høj kvalitet og nøglen til mobilitet, samarbejde og gensidig forståelse på tværs af grænserne.

Læse- og skrivefærdigheder og flersprogede kompetencer er faktisk blandt de otte nøglekompetencer for livslang læring, der indgår i den europæiske referenceramme ⁽⁴⁾.

At sikre, at alle studerende får gavn af undervisning i to fremmedsprog fra en tidlig alder, er et ambitiøst mål, som blev formuleret for første gang i 2002 af stats- og regeringscheferne samlet i Barcelona ⁽⁵⁾. Dette mål blev for nylig gentaget i Rådets henstilling fra maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring. Mere præcist opfordres medlemsstaterne i henstillingen til "at hjælpe alle unge med at erhverve sig inden afslutningen af ungdomsuddannelserne — ud over skolesprogene — hvor det er muligt, et kompetenceniveau på mindst ét andet europæisk sprog, som gør det muligt for dem at anvende sproget effektivt til sociale, indlæringsmæssige og erhvervmæssige formål, og at tilskynde til erhvervelse af et

---

1 Unionen respekterer sin rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikrer, at Europas kulturarv beskyttes og styrkes (artikel 3, stk. 4)

2 "Kompetencer defineres som en kombination af viden, færdigheder og holdninger" (Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring, EUT C 189 af 4.6.2018).

3 Meddelelse fra Kommissionen — Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur, COM(2017) 673 final, s. 11.

4 Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT C 189 af 4.6.2018).

5 Formandskabets konklusioner — Det Europæiske Råd i Barcelona den 15.-16. marts 2002, C/02/930.

yderligere (tredje) sprog til et niveau, der gør det muligt for dem at interagere med en vis flydende karakter" (6).

Faktisk tager Rådets henstilling fra 2019 målet et skridt videre, da den har til formål at ændre de politiske beslutningstageres og uddannelsesaktørernes tankegang og inspirere dem til at vedtage omfattende sprogundervisningspolitikker og innovative og inklusive sprogundervisningsmetoder og -strategier. Målet er at styrke elevernes generelle sprogkompetencer, dvs. deres kompetencer inden for skolesprog, fremmedsprog (7) og hjemmesprog i det specifikke tilfælde for børn med en flersproget baggrund.

Denne omfattende tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring kan navnlig opnås ved at støtte udviklingen af sprogbevidsthed i skolerne, hvilket kræver inddragelse af alle skolepersonale i løbende overvejelser om sprogdimensionen i alle aspekter af skolelivet. Sprogbevidste skoler bør udgøre en inklusiv ramme for sprogindlæring, der værdsætter de lærendes sproglige mangfoldighed og bruger den som en læringsressource, samtidig med at forældre, andre omsorgspersoner og det bredere lokalsamfund inddrages i sprogundervisningen.

For nylig identificerede Rådets resolution om en ny strategisk ramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet og derefter (2021-2030), der blev vedtaget i februar 2021 (8), støtte til sprogundervisning og -læring og flersprogethed som en konkret indsats for europæisk samarbejde med henblik på at sikre kvalitet, lighed, inklusion og succes på uddannelsesområdet.

Endelig sigter Rådets nyligt vedtagne henstilling om veje til skolesucces⁹ mod at fremme bedre uddannelsesresultater for alle elever, uanset deres særlige situation (f.eks. socioøkonomisk baggrund) og trivsel i skolen. I den forbindelse fremhæves de særlige behov hos studerende med indvandrerbaggrund, navnlig med hensyn til støtte til sprogindlæring.

RAPPORTENS INDHOLD

Denne femte udgave af *nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa*, som naturligvis bygger på den tidligere udgave, giver pålidelige data om mange spørgsmål vedrørende sprogundervisning i skoler i Europa. Fremmedsprog er omdrejningspunktet for denne publikation, selv om der også tages hensyn til andre sprog (regionale sprog eller mindretalssprog, klassiske sprog osv.). Undersøgelsens fokus er den politiske ramme, hvor den faktiske fremmedsprogsundervisning finder sted. Statistiske data bidrager dog, når de foreligger, til at give et mere jordnært billede.

Denne rapport indeholder 51 indikatorer. Hver af dem indeholder grafik, forklarende tekst og en overskrift, der opsummerer de vigtigste fund. Indikatorerne er inddelt i fem kapitler:

Kapitel A begynder med at skitsere alle officielle sprog i Europa og fortsætter med at diskutere sproglig mangfoldighed i dagens klasseværelser.

---

6 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 17).

7 Den Europæiske Unions undersøgelse af studerendes kompetencer på fremmedsprog viste, at kun 42 % af de 15-årige studerende, der blev testet, nåede op på "uafhængig bruger"-niveau (B1/B2 i den fælles europæiske referenceramme for sprog) på det første fremmedsprog, og 25 % nåede dette niveau på et andet fremmedsprog. Desuden nåede et betydeligt antal studerende (14 % for det første fremmedsprog og 20 % for det andet fremmedsprog) ikke niveauet "grundbruger" (dvs. før A1-niveauet i den fælles europæiske referenceramme for sprog) (Europa-Kommissionen, 2012).

8 Rådets resolution om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet og derefter på det europæiske uddannelsesområde (2021-2030), EUT C 66 af 26.2.2021.

9 Rådets henstilling af 28. november 2022 om veje til skolesucces og erstatning af Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker til mindskelse af skolefrafald (EUT C 469 af 9.12.2022).

Kapitel B diskuterer fremmedsprogsbestemmelse i studieordningen. Det første afsnit fokuserer på antallet af fremmedsprog, der leveres, mens det andet skitserer de specifikke sprog, der stilles til rådighed.

Kapitel C fokuserer på elevernes deltagelse i sprogindlæring. Det første afsnit undersøger antallet af fremmedsprog, der læres af studerende i henhold til uddannelsesniveau og Pathway, mens den anden undersøger, hvilke fremmedsprog eleverne lærer.

Kapitel D er afsat til (udenlandsk) lærere. Det første afsnit omhandler en række spørgsmål vedrørende lærernes kvalifikationer, deres grad af fagspecialisering og de uddannelsesmuligheder, de har. I anden del ses der på fremmedsproglærernes tværnationale mobilitet.

Kapitel E begynder med at undersøge den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog, og de forventede læringsresultater af de første to fremmedsprogsstuderende lærer. Den ser også på sprogtest og støtteforanstaltninger for migrantstuderende i almen uddannelse.

Kapitlerne ledsages af en ordliste, der forklarer de anvendte nøglebegreber. Bilagene indeholder supplerende oplysninger om forskellige aspekter af rapporten.

DATAKILDER OG METODOLOGI

Den vigtigste datakilde for denne rapport er Eurydice-netværket, som gav kvalitative oplysninger om politikker og foranstaltninger inden for (udenlandsk) sprogundervisning i skolerne. Disse oplysninger blev indsamlet ved hjælp af et spørgeskema, der blev udfyldt i januar og februar 2022 af nationale eksperter/repræsentanter for netværket. Den primære informationskilde er forordninger/anbefalinger, læseplaner og andre styredokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på højt niveau. Referenceåret er skoleåret 2021/2022. Der blev også anvendt oplysninger fra den fælles dataindsamling om Eurydice-Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om instruktionstid (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2021a).

Eurydice-dataene suppleres af data fra Eurostat og data fra to internationale undersøgelser foretaget af OECD: 2018-programmet for International Student Assessment (PISA) og den internationale undersøgelse om undervisning og læring 2018 (TALIS). Eurostats statistiske data med 2019/2020 som referenceår giver oplysninger om elevernes deltagelse i sprogindlæring i skolerne. Elevspørgeskemaet for 2018 PISA blev brugt til at beregne andelen af elever, der taler et andet sprog i hjemmet end skolesproget. Lærerspørgeskemaet for 2018 TALIS blev brugt til at give et vist indblik i (udenlandske) sproglæreres tværnationale mobilitet og deres muligheder for at uddanne sig til at undervise i flersprogede skoler.

Denne rapport fokuserer primært på grundskoleundervisning og almen uddannelse på sekundærtrinnet. Nogle indikatorer omfatter imidlertid førskoleundervisning og erhvervsuddannelse på sekundærtrinnet. I de fleste tilfælde er kun offentlige skoler inkluderet (undtagen for Belgien, Irland og Nederlandene, hvor der tages hensyn til regeringsafhængige private skoler).

Rapporten dækker 39 uddannelsessystemer i de 37 medlemslande ⁽¹⁰⁾ af Eurydice-netværket (de 27 EU-medlemsstater og Albanien, Bosnien-Hercegovina, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien og Tyrkiye).

I skoleåret 2021/2022, som er referenceåret for de fleste indikatorer, påvirkede specifikke foranstaltninger, der blev gennemført som reaktion på covid-19-pandemien, organiseringen af skolegang i mange europæiske lande. Midlertidige foranstaltninger rapporteres ikke i denne publikation, som præsenterer den "normale" kontekst, hvor de studerende lærer (udenlandske) sprog.

---

10 Antallet af uddannelsessystemer er højere end antallet af lande. Dette skyldes, at Belgien tæller som tre uddannelsessystemer (det franske fællesskab af Belgien, det flamske fællesskab af Belgien og det tysktalende fællesskab i Belgien).

RESUMÉ

Sproglig mangfoldighed er en del af Europas DNA. De europæiske sprogs mosaik omfatter ikke kun landenes officielle statssprog, men også de regionale sprog eller mindretalssprog, der i århundreder tales på europæisk territorium, for ikke at nævne de sprog, som indvandrere har bragt. På denne baggrund er det for mange mennesker nødvendigt at lære sprog; derudover er det en mulighed for alle, der fører til nyt arbejde eller muligheder for at studere. Derudover bidrager sprog som en del af kulturen til at opbygge personlige og kollektive identiteter. Faktisk giver hvert sprog en bestemt vision for livet. Derfor er sproglig mangfoldighed værdsat og værdsat i demokratiske samfund.

Sprogindlæring spiller en afgørende rolle med hensyn til at gøre det europæiske projekt til virkelighed, navnlig med hensyn til gennemførelsen af det europæiske uddannelsesområde ⁽¹¹⁾, et ægte fælles rum for uddannelse af høj kvalitet og livslang læring for alle på tværs af grænserne. I den forbindelse anerkendes flersprogethed som en af de otte nøglekompetencer, der er nødvendige for personlig udfoldelse, en sund og bæredygtig livsstil, beskæftigelsesegnethed, aktivt medborgerskab og social inklusion som skitseret i Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring ⁽¹²⁾.

Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring har til formål at styrke de studerendes generelle sprogkompetencer. Det er også et vigtigt mål at forbedre specifikt fremmedsprogsindlæringen i skolerne. I lyset af dette mål opfordres medlemsstaterne i henstillingen til at "hjælpe alle unge til inden afslutningen af ungdomsuddannelserne — ud over skolesprogene — hvor det er muligt, at få et kompetenceniveau på mindst ét andet europæisk sprog, som gør det muligt for dem at anvende sproget effektivt til sociale, indlæringsmæssige og erhvervsmæssige formål, og til at tilskynde til tilegnelse af et yderligere (tredje) sprog på et niveau, der gør det muligt for dem at interagere med en vis flydende¹³ karakter.

2023-udgaven af *nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa* er den femte udgave af rapporten. Det bygger naturligvis på de fire tidligere udgivelser. I lighed med de tidligere udgaver har denne nye udgave til hensigt at bidrage til overvågningen af den politiske udvikling inden for (udenlandsk) sprogundervisning i skoler i Europa. Mens fremmedsprog er i centrum for undersøgelsen, tages der også hensyn til andre sprog (regionale sprog eller mindretalssprog, klassiske sprog osv.).

Mere specifikt indeholder denne rapport 51 indikatorer, der dækker en bred vifte af emner, der er relevante for (udenlandske) sprogpolitik på EU-plan og nationalt plan, såsom:

- tilrådgivningsstilling af (udenlandske) sprog i læseplanen
- antallet og antallet af sprog, der studeres af de studerende
- den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprogsundervisning
- det forventede niveau for opnåelse af det første og det andet fremmedsprog
- sprogstøtte til nyankomne migrantstuderende og undervisning i hjemmesprog
- fremmedsproglærernes profiler og kvalifikationer
- den tværnationale mobilitet for fremmedsproglærere.

Den vigtigste datakilde i rapporten er Eurydice-netværket, som gav kvalitative oplysninger om politikker og foranstaltninger inden for (udenlandsk) sprogundervisning i skoler ⁽¹⁴⁾. Eurydice-dataene suppleres af data fra Eurostat og data fra to internationale undersøgelser foretaget af Organisationen for Økonomisk

---

11 Yderligere oplysninger om det europæiske uddannelsesområde findes på Kommissionens websted (<https://education.ec.europa.eu/about-eea>).

12 Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT C 189 af 4.6.2018).

13 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 17).

Samarbejde og Udvikling: 2018-programmet for internationale studerendes vurdering og den internationale undersøgelse om undervisning og læring 2018 ⁽¹⁵⁾.

Rapporten dækker 39 uddannelsessystemer i Eurydicenetværkets 37 medlemslande (¹⁶de 27 EU-medlemsstater og Albanien, Bosnien-Hercegovina, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien og Tyrkiye).

Sammenlignet med for næsten to årtier siden lærer elever i grundskolen et fremmedsprog fra en yngre alder i langt de fleste uddannelsessystemer.

I de fleste uddannelsessystemer skal alle studerende begynde at lære et fremmedsprog mellem 6 og 8 år. I seks uddannelsessystemer (det tysktalende fællesskab Belgien, Grækenland, Cypern, Luxembourg, Malta og Polen) pålægges dette krav endnu tidligere (jf. figur B1). I løbet af de sidste to årtier har omkring to tredjedele af uddannelsessystemerne øget varigheden af obligatorisk fremmedsprogsundervisning med 1 til 7 år. I alle tilfælde skyldes denne stigning nedsættelsen af den startalder, hvor det første fremmedsprog er obligatorisk (se figur B2). Denne tendens afspejler opfordringen fra Det Europæiske Råd på mødet i Barcelona i 2002, som opfordrede EU-landene til at træffe foranstaltninger til at "forbedre beherskelsen af grundlæggende færdigheder, navnlig ved at undervise i mindst to fremmedsprog fra en meget tidlig alder" ⁽¹⁷⁾.

Forpligtelsen til at lære mindst ét fremmedsprog fra de første år af grundskolen (eller endda førskoleundervisningen) i de fleste uddannelsessystemer forklarer den meget høje procentdel af elever i grundskolen på EU-plan, der lærer mindst ét fremmedsprog (86,1 %) i 2020 (jf. figur C1a). Sammenlignet med 2013 er dette en stigning på 6,7 procentpoint (se figur C2). I 2020 lærte mindre end halvdelen af alle elever, der deltager i grundskolen, mindst ét fremmedsprog i kun tre uddannelsessystemer (de franske og flamske samfund i Belgien og Nederlandene) (jf. figur C1). I disse uddannelsessystemer begynder indlæring af et fremmedsprog som obligatorisk fag relativt sent i grundskolen (se figur B1). Dette forklarer, hvorfor andelen, som vedrører studerende i hele grundskolen, er relativt lav.

At lære et andet fremmedsprog starter normalt ved afslutningen af grundskolen eller på sekundærtrinnet.

I 2020 lærte 59,2 % af de studerende på hele sekundærtrinnet på EU-plan to fremmedsprog eller derover (jf. figur C3). Studerende begynder at lære et andet fremmedsprog som obligatorisk fag i de sene år af grundskolen eller i de tidlige år af sekundærtrinnet i de fleste uddannelsessystemer (se figur B1). Der findes dog andre mønstre, som delvis kan forklare den relativt lave samlede andel af studerende, der studerer mindst to fremmedsprog på dette uddannelsesniveau på EU-plan. For eksempel bliver otte uddannelsessystemer (Bulgarien, Ungarn, Østrig, Slovenien, Slovakiet, Liechtenstein, Norge og Tyrkiye) kun obligatoriske for alle elever i almen uddannelse, når de når gymnasialt niveau. I syv uddannelsessystemer (det franske fællesskab Belgien, Tyskland, Irland, Spanien, Kroatien, Sverige og Albanien) er der ingen politik, der gør indlæring af to fremmedsprog til et krav for alle studerende (jf. figur B1).

I nogle lande er det en ret snarere end en forpligtelse at lære to sprog.

---

14 Referenceåret er 2021/2022, bortset fra data om instruktionstid, for hvilket det er 2020/2021. Disse data vedrører for det meste almen uddannelse.

15 For Eurostats statistiske data er 2019/2020 referenceåret, undtagen for tidsserier, for hvilke referenceårene er 2012/2013 og 2019/2020. Eurostats statistiske data giver oplysninger om elevernes deltagelse i sprogindlæringen i skolerne. De kontekstuelle spørgeskemaer fra undersøgelserne fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling blev brugt til at behandle spørgsmål vedrørende studerende, der taler et andet sprog end skolesproget i hjemmet (Program for International Students Assessment) og (udenlandske) sproglæreres tværnationale mobilitet og muligheder for at uddanne sig til at undervise i flersprogede skoler (Undervisning og læring international undersøgelse).

16 Antallet af uddannelsessystemer er større end antallet af lande. Dette skyldes, at Belgien har tre uddannelsessystemer (det franske fællesskab af Belgien, det flamske fællesskab af Belgien og det tysktalende fællesskab i Belgien).

17 Formandskabets konklusioner — Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15.-16. marts 2002, C/02/930, s. 19.

I stedet for at gøre to fremmedsprog obligatoriske for alle studerende, kan nationale læseplaner give andre måder at sikre, at alle studerende har mulighed for at lære to eller flere fremmedsprog. For eksempel er det aldrig et krav for alle studerende i Spanien, Kroatien og Sverige at lære to fremmedsprog. Men alle elever i almen uddannelse har ret til at gøre det under deres skolegang. Denne mulighed gives først i begyndelsen af gymnasiet (i Spanien) eller ved afslutningen af grundskolen (i Kroatien og Sverige) (jf. figur B4).

Mellem 2013 og 2020 var der på EU-plan næppe nogen ændring i andelen af studerende, der lærte mindst to fremmedsprog på sekundærtrinnet.

På EU-plan steg andelen af studerende, der lærer mindst to fremmedsprog på sekundærtrinnet, kun med 0,8 procentpoint mellem 2013 og 2020. Forskellen var mindre end 10 procentpoint i de fleste lande. Blandt disse lande (dvs. med en forskel på mindre end 10 procentpoint) viste lidt over halvdelen en procentdel, der stadig var lavere end 90 % i 2020, hvilket tyder på, at der er plads til forbedringer i deltagelsesprocenten for studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog (jf. figur C4).

I tre uddannelsessystemer, nemlig det flamske fællesskab Belgien, Tjekkiet og Frankrig, steg procentsatsen med mindst 15 procentpoint. I yderligere to lande (Slovenien og Slovakiet) var tendensen den modsatte: andelen af elever på sekundærtrinnet, der lærer to eller flere fremmedsprog, faldt med mere end 25 procentpoint⁽¹⁸⁾. Forskellige årsager til disse ændringer kan identificeres. I Slovakiet kan faldet f.eks. være forbundet med fjernelsen af kravet om, at hver elev skal lære to fremmedsprog under en uddannelse på sekundærtrinnet (jf. figur B3).

Erhvervsuddannelse studerende har ikke de samme muligheder for at lære to fremmedsprog som deres kolleger i almen uddannelse

I 2020 var andelen af erhvervsuddannelsesstuderende på sekundærtrinnet på EU-plan 35,1 %. Dette er næsten 25 procentpoint mindre end deres kolleger i den almene uddannelse (60,0 %). I den generelle gymnasial uddannelse lærte mindst 90 % af eleverne to eller flere fremmedsprog i 13 uddannelsessystemer, mens denne procentdel kun blev nået i Rumænien inden for erhvervsfaglig gymnasial uddannelse. På samme måde er der kun ét land, hvor mere end 30,0 % af de studerende på hele den almene gymnasial uddannelse ikke lærer fremmedsprog (Portugal) mod seks i erhvervsrettet gymnasial uddannelse (Danmark, Tyskland, Estland, Spanien, Litauen og Island) (jf. figur C5). I forhold til 2013 forblev andelen af erhvervsuddannelsesstuderende på sekundærtrinnet, som lærte to eller flere sprog, forholdsvis stabil i de fleste lande (jf. figur C6).

Disse statistikker afspejler de sproglige forskelle, der er fastsat i de officielle læseplaner for studerende i almen uddannelse på den ene side og studerende på erhvervsuddannelser på den anden side. I 19 uddannelsessystemer vil erhvervsuddannelsesstuderende ved afslutningen af ungdomsuddannelserne have lært to sprog som obligatoriske fag i færre år end deres kolleger i den almene uddannelse (jf. figur B6).

Engelsk, som fremmedsprog, er en af en slags

I næsten alle europæiske lande er engelsk det fremmedsprog, der er mest lært af studerende under grundskolen og på sekundærtrinnet (se figur C8). I 2020 lærte mere end 90 % af eleverne engelsk på mindst ét uddannelsesniveau (dvs. primær-, nedre eller gymnasial uddannelse) i næsten alle europæiske lande. I 11 lande lærte mere end 90 % af eleverne engelsk på alle de omfattede uddannelsesniveauer (se figur C9).

Den høje procentdel af studerende, der lærer engelsk, vedrører det forhold, at engelsk er et obligatorisk fremmedsprog i 21 uddannelsessystemer på primær- og/eller sekundærtrinnet (se figur B7). I endnu flere uddannelsessystemer skal det indgå i læseplanen på specifikke uddannelsesniveauer i alle skoler (jf. figur B8a).

Mellem 2013 og 2020 var der en betydelig stigning i deltagelsesprocenten for studerende, der lærer engelsk i grundskolen.

I 2020 var andelen af studerende, der lærer engelsk på EU-plan, 98,3 % på sekundærtrinnet på sekundærtrinnet og 95,7 % i den generelle gymnasial uddannelse. I langt de fleste uddannelsessystemer

---

18 I Polen var der også et betydeligt fald i andelen af elever på sekundærtrinnet, der lærte to eller flere fremmedsprog. Dette fald skyldes en omorganisering af skoleklasserne på tværs af uddannelsesniveauer, hvor sekundærundervisningen nu består af fire karakterer, hvoraf to ikke omfatter obligatorisk fremmedsprogsundervisning. Startkarakteren og antallet af år med obligatorisk andet fremmedsprogsindlæring forbliver dog uændret (jf. figur C4).

lærte 90 % eller flere studerende på gymnasieniveau i 2013 også engelsk. Det betyder, at i disse to uddannelsesniveauer er andelen af studerende, der lærer engelsk, både stabile og høje (se figur C12b og C12c).

I grundskolen er billedet lidt anderledes: i kun omkring en tredjedel af uddannelsessystemerne lærte mindst 90 % af alle studerende engelsk i både 2013 og 2020. Mellem disse to referenceår steg engelskundervisningen i otte uddannelsessystemer (Danmark, Grækenland, Letland, Portugal, Rumænien, Slovenien, Finland og Sverige) med mindst 10 procentpoint (se figur C12a). Denne stigning kan forklares med to ovennævnte kendsgerninger: studerende begynder at lære et fremmedsprog i en tidligere alder, og engelsk er det mest lærte fremmedsprog i næsten alle lande.

I 2020 var fransk og tysk på EU-plan de mest populære valg for det andet fremmedsprog.

Fransk og/eller tysk skal angives i skoleplanen i ca. en fjerdedel af uddannelsessystemerne (se figur B8a). Desuden gør visse uddannelsessystemer fransk og/eller tysk obligatorisk (jf. figur B7). Dette er især tilfældet i flersprogede lande, hvor de er statslige sprog, f.eks. i Belgien, Luxembourg og Schweiz (jf. figur A1). Officielle dokumenter henviser også almindeligvis til fransk og/eller tysk blandt de sprog, som skolerne kan beslutte at medtage i deres læringsudbud (se figur B8b).

I 2020 var fransk på EU-plan det næstmest indlærte fremmedsprog på primær- og sekundærtrinnet. Det blev lært af henholdsvis 5,5 % og 30,6 % af eleverne på disse to niveauer. Tysk var det næstmest indlærte fremmedsprog i EU inden for gymnasial uddannelse, med 20,0 % af de studerende, der tog det som fag (se figur C10).

Sammenlignet med 2013 forblev andelen af studerende, der lærer fransk eller tysk, stabil i de fleste lande (jf. figur C13 og C14).

I 2020 var spansk det næstmest lærte fremmedsprog i fem lande.

Uddannelsesmyndighederne i de fleste europæiske lande lægger mindre vægt på spansk end på engelsk, fransk eller tysk. Intet europæisk land angiver spansk som obligatorisk fremmedsprog for alle elever i mindst et skoleår (se figur B7), og kun to lande (Sverige og Norge) kræver, at alle skoler på specifikke uddannelsesniveauer giver eleverne mulighed for at lære spansk (se figur B8a).

I 2020 blev spansk på EU-plan lært af 17,7 % af eleverne på sekundærtrinnet og 18,0 % af eleverne på sekundærtrinnet. Det var det næstmest indlærte fremmedsprog (med mindst 10 % af de studerende, der lærte det) på sekundærtrinnet i Irland, på gymnasial uddannelse i Tyskland og på både sekundærtrinnet og ungdomsuddannelserne i Frankrig, Sverige og Norge (jf. figur C10).

Ligesom de observerede tendenser for indlæring af fransk og tysk forblev procentdelen af studerende, der lærer spansk, stabil i de fleste lande sammenlignet med 2013 (jf. figur C15).

I 2020 blev andre fremmedsprog end engelsk, fransk, tysk og spansk lært meget mindre i Europa.

I 2020 blev andre sprog end engelsk, fransk, tysk og spansk almindeligt studeret i nogle få lande, hovedsagelig af historiske årsager eller på grund af geografisk nærhed (jf. figur C11). Italiensk (i Kroatien, Malta, Østrig og Slovenien), russisk (i Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Polen og Slovakiet), dansk (i Island), nederlandsk (i det franske fællesskab Belgien), estisk (i Estland) og svensk (i Finland) var de eneste andre fremmedsprog, der lærte af mindst 10 % af de studerende på primær- eller sekundærtrinnet i et europæisk land (jf. figur C11).

Men i flere lande angiver læseplanen andre sprog, som skolerne kan tilbyde, såsom kinesisk, arabisk, tyrkisk, japansk og portugisisk. Spektret af specificerede fremmedsprog er det højeste inden for almen uddannelse på gymnasialt niveau (jf. figur B8b). Desuden findes der på dette uddannelsesniveau nationale prøver på mindre sprog, der fører til et certifikat i flere lande i hele Europa. Dette er f.eks. tilfældet for det kinesiske sprog, hvor en national prøve, der fører til et certifikat, er tilgængelig i omkring en fjerdedel af landene. Frankrig, Norge og Tyskland er de tre lande med det højeste antal fremmedsprog, for hvilke der er en sådan national test: Henholdsvis 60, 45 og 24 (jf. figur E7).

I grundskolen er undervisningstiden dedikeret til fremmedsprog en lille del af den samlede undervisningstid i de fleste lande.

I grundskolen udgør undervisningstiden for fremmedsprog som obligatoriske fag i de fleste uddannelsessystemer mellem 5 % og 10 % af den samlede undervisningstid, der er afsat til at undervise i hele den obligatoriske læseplan. Denne andel når op på 10 % til 19 % i de obligatoriske karakterer i den almene gymnasial uddannelse, hvor eleverne lærer et eller nogle gange to fremmedsprog (se figur E4).

I grundskolen er antallet af timer, der afsættes til undervisning i fremmedsprog som obligatoriske fag, mellem 30 og 69 timer pr. fiktivt år i de fleste uddannelsessystemer (se figur E1a). Det relativt lave antal timer, der observeres i nogle uddannelsessystemer, kan delvis forklares ved, at fremmedsprogsundervisning ikke er obligatorisk i alle grundskoleklasser.

Antallet af undervisningstimer pr. fiktivt år spænder fra ca. 75 timer (i Kroatien, Albanien og Norge) til ca. 185 timer (i Bulgarien, Danmark, Frankrig og Liechtenstein (gymnasium))(jf. figur E1b). Med 373 timer, Luxembourg (enseignement secondaire classique) er en fremragende sag: Fransk og tysk, to af de tre statslige sprog, der læres af studerende fra en tidlig alder (se figur B1), betragtes som fremmedsprog i læseplanen.

Mellem 2014 og 2021 skete der bemærkelsesværdige ændringer i undervisningstiden for fremmedsprog i kun et mindretal af landene.

Mellem 2014 og 2021 forblev undervisningstiden for fremmedsprog som obligatoriske fag forholdsvis stabil i de fleste uddannelsessystemer. I grundskolen, blandt uddannelsessystemerne med forskelle mellem de to referenceår, steg undervisningstiden for fremmedsprog i de fleste tilfælde. De største stigninger på over 50 % findes i Danmark og Finland (se figur E5).

Når man ser på de obligatoriske karakterer for almen uddannelse på sekundærtrinet, er antallet af lande med en mærkbar ændring i antallet af undervisningstimer meget lig antallet af lande uden eller næsten ingen ændringer. Blandt de lande, der har en forskel, opstår der ingen klar tendens. Desuden er forskellene mindre end i grundskolen. Danmark er det eneste land med en særlig stor stigning (100 %) (se figur E5). I dette land er studiet af et andet fremmedsprog blevet obligatorisk for alle studerende, mens det før var valgfrit (se figur B3).

Studerende forventes at nå niveau B2 i den fælles europæiske referenceramme for sprog på deres første fremmedsprog ved afslutningen af den generelle gymnasial uddannelse

Næsten alle lande anvender den fælles europæiske referenceramme for sprog, der er oprettet af Europarådet, til at fastsætte internationalt sammenlignelige niveauer for fremmedsprog. For det første fremmedsprog kræver de fleste lande, at de studerende når niveau A2 ved afslutningen af gymnasial uddannelse og niveau B2 ved afslutningen af den generelle gymnasial uddannelse. I læseplanerne i Grækenland og Island fastsættes niveau C1 som det højeste uddannelsesniveau ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse. For det andet fremmedsprog er minimumskravene i de fleste lande niveau A2 ved afslutningen af sekundæruddannelse på sekundærtrinet og B1 ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse. Kun Italien og Island fastsatte minimumskravet til et højere niveau end B1 for elever i almen uddannelse ved afslutningen af deres skolegang (henholdsvis B2 og C1) (jf. figur E6).

Når man sammenligner elevernes niveau for det første og det andet fremmedsprog, forventes opnåelsen generelt at være højere for det første fremmedsprog end for det andet. I kun et mindretal af lande er forventede resultater for første og andet sprog identiske på samme referencepunkt. Denne forskel i opnåelsesniveauet mellem det første og det andet fremmedsprog er ikke overraskende, da det andet fremmedsprog læres i færre år i alle uddannelsessystemer (se figur B2 og B3). Undervisningstiden for det andet fremmedsprog er også lavere (se figur E2).

I mange lande indgår regionale sprog eller mindretalssprog og klassiske sprog også i læseplanen.

I de fleste europæiske lande anerkender lovgivningen officielt mindst ét regionalt sprog eller mindretalssprog (jf. figur A1). Denne officielle anerkendelse kræver ofte fremme af brugen af disse sprog inden for forskellige områder af det offentlige liv, herunder inden for uddannelse. Nogle lande, f.eks. Frankrig, anerkender imidlertid ikke regionale sprog og mindretalssprog som officielle sprog, og alligevel indeholder de bestemmelser om disse sprog i deres styringsdokumenter på højt niveau vedrørende uddannelse (jf. figur B9). Desuden omfatter programmer der integreret læring (CLIL) i næsten halvdelen af landene regionale sprog eller mindretalssprog som undervisningssprog sammen med statslige sprog (se figur B12).

Baseret på indholdet af læseplanen finder undervisningen i klassisk græsk og/eller latin for det meste sted i den generelle gymnasial uddannelse. Disse sprog er meget sjældent obligatoriske emner. Klassisk græsk er kun obligatorisk for alle studerende i Grækenland og Cypern på lavere og generelle gymnasial uddannelse. Latin er et obligatorisk fag for alle studerende i Rumænien (underuddannelse på sekundærtrinnet) og i Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Montenegro og Serbien (generel gymnasial uddannelse). I en række supplerende uddannelsessystemer er klassisk græsk og/eller latin kun obligatorisk for studerende, der følger specifikke uddannelsesforløb (se figur B10).

På EU-plan går omkring en ud af syv 15-årige elever på en sprogheterogen skole

Sprogheterogene skoler, der i denne rapport defineres som skoler, hvor mere end 25 % af eleverne taler et andet sprog i hjemmet end skolesproget, er ret almindelige i mange europæiske lande. I 2018 gik 13,3 % af de 15-årige studerende på EU-plan på sprogheterogene skoler (jf. figur A4). Dette kan delvis forklares ved den nationale sprogsammenhæng: nogle lande har flere statslige sprog og/eller regionale sprog, mindretalssprog eller ikketerritoriale sprog (jf. figur A1). Denne konklusion hænger også tæt sammen med andelen af studerende med indvandrerbaggrund, som ikke taler skolesproget i hjemmet (jf. figur A3).

I 2018 rapporterede kun et mindretal af lærere på EU-plan, at de var blevet uddannet til at undervise i flersprogede klasser under deres grundlæggende læreruddannelse (24,5 %) eller fortsat faglig udvikling (20,1 %). Cypern havde den største andel af lærere, der var uddannet til at undervise i sådanne klasser under grundskoleundervisningen (48,0 %) og fortsat faglig udvikling (37,7 %) (se figur D3).

Hjemmeundervisning fremmes eller støttes økonomisk af et mindretal af lande

Mange uddannelsesmyndigheder på højt niveau i Europa træffer foranstaltninger til at støtte sprogindlæring for nyankomne migrantstuderende på primær- og sekundærtrinnet. Den mest populære foranstaltning er yderligere klasser i skolesproget; disse støttes eller støttes økonomisk i næsten alle uddannelsessystemer (jf. figur E9). Diagnostiske test af skolesproget ved afslutningen af førskoleundervisningen eller begyndelsen af grundskolen anbefales eller kræves af de øverste uddannelsesmyndigheder i lidt under halvdelen af uddannelsessystemerne. I et lille flertal af disse vedrører disse anbefalinger eller krav hele skolebefolkningen og ikke kun specifikke grupper af elever (nyankomne migrantstuderende, dem, der taler hjemme et sprog, der adskiller sig fra skolesproget osv.) (jf. figur E8).

Fremme af eller økonomisk støtte til klasser af nyankomne migrantstuderendes modersmål er langt mindre udbredt end yderligere klasser på skolesproget, da lidt mere end en tredjedel af landene gør det (jf. figur E9). I et mindre antal lande (Estland, Litauen, Østrig, Slovenien, Sverige og Norge) har studerende med indvandrerbaggrund ret til undervisning i hjemmesprog (jf. figur B11).

Behovet for kompetente fremmedsproglærere i grundskolen og integrerede læringsprogrammer for indhold og sprog har ført til forskellige politiske reaktioner i hele Europa.

I løbet af de sidste to årtier har fremmedsprogsundervisning vundet indpas i grundskolen (se figur B2). Derfor er spørgsmålet om lærernes kompetencer i fremmedsprogsundervisningen opstået i mange lande. Dette spørgsmål vedrører navnlig graden af specialisering af dem, der underviser i fremmedsprog, da traditionelt generalistiske lærere (dvs. dem, der underviser alle eller de fleste fag) leverer læseplanen på dette niveau.

I hele Europa er der tre tilgange til at give lærere mulighed for at undervise i fremmedsprog i grundskolen. hver af dem findes i omkring en tredjedel af landene. For det første er ansvaret for at undervise i fremmedsprog kun overdraget til speciallærere (dvs. dem, der er specialiseret i at undervise i et begrænset antal fag). For det andet er dette ansvar placeret i hænderne på generalistiske lærere. Endelig kan både lærere og speciallærere undervise i fremmedsprog (jf. figur D1).

I ca. to tredjedele af de lande, der udbyder CLIL-programmer, hvor mindst nogle fag undervises på et fremmedsprog, skal lærere, der leverer denne type program, have specifikke (yderligere) kvalifikationer. Oftest skal disse lærere bevise, at de har tilstrækkeligt kendskab til det sprog, som CLIL-programmet leveres på. Det krævede minimumsniveau for fremmedsprog svarer normalt til enten niveau B2 eller niveau C1 i den fælles europæiske referenceramme for sprog (jf. figur D2).

Mellem 2013 og 2018 steg andelen af fremmedsproglærere, der har været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, på EU-plan med 14,6 procentpoint

At studere eller undervise i udlandet er en berigende oplevelse for enhver lærer eller potentiel lærer. Det gælder i endnu højere grad fremmedsproglærere, da besøg i udlandet bidrager til udviklingen af deres sprogkundskaber og deres kendskab til og forståelse for kulturen i det land, hvor det sprog, de underviser i, tales.

I 2018 rapporterede ca. 70 % af de fremmedsproglærere, der underviser på sekundærtrinnet på EU-plan, at de havde været i udlandet mindst én gang til erhvervsmæssige formål under lærergrunduddannelsen eller i tjenesten. Spanien, Nederlandene og Island havde den største andel af mobile fremmedsproglærere, og mere end 80 % af dem rapporterede om tværnational mobilitet (jf. figur D6).

I alle lande steg denne andel i forhold til 2013. På EU-plan steg den med 14,6 procentpoint. Den største stigning blev konstateret i Nederlandene (26 procentpoint) (se figur D6).

På EU-plan er den tværnationale mobilitet for mere end en ud af fire mobile fremmedsproglærere blevet støttet af et EU-program.

EU-programmer spiller en vigtig rolle i den tværnationale mobilitet for fremmedsproglærere. I de fleste uddannelsessystemer var procentdelen af mobile fremmedsproglærere på sekundærtrinnet, der rejste til udlandet i erhvervsmæssigt øjemed gennem et EU-program, betydeligt højere end procentdelen af dem, der rejste til udlandet gennem et nationalt eller regionalt program. På EU-plan var disse procentsatser henholdsvis 27,4 % og 15,7 % (se figur D8).

I modsætning til denne tendens var bidraget fra EU-programmer og nationale eller regionale programmer til tværnational mobilitet for fremmedsproglærere på sekundærtrinnet stort set det samme i det flamske fællesskab Belgien, Frankrig, Kroatien, Cypern og Ungarn (jf. figur D8).

På EU-plan rapporteres undervisning i udlandet som en professionel grund til at rejse til udlandet af en tredjedel af mobile fremmedsproglærere.

I 2018 var de vigtigste erhvervsmæssige grunde til at rejse til udlandet på EU-plan (rapporteret af mere end halvdelen af de mobile fremmedsproglærere på lavere sekundærtrin) "sprogindlæring", "studier som led i deres læreruddannelse" og " ledsage besøgende studerende". Andre mindre almindelige faglige årsager til at rejse til udlandet (rapporteret af ca. 40 % eller færre fremmedsproglærere på sekundærtrinnet) var "at etablere kontakt med skoler i udlandet", "undervisning" og "læring i andre fagområder" (se figur D9).

I 2018 rapporterede et flertal af mobile fremmedsproglærere i næsten alle lande, at de opholder sig i udlandet i mindre end 3 måneder (dvs. kortvarige ophold). Spanien, Frankrig og Italien er undtagelser fra dette mønster, da de fleste mobile fremmedsproglærere anførte, at de opholdt sig i udlandet i længere tid (jf. figur D10).

KAPITEL A: KONTEKST

Europa er kendetegnet ved en rig mosaik af sprog, som hver især rummer en særlig kulturhistorie. Sprog kan tales på tværs af hele lande, eller de kan have et regionalt grundlag inden for lande. Det er også almindeligt, at landene deler sprog med deres naboer omkring deres grænser, hvilket afspejler deres fælles historie.

Europas flersprogede karakter kan gribes an fra forskellige vinkler, hvoraf den ene er den officielle anerkendelse af sprog fra europæiske eller nationale myndigheders side. Dette kapitel begynder derfor med at skitsere alle officielle sprog i de 37 europæiske lande, der deltager i denne rapport (jf. figur A1). Disse oplysninger er baseret på data fra Eurydice-netværket.

For at fremhæve yderligere sprogdiversitet i Europa ser kapitlet også på andelen af studerende i de europæiske lande, der ikke taler skolesproget i hjemmet (jf. figur A2 og A3) og graden af sprogforskellighed på tværs af skoler i Europa (jf. figur A4). Disse indikatorer er baseret på data fra programmet for international studentervurdering (PISA) 2018 ⁽¹⁹⁾. De viser data for alle de lande, der deltager i denne rapport, undtagen Liechtenstein, som ikke deltog i PISA-undersøgelsen i 2018.

VED SIDEN AF DERES STATSLIGE SPROG (ELLER SPROG) ANERKENDER DE FLESTE EUROPÆISKE LANDE OFFICIELT YDERLIGERE SPROG

Den Europæiske Union (EU) har 24 officielle sprog, som alle er statslige sprog i mindst en af dens medlemsstater ⁽²⁰⁾. Forordninger og andre almenlydige dokumenter er affattet på de 24 officielle sprog. Der er færre officielle EU-sprog end medlemsstaterne, da nogle har fælles sprog: Tysk, græsk, engelsk, fransk, nederlandsk og svensk er officielle statsprog i mere end ét land. Ud over de 24 officielle EU-sprog er to yderligere sprog statslige sprog i EU's medlemsstater (tyrkisk er et af de to statsprog på Cypern, og luxembourgsk er et af de tre statslige sprog i Luxembourg). EU's medlemsstater har således i alt 26 statsprog.

I de fleste europæiske lande (EU-medlemsstater og lande uden²¹for EU) anerkendes kun ét sprog som statsprog (figur A1). Irland, Cypern, Malta og Finland har hver to statsprog. I Belgien, Luxembourg og Bosnien-Hercegovina er der tre statslige sprog. I Belgien anvendes de statslige sprog imidlertid i afgrænsede sprogområder og anerkendes ikke som administrative sprog i hele landet (kun hovedstadsregionen Bruxelles er tosproget med nederlandsk og fransk). På samme måde, selv om Schweiz har fire officielle statslige sprog, de fleste af dets kantoner er ensprogede. Tysk er det eneste officielle sprog i 17 schweiziske kantoner, 4 kantoner er fransktalende og 1 kanton er italiensktalende. Desuden er 3 kantoner tosprogede (tysk og fransk), mens 1 er tresproget (tysk, italiensk og romersk).

Mere end halvdelen af de lande, der er omfattet af denne rapport, anerkender officielt regionale sprog eller mindretalssprog inden for deres grænser til juridiske eller administrative formål. Tilstedeværelsen af disse sprog (og deres antal) afhænger af en række faktorer, såsom hvert lands kulturelle og politiske historie, dets geografiske placering, dets størrelse og/eller dets antal statsprog. Status som officielt anerkendt regionalt sprog eller mindretalssprog gives normalt til sprog inden for et bestemt geografisk område — ofte en region — hvor de tales bredt. Normalt skal en vis del af befolkningen tale mindretalssproget for at sproget skal klassificeres som et officielt sprog. For eksempel anerkendes et mindretalssprog i Slovakiet og Serbien officielt og kan anvendes til juridiske og administrative formål i enhver lokal administrativ enhed, hvor mindretalsbefolkningen tegner sig for mindst 15 % af det samlede antal indbyggere. I Polen, Rumænien og Nordmakedonien er tærsklen fastsat til 20 %. I Ungarn, hvis minoritetsbefolkningen overstiger 10 %, kan den lokale mindretalsselvstyrende myndighed kræve, at mindretalssproget anvendes ud over det statslige sprog på lokale regeringsdekreter, officielle formularer og offentlige opslagstavler og i de lokale medier. Hvis

19 Nærmere oplysninger om PISA-undersøgelsen findes i afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

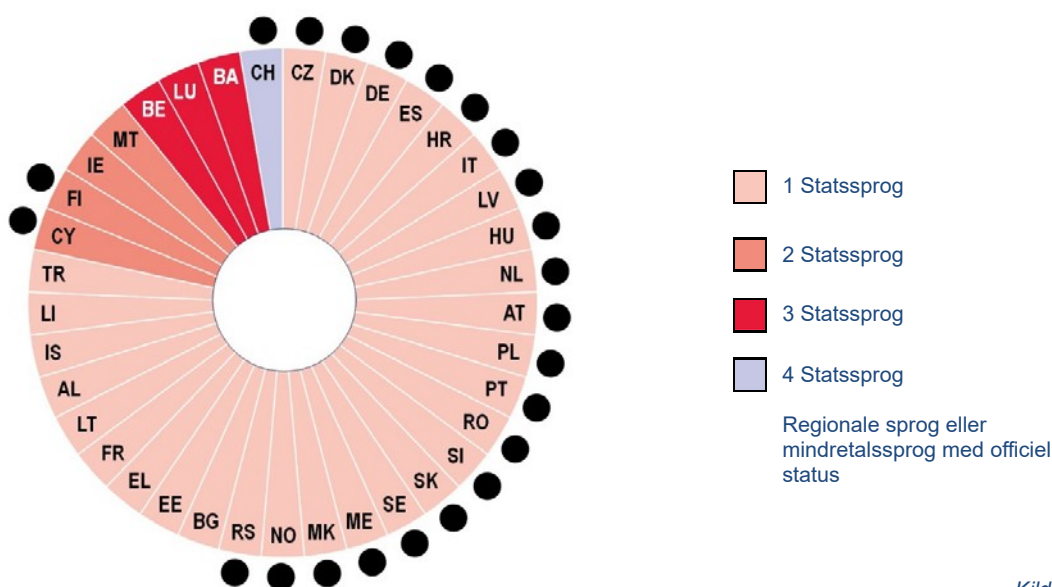
20 Bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, tysk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.

21 Landedækningen af denne rapport rækker ud over EU-landene. Nærmere oplysninger om landedækningen findes i indledningen til rapporten.

minoritetsbefolkningen overstiger 20 % af det samlede antal indbyggere, kan der efter anmodning gives yderligere rettigheder. For eksempel kan lokale offentlige embedsmænd, der taler mindretalssproget, ansættes.

Antallet af officielt anerkendte regionale sprog eller mindretalssprog varierer fra land til land. Letland, Nederlandene og Portugal har kun ét officielt regionalt sprog. I modsætning hertil har Italien, Ungarn, Polen, Rumænien og Serbien mere end 10 officielle regionale sprog eller mindretalssprog. Nogle regionale sprog eller mindretalssprog er officielt anerkendt i flere lande. Mere specifikt anerkendes nogle slaviske sprog (tjekkisk, kroatisk, polsk, slovakisk og ukrainsk) samt tysk og ungarsk som regionale sprog eller mindretalssprog i mere end tre EU-lande.

En anden del af sprogbilledet i Europa er eksistensen af ikke-territoriale sprog, dvs. "sprog, der anvendes af statsborgere i staten, som adskiller sig fra det eller de sprog, der anvendes af resten af statens befolkning, men som, selv om de traditionelt anvendes inden for statens område, ikke kan identificeres med et bestemt område heraf" (Europarådet, 1992). Romani er et typisk eksempel på et ikke-territorialsprog. Det er et officielt anerkendt sprog i 11 europæiske lande, nemlig Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien, Slovakiet, Finland, Sverige, Nordmakedonien og Serbien.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 1 Figur A1: Statslige sprog og regionale sprog, mindretalssprog eller ikke-territoriale sprog med officiel status, 2021/2022

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	Statslig(e) sprog(r)	Regionale sprog og/eller mindretalssprog med officiel status		Statslig(e) sprog(r)	Regionale sprog og/eller mindretalssprog med officiel status
VÆR	Tysk, fransk hollandsk		PL	Polsk	Hviderussisk, tjekkisk, kasjubisk, tysk, hebraisk, armensk, Karaim, litauisk, romersk, russisk, slovakisk, tatar, ukrainsk, jiddisch
BG	Bulgarsk		PT	Portugisisk	Mirandese
CZ	Tjekkisk	Tysk, polsk, romersk, slovakisk	RO	Rumænsk	Bulgarsk, tjekkisk, tysk, græsk, kroatisk, ungarsk, italiensk, polsk, romersk, russisk, slovakisk, serbisk, tyrkisk, ukrainsk
DK	Dansk	Tysk, færøsk, grønlandsk	SI	Slovensk	Ungarsk, italiensk
DE	Tysk	Dansk, frisisk, lavtysk, romansk, sorbisk	SK	Slovakisk	Bulgarsk, tjekkisk, tysk, kroatisk, ungarsk, polsk, romersk, Rusyn, ukrainsk
EE	Estisk		FI	Finsk, svensk	Hoteller i nærheden af Romany, Sami
IE	Engelsk, Irsk		SE	Svensk	Finsk, Meänkieli, Romani, Sami, jiddisch
EL	Græsk		AL	Albansk	
ES	Spansk	Catalansk, Valencian, baskisk, galicisk, occitansk	BA	Bosnisk, kroatisk serbisk	
FR	Fransk		CH	Tysk, Fransk, Italiensk, Romansk	Begivenheder i Francoprovençal, Yenish
HR	Kroatisk	Tjekkisk, ungarsk, italiensk, slovakisk, serbisk			
DET ER	Italiensk	Catalansk, tysk, græsk, fransk, fransk, fransk, friulisk, kroatisk, Ladin, occitansk, slovensk, albansk, sardinsk	ER	Islandsk	
CY	Græsk, tyrkisk	Cypriotisk arabisk, armensk	LI	Tysk	
LV	Lettisk	Liv (Livonian)	MIG	Montenegrin	Bosnisk, kroatisk, albansk, serbisk
LT	Litauisk		MK	Makedonsk	Bosnisk, romersk, albansk, serbisk, tyrkisk
LU	Tysk, fransk luxembourgsk		NEJ	Norsk (to formularer: Bokmål og Nynorsk)	Finsk, Kven, Sami
HU	Ungarsk	Bulgarsk, tysk, græsk, kroatisk, armensk, polsk, romersk, rumænsk, Rusyn, slovakisk, slovensk, serbisk, ukrainsk	I NÆ RH ED EN AF RS	Serbisk	Bosnisk, bulgarsk, tjekkisk, montenegrisk, kroatisk, ungarsk, makedonsk, romersk, rumænsk, Rusyn, slovakisk, albansk
MT	Engelsk, maltesisk		I NÆ RH ED EN AF TR	Tyrkisk	
NL	Hollandsk	Frisisk			
PA	Tysk	Tjekkisk, kroatisk, ungarsk, romersk, slovakisk, slovensk			

Figur A1 (fortsat): Statslige sprog og regionale sprog, mindretalssprog eller ikketerritoriale sprog med officiel status, 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Dette tal omfatter regionale sprog, mindretalssprog og ikketerritoriale sprog med officiel status under overskriften "regionale sprog eller mindretalssprog med officiel status".

Sprogene i tabellen er opført i alfabetisk rækkefølge i henhold til deres Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) 639-3-kode (se <http://www.sil.org/iso639-3/>, sidst tilgået: 27. juni 2022). Sprog, der ikke har nogen ISO 639-3-kode, er angivet i de landespecifikke noter.

For definitioner af "ikketerritorielt sprog", "officielt sprog", "regionalt sprog eller mindretalssprog" og "statsprog" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr, BE nl), Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige, Bosnien-Hercegovina, Island, Norge og Tyrki: alle disse lande har givet deres tegnsprog status som officielt sprog.

Belgien: forskellige statslige sprog anvendes kun i afgrænsede områder.

Spanien: statssproget spansk sameksisterer med andre sprog i nogle selvstyrende regioner (se de sprog, der er anført i tabellen) og deler med dem status som officielt sprog. De officielle sprog er også skolesprog. Ud over de anførte sprog er asturisk, et sprog, der ikke har officiel status, beskyttet ved lov. Det undervises i primær og generel gymnasial uddannelse i den selvstyrende region Asturien (se figur B9).

Ungarn: Boyash, en dialekt af romani, er også et officielt anerkendt sprog.

Østrig: det regionale/mindretalssprog kroatisk henviser til Burgenland Kroatisk.

Polen: ud over de sprog, der er angivet i tabellen, er Lemko også et officielt anerkendt mindretalssprog.

Slovakiet: ud over de sprog, der er angivet i tabellen, blev russisk og serbisk officielt anerkendt i 2014-2015. Disse to sprog er imidlertid endnu ikke blevet tilføjet i den centrale retlige ramme for brugen af nationale mindretals sprog (lov 184/1999) og vises derfor ikke i tabellen.

Finland: Finsk lov anerkender ikke officielle mindretalssprog, men roma og samisk (se de anførte sprog) har beskyttet status i forskellige juridiske dokumenter.

Schweiz: forskellige statslige sprog anvendes kun i afgrænsede områder. Når det gælder regionale sprog og mindretalssprog, er Frainc-Comtou ud over de sprog, der er angivet i tabellen, også et officielt anerkendt mindretalssprog.

De europæiske sprogs mosaik ville ikke være fuldstændig uden at nævne tegnsprog. På nuværende tidspunkt anerkender de fleste lande, der er omfattet af denne rapport, officielt deres tegnsprog⁽²²⁾. I lande uden en sådan anerkendelse findes der almindeligvis retlige rammer, der giver personer med hørelse eller nedsat tale ret til at kommunikere på et tegnsprog (f.eks. Polen og Serbien).

OMKRING EN UD AF TI 15-ÅRIGE I EU TALER IKKE SKOLESPROGET DERHJEMME

PISA-undersøgelsen giver mulighed for at evaluere procentdelen af 15-årige studerende, der taler (og ikke taler) sproget i PISA-testen derhjemme, hvilket betragtes som en proxy for at tale skolesproget.

På EU-plan taler 88,5 % af de 15-årige elever primært skolesproget derhjemme, mens 11,5 % taler et andet sprog.

Figur A2 viser procentdelen af 15-årige studerende på tværs af europæiske lande (EU-medlemsstater og lande uden for EU), som hovedsagelig taler et andet sprog derhjemme end skolesproget.

Blandt de lande, der har den højeste procentdel (20 % eller derover) af 15-årige studerende, der taler hjemme et sprog, der adskiller sig fra skolesproget, har Luxembourg og Malta den største andel af studerende, der gør det. I Luxembourg taler 82,9 % af de 15-årige elever ikke skolesproget derhjemme. I dette land angiver 40,3 % af eleverne, at de i hjemmet hovedsagelig taler luxembourgsk⁽²³⁾, et germansk sprog, der er et af de tre officielle sprog i Luxembourg (jf. figur A1), men som ikke anvendes i skolegang. I Malta, som er et tosproget land, tog alle elever PISA-testen på engelsk, et af de to sprog, der i vid

22 Se de landespecifikke noter vedrørende figur A1.

23 Andelen af studerende, der taler bestemte sprog derhjemme, og som præsenteres i teksten, er baseret på oplysninger fra PISA-undersøgelsen (vedrørende linket til PISA-databasen henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi"). Disse data vises ikke i figuren eller i bilag 1.

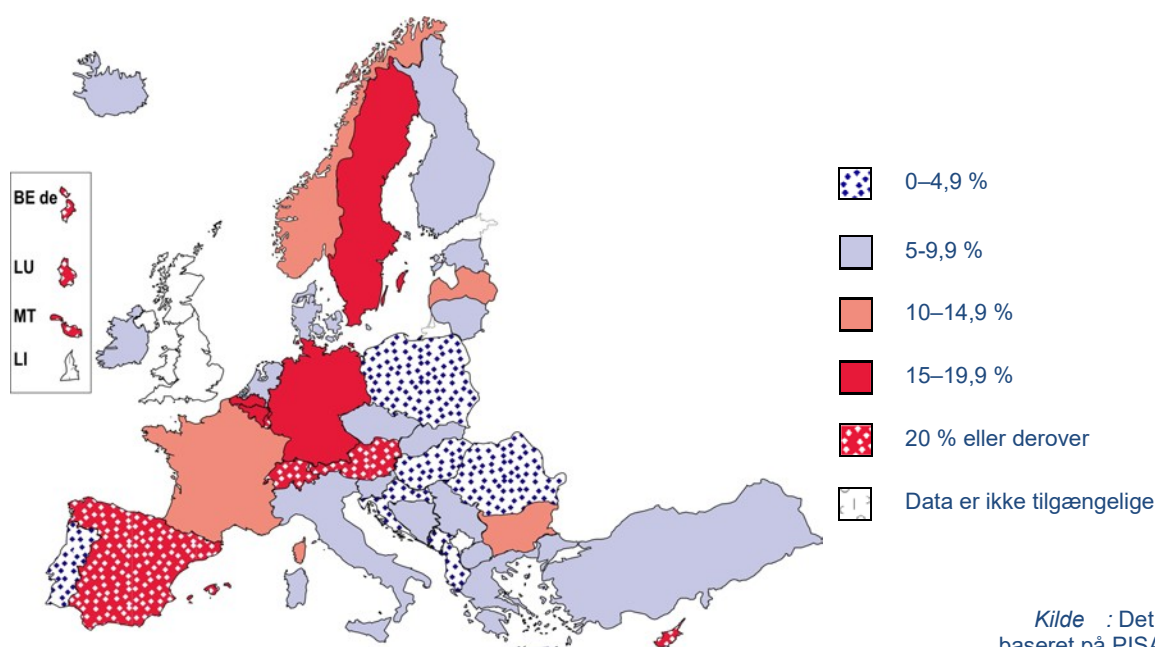
udstrækning anvendes i forbindelse med skolegang. 82,8 % af eleverne taler et andet sprog derhjemme. De fleste studerende (75,2 %) taler maltesisk hjemme.

Schweiz har også en relativt høj procentdel af 15-årige, der primært taler et sprog derhjemme, der adskiller sig fra skolesproget (27,0 %). I dette flersprogede land taler de fleste studerende, der taler tysk, fransk eller italiensk (eller deres dialekter), det samme sprog hjemme og i skolen. Alligevel taler mange elever i hjemmet et sprog, der adskiller sig fra skolesproget.

Andre lande (eller uddannelsessystemer), hvor 20 % eller mere af de 15-årige elever primært taler et andet sprog end skolesproget, er det tysktalende fællesskab i Belgien (24,1 %), Cypern (22,3 %), Spanien (20,6 %) og Østrig (20,5 %). De efterfølges af de to andre belgiske uddannelsessystemer (de franske og flamske samfund), Tyskland og Sverige, hvor mellem 17 % og 18 % af eleverne hovedsagelig taler et andet sprog hjemme end skolesproget.

I modsætning til alle de ovennævnte lande har Polen en særlig sprog-homogen 15-årig befolkning, hvor kun 1,7 % af eleverne taler et andet sprog hjemme end skolesproget. Procentdelen er også forholdsvis lav — under 5 % — i Kroatien, Ungarn, Portugal, Rumænien, Albanien og Montenegro.

I mere end halvdelen af landene med data (20 lande) taler mellem 5 % og 15 % af de 15-årige elever primært hjemme et sprog, der adskiller sig fra skolesproget.

Kilde : Det er Eurydice, baseret på PISA 2018.

Figur 2 Figur A2: Procentdel af 15-årige elever, der primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, 2018

Forklarende bemærkninger

Data beregnes ud fra PISA-spørgeskemaet "Hvilket sprog taler du hjemme det meste af tiden?" (ST022Q01TA). Undersøgelsens kategori "Language of the Test" (sprog 1) anvendes som stedfortræder for at tale det samme sprog hjemme som i skolen.

At tale en dialekt af et bestemt sprog derhjemme anses for at tale standardsproget. Denne tilgang er blevet anvendt i de fleste lande, der deltager i PISA-undersøgelsen. Da denne fremgangsmåde endnu ikke er blevet anvendt på det tysktalende fællesskab i Belgien og Italien, er dialekterne blevet omkodet i overensstemmelse hermed.

Se bilag 1 for data- og standardfejl (S.E.s). Yderligere oplysninger om PISA findes i afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

Når man ser på udviklingen mellem 2003 og 2018, steg andelen af elever, der hovedsagelig taler et andet sprog i hjemlandet end skolesproget, mest — med 14,9 procentpoint — i Schweiz (se bilag 1). Stigningen var også bemærkelsesværdig — ca. 10 procentpoint — i det franske fællesskab Belgien, Tyskland og Sverige. I de fleste af disse lande fandt stigningen hovedsagelig sted mellem 2003 og 2015. I Tyskland steg andelen af elever, der hovedsagelig taler et andet sprog end skolesproget, dog med 4,1 procentpoint mellem 2003 og 2015 og med 6,0 procentpoint mellem 2015 og 2018. Dette kan forklares ved, at landet modtog over 1 million asylansøgere — primært mennesker, der flygtede fra krig i Afghanistan, Irak og Syrien — i 2015 og 2016.

STUDERENDE, DER IKKE TALER SKOLESPROGET DERHJEMME, FINDES IKKE KUN BLANDT INDVANDRERBEFOLKNINGEN.

Identifikation af de befolkninger, der ikke taler skolesproget i hjemmet, kan bidrage til at tilvejebringe mere hensigtsmæssige sprogstøtteforanstaltninger. Figur A3 viser procentdelen af elever, der taler, og ikke taler, det samme sprog i skolen og hjemme blandt indvandrer- og ikke-immigrantbefolkningen. Indvandrere og ikke-indvandrere er defineret ud fra forældrenes fødested. En studerende defineres som en "indvandrer", hvis begge hans/hendes forældre er født i udlandet. Indvandrerstuderende kan enten fødes i deres bopælsland (andengenerationsindvandrere) eller udenlandsk fødte (førstegenerationsindvandrere). En studerende betragtes som en "ikke-indvandrer", hvis mindst en af hans/hendes forældre er født i deres bopælsland.

Som figuren viser, betyder det at have forældre, der er født i udlandet, ikke nødvendigvis, at den studerende ikke taler skolesproget derhjemme. På EU-plan er 5,6 % af de 15-årige studerende indvandrere, der primært taler skolesproget i hjemmet (data i lys rød på venstre side af tallet). Blot en lidt højere procentdel af 15-årige elever — 6,9 % — er indvandrere, der ikke taler skolesproget derhjemme (data i mørkerød på venstre side af tallet). Med andre ord angiver omkring halvdelen af de 15-årige studerende i EU, hvis forældre er født i udlandet, at de taler skolesproget derhjemme.

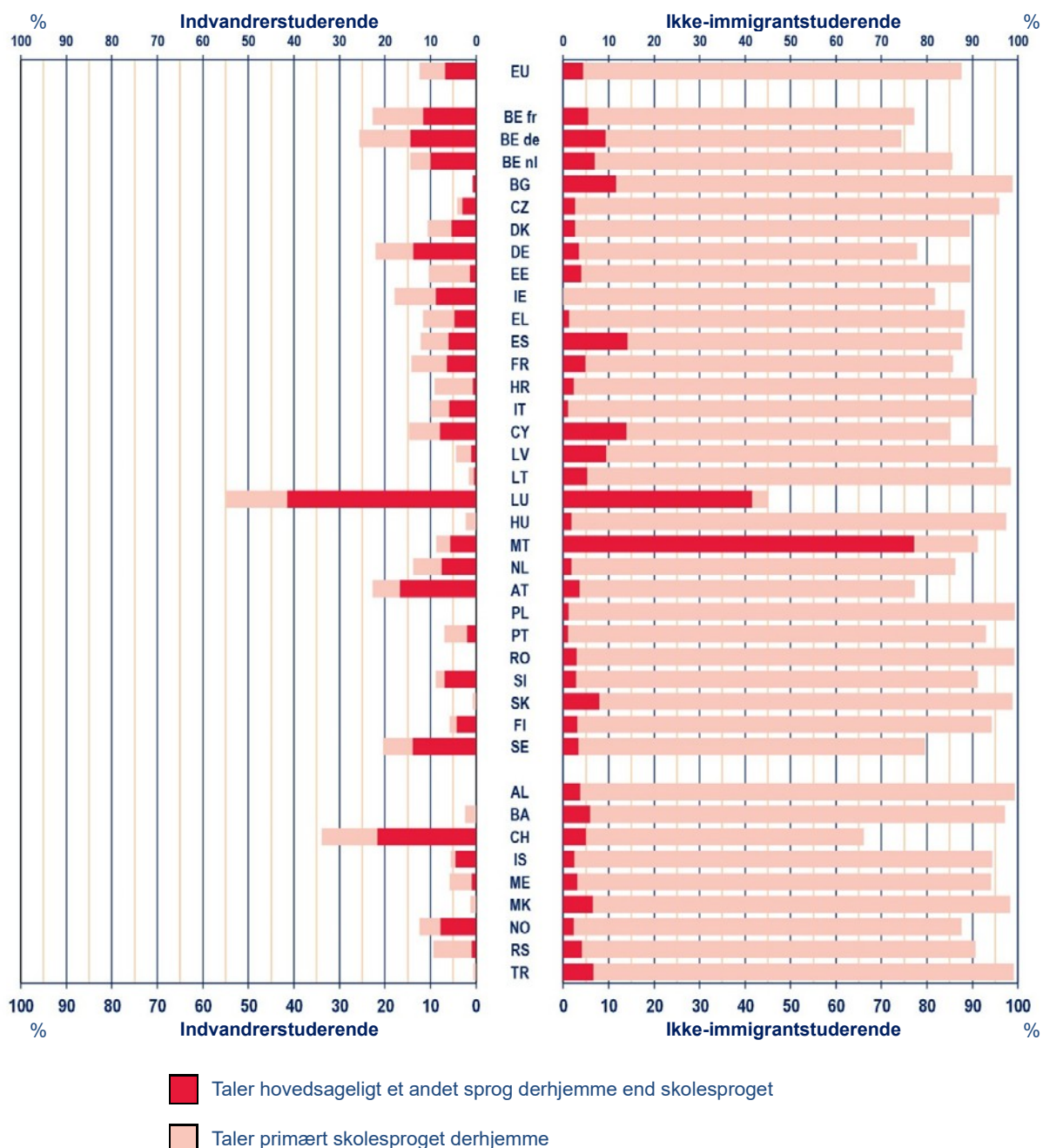
Omvendt betyder det at være en ikke-immigrant ikke nødvendigvis, at den studerende taler skolesproget derhjemme. På EU-plan er 4,4 % af de 15-årige ikke-indvandrere, der ikke taler skolesproget i hjemmet (data i mørkerød på højre side af tallet).

Overgangen fra data på EU-plan til data på landeniveau viser, at landenes situation varierer meget, hvad angår andelen af indvandrerstuderende i den studerendes befolkning (i alt af de to kategorier på venstre side af tallet). I en række lande (eller uddannelsessystemer) er 20 % eller mere af de 15-årige studerende indvandrere (de franske og tysktalende fællesskaber i Belgien, Tyskland, Luxembourg, Østrig, Sverige og Schweiz). I alle disse lande taler mindst halvdelen af alle indvandrerstuderende et andet sprog derhjemme end skolesproget (sammenligner data i lys rød og mørk rød på venstre side af figuren). I lande med en lavere procentdel af 15-årige studerende med indvandrerbaggrund (under 20 %) varierer situationen. F.eks. i Estland, Kroatien og Serbien, hvor ca. 10 % af den 15-årige studerende er indvandrere, taler næsten alle indvandrerstuderende det sprog, som skoleundervisningen foregår i hjemmet. I Slovenien, som har en sammenlignelig andel af indvandrere i den studerendes befolkning, taler størstedelen af indvandrerstuderende (ca. 80 %) et andet sprog hjemme end skolesproget.

Når det drejer sig om ikke-immigrantstuderende (på højre side af figuren), har Luxembourg og Malta de mest ekstreme mønstre. I Malta er 77,2 % af de 15-årige studerende ikke-indvandrere, der primært taler et andet sprog derhjemme end sproget i PISA-testen. Dette skyldes, at de fleste studerende i Malta taler maltesisk hjemme, mens de i skolen bruger engelsk og maltesisk, hvor førstnævnte er det sprog, de tog PISA-testen

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

på (for yderligere oplysninger henvises til analysen vedrørende figur A2). I Luxembourg er 41,5 % af de 15-årige ikke-indvandrere, der hovedsagelig taler et andet sprog i hjemmet end skolesproget (for yderligere oplysninger henvises til analysen vedrørende figur A2). Andre lande med relativt høje procentdele af ikke-immigrantstuderende, der taler et andet sprog derhjemme end skolesproget (mere end 10 %), er Bulgarien, Spanien og Cypern.

Kilde: Eurydice, baseret på PISA 2018.

Figur 3 Figur A3: Procentdele af indvandrere og ikke-indvandrere 15-årige studerende efter sprog, der tales hjemme, 2018

Forklarende bemærkninger

Data beregnes ud fra PISA-spørgeskemaet "Hvilket sprog taler du hjemme det meste af tiden?" (ST022Q01TA). Undersøgelsens kategori "Language of the Test" (sprog 1) anvendes som stedfortræder for at tale det samme sprog hjemme som i skolen.

Attale en dialekt af et bestemt sprog derhjemme anses for at tale standardsproget. Denne tilgang er blevet anvendt i de fleste lande, der deltager i PISA-undersøgelsen. Da denne fremgangsmåde endnu ikke er blevet anvendt på det tysktalende fællesskab i Belgien og Italien, er dialekterne blevet omkodet i overensstemmelse hermed.

Kategorien "immigrantstuderende" svarer til studerende, hvis forældre er født i udlandet. Denne kategori samler to forskellige PISA-kategorier af indvandrerstuderende, nemlig 1) den studerende og begge forældre blev født i udlandet (dvs. førstegenerationsindvandrere); og (2) den studerende blev født i testlandet, men begge forældre blev født i udlandet (dvs. andengenerationsindvandrere).

Se bilag 1 for dataene og S.E.s. For yderligere oplysninger om PISA henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

Landespecifikke noter

Bulgarien, Irland, Ungarn, Polen, Rumænien, Slovakiet, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Nordmakedonien og Tyrkiye: mindst én kategori af studerende er ikke vist i figuren, fordi prøven var utilstrækkelig (indeholdt færre end 30 studerende). Se bilag 1 for nærmere oplysninger om den eller de pågældende kategorier.

DE EUROPÆISKE LANDE ER MEGET FORSKELLIGE, NÅR DET KOMMER TIL ANDELEN AF ELEVER I SPROG-HETEROGENE SKOLER

Undervisning og læring i sprog-heterogene sammenhænge kan give eleverne mulighed for at blive opmærksomme på andre sprog og kulturer, og kan derfor berige skolens oplevelse. Men samtidig kan sproglig mangfoldighed i den studerendes befolkning være en udfordring for lærere, studerende og mere generelt de pågældende uddannelsessystemer. Der kan være behov for særlige foranstaltninger for at støtte eleverne i at beherske skolesproget og støtte lærerne i forvaltningen af flersprogede og i nogle tilfælde multikulturelle klasser.

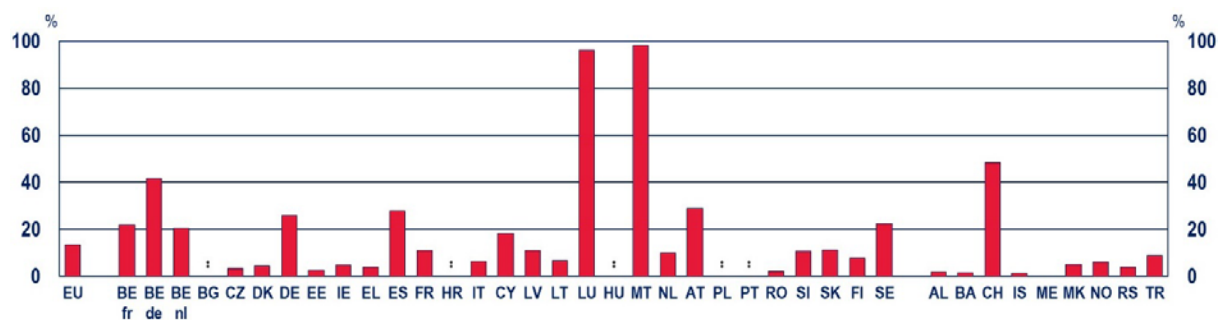
Sprog heterogenitet i skolerne, der her defineres som mere end 25 % af eleverne, der taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, varierer fra land til land (se figur A4). Dette kan delvis forklares ved den nationale sprogsammenhæng: nogle lande har flere statslige sprog og/eller regionale sprog, mindretalssprog eller ikketerritoriale sprog (jf. figur A1). Det er også tæt forbundet med andelen af studerende med indvandrerbaggrund, som ikke taler skolesproget i hjemmet (jf. figur A3). Andre faktorer, der kan påvirke sprog heterogenitet i skolerne, omfatter f.eks. byplanlægning (med eller uden boligadskillelse) og politikker vedrørende valg af skole.

På EU-plan går 13,3 % af de 15-årige studerende i sprog-heterogene skoler.

Luxembourg og Malta har den højeste procentdel af 15-årige elever, der går i sprogheterogene skoler (henholdsvis 96,2 % og 98,0 %). I Luxembourg taler mange studerende luxembourgsk hjemme, hvilket er et af de tre officielle sprog i Luxembourg (jf. figur A1), men anvendes ikke i skolegang (se analysen vedrørende figur A2). I Malta taler de fleste elever maltesisk hjemme, mens de i skolen bruger engelsk og maltesisk, hvor førstnævnte er det sprog, de tog PISA-testen på (se analysen vedrørende figur A2).

Ud over Luxembourg og Malta har Belgien, Tyskland, Spanien, Østrig, Sverige og Schweiz også registreret relativt høje procentdele af 15-årige elever i sprogheterogene skoler (mere end 20 %).

I modsætning hertil går færre end 5 % af de 15-årige studerende i en række europæiske lande (Tjekkiet, Danmark, Estland, Irland, Grækenland, Rumænien, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Island og Serbien).

Kilde: Eurydice, baseret på PISA 2018.

Figur 4 Figur A4: Procentdel af 15-årige elever, der går i skoler, hvor mere end 25 % af eleverne primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, 2018

Forklarende bemærkninger

Data beregnes ud fra PISA-spørgeskemaet "Hvilket sprog taler du hjemme det meste af tiden?" (ST022Q01TA). Undersøgelsens kategori "Language of the Test" (sprog 1) anvendes som stedfortræder for at tale det samme sprog hjemme som i skolen.

At tale en dialekt af et bestemt sprog derhjemme anses for at tale standardsproget. Denne tilgang er blevet anvendt i de fleste lande, der deltager i PISA-undersøgelsen. Da denne fremgangsmåde endnu ikke er blevet anvendt på det tysktalende fællesskab i Belgien og Italien, er dialekterne blevet omkodet i overensstemmelse hermed.

Se bilag 1 for dataene og S.E.s. For yderligere oplysninger om PISA henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

Landespecifikke noter

Kroatien, Ungarn, Polen og Portugal: stikprøven var utilstrækkelig (med færre end 30 elever og/eller færre end fem skoler).

Østrig og Slovenien: prøvetagningsenheden er et program inden for en skole, ikke hele skolen.

KAPITEL B — ORGANISATION

AFSNIT I — BYGNINGER

Sprogkundskaber er afgørende for mobilitet, samarbejde og gensidig forståelse i Europa. De spiller også en vigtig rolle i opbygningen af det europæiske uddannelsesområde, et ægte fælles rum for uddannelse af høj kvalitet og livslang læring på tværs af grænserne ⁽²⁴⁾. I 2002 opfordrede EU's stats- og regeringschefer i Barcelona til en yderligere indsats for at "forbedre beherskelsen af grundlæggende færdigheder, navnlig ved at undervise i mindst to fremmedsprog fra en meget tidlig alder" ⁽²⁵⁾. Målet om, at alle unge erhverver kompetencer på to sprog ud over skolesproget ved afslutningen af deres ungdomsuddannelse, blev for nylig gentaget i Rådets henstilling fra maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring ⁽²⁶⁾.

Dette afsnit fokuserer på fremmedsprogsundervisning på førskole-, primær- og sekundærniveau som fastsat i nationale læseplaner eller andre styringsdokumenter på topniveau. Det kaster lys over antallet af fremmedsprog, der er obligatoriske for alle studerende, og om, hvor længe de er obligatoriske. Det ser først ind i den alder, fra hvilken alle elever i førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og almen uddannelse på sekundærtrinet skal begynde at lære et første og et andet fremmedsprog (se figur B1). Det diskuterer antallet af år, hvor det første og andet fremmedsprog er obligatoriske for alle studerende at lære, og undersøger ændringerne i denne varighed siden 2003 (se figur B2 og B3). Det fuldender billedet af fremmedsprogsundervisningen i grundskolen og den generelle gymnasial uddannelse ved at fremhæve alle studerendes ret til at vælge fremmedsprog som en del af deres valgfrie fag i læseplanen (se figur B4).

Dette afsnit afsluttes med at drøfte forskellene mellem erhvervsuddannelsesstuderende og studerende i almen uddannelse med hensyn til obligatorisk indlæring af fremmedsprog. Mere specifikt ser den på forskellen i antallet af år, hvor studerende på almen uddannelse/erhvervsuddannelse skal studere et eller to fremmedsprog (jf. figur B5 og B6).

Alle indikatorer i dette afsnit bygger på data indsamlet gennem Eurydice-netværket, der dækker 39 uddannelsessystemer i 37 lande ⁽²⁷⁾.

AT LÆRE FREMMEDSPROG BLIVER OBLIGATORISK FØR 6 ÅR I SEKS UDDANNELSESSYSTEMER

Figur B1 viser startalderen for det første og andet fremmedsprog, der undervises som obligatoriske fag for alle elever på primær- og sekundærtrinet. I nogle tilfælde udvides anvendelsesområdet til at omfatte førskoleundervisning.

I de fleste uddannelsessystemer varierer startalderen for det første fremmedsprog, der undervises som obligatorisk fag, fra 6 til 8 år, hvilket svarer til det første år eller år af grundskolen eller den obligatoriske uddannelse. I seks uddannelsessystemer introduceres det første fremmedsprog, før det fylder 6 år: i en alder af tre år i det tysktalende fællesskab Belgien, Luxembourg og Polen, i en alder af fire år i Grækenland og i en alder af fem år i Cypern og Malta. I disse lande, med undtagelse af Malta, begynder kravet om at lære det første fremmedsprog i førskoleundervisningen og gælder for alle børn på dette uddannelsesniveau ⁽²⁸⁾.

24 Yderligere oplysninger om det europæiske uddannelsesområde findes på Kommissionens websted (<https://education.ec.europa.eu/about-eea>).

25 Formandskabets konklusioner — Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15.-16. marts 2002, C/02/930, s. 19.

26 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 8).

27 Nærmere oplysninger om lantedækningen af denne rapport findes i indledningen til rapporten.

28 Hvis alle børn begynder at lære et fremmedsprog i førskoleundervisningen på et eller andet tidspunkt, betragtes startalderen som den alder, hvor enten førskoleundervisning er obligatorisk, eller et sted i offentligt støttede førskolemiljøer er garanteret for alle børn. F.eks. er førskoleundervisning i Grækenland og Cypern obligatorisk fra henholdsvis 4 og 5 år. I mellemtiden er der i det tysktalende fællesskab

Skoler i Estland, Sverige og Island har en vis frihed til at bestemme, i hvilken klasse det første fremmedsprog indføres som obligatorisk fag. De øverste uddannelsesmyndigheder definerer en aldersgruppe (eller lønklasse) for indførelse af fremmedsprog: mellem 7 og 9 år i Estland og Sverige og mellem 6 og 9 år i Island. Skoler i Estland (se figur C1b) og Island²⁹ begynder oftest fremmedsprogsundervisning, når eleverne er 9 år gamle. I Sverige begynder fremmedsprogsindlæring normalt i en alder af 7 år.

De seneste aldre, hvor alle elever skal begynde at lære et fremmedsprog, er 10 år gamle. Dette er tilfældet i visse dele af det franske fællesskab i Belgien og i det flamske fællesskab i Belgien.

Irland er det eneste land, hvor det ikke er obligatorisk at lære et fremmedsprog i skolen. I Irland lærer alle studerende engelsk og irsk, hvoraf ingen betragtes som et fremmedsprog.

I de fleste uddannelsessystemer (32 ud af 39) er det obligatorisk for alle elever i almen uddannelse at lære to fremmedsprog på et tidspunkt under deres skolegang.

I de fleste tilfælde varierer startalderen for at lære et andet fremmedsprog som obligatorisk fag fra 11 til 13 år. Dette svarer til afslutningen på grundskoleundervisningen eller begyndelsen af sekundæruddannelsen. Studerende i Grækenland, Letland, Schweiz og Serbien begynder at lære et andet fremmedsprog tidligere, fra en alder af 10 år, svarende til anden halvdel af grundskolen. Luxembourg skiller sig ud, da alle studerende skal lære et andet fremmedsprog fra en alder af 6 år. I den anden ende af skalaen bliver det obligatorisk i Norge at lære et andet fremmedsprog for alle studerende på gymnasialt niveau, når de er 16 år gamle. I Bulgarien, Ungarn, Østrig, Slovenien, Slovakiet, Liechtenstein og Tyrkiet er to fremmedsprog også kun obligatoriske for alle elever på gymnasialt niveau fra 14 til 15 år.

I Estland og Island, som det er tilfældet med det første fremmedsprog som obligatorisk fag, kræver centrale uddannelsesmyndigheder, at skolerne indfører det andet fremmedsprog inden for et bestemt aldersgruppe (10-12 år). I Island begynder eleverne i henhold til tilgængelige nationale statistikker normalt at lære et andet fremmedsprog i en alder af 12 år⁽³⁰⁾.

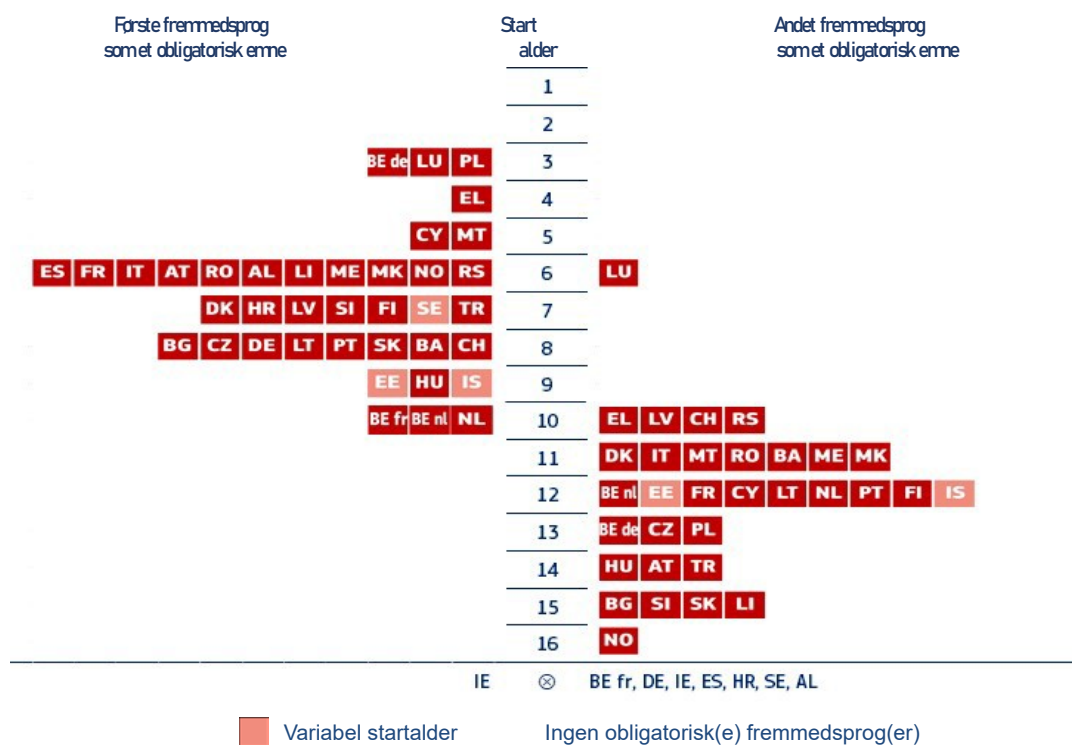
Belgien, Luxembourg og Polen sikret et sted for alle børn fra 3 år (eller endnu tidligere for det tysktalende fællesskab i Belgien). Yderligere oplysninger findes i Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2021b).

29 https://px.hagstofa.is/pxen/pxweb/en/Samfelag/Samfelag_skolamal_2_grunnskolestig_0_gsNemendur/SKO02110.px/?rxid=832f99cd-f008-441f-bbe9-d5f251db3ce9

30 https://px.hagstofa.is/pxen/pxweb/en/Samfelag/Samfelag_skolamal_2_grunnskolestig_0_gsNemendur/SKO02110.px/?rxid=832f99cd-f008-441f-bbe9-d5f251db3ce9

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 5 Figur B1: Startalder, hvor første og andet fremmedsprog er obligatoriske fag for alle elever i førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og/eller almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 0–3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Dette tal omhandler primært sprog, der er beskrevet som "udenlandske" (eller "moderne") i læseplanen. Regionale sprog og/eller mindretalssprog (se figur B9) og klassiske sprog (se figur B10) medtages kun, når læseplanen udpeger dem som alternativer til fremmedsprog.

Startalderen afspejler elevernes normale alder, når fremmedsprogsundervisningen begynder (elevernes teoretiske alder); de tager ikke højde for tidlig eller sen adgang til skolegang, klasse gentagelse eller andre afbrydelser af skolegang.

"Andet sprog": et sprog, som eleverne lærer ud over det første, hvilket resulterer i, at eleverne lærer to forskellige sprog på samme tid.

Oplysningerne er baseret på studieordningen eller andre styredokumenter, der er udstedt af de øverste uddannelsesmyndigheder.

For definitioner af "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som obligatorisk fag", "styringsdokumenter" og "topniveau uddannelsesmyndigheder", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): i kun hovedstadsregionen Bruxelles og de vallonske kommuner med særlig sprogstatus begynder eleverne at lære det første fremmedsprog som obligatorisk fag fra 8 år, mens de i andre dele af det franske fællesskab i Belgien starter fra 10 år. Efter en igangværende læseplanreform vil startalderen for at lære det første fremmedsprog være 8 år for alle studerende fra 2023/2024, mens et andet fremmedsprog bliver obligatorisk for alle studerende i alderen 13 og 14 år fra 2027/2028.

Belgien (BE de): selvom eleverne ikke er juridisk forpligtet til at lære to fremmedsprog, skal eleverne i alle generelle gymnasier begynde at lære engelsk ud over deres første fremmedsprog (fransk) senest fra 13 år.

Tyskland: i seks delstater skal eleverne begynde at lære det første fremmedsprog fra 6 år.

Estland, Sverige og Island: figuren viser den alder, hvor eleverne oftest begynder at lære det første og/eller andet fremmedsprog.

Spanien: tallet viser den mest udbredte situation i hele Spanien. I nogle selvstyrende regioner er det obligatorisk at lære to sprog fra 12 år (f.eks. Galicien og País Vasco) og 10 år (f.eks. Andalusien og Kanariske øer).

Nederlandene: det er obligatorisk at lære et fremmedsprog under grundskolen. I praksis sker dette mellem 10 og 12 år, men skolerne kan tilrettelægge denne bestemmelse på et tidligere tidspunkt.

Bosnien-Hercegovina: figuren viser situationen i Republika Srpska-enheden. I Føderationen Bosnien-Hercegovina og i Brčko-distriktet begynder nogle studerende at lære deres første fremmedsprog som obligatorisk fag fra 6 eller 7 år og deres andet fra 10 år.

Schweiz: tre kantoner har en anden startalder for det andet sprog, det vil sige, 12 år gammel.

STUDERENDE LÆRER DET FØRSTE FREMMEDSPROG I ET STIGENDE ANTAL ÅR

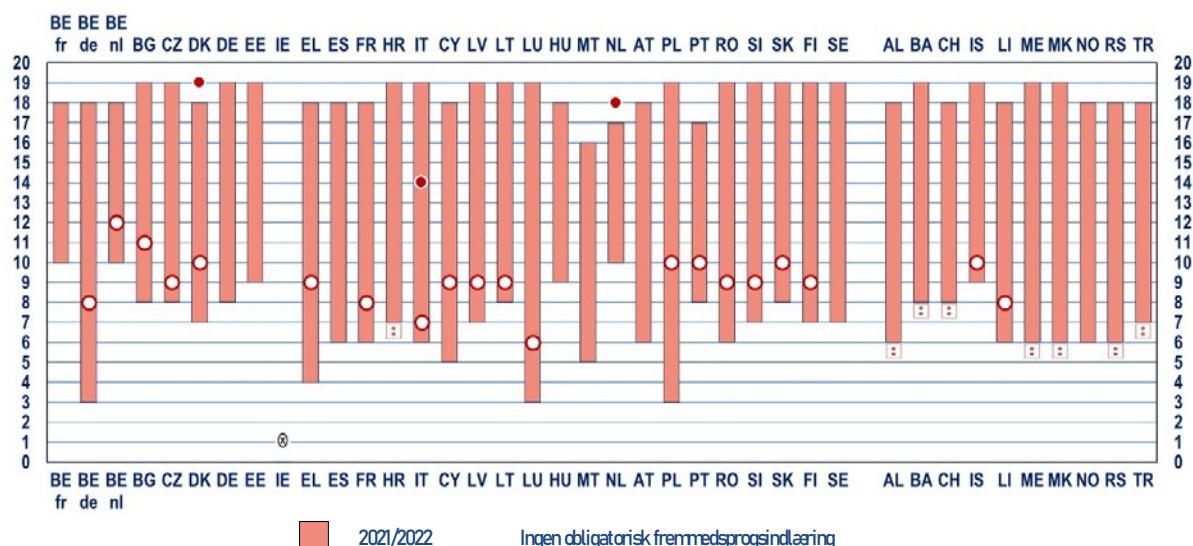
Figur B2 illustrerer det antal år, hvor studerende på førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og almen gymnasial uddannelse skal studere ét fremmedsprog. Den viser også forskellen i antallet af år mellem 2002/2003 og 2021/2022.

I 2021/2022 varierede varigheden af at lære mindst ét fremmedsprog som obligatorisk fag fra 7 til 16 år i de europæiske lande. Den vigtigste faktor, der bestemmer varigheden af obligatorisk fremmedsprogsindlæring, er den alder, fra hvilken sproglæring er obligatorisk, som spænder fra 3 til 10 år. Når den obligatoriske læring er påbegyndt, fortsætter kravet om, at alle studerende studerer et fremmedsprog, normalt indtil det sidste eller det næstsidste år af ungdomsuddannelserne. Den eneste undtagelse er i Malta, hvor kravet om at studere et fremmedsprog ophører ved afslutningen af den obligatoriske uddannelse.

Tre hovedgrupper af uddannelsessystemer kan identificeres på grundlag af varigheden af at lære mindst ét fremmedsprog. Ofte skal eleverne lære et fremmedsprog i 11 til 13 år. Det drejer sig om to tredjedele af uddannelsessystemerne. I disse uddannelsessystemer begynder eleverne at lære et fremmedsprog mellem 6 og 8 år (undtagen i Cypern og Malta) og slutter ved 18 eller 19 år (undtagen i Malta). I en anden og mindre gruppe på otte uddannelsessystemer studerer eleverne et fremmedsprog i 7-10 år. Denne gruppe omfatter alle de uddannelsessystemer, hvor indlæring af fremmedsprog bliver obligatorisk for alle studerende, når de er enten 9 eller 10 år (de franske og flamske samfund i Belgien, Estland, Ungarn, Nederlandene og Island) samt Schweiz og Portugal. Endelig varer indlæringen af et første fremmedsprog mere end 13 år i kun fire lande: 16 år i Luxembourg og Polen, 15 år i det tysktalende fællesskab i Belgien og 14 år i Grækenland. Disse er også de eneste uddannelsessystemer, hvor indlæringen af et første fremmedsprog begynder før 5 år gammel.

Som det fremgår af figur B2, har omkring to tredjedele af uddannelsessystemerne, for hvilke der er data, i løbet af de sidste to årtier øget varigheden af den obligatoriske fremmedsprogsindlæring. I alle disse uddannelsessystemer blev varigheden øget ved at sænke den alder, hvor indlæring af et første fremmedsprog bliver obligatorisk i forhold til begyndelsen af det 21. århundrede. Siden 2003 har de største ændringer fundet sted i det tysksprogede fællesskab Belgien, Grækenland, Italien, Cypern og Polen, hvor den obligatoriske fremmedsprogsundervisning blev forlænget med mellem 4 år (på Cypern) og 7 år (i Polen). I disse lande, med undtagelse af Italien, skal de studerende nu begynde at lære et fremmedsprog i førskoleundervisningen, mens de for 20 år siden kun begyndte at lære et i grundskolen. Italien er det eneste land, hvor stigningen i varigheden af obligatorisk fremmedsprogsindlæring skyldes ikke blot nedsættelsen af startalderen, men også forlængelsen af fremmedsprogsindlæringen indtil afslutningen af den almene gymnasial uddannelse.

Siden 2003 har ni andre uddannelsessystemer (Bulgarien, Danmark, Frankrig, Letland, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Liechtenstein) øget varigheden af fremmedsprogsindlæring med 2 eller 3 år ved at ændre startalderen for denne læring til mellem 6 og 8 år. I det flamske fællesskab Belgien og Luxembourg er antallet af år tilbragt at studere det første fremmedsprog som obligatorisk fag også steget med henholdsvis 2 og 3 år siden 2003. I det flamske fællesskab i Belgien er den nuværende startalder (10 år) dog stadig højere end i de fleste uddannelsessystemer, mens den i Luxembourg er lavere (3 år gammel).

	Startalder, hvis forskellig fra 2021/2022	Slutalder, hvis forskellig fra 2021/2022	Ikke tilgængelig for 2002/2003
2002/2003			☐

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 6 Figur B2: Periode, hvor det var obligatorisk at lære et fremmedsprog i førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og/eller almen uddannelse på sekundærtrinet (ISCED 0–3) i 2021/2022 og forskelle fra 2002/2003

Forklarende bemærkninger

Dette tal omhandler primært sprog, der er beskrevet som "udenlandske" (eller "moderne") i læseplanen. Regionale sprog og/eller mindretalssprog (se figur B9) og klassiske sprog (se figur B10) medtages kun, når læseplanen udpeger dem som alternativer til fremmedsprog.

Oplysningerne er baseret på studieordningen eller andre styredokumenter, der er udstedt af de øverste uddannelsesmyndigheder.

For definitioner af "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som obligatorisk fag", "styredokumenter" og "topniveau uddannelsesmyndigheder", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): i kun hovedstadsregionen Bruxelles og de vallonske kommuner med en særlig sprogstatus er fremmedsprogundervisning obligatorisk i 10 år. I de øvrige dele af det franske fællesskab i Belgien varer det otte år.

Efter en igangværende læseplanreform vil startalderen for at lære det første fremmedsprog være 8 år for alle studerende fra 2023/2024.

Belgien (BE nl): forskellen fra 2002/2003 afspejler situationen i det flamske Fællesskab undtagen i Bruxelles, hvor antallet af studieår faldt i overensstemmelse med de gældende forordninger i resten af Fællesskabet.

Danmark: der er et brud i tidsserierne på grund af en ændring i den metode, der anvendes til at fastslå den alder, hvor obligatorisk fremmedsprogindlæring afsluttes.

Estland og Finland: i 2002/2003 præciserede uddannelsesmyndighederne kun, at eleverne skulle begynde at lære et fremmedsprog som obligatorisk fag mellem 7 og 9 år. Dette var stadig tilfældet i Estland i 2021/2022. I Finland er denne aldersfleksibilitet (dvs. startalderen mellem 7 og 9 år) siden 2021/2022 blevet erstattet af en fast startalder (7 år).

Irland: undervisning i fremmedsprog er ikke obligatorisk. De officielle sprog, engelsk og irsk, undervises til alle studerende.

Spanien: tallet viser den mest udbredte situation i hele Spanien. Siden 2006 har selvstyrende regioner været i stand til at beslutte at gøre indlæring af et fremmedsprog obligatorisk for børn, der deltager i førskoleundervisning.

Dette har øget varigheden af fremmedsprogindlæring i nogle af dem.

Nederlandene: det er obligatorisk for studerende at lære et fremmedsprog under grundskolen. I praksis sker dette mellem 10 og 12 år, men skolerne kan tilrettelægge denne bestemmelse på et tidligere tidspunkt.

Sverige: i 2002/2003 præciserede uddannelsesmyndighederne kun, at eleverne skulle begynde at lære et fremmedsprog som obligatorisk fag mellem 7 og 10 år, og i 2021/2022 mellem 7 og 9 år.

I løbet af de sidste to årtier har den varighed, for hvilken det første fremmedsprog er obligatorisk, også været forlænget med 1 år i Tjekkiet, Litauen og Island.

I alt 10 uddannelsessystemer har ikke øget varigheden af obligatorisk fremmedsprogsindlæring siden 2003. Men i de fleste af dem er der særlige omstændigheder i forbindelse med den alder, hvor det bliver obligatorisk for alle studerende at lære et fremmedsprog. I 2003 var de studerende i Spanien, Malta, Østrig og Norge allerede forpligtet til at lære et sprog i en tidlig alder (på enten 5 eller 6 år). I Estland, Nederlandene og Sverige havde skolerne en vis fleksibilitet med hensyn til at bestemme det år, hvor eleverne skulle begynde at lære et fremmedsprog.

Nedsættelsen af den alder, hvor de studerende begynder at lære fremmedsprog, var en væsentlig del af henstillingen om fremmedsprogsundervisning, som blev udstedt af EU's stats- og regeringschefer i Barcelona i 2002³¹), og gentog i Rådets henstilling om en samlet tilgang til sprogundervisning og -indlæring (³²). Som nævnt ovenfor gjorde alle uddannelsessystemer, der har forlænget varigheden af indlæringen af det første fremmedsprog siden 2003, dette ved at sænke startalderen. I de fleste tilfælde fandt disse ændringer sted mellem 2003 og 2011 (³³).

VARIGHED, HVOR INDLÆRING AF DET ANDET FREMMEDSPROG ER OBLIGATORISK I KUN ET LILLE ANTAL LANDE OVER TID

Figur B3 illustrerer det antal år, hvor elever på primær- og sekundærtrinnet samtidig skal studere to fremmedsprog. Det viser også forskellen i antallet af år siden 2003.

I de fleste uddannelsessystemer lærte alle elever i almen uddannelse i 2021/2022 to fremmedsprog samtidig på et tidspunkt under deres skolegang (jf. figur B1). Som det fremgår af figur B3, er den mest almindelige situation et krav om at lære to fremmedsprog i 5-9 år. Studerende studerer to fremmedsprog i mindre end 5 år i 11 uddannelsessystemer. Disse omfatter Cypren samt de uddannelsessystemer, hvor denne obligatoriske læring kun finder sted på sekundærtrinnet (Italien og Portugal) eller kun på sekundærtrinnet (Bulgarien, Ungarn, Østrig, Slovenien, Slovakiet, Liechtenstein, Norge og Tyrkiye). I den anden ende af skalaen skal studerende i Luxembourg studere to fremmedsprog i 13 år i hele deres primære og sekundære uddannelse.

Siden 2002/2003 er det i de fleste uddannelsessystemer ikke blevet længere, hvor det er obligatorisk at lære et andet fremmedsprog. I løbet af denne periode har omkring en tredjedel af uddannelsessystemerne, for hvilke der foreligger data, indført reformer for at styrke indlæringen af et andet fremmedsprog som obligatorisk fag. Disse reformer kan inddeles i to kategorier. For det første er det i tre uddannelsessystemer (Danmark, Italien og Tyrkiye), der lærer et andet fremmedsprog, blevet obligatorisk for alle. For det andet er den periode, hvor indlæring af to fremmedsprog samtidig er obligatorisk, blevet forlænget i ni uddannelsessystemer. De største stigninger har fundet sted i Frankrig (fem år) og Grækenland (4 år). Afhængigt af uddannelsessystemet blev varigheden øget ved at sænke startalderen (det flamske fællesskab Belgien, Tjekkiet, Letland, Luxembourg, Polen og Finland) og udskyde den endelige alder (Liechtenstein) eller begge (Grækenland og Frankrig).

I modsætning hertil indførte Bulgarien, Cypren, Litauen og Island mellem 2002/2003 og 2021/2022 reformer, der reducerede antallet af år, hvor alle studerende samtidig skal studere to fremmedsprog. For eksempel har det andet fremmedsprog i Cypren siden 2015/2016 ikke været obligatorisk for alle studerende i andet og tredje år af den almene gymnasial uddannelse. I Island har det siden 2015/2016 ikke været obligatorisk for

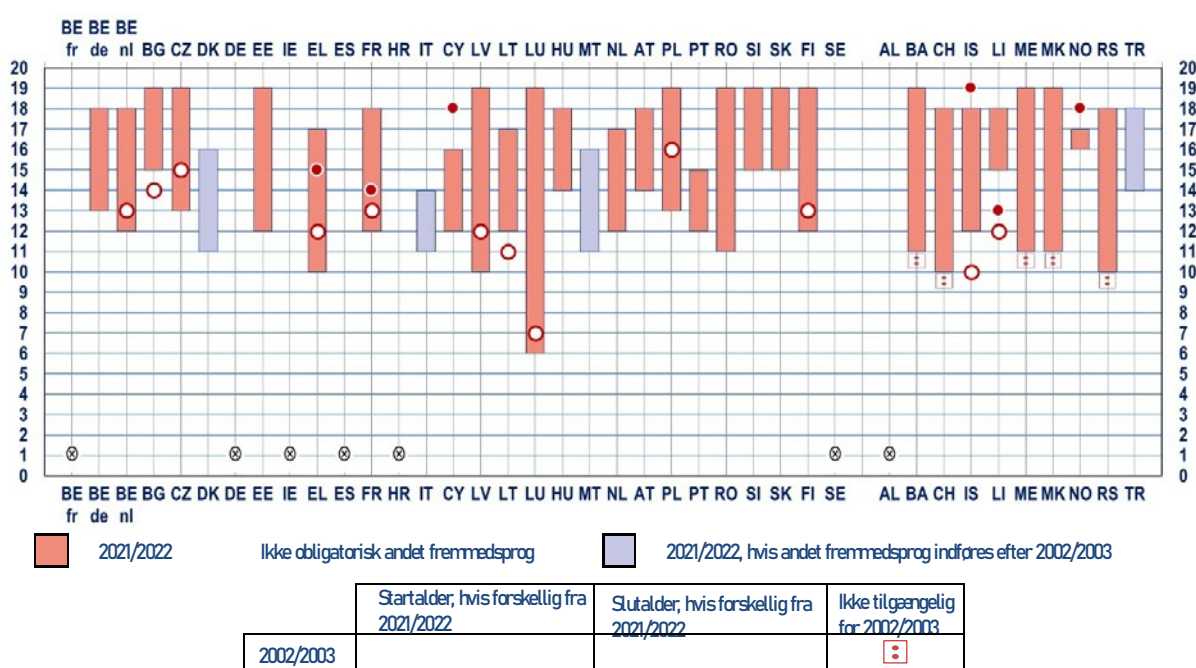
31 Formandskabets konklusioner — Det Europæiske Råd i Barcelona den 15.-16. marts 2002, C/02/930.

32 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sproginlæring (EUT C 189 af 5.6.2019).

33 For landespecifikke oplysninger for 2010/2011 henvises til Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2017), s. 32-33.

studerende at studere et andet fremmedsprog i et skoleår fra 18 år. Desuden blev startalderen for at lære et andet sprog ændret i 2014/2015 fra 10 år til en aldersgruppe på 10-12 år.

I otte uddannelsessystemer (det tysktalende fællesskab Belgien, Estland, Nederlandene, Østrig, Portugal, Rumænien, Slovenien og Slovakiet) forblev antallet af år, hvor de studerende samtidig lærer to fremmedsprog, det samme mellem 2002/2003 og 2021/2022. I to af dem er særlige omstændigheder for ændringer vedrørende indlæring af et andet fremmedsprog imidlertid værd at nævne. I Slovenien blev der i 2011 indført en reform, der gjorde det andet sprog obligatorisk fra 12-års alderen, men det blev sat i bero i november samme år og er aldrig blevet gennemført yderligere siden da. I 2021 gjaldt kravet om at lære to fremmedsprog kun for studerende på 15 år og derover. I Slovakiet blev det i 2008/2009 obligatorisk at studere to fremmedsprog på sekundærtrinnet. I september 2015 fjernede de øverste uddannelsesmyndigheder imidlertid forpligtelsen for alle elever på sekundærtrinnet til at lære to fremmedsprog samtidig op til 15 år. Samtidig gav de den enkelte skole autonomi til at træffe afgørelse om sagen.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 7 Figur B3: Periode, hvor det i 2021/2022 var obligatorisk at lære to fremmedsprog i grundskolen og/eller den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3) og forskelle i forhold til 2002/2003

Forklarende bemærkninger

Dette tal omhandler primært sprog, der er beskrevet som "udenlandske" (eller "moderne") i læseplanen. Regionale sprog og/eller mindretalssprog (se figur B9) og klassiske sprog (se figur B10) medtages kun, når læseplanen udpeger dem som alternativer til fremmedsprog.

"Andet sprog": en sprogstuderende, der lærer ud over det første, hvilket resulterer i, at eleverne lærer to forskellige sprog på samme tid.

Oplysningerne er baseret på læseplanen eller andre styredokumenter, der er udstedt af topmyndighederne.

For definitioner af "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som obligatorisk fag", "styredokumenter" og "topniveau uddannelsesmyndigheder", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): efter en igangværende læseplanreform bliver et andet fremmedsprog obligatorisk for alle elever i alderen 13 og 14 år fra 2027/2028.

Spanien: tallet viser den mest udbredte situation i hele Spanien. Et andet fremmedsprog er obligatorisk for alle studerende i nogle selvstyrende regioner (f.eks. Andalusien og Kanariske øer fra 10 år og País Vasco og Galicien fra 12 år).

Estland (i 2002/2003 og 2021/2022) og Island (i 2021/2022): de øverste uddannelsesmyndigheder præciserede kun, at eleverne skulle begynde at lære det andet fremmedsprog som obligatorisk fag i alderen 10-12 år.

Ungarn: der er et brud i tidsserierne på grund af en ændring i metodologien (ændring i ISCED-kategoriseringen af uddannelsesprogrammer på sekundærtrinnet).

Nederlandene: varigheden af indlæringen af to sprog varierer afhængigt af den vej, eleverne følger.

Norge: der er en pause i tidsrækken på grund af en ændring i metodologien (ændring i, hvordan undervisningen i det andet fremmedsprog som obligatorisk emne for alle rapporteres).

I EN TREDJEDEL AF DE EUROPÆISKE LANDE HAR ALLE STUDERENDE RET TIL AT VÆLGE FREMMEDSPROG SOM VALGFRIE FAG.

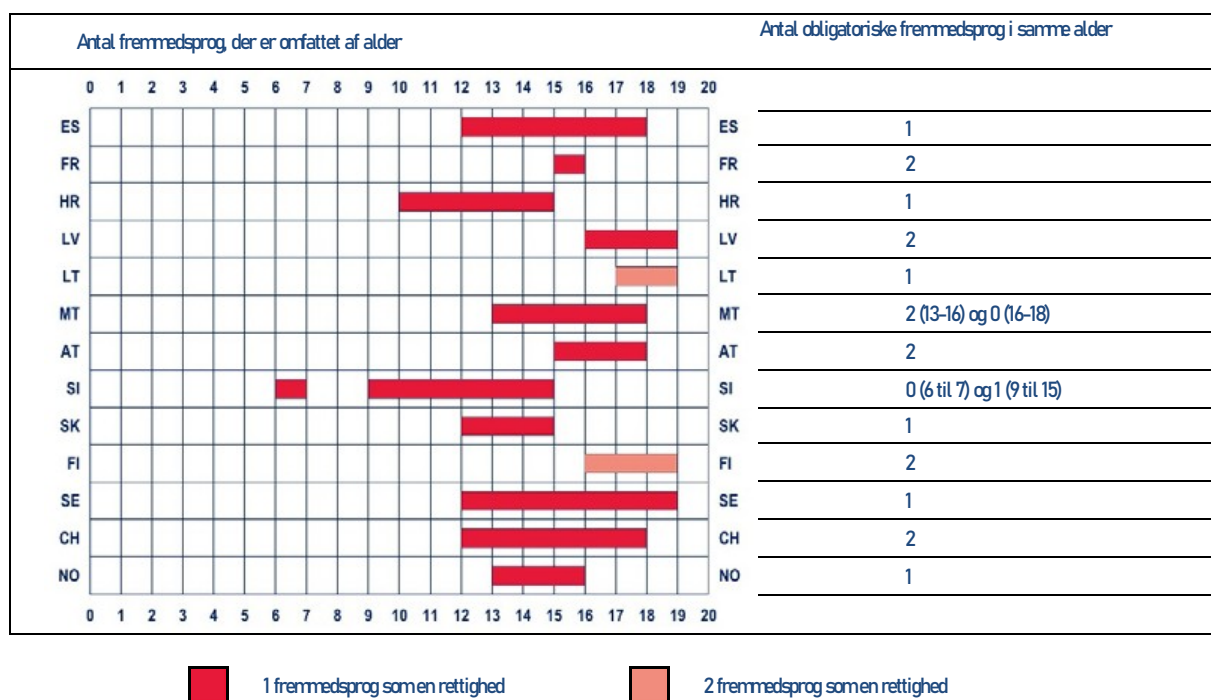
Ud over de sprog i læseplanen, der er obligatoriske for alle, kan de studerende være berettiget til at lære fremmedsprog som valgfrie fag. Denne ret øger elevernes mulighed for at lære flere sprog end den obligatoriske ordning og i nogle tilfælde for at studere to fremmedsprog, hvis kun det ene er obligatorisk.

Figur B4 fokuserer på fremmedsprogsindlæring som en rettighed for alle elever på primær- og sekundærtrinnet. Det viser kun lande med en sådan bestemmelse. Den indeholder også oplysninger om antallet af fremmedsprog, der er obligatoriske fag for alle (jf. figur B1), som giver et mere omfattende billede af fremmedsprogsudbuddet. Denne indikator bidrager til drøftelserne vedrørende Rådets henstilling til EU's medlemsstater om indlæring af to sprog ud over skolesproget (se indledningen til dette afsnit).

Som figuren viser, skal skolerne i 13 lande inkludere fremmedsprog inden for det sæt af valgfrie fag, de skal foreslå alle elever i grundskolen og/eller den almene gymnasial uddannelse.

Alle studerendes ret til at vælge fremmedsprog som en del af deres valgfrie fag gælder kun på sekundærniveau, undtagen i Kroatien, Slovenien og Sverige, hvor det vedrører studerende i både grundskolen og den almene gymnasial uddannelse. I grundskolen i Kroatien og Sverige kan alle studerende fra henholdsvis 10 og 12 år vælge at lære et valgfrit fremmedsprog. I Slovenien kan alle 6-årige studerende vælge at begynde at studere et fremmedsprog et år før fremmedsprogsindlæring bliver obligatorisk for alle. Denne mulighed er givet igen for alle studerende fra en alder af 9 år.

Varigheden, hvor fremmedsprog tilbydes som valgfrie fag for alle studerende, spænder fra 7 år i Sverige til 1 år i Frankrig. I Frankrig vedrører dette alle studerende i en alder af 15 år i den almene gymnasial uddannelse (lycée général og technologique) og fortsætter for nogle af dem fra 16 år.

Figur 8 Figur B4: Fremmedsprog, der stilles til rådighed som en rettighed og som obligatoriske fag for alle studerende i grundskolen og/eller den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3), 2021/2022

Ingen fremmedsprog angivet som en ret til alle: BE, BG, CZ, DK, DE, EE, DVS, EL, DET, CY, LU, HU, NL, PL, PT, RO, AL, BA, ER, LI, MIG, MK, RS, TR.

Forklarende bemærkninger

Dette tal omhandler primært sprog, der er beskrevet som "udenlandske" (eller "moderne") i læseplanen. Regionale sprog og/eller mindretalssprog (se figur B12) og klassiske sprog (se figur B13) er kun medtaget, når læseplanen udpeger dem som alternativer til fremmedsprog.

Oplysningerne er baseret på studieordningen eller andre styredokumenter, der er udstedt af de øverste uddannelsesmyndigheder.

For definitioner af "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som en rettighed", "styringsdokumenter" og "øverste myndigheder" henvises til ordlisten.

I syv lande giver adgang til fremmedsprog som en ret alle studerende på primær- og/eller almengymnasiale uddannelser mulighed for at studere to fremmedsprog samtidigt, selv om kun et af dem er et obligatorisk fag (se figur B1). I Spanien, Kroatien og Sverige, hvor kun ét fremmedsprog er obligatorisk for alle elever under deres skolegang, tilbydes de et ekstra sprog som en ret på et eller andet tidspunkt i grundskolen og/eller den almene gymnasial uddannelse. I de resterende fire lande finder tilvejebringelse af fremmedsprog som ret enten sted før skoleårene, hvor to fremmedsprog er obligatoriske for alle (Slovenien, Slovakiet og Norge) eller efter (Litauen).

I seks lande (Frankrig, Letland, Malta, Østrig, Finland og Schweiz) giver tilvejebringelse af fremmedsprog som en ret alle studerende mulighed for at studere mere end to fremmedsprog på et eller andet tidspunkt i deres almene uddannelse. I disse lande har de studerende ret til at vælge fremmedsprog som valgfrie fag i en periode med almen uddannelse på sekundærtrinnet (under og/eller gymnasialt niveau), når det allerede er obligatorisk for dem at studere to fremmedsprog. I de fleste tilfælde kan eleverne tage et fremmedsprog

som et valgfrit emne. I Finland skal alle skoler dog tilbyde to fremmedsprog som valgfrie fag ud over dem, som alle studerende lærer som obligatoriske fag.

To lande har for nylig indført reformer vedrørende fremmedsprog, der er fastsat som en rettighed. I Grækenland har faget "udenlandske sprog" siden 2020/2021 ikke længere været en ret for alle studerende i tredje klasse af den generelle gymnasial uddannelse sammen med obligatorisk fremmedsprogsundervisning. Denne reform hænger sammen med en stigning i antallet af år, hvor alle studerende skal studere to fremmedsprog (jf. figur B3), der blev indført i 2020/2021. I Letland har alle skoler siden indførelsen af den nye læseplan for gymnasial uddannelse i 2020 måttet tilbyde et tredje fremmedsprog som en ret i de tre år af dette uddannelsesniveaue.

I mange lande er fremmedsprogsundervisning ikke begrænset til fremmedsprog som obligatoriske fag eller valgfrie fag, som alle skoler skal tilbyde. I en lang række lande nyder skolerne faktisk en vis autonomi, så de kan tilbyde undervisning i yderligere fremmedsprog. Denne undervisning kan være en del af specifikke muligheder valgt af de enkelte skoler. Studieordninger, der er udformet på skoleniveau, og initiativer, der iværksættes lokalt, rapporteres dog ikke i dette afsnit, som fokuserer på de øverste regler, der definerer minimumsbestemmelsen for fremmedsprog for alle elever. Kapitel C indeholder supplerende data, da det giver oplysninger om andelen af elevers deltagelse i sprogindlæring i grundskolen og på sekundærtrinnet.

I DE FLESTE LANDE VIL DYRLÆGESTUDERENDE HAVE LÆRT ET FREMMEDSPROG I SAMME ANTAL ÅR SOM DERES JÆVNALDRENDE I ALMEN UDDANNELSE.

De fire foregående indikatorer fokuserer på fremmedsprogsundervisning i almen uddannelse. Figur B5 sammenligner tilrådighedsstillingen af det første fremmedsprog som obligatorisk fag inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse. Mere specifikt ser den på antallet af år, hvor studerende på erhvervsfaglig og almen gymnasial uddannelse bruger et fremmedsprog som obligatorisk fag⁽³⁴⁾. Af hensyn til sammenligneligheden er det kun erhvervsuddannelsesforløb, der giver adgang til videregående uddannelse, der tages i betragtning her.

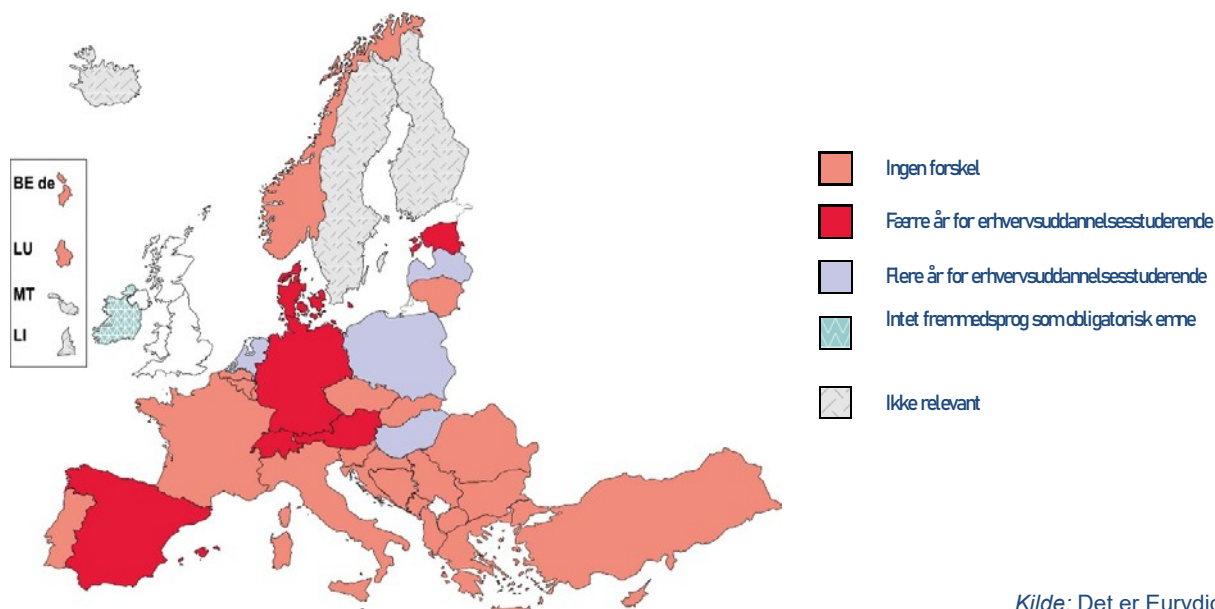
I langt de fleste europæiske lande (21 ud af 31) skal alle studerende på erhvervsfaglig og almen gymnasial uddannelse lære ét fremmedsprog i det samme antal år ved afslutningen af deres studier. I nogle få tilfælde (seks lande) vil mindst nogle erhvervsuddannelsesstuderende have lært et fremmedsprog i et lavere antal år ved afslutningen af uddannelse på sekundærtrinnet. I Danmark, Tyskland, Spanien og Schweiz er det ikke obligatorisk for alle erhvervsuddannelsesstuderende at lære et fremmedsprog. Dette afhænger af det uddannelsesprogram, de følger. Kravet om, at hver elev skal lære ét fremmedsprog, gælder derfor kun for studerende, før de starter deres erhvervsuddannelse, dvs. før de er 15 eller 16 år afhængigt af landet. I Estland er fremmedsprogsundervisning obligatorisk for alle studerende i løbet af det første år af erhvervsuddannelserne, mens det i den almene uddannelse er obligatorisk indtil afslutningen af gymnasialt niveau. Endelig tegner den kortere varighed af erhvervsuddannelsesprogrammet (1 år mindre) på gymnasial uddannelse sig i Østrig for forskellen.

Omvendt er erhvervsuddannelserne i Letland, Ungarn, Nederlandene og Polen længere, så erhvervsuddannelsesstuderende studerer et sprog i et år længere end deres kolleger i den almene uddannelse.

---

34 Antallet af år, der overvejes for erhvervsuddannelsesstuderende, er hele den periode, hvor alle studerende på erhvervsuddannelserne skal studere (mindst) et fremmedsprog, herunder under deres deltagelse i førskoleundervisning, grundskoleuddannelse og ungdomsuddannelse.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 9 Figur B5: Forskel mellem studerende på almen uddannelse og erhvervsuddannelsesstuderende i antallet af år, der er brugt på at lære et fremmedsprog som obligatorisk fag, 2021/2022

Forklarende bemærkninger

I betragtning af erhvervsuddannelsernes kompleksitet og det store antal forløb i nogle lande er det kun de programmer, der giver direkte adgang til videregående uddannelse (dvs. ISCED-P 354), der indgår i denne indikator. Inden for dette definerede anvendelsesområde er oplysningerne desuden baseret på de mest repræsentative programmer, bortset fra dem, der leveres i institutioner, der beskæftiger sig med meget specifikke områder (f.eks. kunst og scenekunst). Voksenuddannelsesprogrammer, uddannelsesprogrammer med særlige behov eller veje med et meget lavt antal studerende er også udelukket. Inden for dette anvendelsesområde, når erhvervsuddannelserne er af en anden varighed, anses den korteste for at angive slutalderen. Yderligere oplysninger om ISCED-klassifikationen findes i ISCED 2011 (UNESCO UIS, 2012).

Dette tal omhandler primært sprog, der er beskrevet som "udenlandske" (eller "moderne") i læseplanen. Regionale sprog og/eller mindretalssprog (figur B9) og klassiske sprog (figur B10) er kun medtaget, når læseplanen udpeger dem som alternativer til fremmedsprog.

Yderligere oplysninger om indlæring af et fremmedsprog som obligatorisk fag i almen uddannelse findes i figur B1 og B2.

Intet fremmedsprog som obligatorisk emne: ingen forpligtelse for alle elever til at lære et fremmedsprog.

Oplysningerne er baseret på studieordningen eller andre styredokumenter, der er udstedt af de øverste uddannelsesmyndigheder.

For definitioner af "læseplan", "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som obligatorisk fag", "styringsdokumenter" og "øverste uddannelsesmyndigheder" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Kroatien og Nederlandene: der er forskelle i erhvervsuddannelsernes længde, og tallet er den korteste.

Malta, Sverige og Island: der er ingen erhvervsuddannelsesforløb inden for indikatorens anvendelsesområde.

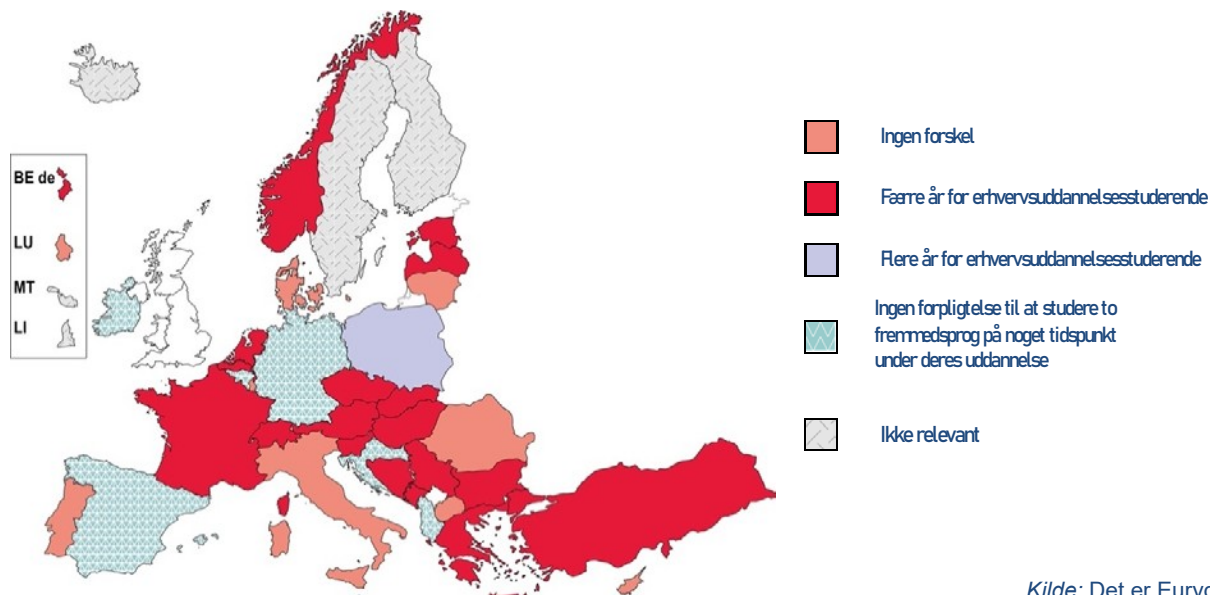
Finland: efter en reform, der blev indført i 2018, reguleres varigheden af fremmedsprogsundervisningen ikke centralt for erhvervsuddannelsesstuderende. Det varierer afhængigt af kravene til den pågældende kvalifikation, den studerendes forudgående læring og den studerendes personlige kompetenceudviklingsplan. To fremmedsprog er blandt kompetencekravene for alle kvalifikationer.

Liechtenstein: den skolebaserede del af erhvervsuddannelserne leveres i Schweiz.

I DE FLESTE LANDE VIL DYRLÆGESTUDERENDE HAVE BRUGT FÆRRE ÅR PÅ AT LÆRE TO SPROG END DERES JÆVNALDRENDE I ALMEN UDDANNELSE.

Mens alle erhvervsuddannelsesstuderende i de fleste lande lærer et fremmedsprog i samme antal år som deres jævnaldrende inden for almen uddannelse (jf. figur B5), viser den samme sammenligning for det andet sprog større forskelle mellem erhvervsuddannelsesstuderende og studerende på almen uddannelse (figur B6). Figur B6 er baseret på de laveste krav med hensyn til obligatorisk indlæring af to fremmedsprog for alle studerende på tværs af de mange individuelle forløb inden for erhvervsuddannelse og almen uddannelse ⁽³⁵⁾. De studerendes deltagelse i fremmedsprogsindlæring i de to uddannelsesprogrammer findes i kapitel C (se figur C5).

I 19 uddannelsessystemer er der forskel på den tid, der bruges til at lære to fremmedsprog mellem de to typer uddannelsesprogrammer til skade for de studerende på erhvervsuddannelserne. I de fleste tilfælde er det 3 eller 4 år. Forskellen er dog 2 år i Bulgarien og Grækenland og 1 år i Nederlandene og Norge.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 10 Figur B6: Forskel mellem studerende på almen uddannelse og erhvervsuddannelsesstuderende i antallet af år, der er brugt på at lære to fremmedsprog samtidig som obligatoriske fag, 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur B5.

Yderligere oplysninger om indlæring af to fremmedsprog som obligatoriske fag i almen uddannelse findes i figur B1 og B3.

Landespecifikke noter

Malta, Sverige og Island: der er ingen erhvervsuddannelsesforløb inden for denne indikatorns anvendelsesområde.

Finland: efter en reform, der blev indført i 2018, reguleres varigheden af fremmedsprogsundervisningen ikke centralt for erhvervsuddannelsesstuderende. Det varierer afhængigt af kravene til den pågældende kvalifikation, den studerendes forudgående læring og den studerendes personlige kompetenceudviklingsplan. To fremmedsprog er blandt kompetencekravene for alle kvalifikationer.

Liechtenstein: den skolebaserede del af erhvervsuddannelserne leveres i Schweiz.

I de fleste af uddannelsessystemerne med lavere krav til erhvervsuddannelser (de tysktalende og flamske samfund i Belgien), Tjekkiet, Estland, Grækenland, Frankrig, Letland, Nederlandene, Bosnien-Hercegovina,

³⁵ Af hensyn til sammenligneligheden er det kun erhvervsuddannelsesforløb, der giver adgang til videregående uddannelse, der tages i betragtning her. Antallet af år for erhvervsuddannelsesstuderende er hele den periode, hvor alle studerende på erhvervsuddannelserne skal studere (mindst) to fremmedsprog, herunder under deres deltagelse i primær- og sekundærtrinnet.

Schweiz, Montenegro og Serbien) begynder erhvervsuddannelsesstuderende at lære et andet fremmedsprog som obligatorisk fag, når grunduddannelsen stadig er almindelig for alle. På gymnasial uddannelse er denne læring ikke længere obligatorisk for alle studerende på erhvervsuddannelser (selv om nogle fortsat kan lære to fremmedsprog), mens det fortsat er obligatorisk for dem, der er under almen uddannelse. I Ungarn, Østrig, Slovenien, Slovakiet, Norge og Türkiye vedrører det andet fremmedsprog som obligatorisk fag udelukkende alle studerende på gymnasialt niveau. Endelig studerer alle erhvervsuddannelsesstuderende i Bulgarien to obligatoriske fremmedsprog i 2 år, mens de for deres kolleger i den almene uddannelse er obligatoriske i 4 år, indtil ungdomsuddannelserne er afsluttet.

I otte lande (Danmark, Italien, Cypern, Litauen, Luxembourg, Portugal, Rumænien og Nordmakedonien) er der ingen forskel mellem de to typer uddannelsesprogrammer. Det betyder med andre ord, at erhvervsuddannelserne og de studerende på almen uddannelse ved afslutningen af ungdomsuddannelserne vil have lært to sprog samtidig i det samme antal år.

Endelig er der i det franske fællesskab Belgien, Tyskland, Irland, Spanien, Kroatien og Albanien ikke krav om, at alle studerende skal studere to sprog, hverken i grunduddannelsen eller på gymnasialt niveau.

I Polen forklarer den længere varighed af erhvervsuddannelsesprogrammer det ekstra år, som studerende på erhvervsuddannelser har brugt på sprogindlæring.

AFSNIT II — DIVERSITETEN AF DE SPROG, DER TILBYDES

Det foregående afsnit fokuserede på antallet af fremmedsprog, der er obligatoriske for alle studerende, og den periode, hvor de studerende skal lære fremmedsprog. Dette afsnit fokuserer på de specifikke sprog, der undervises i skoler i Europa.

Afsnittet starter med at se på sprog, der er obligatoriske for alle elever i mindst et skoleår (se figur B7). Det fortsætter derefter ved at diskutere de fremmedsprog, som alle skoler skal tilbyde, og dem, som skolerne kan vælge, når de opretter deres fremmedsprog læseplan (se figur B8). Sektionen undersøger derefter sprog, som læseplaner undertiden overvejer alternativer til fremmedsprog, nemlig regionale sprog og mindretalssprog, og klassiske sprog (se figur B9 og B10). Et andet undersøgelsesområde er undervisning i hjemmesprog (dvs. sprog, der tales af studerende i hjemmet) til studerende med indvandrerbaggrund (se figur B11). Endelig suppleres billedet af specifikke sprog, der undervises i på skolerne, med en oversigt over de sprog, der anvendes til at levere indhold og sprogintegreret læring (CLIL), dvs. tilvejebringelse af læring, hvor et andet sprog end skolesproget anvendes til at undervise i forskellige fag (jf. figur B12).

Alle indikatorerne i dette afsnit er baseret på de data, der indsamles via Eurydice-netværket. De dækker derfor 39 uddannelsessystemer i 37 lande ⁽³⁶⁾.

ET OBLIGATORISK FREMMEDSPROG FOR ALLE ER SPECIFICERET I MERE END HALVDELEN AF ALLE EUROPÆISKE UDDANNELSESSYSTEMER: DET ER OFTEST ENGLSK

Det er obligatorisk at lære et fremmedsprog i næsten alle europæiske lande (se kapitel B, afsnit I). Figur B7 undersøger, om de øverste uddannelsesmyndigheder definerer et bestemt fremmedsprog (eller specifikke fremmedsprog), som alle studerende skal studere i mindst et skoleår. Der er fokus på elever på primær- og sekundærtrinnet.

Som det fremgår af figuren, skal alle studerende i mere end halvdelen af de undersøgte uddannelsessystemer (22 ud af 39 uddannelsessystemer) studere et bestemt fremmedsprog (eller specifikke fremmedsprog). I de andre systemer kan elever eller skoler vælge, hvilket sprog eller hvilke sprog der skal studeres. Uddannelsesmyndighederne på højt niveau vejleder ofte dette valg ved at definere flere sprog, som skoler og/eller studerende skal vælge fra (jf. figur B8).

I de fleste uddannelsessystemer med specifikke obligatoriske sprog definerer officielle dokumenter kun ét sprog, der er obligatorisk for alle. To specifikke fremmedsprog, der er obligatoriske for alle, er defineret i de tysktalende og flamske samfund i Belgien, Cypern, Schweiz og Island. I Luxembourg findes der tre specifikke obligatoriske fremmedsprog.

Engelsk er obligatorisk i næsten alle uddannelsessystemer, der definerer et bestemt obligatorisk fremmedsprog: 21 ud af 22 uddannelsessystemer (alle undtagen Finland). I de fleste af disse systemer (15 systemer) er engelsk det eneste angivne obligatoriske fremmedsprog.

Andre sprog end engelsk er obligatoriske for alle studerende i nogle få lande.

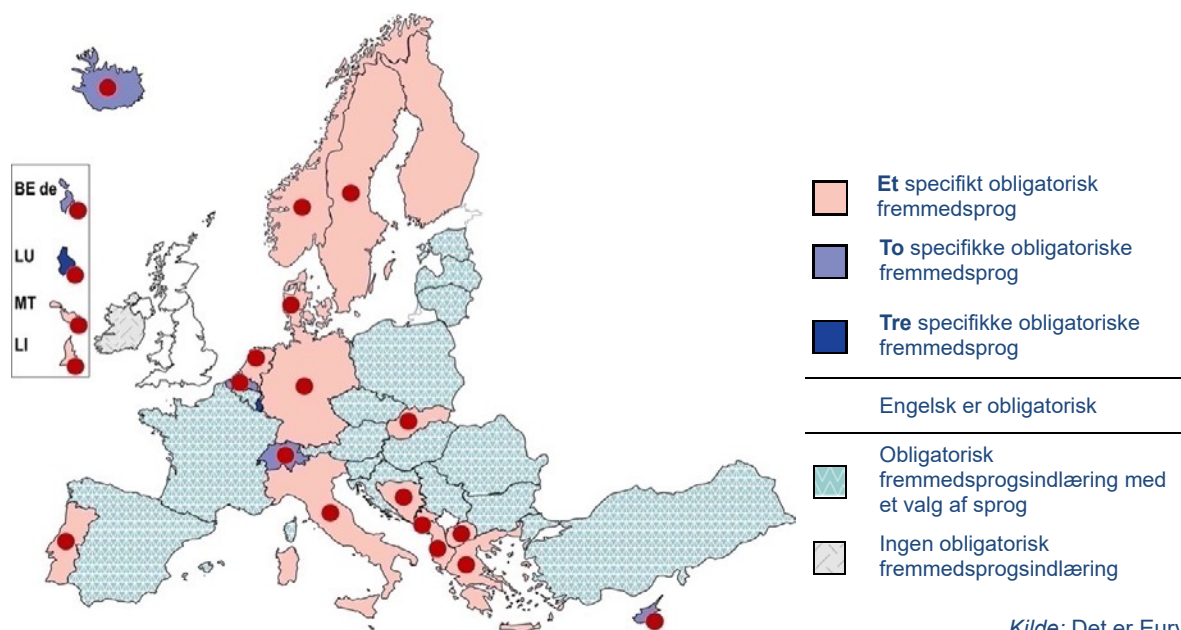
Fransk er obligatorisk for alle studerende i de tysktalende og flamske samfund i Belgien, Cypern, Luxembourg og nogle kantonen i Schweiz. I de to belgiske fællesskaber og Luxembourg er fransk det første fremmedsprog, som alle studerende skal studere. På Cypern er det det andet obligatoriske fremmedsprog, efter engelsk. I Schweiz varierer rækkefølgen: i kantonerne, der definerer fransk som et obligatorisk fremmedsprog, er det undertiden det første og nogle gange det andet obligatoriske sprog (se de lantspecifikke noter for figur B7 for detaljer). Det er værd at bemærke, at fransk hovedsageligt er obligatorisk i lande, hvor det er et af de officielle statsprog (alle ovennævnte lande undtagen Cypern; se figur A1).

På samme måde er tysk obligatorisk i lande, hvor det er et af de statslige sprog, nemlig i Luxembourg og i alle ikke-tysktalende kantonen i Schweiz.

---

36 Nærmere oplysninger om lantedækningen af denne rapport findes i indledningen til rapporten.

Finland og Island angiver nogle nordiske sprog som obligatoriske for alle studerende. I Finland er det andet statsprog (svensk eller finsk, afhængigt af skolens hovedsprog) obligatorisk. I Island er dansk sammen med engelsk obligatorisk (norsk eller svensk kan erstatte det under visse omstændigheder).

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 11 Figur B7: Specifikke fremmedsprog obligatoriske for alle studerende på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1–2), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser, om studieordningen eller andre styredokumenter, der er udstedt af de øverste myndigheder (uddannelsesmyndighederne), angiver obligatoriske fremmedsprog, som alle elever på primær- og/eller sekundærtrinnet skal lære i mindst et skoleår. Hvis dette er tilfældet, vises antallet af obligatoriske sprog. Når det drejer sig om oplysninger om, hvilke fremmedsprog der er obligatoriske for alle, vises kun engelsk. Andre sprog end engelsk er angivet i den tilhørende tekst.

For definitioner af "læseplan", "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som obligatorisk fag", "styringsdokumenter" og "topniveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): kun hovedstadsregionen Bruxelles og de vallonske kommuner kendt som "sproggrænsen" (Comines-Warneton, Mouscron, Flobecq og Enghien) har et specifikt obligatorisk sprog, som er nederlandsk. I andre dele af det franske fællesskab i Belgien er der ikke noget specifikt fremmedsprog, der er obligatorisk for alle studerende.

Belgien (BE de): Fransk er det første fremmedsprog. Kun i skoler, hvor fransk er undervisningssproget, er tysk det første fremmedsprog. Engelsk er ikke defineret i styredokumenter på øverste niveau som et obligatorisk fremmedsprog. Men i praksis kræver alle almindelige gymnasier eleverne at lære engelsk. Tallet henviser derfor til to specifikke obligatoriske fremmedsprog og angiver engelsk som obligatorisk.

Tyskland: i ni delstater er engelsk obligatorisk som det første fremmedsprog. Fransk er obligatorisk i Saarland.

Irland: alle studerende skal studere de to statslige sprog: Engelsk og irsk. Ingen af dem betragtes imidlertid som et fremmedsprog i studieordningen.

Spanien: Engelsk er et specifikt obligatorisk sprog i nogle få selvstyrende regioner (f.eks. Valencia, Rioja og Castilla-La Mancha).

Finland: Svensk er obligatorisk i skoler, hvor finsk er skolesprog, og finsk er obligatorisk i skoler, hvor svensk er skolesproget.

Bosnien-Hercegovina: tilgangen til dataindsamling var forskellig fra andre lande. Oplysningerne i 2021/2022 er baseret på en undersøgelse af kantonernes regler. I de fleste kantoner er engelsk obligatorisk.

Schweiz: to fremmedsprog er obligatoriske for studerende. De angivne obligatoriske sprog omfatter alle statslige sprog (fransk, tysk, italiensk og romersk) og engelsk. Rækkefølgen afhænger af kantonen. Normalt er enten et nationalt sprog angivet som det første obligatoriske fremmedsprog og engelsk som det andet fremmedsprog eller engelsk er angivet som det første obligatoriske fremmedsprog og et nationalt sprog som det andet. Mere specifikt er det første obligatoriske fremmedsprog i de fleste tysktalende kantoner engelsk, og det andet er fransk (i nogle kantoner er rækkefølgen vendt). I fransktalende kantoner er det første fremmedsprog tysk, og det andet er engelsk. I den italiensktalende kanton er det første obligatoriske fremmedsprog fransk, og det andet er tysk.

En analyse af udviklingen af obligatorisk fremmedsprogsindlæring over tid viser, at politikkerne for obligatoriske sprog er ret stabile i Europa. Der er dog sket visse ændringer i de senere år. I EU vedtog Luxembourg i 2017 en reform, der introducerede fransk til førskoleundervisning fra 3 år. Dette indebærer, at børn nu lærer fransk, før de begynder at lære tysk, som de begynder, når de er 6 år gamle (før reformen var tysk det første obligatoriske sprog efterfulgt af fransk). Som før reformen er engelsk det tredje sprog, som alle studerende i Luxembourg skal lære. Uden for EU indførte en 2017-reform engelsk som et obligatorisk fremmedsprog for alle studerende fra første klasse af grundskolen. I betragtning af den længere periode, der er kortlagt i forskellige udgaver af denne rapport (som dækker de sidste to årtier), har nogle andre lande (f.eks. Italien, Portugal og Slovakiet) gennemført reformer, der indfører engelsk som et obligatorisk emne (se Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2017, s. 44).

Oplysningerne om sprog, som styredokumenter definerer som obligatoriske, kan suppleres med data om den faktiske andel af studerende, der studerer forskellige sprog. Sådanne oplysninger findes i kapitel C, afsnit II.

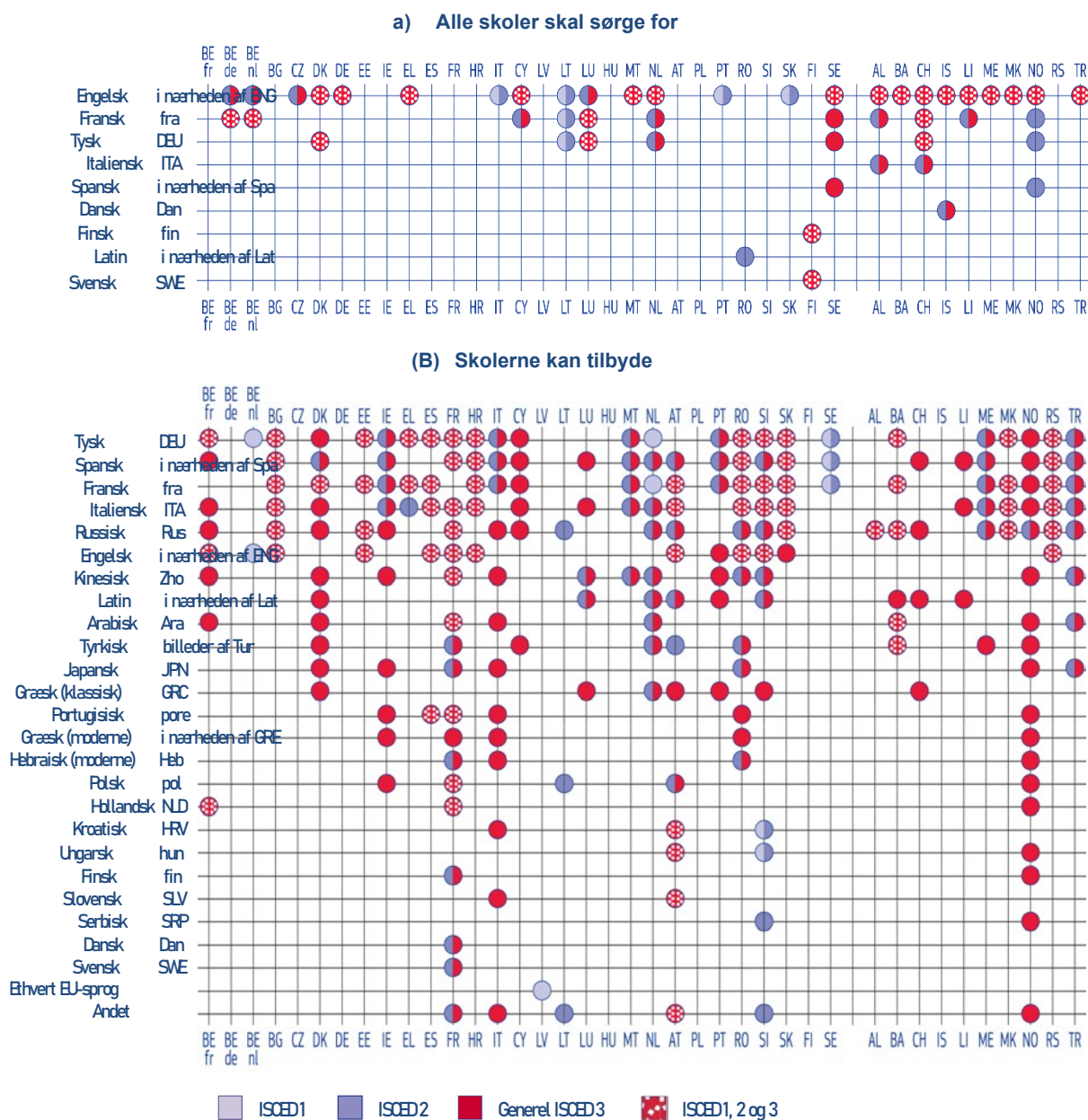
I LIDT OVER EN TREDJEDEL AF UDDANNELSESYSTEMERNE ANGIVER STYREDOKUMENTER PÅ ØVERSTE NIVEAU MINDST TO FREMMEDSPROG, SOM ALLE SKOLER SKAL LEVERE.

De fremmedsprog, som de studerende lærer (se kapitel C, afsnit II), afhænger af den sprogordning, der er fastsat i studieordningen. Figur B8 viser de specifikke fremmedsprog i skolerne i henhold til styredokumenter på øverste niveau. Den indeholder to dele: del a) angiver specifikke fremmedsprog, som alle skoler skal levere del b) illustrerer fremmedsprog, som skolerne kan vælge at give til studerende.

I næsten alle lande specificerer styringsdokumenterne på øverste niveau de fremmedsprog, som skolerne skal levere eller kan tilbyde (eller begge) for mindst ét uddannelsesniveau. Desuden kan de tillade eller tilskynde skoler til at tilbyde andre sprog end dem, der er angivet. I nogle tilfælde henviser styredokumenterne udtrykkeligt til skolens autonomi med hensyn til de sprog, de kan stille til rådighed, samtidig med at det præciseres, hvilke sprog de skal stille til rådighed (i det tysktalende fællesskab i Belgien og Finland). I andre tilfælde specificerer styredokumenterne hverken de sprog, som skolerne kan stille til rådighed, eller dem, de skal stille til rådighed, hvilket giver skolerne fuld autonomi til at træffe afgørelse herom (i Ungarn og Polen).

I de fleste lande angiver styredokumenter på øverste niveau et eller flere fremmedsprog, som alle skoler skal levere. I de fleste tilfælde er disse sprog engelsk efterfulgt af fransk og/eller tysk. Når andre sprog er angivet, er de ofte officielle statslige sprog (finsk/svensk i Finland og italiensk i Schweiz) eller et sprog i et naboland (italiensk i Albanien). I mange tilfælde, især på grundskoleniveau, er det obligatorisk for studerende at lære de angivne fremmedsprog (se figur B7). Desuden viser figur B8, at antallet af specificerede fremmedsprog stiger på sekundært niveau. I Sverige, Schweiz og Norge bør der tilbydes fire specifikke fremmedsprog i alle skoler på lavere og/eller generelle gymnasialt niveau, afhængigt af landet.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 12 Figur B8: Fremmedsprog, der er specificeret i styringsdokumenter på øverste niveau for undervisning på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Denne figur viser specifikke fremmedsprog i skolerne i henhold til læseplanen eller andre styredokumenter, der er udstedt af uddannelsesmyndighederne på øverste niveau. I del a) angives de fremmedsprog, som alle skoler skal stille til rådighed del b) viser de fremmedsprog, som skolerne kan vælge at tilbyde. I nogle tilfælde er skoler tilladt eller opfordres til at tilbyde yderligere sprog til dem, der er angivet.

For et eller flere uddannelsesniveauer må studieordningen eller styredokumenterne på øverste niveau ikke angive, hvilke fremmedsprog skolerne skal eller kan tilbyde. I nogle tilfælde kan de udtrykkeligt henvise til skoleautonomi på dette politikområde.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Dette tal og de landespecifikke noter angiver ikke, om de angivne sprog skal angives som første, andet eller tredje sprog.

Klassiske sprog (dvs. klassisk græsk og latin) er kun medtaget, når læseplanen eller styredokumenterne på øverste niveau udpeger dem som alternativer til fremmedsprog.

I hver del af figuren er sprog angivet i faldende rækkefølge i henhold til antallet af uddannelsessystemer, der omfatter dem i deres læseplaner eller styredokumenter på øverste niveau. Rangordningen tager ikke hensyn til det eller de uddannelsesniveauer, som der anbefales/påkræves fremmedsprogsundervisning. Hvis flere sprog er opført i det samme antal uddannelsessystemer, er de sorteret alfabetisk i henhold til deres ISO 639-3-kode (se <http://www.sil.org/iso639-3/>, sidst tilgæet: 13. juli 2022).

Officielle EU-sprog vises, når de udbydes i mindst to uddannelsessystemer alle andre sprog vises, når de udbydes i mindst tre uddannelsessystemer. Alle sprog, der ikke vises, er markeret som "andre" i figuren og angivet i de landespecifikke noter.

For definitioner af "læseplan", "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)" og "styringsdokumenter" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): i hovedstadsregionen Bruxelles og i de vallonske kommuner med særlig sproglig status ved siden af det flamske fællesskab i Belgien skal alle skoler tilbyde hollandsk undervisning på primær- og sekundærtrinnet. I de vallonske kommuner med særlig sproglig status ved siden af det tysktalende fællesskab skal skolerne sørge for tysk i grundskolen og den almene gymnasial uddannelse. Fra september 2022 kan (fransk) tegnsprog tilbydes i den generelle gymnasial uddannelse.

Tyskland: i ni delstater skal alle skoler tilbyde engelsk. Alle skoler skal sørge for fransk i Saarland.

Frankrig: Andre sprog omfatter armensk, cambodjansk og de regionale sprog baskisk, bretonsk, catalansk, korsikansk, kreolsk, melanesisk, occitansk og tahitansk i almen uddannelse på sekundærtrinnet. I gymnasiet, koreansk, vietnamesisk og det regionale sprog Gallo, kan de regionale sprog i Alsace og de regionale sprog i Moselle også tilbydes. Generelt kan der tilbydes norsk, persisk, tamilsk og de regionale sprog valisisk og futunsk.

Italien: "Andre" sprog omfatter albansk og serbisk/kroatisk, betragtes serbokroatisk.

Litauen: Andre sprog omfatter lettisk.

Nederlandene: alle skoler i Friesland provinsen skal tilbyde frisisk.

Østrig: "Andre" sprog omfatter tjekkisk, slovakisk og bosnisk/kroatisk/serbisk undervist som ét sprog.

Slovenien: "Andre" sprog omfatter makedonsk og (slovensk) tegnsprog på sekundærtrinnet på sekundærtrinnet.

Finland: Svensk skal stilles til rådighed i skoler, hvor skolesproget er finsk og finsk, i skoler, hvor skolesproget er svensk.

Bosnien-Hercegovina: skoler i Sarajevo kanton kan vælge at give arabisk og tyrkisk.

Schweiz: de fremmedsprog, der skal stilles til rådighed, er forskellige alt efter sprogregioner og kantoner: Fransktalende kantoner skal give tysk og engelsk, tysktalende kantoner skal give fransk og engelsk, og italiensktalende kantoner skal give tysk, fransk og engelsk i primær og generel gymnasial uddannelse. Italiensk skal tilbydes i almen uddannelse på sekundærtrinnet i alle fransk- og tysktalende kantoner. Romersk skal leveres i den tysktalende del af Graubünden kanton.

Norge: "Andre" sprog omfatter albansk, estisk, islandsk, amharisk, bosnisk, Dari, filippinsk, kantonesisk, koreansk, kurdisk (sorani), oromo, punjabi, persisk, somalisk, tamilsk, (norsk) tegnsprog, thailandsk, tigrinya, urdu og vietnamesisk.

Ud over fremmedsprog, som skolerne skal levere, nævner topstyredokumenter ofte fremmedsprog, som skolerne kan vælge at levere. Ud over engelsk, fransk og tysk er de oftest angivne fremmedsprog spansk, italiensk og russisk. Derefter kommer kinesisk, efterfulgt af latin, arabisk, tyrkisk, japansk, klassisk græsk og portugisisk. I flere lande findes klassiske sprog (dvs. klassisk græsk og latin) i styredokumenter på øverste niveau som fremmedsprog, som skolerne kan tilbyde. Med andre ord er de alternativer til moderne fremmedsprog og kan studeres i stedet for dem. Endelig kan skoler i et mindretal af lande ifølge styredokumenter på øverste niveau tilbyde et par andre europæiske sprog.

Som forventet, antallet af specificerede fremmedsprog, som skolerne kan vælge at tilbyde stigninger i den generelle gymnasial uddannelse, især i den generelle gymnasial uddannelse. Når eleverne når dette uddannelsesniveau, skal de ofte studere mere end ét fremmedsprog eller får mulighed for at studere flere fremmedsprog som valgfrie fag (se figur B3 og B4). Derfor afspejler fremmedsprogsbestemmelsen i læseplanen de krav til studerende, der er skitseret i læseplanen.

Antallet af specificerede fremmedsprog, som skolerne kan tilbyde, er meget højt i Frankrig og Østrig på alle tre uddannelsesniveauer. Dette tal er også særligt højt på gymnasieniveau i Ungarn, Rumænien og Slovenien. I nogle lande specificerer læseplanen et stort antal fremmedsprog, som skolerne kan tilbyde i den generelle ungdomsuddannelse mere specifikt. Dette er tilfældet i Danmark, Irland, Italien og Norge.

OMKRING HALVDELEN AF ALLE EUROPÆISKE LANDE ANGIVER REGIONALE SPROG ELLER MINDRETALSSPROG I OFFICIELLE DOKUMENTER VEDRØRENDE UDDANNELSE

I hele Europa tales regionale sprog eller mindretalssprog i dele af landenes territorier sammen med officielle statssprog. Mens den juridiske status for og antallet af mennesker, der taler disse sprog varierer meget, mange har til fælles en vis grad af usikkerhed (Gerken, 2022). I de fleste europæiske lande anerkender lovgivningen officielt mindst ét regionalt sprog eller mindretalssprog (se figur A1) og fremmer dets anvendelse inden for forskellige områder af det offentlige liv, herunder offentlig forvaltning, juridiske tjenester, uddannelse, medier, kultur og det økonomiske og sociale liv.

Figur B9 fokuserer på inddragelse af regionale sprog eller mindretalssprog i undervisningen. Den angiver, om officielle (styrende) dokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på øverste niveau — f.eks. nationale læseplaner eller uddannelsesprogrammer, nationale vurderings- eller eksamensdokumenter eller bestemmelser, der kræver, at skolerne skal levere undervisning på bestemte sprog — henviser til udbud af regionale sprog eller mindretalssprog, og i givet fald viser det de sprog, der er omfattet.

Som det fremgår af figuren, henviser styringsdokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på højt niveau i ca. halvdelen af de undersøgte uddannelsessystemer specifikt til udbud af visse regionale sprog eller mindretalssprog. Antallet af omfattede sprog spænder fra et eller to (Danmark, Grækenland, Nederlandene, Slovenien og Albanien) til 10 eller derover (Frankrig, Kroatien, Italien, Ungarn, Polen, Rumænien og Serbien).

I nogle lande er alle officielt anerkendte regionale sprog eller mindretalssprog (jf. figur A1) og kun disse regionale sprog eller mindretalssprog specifikt nævnt i styredokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på højt niveau. Dette er tilfældet i Italien, Ungarn, Nederlandene, Polen, Slovenien, Finland, Sverige, Montenegro og Norge. I Polen har alle officielt anerkendte regionale sprog eller mindretalssprog f.eks. en grundlæggende læseplan, og skolerne er forpligtet til at undervise i regionale sprog eller mindretalssprog, hvis visse betingelser er opfyldt (f.eks. et minimum af studerende, der ansøger om at studere sproget). I Holland, hvor frisisk er et officielt anerkendt mindretalssprog, skal alle elever på primær- og sekundærtrinnet i det frisiske område studere dette sprog (som følge heraf skal alle skoler på dette område give det). Ud over instruktion kan styredokumenterne henvide til eksamener på regionale sprog eller mindretalssprog. I Ungarn kan eleverne f.eks. tage deres afsluttende gymnasiale eksamen (érettségi) på et hvilket som helst officielt anerkendt regionalt sprog eller mindretalssprog.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

		BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
Ingen henvisning		•	•	•		•			•	•						•	•		•	
Asturisk	ast											•								
Hviderussisk	bel																	•		
Basnisk	bas													•						
I nærheden af Breton	bre												•							
Bulgarsk	bul																			•
Catalansk	cat											•	•		•					
Valencian	cat											•								
Tjekkisk	ces													•						
Korsika	cos												•							
Kashubian	csb																			
Dansk	dan							•												
Tysk	deu													•	•			•		•
Græsk	ell														•					•
Baskisk	eus											•	•							
Færøsk	fao							•												
Finsk	fin																			
I nærheden af Meänkieli	fit																			
Kven	fkv																			
Fransk	fra														•					
Francoprovençal	frp												•		•					
Frisisk	fry							•												
Friulisk	fur														•					
Galicisk	glg											•								
Hebraisk	heb				•									•						
Kroatisk	hrv													•	•					•
Ungarsk	hun													•						
Armensk	hye				•															•
Italiensk	ita													•						
Grønlandsk	kal							•												
Keraim	kdir																			
Litauisk	lit																			
Ladin	lld														•					
Makedonsk	mkd													•						
Lavt tysk	nds							•												
Occitansk	oci											•	•		•					
Picard	pcd												•							
Polsk	pol													•				•		•
Kredsk	rof												•							
Romersk	rom				•															•
Rumænsk	ron																			•
Rusyn	rue													•						•
Elleder af Aromanian (Mac)	rup																			
Russisk	rus													•				•		
Slovakisk	slk													•						•
Slovensk	slv													•	•					•
Samt	sme																			
Albansk	sqi													•	•					
Sardinien	srđ														•					
Serbisk	srp													•						•
Tahitian	tah												•							
Tatar	tat																			
Tyrkisk	tur				•							•								
Ukrainsk	ukr													•						•
Sorbisk	wen							•												
Jiddisch	yid																			
Andet													•							•

Figur 13 Figur B9: Regionale sprog eller mindretalssprog, der specifikt henvises til i styresdokumenter på højt niveau for undervisning på primær- og sekundærtrinet (ISCED 1-3), 2021/2022

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR	
Ingen henvisning	•				•							•	•	•	•						•
Asturisk <i>ast</i>																					
Hviderussisk				•																	
Bosnisk <i>bos</i>																•				•	
In nærheden af Breton																					
Bulgarsk <i>bul</i>						•														•	
Catalansk																					
Valencian <i>cat</i>																					
Tjekkisk				•	•																•
Korsika <i>cos</i>																					
Kashubian				•																	
Dansk <i>dan</i>																					
Tysk				•	•	•					•										
Græsk <i>ell</i>											•										
Baskisk																					
Færøsk <i>fao</i>																					
Finsk <i>fin</i>										•										•	
In nærheden af Finsland										•											
Kven										•										•	
Fransk <i>fra</i>																					•
Francoprovençal																					
Frisisk <i>frj</i>	•																				
Friulisk																					
Galicisk <i>glg</i>																					
Hebraisk				•	•																
Kroatisk <i>hrv</i>			•			•										•				•	
Ungarsk <i>hye</i>			•			•	•	•												•	
Ammensk <i>hye</i>				•																	
Italiensk						•	•														
Grønlandsk <i>kal</i>																					
Karaim				•																	
Litauisk <i>lit</i>				•																	
Ladin																					
Makedonsk <i>mkd</i>											•										•
Lavt tysk																					
Ocitanisk <i>oci</i>																					
Picard <i>pol</i>																					
Polsk																					
Kreolsk																					
Romersk <i>rom</i>			•	•	•	•	•	•									•		•		
Rumænsk																					•
Rusyn <i>ruo</i>								•													•
Billeder af Aromanian (Mach)																	•		•		
Russisk <i>rus</i>				•				•													
Slovakisk				•	•																•
Slovensk <i>slv</i>		•																			•
Sami <i>sgl</i>									•	•											•
Albansk <i>sqi</i>																•	•				•
Sardinien																					
Serbisk <i>srp</i>						•										•	•				
Tahitian																					
Tatar <i>tat</i>				•																	
Tyrkisk						•											•				
Ukrainsk <i>ukr</i>				•	•	•															•
Sorbisk																					
Jiddisch <i>yid</i>				•						•											
Andet				•																	•

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 14 Figur B9: Regionale sprog eller mindretalssprog, der specifikt henvises til i styresdokumenter på højt niveau for undervisning på primær- og sekundærtrinet (ISCED 1-3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser de regionale sprog eller mindretalssprog, der er nævnt i læseplanen eller andre styredokumenter, der er udstedt af myndigheder på øverste niveau (uddannelsesmyndigheder). Der skelnes ikke mellem uddannelsesniveauer, uddannelsesforløb eller typer af skoler. I nogle lande kan de nævnte sprog kun tilbydes i skoler i nogle regioner.

Udtrykket "regionale sprog eller mindretalssprog" i figuren omfatter begrebet "ikketerritoriale sprog".

Sprogene i tabellen er angivet i alfabetisk rækkefølge i henhold til deres ISO 639-3-kode (se <http://www.sil.org/iso639-3/>, sidst tilgået: 27. juni 2022). Sprog, der ikke har nogen ISO 639-3-kode og grupper af sprog, er markeret som "andre" og er angivet i de landespecifikke noter.

For definitioner af "International Standard Classification of Education (ISCED)", "ikketerritoriale sprog", "regionalt sprog eller mindretalssprog", "styredokumenter" og "topniveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Frankrig: "Andet" betyder Gallo, Kibushi, Shimaore (Mayotte), melanesiske sprog, polynesiske sprog (gallisisk og futunsk), vestflamsk og de regionale sprog i Alsace og Moselle (kendt som Alsace og Moselle frankiske dialekter).

Ungarn: "Andet" betyder Boyash (en dialekt af romani).

Polen: "Andet" betyder Lemko.

Slovakiet: uddannelsesstandarder for fire yderligere sprog (bulgarsk, tjekkisk, kroatisk og polsk) blev vedtaget i september 2022, dvs. i begyndelsen af skoleåret 2022/2023.

Serbien: "Andet" betyder Bunjevac.

I nogle andre lande anerkender retlige rammer kun ét officielt (statsligt) sprog (jf. figur A1), men styredokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på højt niveau fremmer udbuddet af regionale sprog eller mindretalssprog. Dette er tilfældet i Bulgarien, Grækenland, Frankrig, Litauen og Albanien. I Frankrig er fransk f.eks. det eneste officielle sprog, men i de områder, hvor der tales regionale sprog eller mindretalssprog, bør eleverne kunne studere dem på alle uddannelsesniveauer, navnlig som valgfrie fag på sekundærtrinnet. I de områder af Albanien, der bebos af makedonske og græske mindretal, bør elever på primær- og sekundærtrinnet sammen med albansk kunne studere deres hjemmesprog. I Grækenland dækker styredokumenterne undervisningen i tyrkisk, som finder sted i nogle mindretalsskoler. I Bulgarien godkendte de øverste uddannelsesmyndigheder i 2017 læseplaner for studiet af hebraisk, armensk, romersk og tyrkisk, som, hvis de studerende ønsker det, kan studere i 2 timer om ugen i 7 år.

En kontrasterende gruppe består af lande, der giver officiel status til regionale sprog eller mindretalssprog (jf. figur A1), men som ikke specifikt henviser til disse sprog i styredokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på højt niveau. Dette gælder for Tjekkiet, Cypern, Letland, Portugal og Schweiz. Der kan dog være tale om en bredere henvisning til disse sprog. I Tjekkiet har medlemmer af nationale mindretal f.eks. ret til at blive uddannet på deres eget sprog.

Endelig anerkender nogle lande ikke officielt regionale sprog eller mindretalssprog (jf. figur A1) eller henviser til disse sprog i styredokumenter udstedt af uddannelsesmyndigheder på højt niveau (Belgien, Estland, Irland, Luxembourg, Malta, Bosnien-Hercegovina, Island, Liechtenstein og Tyrkiye).

KLASSISKE SPROG ER OBLIGATORISKE FOR MINDST NOGLE GYMNASIEELEVER I NÆSTEN HALVDELEN AF ALLE EUROPÆISKE LANDE.

For at give det fulde billede af sprogindlæring i hele Europa er det vigtigt at overveje at tilbyde klassiske sprog. De nationale læseplaner tager ofte ikke hensyn til klassisk græsk og latin "udenlandske sprog", og de pågældende sprog indgår derfor ikke i de øvrige indikatorer i dette afsnit. Som supplement til tidligere fremlagte data undersøger denne indikator derfor udbuddet af klassiske sprog, uanset hvordan læseplanen kategoriserer dem. Indikatoren fokuserer på tilvejebringelse af klassiske sprog på gymnasial uddannelse på lavere og generelle gymnasialt niveau.

Figur B10 koncentrerer sig om to typer forordninger om tilvejebringelse af klassiske sprog. Den første type regulering etablerer klassiske sprog som obligatoriske fag, hvilket betyder, at de studerende er forpligtet til at studere klassisk græsk og/eller latin. Et sådant krav kan gælde enten for alle elever i mindst en del af deres gymnasium (f.eks. et skoleår) eller for visse kategorier af studerende. Den anden type forordning fastsætter

en ret for (alle eller nogle) studerende til at studere klassisk græsk og/eller latin, hvilket betyder, at de studerende kan beslutte, om de vil studere disse sprog, mens uddannelsesudbydere skal sikre, at sprogundervisningen svarer til elevernes valg. I hvert af de ovennævnte tilfælde kan klassisk græsk og/eller latin studeres som fag i sig selv eller inden for fag, der dækker bredere områder (f.eks. "klassiske studier").

Som del a) af figur B10 viser, at styringsdokumenter på sekundærtrinnet sjældent stiller krav om, at alle studerende skal studere klassiske sprog. Rumænien er det eneste land, hvor alle studerende på gymnasial uddannelse skal studere latin, som er inkluderet i syvende klasse faget "latin og romansk kultur". Grækenland og Cypern er de eneste lande, hvor alle studerende på sekundærtrinnet skal studere klassisk græsk.

I nogle få yderligere lande (eller uddannelsessystemer) gælder kravet om at studere klassiske sprog på sekundærtrinnet kun for studerende på specifikke uddannelsesforløb (det flamske fællesskab Belgien, Tyskland, Kroatien, Nederlandene, Schweiz og Liechtenstein). For eksempel er klassisk græsk og latin i Tyskland obligatorisk for studerende, der ønsker at opnå kvalifikationen *Allgemeine Hochschulreife* i *Gymnasium* med speciale i klassiske sprog. I Liechtenstein, i løbet af de lavere år af *Gymnasium* studier, alle studerende nødt til at studere latin. I det flamske fællesskab Belgien, Kroatien og Schweiz kan studerende på sekundærtrinnet specialisere sig i klassiske studier, og derfor bliver klassisk græsk og/eller latin en integreret del af deres læseplan.

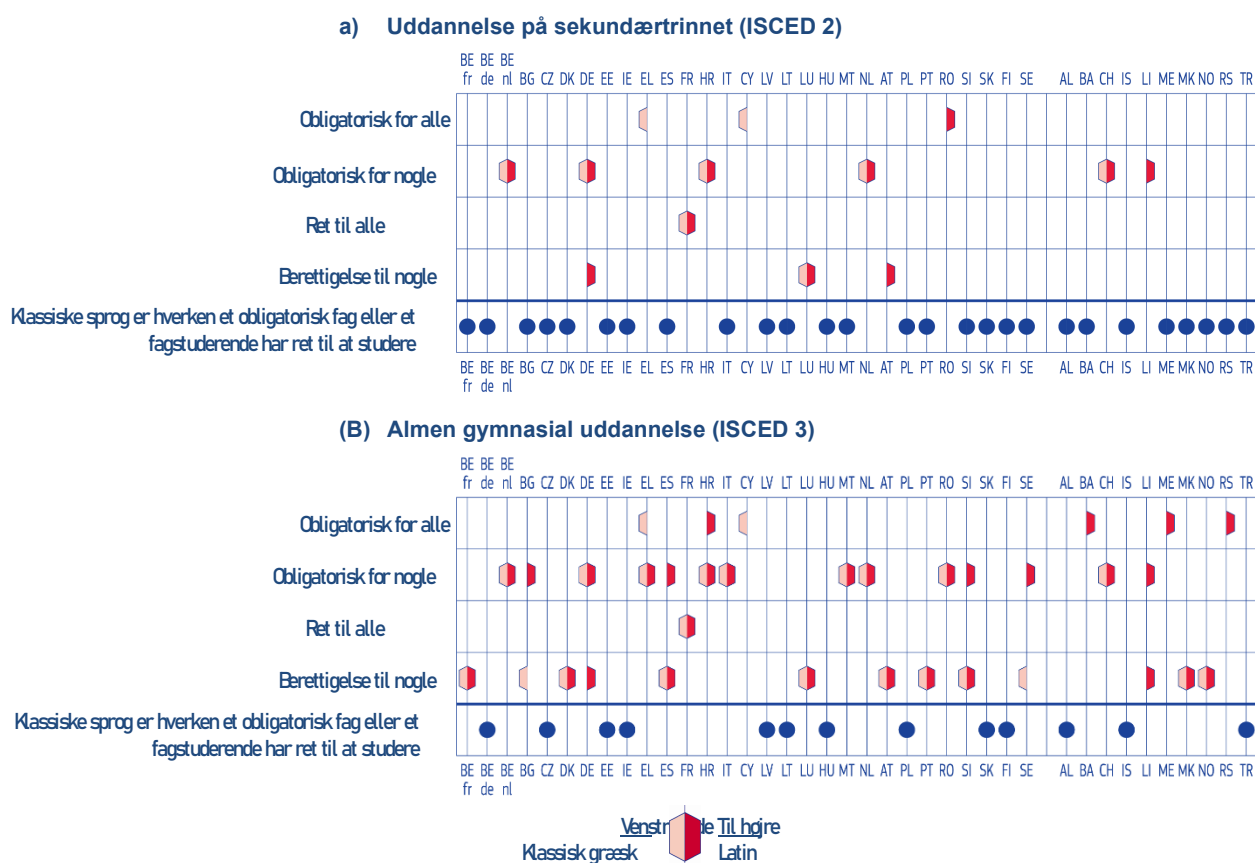
I fire lande (Tyskland, Frankrig, Luxembourg og Østrig) har studerende på sekundærtrinnet ret til at vælge klassisk græsk og/eller latin som valgfrie fag. I Frankrig gælder denne ret for alle elever på sekundærtrinnet og dækker både klassisk græsk og latin. I Tyskland, Luxembourg og Østrig vedrører retten kun studerende på bestemte stier. For eksempel kan studerende, der studerer i det "klassiske spor" i Luxembourg vælge latin, klassisk sprog (klassisk græsk og latin) eller kinesisk. I Tyskland skal det første fremmedsprog for *Gymnasium*- studerende være enten et moderne fremmedsprog eller latin.

Antallet af lande, der har indført et krav eller en ret for studerende til at studere klassisk sprog, er meget højere i den generelle gymnasial uddannelse end på sekundærtrinnet.

Alle studerende på gymnasial uddannelse i Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Montenegro og Serbien skal studere latin i mindst et skoleår. I Kroatien, ud over minimumskravet for alle studerende til at studere latin i 1 år, dem på den "klassiske program" skal studere latin (og klassisk græsk) i hele varigheden af (lavere og gymnasiale) uddannelse. I yderligere 13 uddannelsessystemer er latin kun obligatorisk for studerende på nogle stier. Som det fremgår af ovenstående eksempel på Kroatien, begynder disse veje undertiden i en uddannelse på sekundærtrinnet.

Klassisk græsk er obligatorisk i almindelighed på gymnasial uddannelse i færre uddannelsessystemer end latin. Alle studerende i Grækenland og Cypern skal studere dette sprog i begyndelsen af deres gymnasium. I Grækenland kan gymnasieelever yderligere specialisere sig i klassiske studier, og for studerende på denne vej er klassisk græsk (sammen med latin) obligatorisk ud over den periode, hvor det er obligatorisk for alle studerende. I otte yderligere uddannelsessystemer er klassisk græsk kun obligatorisk for studerende på specifikke uddannelsesforløb. For disse studerende er klassisk græsk almindeligt obligatorisk sammen med latin.

I Frankrig har alle studerende ret til at studere klassiske sprog som valgfrie fag i Frankrig, både på sekundærtrinnet og på sekundærtrinnet. I flere andre europæiske lande har studerende på gymnasialt niveau ret til at studere klassiske sprog, men kun på nogle veje. Mere specifikt i 11 uddannelsessystemer studerende på nogle Pathways har ret til at studere latin og i 11 systemer studerende på nogle veje kan vælge at studere klassisk græsk. Disse to grupper af uddannelsessystemer overlapper stort set, da både klassisk græsk og latin er almindeligt blandt valgfrie fag. For eksempel er både klassisk græsk og latin i Portugal valgfrie fag for studerende, der er på "sprog og humaniora" Pathway.

Kilde: Det erEurydice.

Figur 15 Figur B10: Studier af klassisk græsk og latin i almen uddannelse på sekundærtrinet (ISCED 2–3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser, om klassisk græsk og latin er obligatoriske for (alle eller nogle) studerende, og om (alle eller nogle) studerende har ret til at studere disse sprog. Oplysningerne er baseret på læseplanen eller andre styredokumenter, der er udstedt af de øverste myndigheder (uddannelsesmyndigheder).

Klassisk græsk og/eller latin kan studeres som fag i sig selv eller inden for fag, der dækker bredere områder (f.eks. "klassiske studier"). Tallet tager højde for begge situationer.

For definitioner af "klassisk sprog", "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "sprog som obligatorisk fag", "sprog som en rettighed", "styredokumenter" og "øverste niveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifik note

Belgien (BE fr): efter en igangværende læseplanreform vil latin blive et obligatorisk fag i løbet af de første 2 til 3 års gymnasial uddannelse (ISCED 2) fra 2028.

Generelt set i betragtning af begge uddannelsesniveauer undersøgt, lande, hvor de studerende er forpligtet eller berettiget til at studere klassiske sprog på sekundærtrinet er ofte dem, hvor statsproget direkte stammer fra klassisk græsk eller latin og/eller dem, hvor den generelle gymnasial uddannelse består af forskellige studie specialiseringer, herunder meget akademisk orienterede Pathways.

Det er også værd at bemærke, at når landenes regler ikke fastsætter et krav eller en ret for studerende til at studere klassiske sprog, kan skolerne stadig være i stand til at levere disse sprog. For eksempel giver en

forordning, der har været i kraft siden 2021/2022, i Polen mulighed for at beslutte, hvilke valgfrie fag — fra en liste over fag, der omfatter latin — de vil give. Som der er for andre valgfrie fag, er der en statslig læseplan for latin. Desuden tilbyder gymnasier i Polen undertiden emnet "latin- og oldtidskultur", som der også er en læseplan for. Tilsvarende kan gymnasier i Slovakiet vælge at give latin, og hvis de gør det, bruger de statens læseplan for dette emne. I det franske fællesskab Belgien og Slovenien kan latin medtages i det sæt af valgfrie fag, der tilbydes på sekundærtrinnet, og i Finland kan latin medtages som et valgfrit fag i både gymnasial uddannelse og almen gymnasial uddannelse. I det flamske fællesskab i Belgien og Ungarn vedrører skolernes autonomi til at levere klassiske sprog både klassisk græsk og latin, og det gælder både for gymnasial uddannelse og gymnasial uddannelse. Dette udvalg af eksempler viser, at elever på sekundærtrinnet kan have mulighed for at studere klassiske sprog, selv når der ikke er nogen regler på topniveau, der kræver og/eller berettiger dem til at gøre det.

STUDERENDE MED INDVANDRERBAGGRUND HAR RET TIL UNDERVISNING I HJEMMESPROG I MEGET FÅ LANDE

I Europa antager sprogundervisningen i læseplanen forskellige former. Ud over skolesproget kan læseplanen omfatte fremmedsprog og gamle sprog (se figur B8 og B10). Regionale sprog og mindretalsprog, der tales af mindre grupper af statsborgere i en stat, der har været bosat i denne stat i generationer, er også til stede i skolerne i mange lande (se figur B9).

Figur B11 fokuserer på undervisning i hjemmesprog. Nærmere bestemt undersøger den, om studerende med indvandrerbaggrund, der ikke taler skolesproget i hjemmet, ifølge styredokumenter på øverste niveau har ret (på visse betingelser) til undervisning i hjemmesprog.

Hjemmesprog, der tales af studerende med indvandrerbaggrund, må ikke forveksles med regionale sprog eller mindretalsprog. I modsætning til talerne om "regionalt sprog eller mindretalsprog" har talere med indvandrerbaggrund ikke været bosat i deres værtsland i generationer. Desuden må de ikke være statsborgere i deres værtsland, især når der er tale om nyankomne migrantstuderende.

Som det fremgår af figur B11, har studerende med indvandrerbaggrund kun ret til undervisning i hjemmesprog i seks lande, som for det meste er beliggende i Nordeuropa. Denne ret eksisterer kun med betingelser.

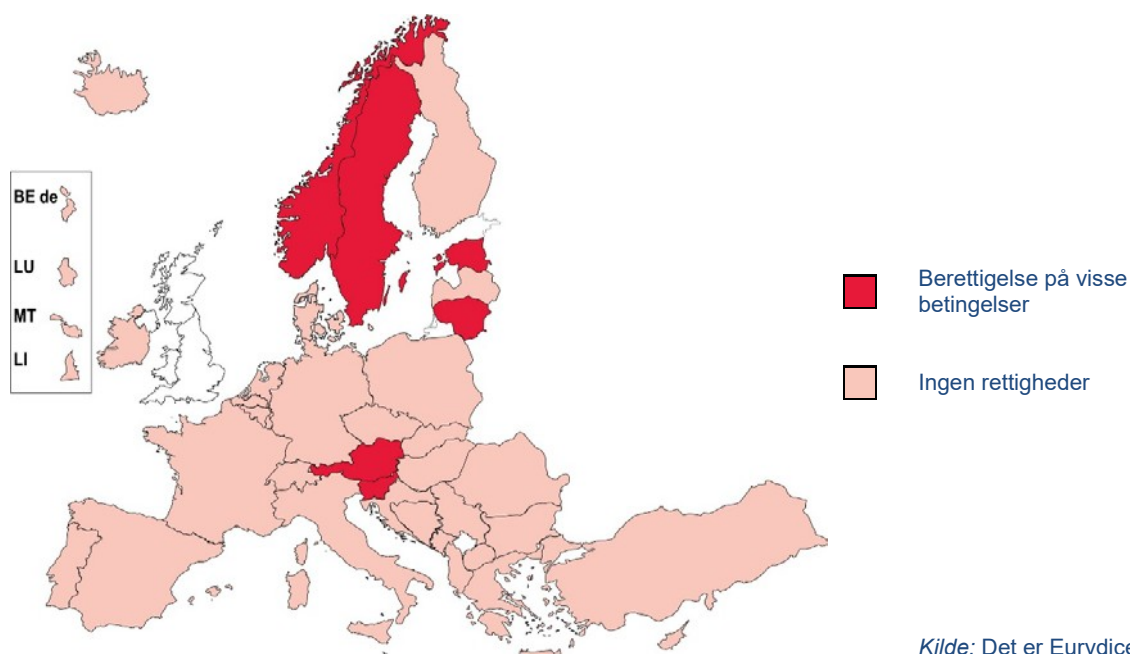
Et minimum af interesserede studerende er ofte en forudsætning for, at der kan tilrettelægges undervisning i hjemmesprog. Dette tal er 5 i Sverige og Litauen, 10 i Estland og 12 i Østrig. Interesserede elever kan komme fra forskellige klasser og/eller skoler.

Tilgængeligheden af lærere afgør, om hjemmeundervisning kan tilbydes i Litauen, Østrig, Sverige og Norge. I Sverige, hvor læreransøgerne ikke har de nødvendige formelle kvalifikationer til at undervise, beslutter lederlærerne, om de har de nødvendige kompetencer til at undervise i hjemmesprog. I Norge, når der ikke er egnet personale til rådighed, skal kommunen søge efter alternative muligheder, f.eks. fjernundervisning.

Andre betingelser gælder specifikt for studerende. I Sverige bør det pågældende sprog være et sprog, som de studerende bruger i deres daglige kommunikation derhjemme, hvilket indebærer, at de studerende allerede skal have et vist kendskab til sproget.

Endelig kan skolerne i Slovenien ansøge om specifikke offentlige midler til at støtte undervisning i hjemmesprog. Undervisning i hjemmesprog varetages af interessenter uden for skolerne på betingelse af, at der er tilstrækkelig interesse, og at der er lærere til rådighed.

I fire lande (Østrig, Finland, Sverige og Norge) demonstrerer de øverste uddannelsesmyndigheders engagement i undervisning i hjemmesprog også ved at tilbyde specifikke læseplaner eller læseplaner for denne undervisning.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 16 Figur B11: Ret til undervisning i hjemmesprog for studerende med indvandrerbaggrund i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser, om elever med indvandrerbaggrund, der ikke taler skolesproget i hjemmet, ifølge styredokumenter på øverste niveau har ret til hjemmeundervisning.

Retten som vist i figuren henviser til politiske betingelser/rammer, der fastsætter retten for studerende med indvandrerbaggrund til undervisning i hjemmesprog. Begrebet "ret" indebærer, at de pågældende studerende systematisk får mulighed for at få adgang til/deltage i hjemmesprogundervisningen. Når denne ret er underlagt visse betingelser (et minimumsantal interesserede studerende osv.), udtrykkes disse i styredokumenter (og specificeret i analysen vedrørende figur B11). Undervisning i hjemmesprog kan finde sted inden for eller uden for formelle skolemiljøer og/eller skoletimer.

Undervisning i hjemmesprog, der tilrettelægges eller støttes økonomisk af de studerendes oprindelsesland og/eller af ikke-statslige organisationer, er ikke omfattet af tallets anvendelsesområde.

Da der i alle de lande, hvor de studerende har ret til undervisning i hjemmesprog, skal særlige betingelser opfyldes, viser figuren kun to kategorier: "ret på visse betingelser" og "ingen ret".

For definitioner af "hjemmesprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "studerende fra indvandrerbaggrund" og "styringsdokumenter" henvises til ordlisten.

Studerende med indvandrerbaggrund kan drage fordel af visse sprogpoltiske foranstaltninger eller lovgivning rettet mod bestemte sprog. F.eks. i det franske fællesskab i Belgien er de pågældende sprog (kinesisk, spansk, græsk, italiensk, marokkansk, tyrkisk, tunesisk, portugisisk og rumænsk) sprogene i de ni lande, som det franske fællesskab Belgien har indgået et vist partnerskab med. Forældre skal indsende en anmodning til skolen om, at deres børn kan deltage i sprogkurserne. I Irland kan de sprog, der tales mest af studerende med indvandrerbaggrund (polsk, litauisk og portugisisk), i henhold til den nationale fremmedsprogsstrategi, der har været gældende siden 2017, blive en del af læseplanen og studeres til statseksamener. I disse to uddannelsessystemer er ovennævnte sprogkurser tilgængelige for alle studerende, dvs. ikke kun dem med indvandrerbaggrund.

Endelig skal EU's medlemsstater i henhold til Rådets direktiv fra 1977 om undervisning af vandrende arbejdstageres børn træffe "passende foranstaltninger til fremme af undervisning i modersmålet og i oprindelseslandets kultur" for "børn, for hvem skolegang er obligatorisk i henhold til værtsmedlemsstatens

lovgivning", og "som forsørges af enhver arbejdstager, der er statsborger i en anden medlemsstat" (³⁷). Nogle lande, såsom Danmark, omfatter børn, der er statsborgere i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde lande, der ikke er en del af EU, dvs. Island, Liechtenstein og Norge.

Nogle få lande (Tyskland, Østrig, Slovenien, Finland og Sverige) overvåger hjemmeundervisningen, dvs. systematisk indsamler data vedrørende dette område og analyserer dem som grundlag for den politiske beslutningstagning. I Tyskland viser en undersøgelse foretaget af Mediendienst Integration, en informationsplatform om migration og forskelsbehandling, som Rådet for Migration lancerede i 2012, at 140 000 studerende med indvandrerbaggrund studerede deres hjemmesprog i 2021/2022³⁸. I Østrig fremgår det af en officiel rapport, at der i 2018/2019 blev undervist 26 sprog som hjemmesprog for 31 173 studerende med indvandrerbaggrund (³⁹). I Slovenien deltog 511 studerende ifølge Ministeriet for Uddannelse, Videnskab og Sport hjemmeundervisning i 2020/2021 (⁴⁰). I Finland lærte 42 636 studerende i 2020 hjemmesprog i den obligatoriske skolegang. Der blev afholdt kurser på 57 sprog (⁴¹). Endelig viser officielle statistikker i Sverige, at 187 000 studerende modtog undervisning i hjemmesprog i 2020/2021. De mest studerede sprog var arabisk (58 700 studerende) og somaliske (17 200 studerende) (⁴²).

UD OVER FREMMEDSPROG BRUGES REGIONALE SPROG ELLER MINDRETALSSPROG OFTE TIL AT LEVERE CLIL.

CLIL refererer til tosproget eller nedsænkingsuddannelse, hvor i det mindste nogle fag — for eksempel matematik, geografi og naturvidenskab — undervises på et andet sprog end skolesproget. Formålet med denne type bestemmelser er at forbedre elevernes færdigheder i andre sprog end skolesproget.

Figur B12 undersøger eksistensen af CLIL-programmer på primær- og sekundærtrinnet og status for de sprog, der anvendes til at levere CLIL. Figuren suppleres af et bilag (bilag 2), som indeholder nærmere oplysninger om CLIL-bestemmelsen i hvert af de undersøgte lande (sprog, der anvendes til at levere CLIL og de omfattede uddannelsesniveauer).

Som figuren viser, er CLIL-programmerne på plads i stort set alle europæiske lande. Kun Grækenland, Bosnien-Hercegovina, Island og Tyrkiet leverer ikke CLIL-programmer.

Den mest udbredte type CLIL-program, som er på plads i 29 uddannelsessystemer (ud af 35 med CLIL-programmer), består i at undervise nogle fag i skolesproget (statssproget) og andre fag på et fremmedsprog. De fleste uddannelsessystemer med denne type CLIL-program har indført op til tre forskellige sprogkombinationer (f.eks. statssprog og engelsk, statssprog og fransk samt statssprog og tysk). I nogle uddannelsessystemer overstiger antallet af sprogkombinationer dog 10 (se oplysningerne for Tyskland og Frankrig i bilag 2). I betragtning af specifikke fremmedsprog, som CLIL leveres på, engelsk, fransk og tysk, og i mindre grad spansk og italiensk, er de mest almindeligt anvendte sprog.

Den næstmest udbredte type CLIL-program, som er på plads i 18 uddannelsessystemer, består i at undervise nogle fag i statssproget og andre fag i et regionalt sprog eller mindretalssprog. Ligesom for den tidligere type varierer antallet af sprogkombinationer, som eleverne kan vælge imellem, på tværs af uddannelsessystemerne. De kan vælge mellem ét sprog (f.eks. statssprog og polsk i Tjekkiet) og mere end 10 muligheder (i Frankrig, Ungarn og Rumænien).

---

37 Rådets direktiv 77/486/EØF af 25. juli 1977 om uddannelse af børn af vandrende arbejdstagere.

38 https://mediendienst-integration.de/fileadmin/Dateien/Factsheet_Herkunftssprachlicher_Unterricht_2022.pdf

39 https://pubshop.bmbwf.gv.at/index.php?article_id=9&search%5Bcat%5D=4&pub=824

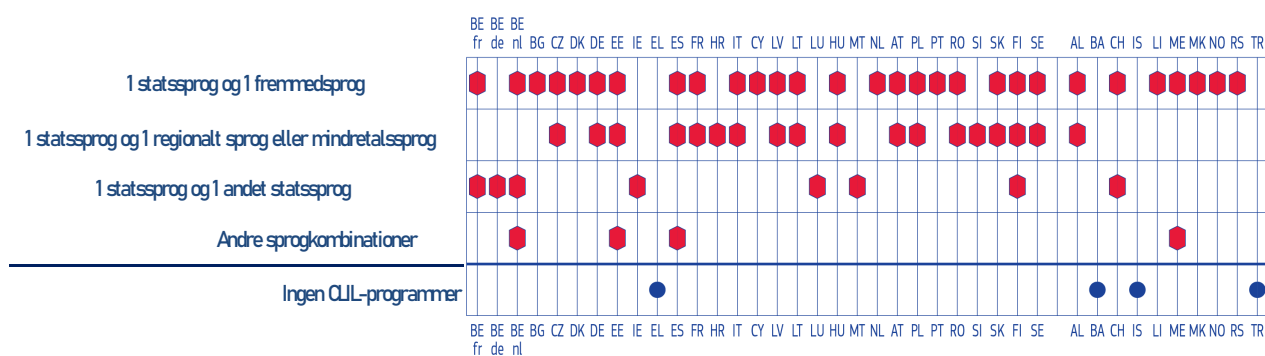
40 <https://www.gov.si/teme/jeziki-v-vzgoji-in-izobrazevanju/>

41 https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/Omana_äidinkielen_ä_opetetut_kielet_ja_opetukseen_osallistuneiden_määrätvuonna_2020.pdf

42 <https://www.skolverket.se/download/18.7f8c152b177d982455e15bc/1616397146883/pdf7920.pdf>

En anden type CLIL-program findes i lande med flere statslige sprog (se figur A1), som ofte har indført programmer, der leverer forskellige emner på to statslige sprog. Denne type CLIL-program findes i Belgien, Irland, Luxembourg, Malta, Finland og Schweiz.

Et begrænset antal lande tilbyder CLIL-programmer, der ikke falder ind under ovennævnte kategorier. I det flamske fællesskab i Belgien omfatter nogle CLIL-programmer f.eks. undervisning på mere end to sprog, nærmere bestemt to eller alle tre statsprog (jf. figur A1) og et fremmedsprog. Tilsvarende findes der i Spanien CLIL-programmer, der omfatter mere end to sprog, og desuden programmer, hvor nogle fag undervises på et regionalt sprog, og nogle undervises på et fremmedsprog (statssproget — spansk — anvendes i disse programmer kun inden for emnet Lengua Castellana y Literatura). Denne type CLIL-program findes også i Estland og Montenegro, hvor nogle skoler tilbyder programmer, der leverer nogle fag på et mindretalssprog (russisk i Estland og albansk i Montenegro) og andre på fremmedsprog (engelsk i begge lande).

Kilde: Det erEurydice.

Figur 17 Figur B12: Eksistensen af CLIL-programmer og status for de sprog, der anvendes i CLIL på primær- og sekundærtrinnene (ISCED 1-3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser de sprogkombinationer, der anvendes i CLIL som angivet i læseplanen eller andre styredokumenter, der er udstedt af myndigheder på øverste niveau (undtagelser, hvor sprogene ikke er angivet i disse dokumenter, er anført i de landespecifikke noter i bilag 2).

Den viste bestemmelse omfatter mindst ét uddannelsesniveau i ISCED-intervallet 1–3. Tallet angiver ikke niveauet. Disse oplysninger findes i bilag 2.

Udtrykket "regionalt sprog eller mindretalssprog" i figuren omfatter begrebet "ikke-territoriale sprog". Figuren omfatter regionale sprog eller mindretalssprog både med officiel status og uden officiel status. Tallet omfatter ikke:

- uddannelsesprogrammer på elevernes modersmål for studerende, hvis beherskelse af skolesproget ikke er tilstrækkeligt (jf. figur E9)
- programmer i internationale skoler.

For definitioner af "Indhold og sprogintegreret læring (CLIL)", "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "skolesprog", "ikke-territoriale sprog", "regionalt sprog eller mindretalssprog", "stat sprog" og "topniveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke noter i slutningen af bilag 2.

Ingen af de undersøgte uddannelsessystemer omfatter alle (fire) typer CLIL-programmer, der vises i figur B12, men fire har tre typer programmer (det flamske fællesskab i Belgien, Estland, Spanien og Finland). I 16 uddannelsessystemer findes der to typer CLIL-programmer. De fleste uddannelsessystemer med to typer CLIL-programmer leverer programmer på statssproget og et fremmedsprog og på statssproget og et regionalt sprog eller mindretalssprog (Tjekkiet, Tyskland, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien, Slovakiet, Sverige og Albanien). I 15 uddannelsessystemer er der kun én type CLIL-program på plads. Dette involverer oftest statssproget og et fremmedsprog (Bulgarien, Danmark, Cypern, Nederlandene, Portugal, Liechtenstein, Nordmakedonien, Norge og Serbien). Andre ordninger i

uddannelsessystemerne med én type CLIL-program omfatter programmer med to statssprog (det tysktalende fællesskab Belgien, Irland, Luxembourg og Malta) og programmer, der kombinerer statssproget med et regionalt sprog eller mindretalssprog (Kroatien og Slovenien).

Der er ingen tegn på, at CLIL-programmerne er koncentreret på et bestemt uddannelsesniveau. I de fleste europæiske lande findes CLIL-programmer på alle undersøgte uddannelsesniveauer, dvs. primær-, sekundær- og gymnasial uddannelse. Lande tilbyder imidlertid ofte kun specifikke sprogmuligheder på specifikke uddannelsesniveauer. Det betyder, at ikke alle CLIL-muligheder, der findes i et land, er tilgængelige på alle uddannelsesniveauer (se bilag 2 for nærmere oplysninger).

KAPITEL C MEDINDFLYDELSE

AFDELING I — ANTAL FREMMEDSPROG, DER LÆRES AF STUDERENDE

At sikre, at alle studerende har mulighed for at lære fremmedsprog, er et europæisk politisk mål. På Det Europæiske Råds møde i Barcelona i 2002 blev de politiske beslutningstagere enige om betydningen af at "lære mindst to fremmedsprog fra en meget tidlig alder" (43). Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring⁴⁴ gentog dette mål ved at opfordre medlemsstaterne til at hjælpe alle unge med at erhverve kompetencer på to andre sprog end deres skolesprog inden afslutningen af ungdomsuddannelserne. Unge bør være i stand til at bruge et af disse to sprog effektivt til sociale, indlæringsmæssige og faglige formål, og det andet til at interagere med andre med en vis flydendehed.

I betragtning af ovennævnte mål om at udstyre unge med kompetencer på to fremmedsprog indeholder dette afsnit data om antallet af fremmedsprog, som de studerende har lært, alt efter uddannelsesniveau og -forløb. Mere specifikt fokuserer den på procentdelen af studerende, der lærer et fremmedsprog på primærniveau (jf. figur C1) og to eller flere fremmedsprog på sekundærtrinnet (se figur C3). Forskelle i disse procentsatser mellem 2013 og 2020⁴⁵ drøftes også (jf. figur C2 og C4). I dette afsnit undersøges endvidere forskellene i fremmedsprogsindlæring mellem studerende i almen uddannelse og studerende på erhvervsuddannelse på gymnasialt niveau i 2020 (se figur C5) og sammenligner dem med 2013 (se figur C6). Endelig viser den det gennemsnitlige antal fremmedsprog, der læres af studerende på primær- og sekundærtrinnet (jf. figur C7).

I afsnittet anvendes data fra Eurostat/UOE-datasamlingen om antallet af sprog, som de studerende har lært i de pågældende referenceår. De fleste af de fremlagte data vedrører den studerendes befolkning på et bestemt uddannelsesniveau, nemlig primær-, sekundær- eller gymnasial uddannelse (46). Derfor viser dataene ikke, hvilke sprog og antallet af sprog eleverne lærer i løbet af hvert skoleår på hvert uddannelsesniveau, men giver et samlet billede af de sprog, som eleverne lærer (og hvor mange de lærer) på tværs af alle karakterer på et uddannelsesniveau i et givet referenceår. En indikator i afsnittet (vist i figur C1b) giver imidlertid aldersrelaterede data og muliggør derfor en bedre forståelse af antallet af sprog, som studerende lærer i en bestemt alder.

Indsamlingen af data fra Eurostat/UOE omfatter kun sprog, der betragtes som fremmedsprog, i den læseplan, der er udarbejdet af de øverste uddannelsesmyndigheder. Regionale sprog eller mindretalsprog er kun medtaget, når læseplanen udpeger dem som alternativer til fremmedsprog. Studiet af sprog, der tilbydes i tillæg til den grundlæggende læseplan er ikke inkluderet. Data om ikke-statsborgere, der studerer deres modersmål i særlige klasser, eller dem, der studerer skolesproget i deres værtsland, er også udelukket.

---

43 Formandskabets konklusioner — Det Europæiske Råd i Barcelona den 15.-16. marts 2002, C/02/930.

44 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 17).

45 Referenceårene er henholdsvis skoleårene 2012/2013 og 2019/2020.

46 Eurostat-data, der anvendes som grundlag for kapitel C, omfatter studerende, der følger formelle uddannelsesprogrammer på primær-, sekundærtrinnet og gymnasialt niveau. Afhængigt af landet og organiseringen af dets uddannelsessystem kan data (eller måske ikke) omfatte studerende uden for det typiske aldersgruppe, der er forbundet med disse niveauer. F.eks. kan voksenuddannelse "en ny chance" medtages, hvis den er en del af det formelle uddannelsessystem på disse uddannelsesniveauer. Oplysninger om, hvorvidt lantedata omfatter voksenuddannelsesprogrammer, kan findes i de nationale kvalitetsrapporter, afsnit 6.3.1. (se Eurostats websted (https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/educ_uoe_enr_esms.htm)). Når der henvises til (øvre sekundær) erhvervsuddannelse, henviser Eurostat-data desuden til alle (øverste sekundære) erhvervsuddannelsesprogrammer, der findes i et land, mens Eurydice-data kun vedrører programmer med ISCED-kode 354 (se figur B5 og B6). Eurostats data dækker derfor en bredere vifte af (øverste sekundære) erhvervsuddannelsesprogrammer end Eurydice-data.

Da indsamlingen af data fra Eurostat/UOE ikke omfatter alle uddannelsessystemer, for hvilke der foreligger oplysninger fra Eurydice, mangler der systematisk data i dette afsnit for det tysktalende fællesskab Belgien, Albanien, Schweiz, Montenegro og Türkiye.

PÅ EU-PLAN LÆRER 86% AF DE PRIMÆRE STUDERENDE MINDST ÉT FREMMEDSPROG

I alle lande undtagen Irland⁽⁴⁷⁾ lærer eleverne fremmedsprog som obligatoriske fag i grundskolen. Denne læring starter normalt mellem 6 og 8 år, eller nogle gange tidligere (se figur B1). Som vist i figur C1a lærer 86,1 % af de studerende i grundskolen på EU-plan mindst ét fremmedsprog. På nationalt plan kan deltagelsen i fremmedsprogsindlæring blandt befolkningen i grundskolen dog variere betydeligt afhængigt af den alder, hvor fremmedsprogsundervisning bliver obligatorisk.

I 15 lande lærer mindst 96 % af eleverne i grundskolen et eller flere fremmedsprog⁽⁴⁸⁾. I dem alle bliver indlæring af fremmedsprog obligatorisk senest i det første år af grundskolen, hvilket svarer til en alder på 5 år i Malta; 7 år i Kroatien, Letland og Polen og 6 år i de resterende 11 lande.

På EU-plan lærer 13,9 % af eleverne i grundskolen ikke et fremmedsprog i skolen. I tre uddannelsessystemer gør mindst halvdelen af de studerende ikke det. I visse dele af det franske fællesskab i Belgien og i det flamske fællesskab i Belgien er den alder, hvor det bliver obligatorisk at lære fremmedsprog, 10 år, dvs. når de studerende er i femte klasse (af de seks klasser) i grundskolen (jf. figur B1) i Nederlandene har skolerne fleksibilitet til at beslutte, hvornår grundskoleelever skal begynde at lære et fremmedsprog (jf. figur B1).

Det bliver ofte obligatorisk at lære et andet fremmedsprog i begyndelsen af gymnasiet eller ved afslutningen af grundskolen (jf. figur B1). Andelen af primærstuderende, der lærer to eller flere fremmedsprog, er derfor ret lille. På EU-plan er den 7,2 %. Omkring 30 % af eleverne i grundskolen lærer dog to eller flere fremmedsprog i Danmark, Estland og Grækenland, og procentdelen er meget højere i Luxembourg (83,2 %), hvor indlæring af et andet sprog bliver obligatorisk i en alder af 6 år.

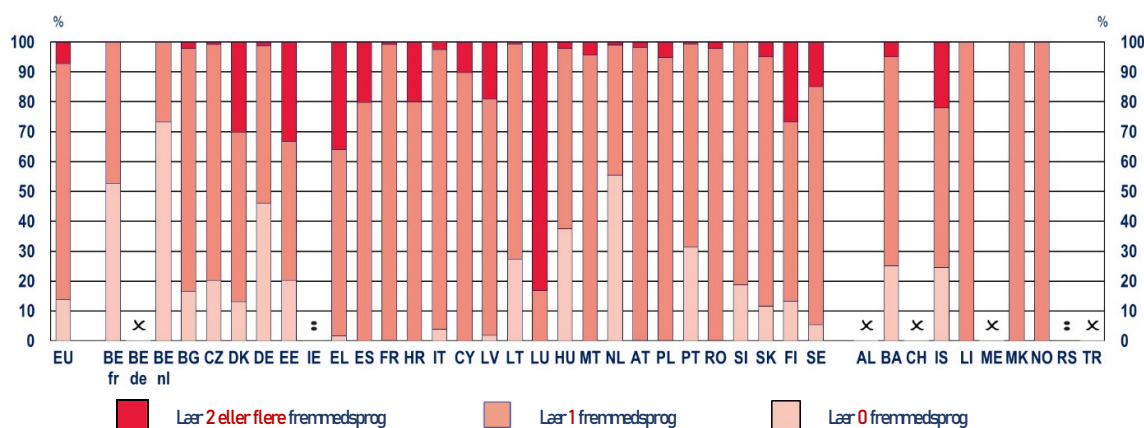
Figur C1b viser, efter alder, procentdelen af studerende, der lærer et fremmedsprog i grundskolen. Disse oplysninger er imidlertid ikke tilgængelige for alle de uddannelsessystemer, der er vist i figur C1a.

---

47 I Irland er der ingen fremmedsprogsundervisning i grundskolen. Studerende skal studere de to statslige sprog: Engelsk og irsk. Ingen af dem betragtes imidlertid som et fremmedsprog i studieordningen.

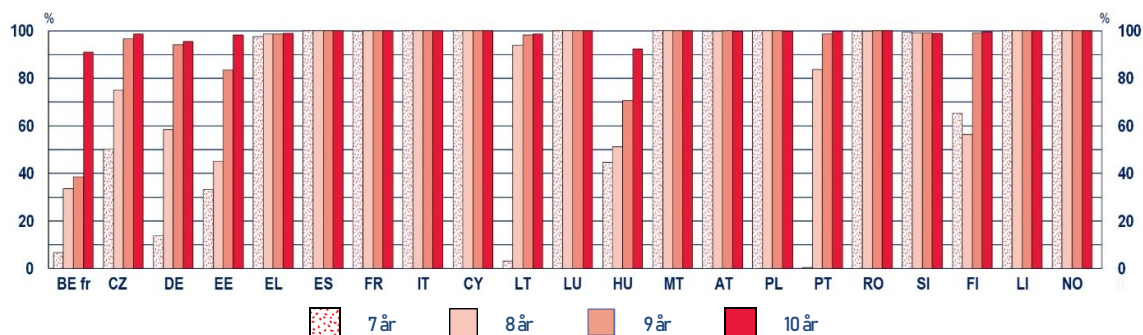
48 EI, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LU, MT, AT, PL, RO, LI, MK og NO.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 18 Figur C1a: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), efter antal sprog, 2020

Kilde: Eurydice-beregninger baseret på ikke-offentliggjorte Eurostat/UOE-data (senest opdateret 29. september 2022).

Figur 19 Figur C1b: Procentdel af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), efter alder, 2020

Forklarende bemærkninger

Procentdelen af studerende, der lærer 0, 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog beregnes med hensyn til alle studerende i alle år af ISCED 1 (figur C1a) eller i en bestemt alder i ISCED 1 (figur C1b), selv når fremmedsprogsindlæring ikke begynder i de første år på dette niveau. Mere konkret er antallet af studerende, der lærer 0, 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog divideret med summen af studerende, der lærer 0, 1 og 2 (eller flere) fremmedsprog i alle år af ISCED 1 (figur C1a) eller i en bestemt alder i ISCED 1 (figur C1b).

Deltagelse i indsamlingen af data om alder er frivillig. Derfor er færre uddannelsessystemer omfattet.

Dataene findes i bilag 1. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Türikiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02].

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Belgien (BE nl): referenceåret for dataene i figur C1a er 2019 (data fra 2020 var ikke tilgængelige på dataudtræksdatoen).

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Irland: kildedataene for figur C1a blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Luxembourg: kildedataene for figur C1a for "0 sprog" blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Serbien: dette land er inkluderet i indsamlingen af UOE-data [educ_uae_lang02], men der foreligger ingen data.

I figur C1b svarer den nævnte alder til elevernes faktiske alder og ikke til deres fiktive alder (den alder, en studerende formodes at være i en bestemt lønklasse). Dette kan føre til visse uoverensstemmelser mellem reglerne om startalderen for at lære fremmedsprog og faktisk deltagelse i sprogindlæring, fordi nogle studerende måske ikke er i den lønklasse, de formodes at være i. F.eks. skulle alle studerende i det franske fællesskab i Belgien være begyndt at lære et fremmedsprog i en alder af 10 år (den fiktive alder) (jf. figur B1), dvs. i femte klasse af grundskolen. 9,1 % af eleverne i alderen 10 år (faktisk alder) lærer endnu ikke et fremmedsprog. Det faktum, at nogle 10-årige studerende måske endnu ikke er i femte klasse af grundskolen, kan delvis forklare dette. Ikke desto mindre viser figur C1b for det meste stærke forbindelser mellem den officielle startalder for at lære fremmedsprog (se figur B1) og den faktiske deltagelse i sprogindlæring.

I 13 ud af 21 uddannelsessystemer lærer næsten alle studerende (mindst 97 %) et fremmedsprog i hver aldersgruppe. I 12 af disse uddannelsessystemer bliver fremmedsprogsindlæring obligatorisk, før det fylder 7 år, mens det i Slovenien bliver obligatorisk i en alder af 7 år (se figur B1).

I de fleste uddannelsessystemer, hvor den obligatoriske alder for at lære et fremmedsprog er senere, er der en klar start i den alderskategori, der svarer til den obligatoriske startalder. Denne start sker i en alder af 8 år i Tjekkiet, Tyskland, Litauen og Portugal. i en alder af 9 år i Ungarn og i en alder af 10 år i det franske fællesskab i Belgien. Dette hænger sammen med den alder, hvor fremmedsprogsindlæring bliver obligatorisk for alle studerende i de respektive lande i 2021/2022 (jf. figur B1).

I 2020 (dataenes referenceår) kunne skolerne i Estland og Finland træffe afgørelse om startalderen inden for en aldersgruppe (mellem 7 og 9 år) i overensstemmelse med reglerne på topniveau. Andelen af studerende, der lærer et fremmedsprog, steg tydeligt i en alder af 9 år i begge lande. I Estland gælder denne fleksibilitet fortsat, men i Finland blev den trukket tilbage fra 2021/2022 til fordel for en fast startalder (7 år gammel) (jf. figur B2).

Figur C1b viser også, at skolerne i flere lande indfører fremmedsprog i læseplanen før den obligatoriske alder. I Ungarn, hvor alle studerende skal begynde at lære et fremmedsprog i en alder af 9 år, gør mindst 40 % af dem det i alderen 7 og 8. Ligeledes begynder 50 % af de studerende i Tjekkiet at lære et fremmedsprog et år tidligere end den alder, hvor det bliver obligatorisk. Det betyder, at skolerne tilbyder sprogundervisning tidligere end nødvendigt.

Desuden lærer mere end 30 % af de studerende i det franske fællesskab i Belgien et fremmedsprog 2 år, før det bliver obligatorisk for alle studerende på 10 år. Dette resultat kan forklares med forskellene i lovgivningen i hele landet: i nogle dele af det franske fællesskab i Belgien begynder de studerende at lære det første fremmedsprog som obligatorisk fag fra 8 år (se figur B1).

MELLEM 2013 OG 2020 STEG ANDELEN AF PRIMÆRSTUDERENDE, DER LÆRER ET FREMMEDSPROG, BETYDELIGT I OTTE LANDE

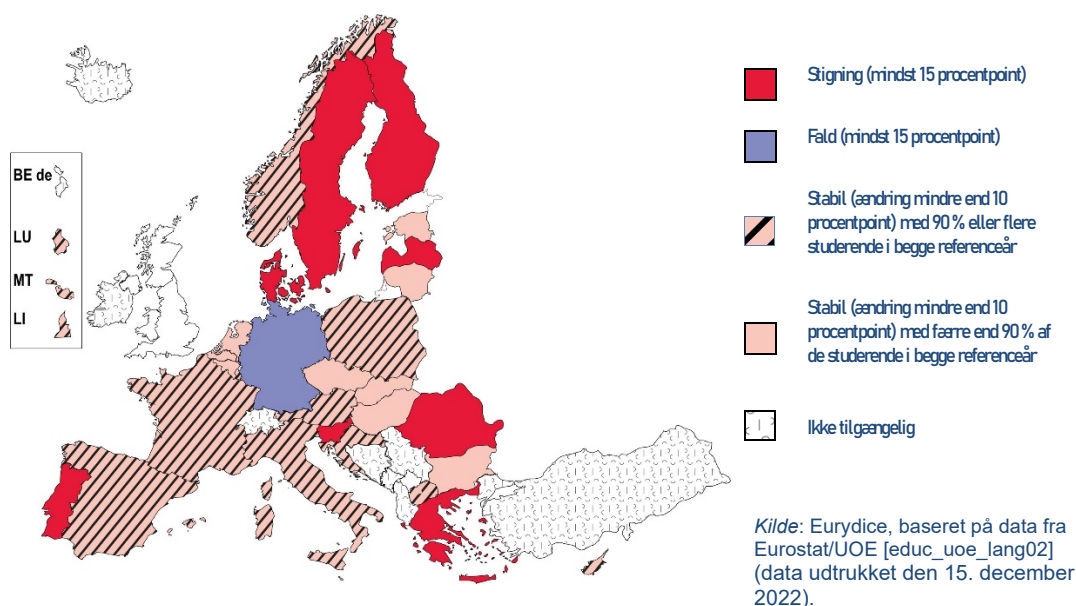
På EU-plan lærte 86,1 % af eleverne i grundskolen et eller flere fremmedsprog i 2020 sammenlignet med 79,4 % i 2013. Figur C2 viser tre forskellige tendenser i denne periode.

I den største gruppe af uddannelsessystemer (21 uddannelsessystemer) forblev situationen forholdsvis stabil (en forskel på mindre end 10 procentpoint). I 12 af disse lærte mere end 90 % af de primære studerende mindst ét fremmedsprog i begge referenceår (i Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Luxembourg, Malta, Østrig, Polen, Liechtenstein, Nordmakedonien og Norge). I de øvrige ni uddannelsessystemer var

situationen også forholdsvis stabil, om end med lavere deltagelsesfrekvenser (i de franske og flamske samfund i Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Litauen, Ungarn, Nederlandene og Slovakiet).

I en anden gruppe på otte lande steg andelen af primærstuderende, der lærer fremmedsprog, med mindst 15 procentpoint mellem 2013 og 2020. Stigningen er på mellem 15 og 25 procentpoint i Grækenland, Letland, Finland og Sverige og mindst 30 procentpoint i Danmark, Portugal, Rumænien og Slovenien. I mange tilfælde kan stigningen forklares ved ændringer i den alder, hvor eleverne skal begynde at lære deres første obligatoriske fremmedsprog (se figur B2). I Finland og Sverige, hvor skolerne havde fleksibilitet til at bestemme startalderen i 2013 og 2020⁴⁹, kunne stigningerne afspejle, at grundskolerne introducerede fremmedsprog tidligere i 2020 end i 2013.

Endelig kan den modsatte tendens i Tyskland observeres, da andelen af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog, faldt med 13,5 procentpoint fra 67,9 % i 2013 til 54,4 % i 2020 (som det fremgår af det landespecifikke notat i tilknytning til tallet, kan dette til dels være relateret til metodologiske ændringer).

Figur 20 Figur C2: Tendenser i andelen af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Procentdelen af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog beregnes med hensyn til alle studerende i alle år af ISCED 1, selv når fremmedsprogsindlæring ikke begynder i de første år af dette niveau. Mere konkret er antallet af studerende, der lærer 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog divideret med summen af studerende, der lærer 0, 1 og 2 (eller flere) fremmedsprog i alle år af ISCED 1.

De landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Dataene findes i bilag 1. For en metodologisk note vedrørende dataene, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx.

For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiet: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02].

49 Dette er stadig tilfældet i Sverige, mens det er stoppet siden 2020 i Finland (jf. figur B2).

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Belgien (BE nl): dataenes referenceår er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 var ikke tilgængelige på dataudtræksdatoen).

Tyskland: kildedataene for 2013 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Irland: kildedataene for 2013 og 2020 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes).

Bosnien-Hercegovina: data for 2013 er ikke tilgængelige.

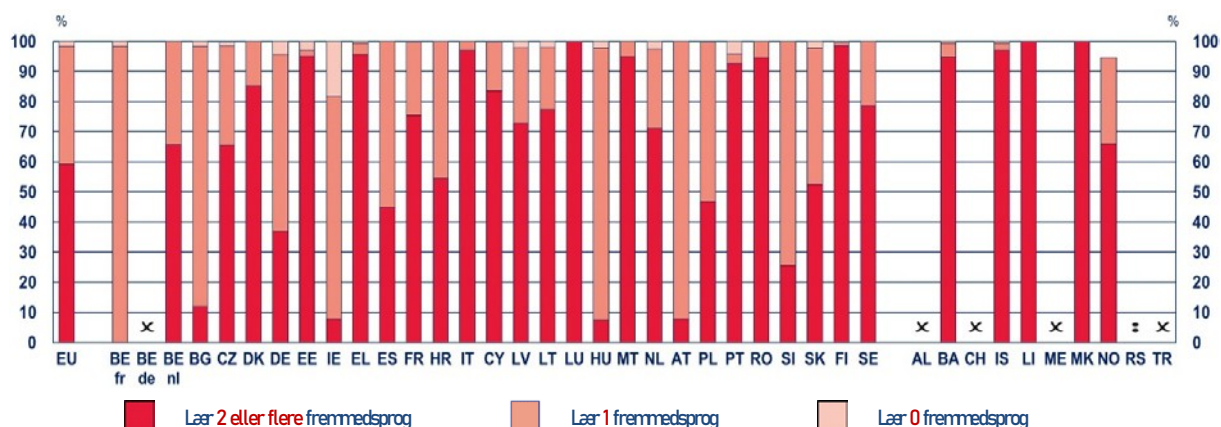
Serbien: landet er medtaget i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02], men der foreligger ingen data.

60% AF ELEVERNE LÆRER MINDST TO FREMMEDSPROG PÅ SEKUNDÆRTRINNET

I de fleste lande bliver det obligatorisk at lære et andet sprog i begyndelsen af gymnasiet (jf. figur B1).

På EU-plan lærer 59,2 % af eleverne på sekundærtrinnet to eller flere fremmedsprog. Desuden lærer mere end 90 % af de studerende i 12 uddannelsessystemer to eller flere fremmedsprog (Estland, Grækenland, Italien, Luxembourg, Malta, Portugal, Rumænien, Finland, Bosnien-Hercegovina, Island, Liechtenstein og Nordmakedonien). Omvendt lærer færre end 15 % af eleverne i fem uddannelsessystemer to fremmedsprog eller mere. Dette er tilfældet i det franske fællesskab i Belgien, hvor der ikke findes nogen bestemmelse om at lære et andet fremmedsprog på dette uddannelsesniveau; i Irland, hvor det ikke er obligatorisk at lære et andet fremmedsprog og i Bulgarien, Ungarn og Østrig, hvor det kun bliver obligatorisk at lære et andet sprog i ungdomsuddannelserne. Seks andre uddannelsessystemer, hvor kun ét fremmedsprog er obligatorisk under uddannelse på sekundærtrinnet, giver alle studerende mulighed for at benytte et yderligere fremmedsprog på dette uddannelsesniveau (jf. figur B4). I disse uddannelsessystemer (Spanien, Kroatien, Slovenien, Slovakiet, Sverige og Norge) har mindst en fjerdedel af de studerende valgt at lære to fremmedsprog på sekundærtrinnet med en deltagelsesprocent på mellem 25,6 % i Slovenien og 78,6 % i Sverige.

Figur C3 viser også, at 98,4 % af eleverne på sekundærtrinnet i EU lærer mindst ét fremmedsprog. Kun i Irland overstiger andelen af studerende, der ikke lærer noget fremmedsprog på sekundærtrinnet, over 5 %. I dette land kan den relativt høje andel (18,1 %) delvis forklares ved, at det ikke er obligatorisk at lære et fremmedsprog i skoleundervisningen, men at alle elever lærer engelsk og irsk, de to officielle sprog.

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 21 Figur C3: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog på sekundærtrinnet (ISCED 2), efter antal sprog, 2020

Forklarende bemærkninger

Andelen af studerende, der lærer 0, 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog beregnes i forhold til alle studerende i alle år af ISCED 2. Mere konkret er antallet af studerende, der lærer 0, 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog divideret med summen af studerende, der lærer 0, 1 og 2 (eller flere) fremmedsprog i alle år af ISCED 2.

Dataene findes i bilag 1. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02].

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Luxembourg: kildedataene for figur C3 for "0 sprog" og "1 sprog" blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02], men der foreligger ingen data.

MELLEM 2013 OG 2020 FORBLEV ANDELEN AF ELEVER PÅ SEKUNDÆRTRINNET, DER LÆRER TO ELLER FLERE FREMMEDSPROG, STABIL I DE FLESTE LANDE

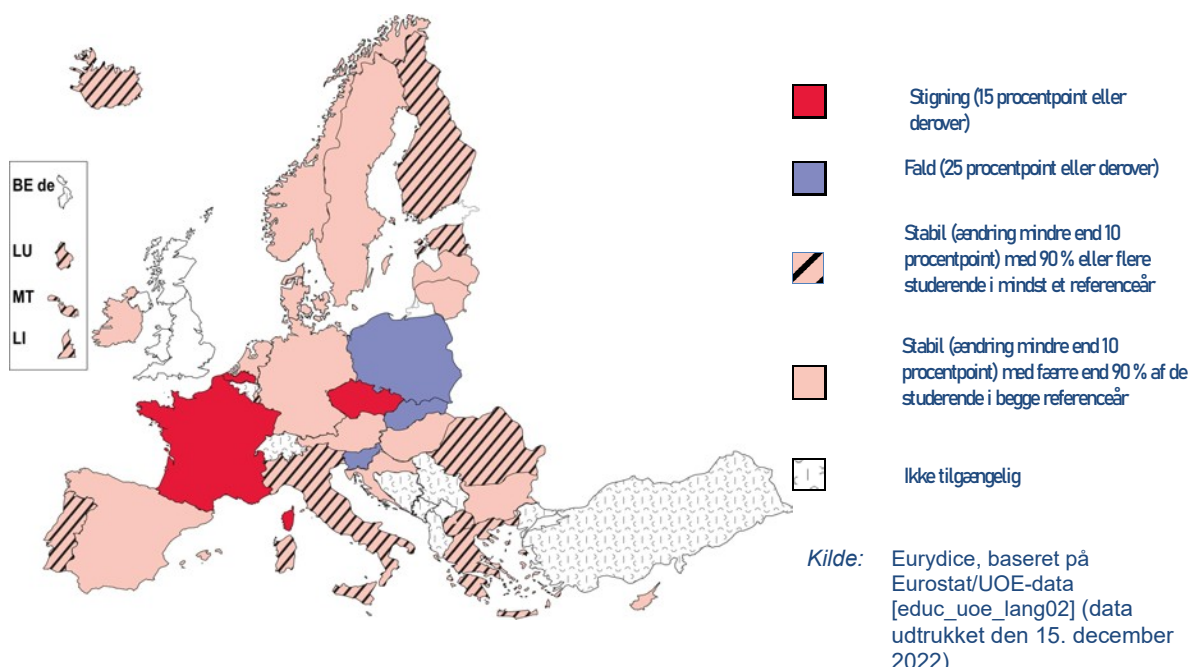
På EU-plan lærte næsten to tredjedele af eleverne på sekundærtrinnet to eller flere fremmedsprog i både 2013 og 2020 (58,4 % i 2013 mod 59,2 % i 2020). Figur C4 viser ændringerne på landeniveau mellem de to referenceår.

I langt de fleste uddannelsessystemer, hvor der foreligger data (25 ud af 31), er forskellen mellem 2020 og 2013 mindre (en forskel på mindre end 10 procentpoint). I 11 af disse uddannelsessystemer var andelen af elever på sekundærtrinnet, der lærte mindst to fremmedsprog, over 90 % i mindst et referenceår (Estland, Grækenland, Italien, Luxembourg, Malta, Portugal, Rumænien, Finland, Island, Liechtenstein og Nordmakedonien). I 14 andre uddannelsessystemer studerede færre end 90 % af de studerende to sprog i begge referenceår (Bulgarien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Kroatien, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Sverige og Norge).

Forskellen mellem 2013 og 2020 i andelen af studerende, der lærer to sprog, er større i seks uddannelsessystemer. I tre af dem steg andelen af studerende på sekundærtrinnet, der lærer to eller flere fremmedsprog, med mindst 15 procentpoint. Stigningen var lige over 15 procentpoint i det flamske fællesskab Belgien, mens den lidt oversteg 20 procentpoint i Tjekkiet og Frankrig. I de tre andre uddannelsessystemer med en betydelig forskel mellem 2013 og 2020 (Polen, Slovenien og Slovakiet) faldt andelen af elever på sekundærtrinnet, der lærer to eller flere fremmedsprog, med mere end 25 procentpoint. Forskellige årsager til disse ændringer kan identificeres. I Slovakiet kan faldet f.eks. være forbundet med fjernelsen af kravet om, at hver elev skal lære to fremmedsprog under en uddannelse på sekundærtrinnet (jf. figur B3). I Polen skyldes faldet en omlægning af skoleklasserne på tværs af uddannelsesniveauer, men startkarakteren og antallet af år med obligatorisk fremmedsprogsundervisning forbliver uændret ⁽⁵⁰⁾.

---

50 Fra 2016 er lønklasse 5 og 6, hvor det ikke er obligatorisk at lære et andet fremmedsprog, blevet overført fra grundskolen til uddannelse på sekundærtrinnet. I mellemtiden begynder forpligtelsen til at lære et andet fremmedsprog stadig i lønklasse 7 og varer i det samme antal år. Yderligere oplysninger om ændringerne i strukturen i Polens uddannelsessystem findes i Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2017).

Figur 22 Figur C4: Tendenser i andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog på sekundærtrinnet (ISCED 2), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Andelen af studerende, der lærer to (eller flere) fremmedsprog, beregnes i forhold til alle studerende i alle år af ISCED 2. Mere konkret er antallet af studerende, der lærer to (eller flere) fremmedsprog divideret med summen af studerende, der lærer 0, 1 og 2 (eller flere) fremmedsprog i alle år af ISCED 2.

Landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Dataene findes i bilag 1. For en metodologisk note vedrørende dataene, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr) og Bosnien-Hercegovina: dataene for 2013 foreligger ikke.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrki: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02].

Tyskland: kildedataene for 2013 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket til de forklarende bemærkninger.

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02], men der foreligger ingen data.

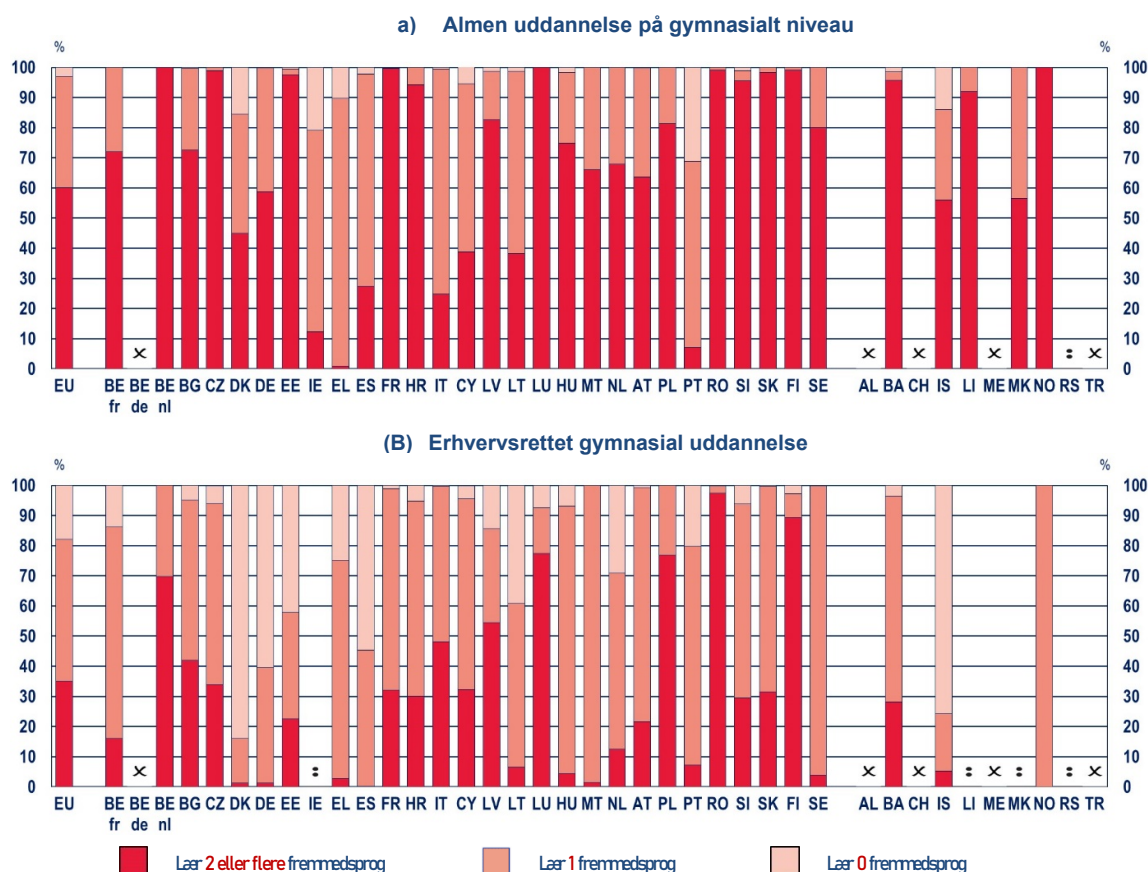
STUDERENDE PÅ GYMNASIALT NIVEAU ER MERE TILBØJELIGE TIL AT LÆRE SPROG END ELEVER PÅ ERHVERVSUDDANNELSER.

På gymnasial uddannelse kan eleverne studere enten i almen uddannelse, der normalt fører til videregående uddannelse, eller i erhvervsuddannelse, hvilket fører til mere arbejdsorienterede studier eller direkte til arbejdsmarkedet. De uddannelsesprogrammer, der er forbundet med disse forløb, er derfor ofte temmelig forskellige på gymnasialt niveau. Derfor præsenteres situationerne generelt og erhvervsfaglig gymnasial uddannelse separat for denne indikator og den næste. På EU-plan er næsten halvdelen af alle studerende

på gymnasialt niveau (48,7 %) på erhvervsuddannelser ⁽⁵¹⁾. De højeste andele af studerende på gymnasialt niveau, der er indskrevet på et erhvervsprogram (65 % eller derover), er i Tjekkiet, Kroatien, Nederlandene, Østrig, Slovenien, Slovakiet, Finland, Liechtenstein, Montenegro og Serbien. Omvendt er færre end en tredjedel af de studerende på gymnasialt niveau indskrevet på et erhvervsprogram i Irland, Grækenland, Cypern, Litauen, Malta og Island.

---

51 https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/EDUC_UOE_ENRS05/default/table?lang=en&category=educ.educ_part.educ_uoe_enr.educ_uoe_enrs (datauddraget 14. september 2022). Data er for 2020.

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 23 Figur C5: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog på gymnasialt niveau (ISCED 3), efter antal sprog, 2020

Forklarende bemærkninger

Andelen af studerende, der lærer 0, 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog beregnes for alle studerende i alle år med generel ISCED 3 (figur C5a) eller erhvervsfaglig ISCED 3 (figur C5b), selv om sprogindlæringen ikke fortsætter indtil slutningen af niveauet (se figur B2, B3, B5 og B6). Mere konkret er antallet af studerende, der lærer 0, 1 eller 2 (eller flere) fremmedsprog divideret med summen af studerende, der lærer 0, 1 og 2 (eller flere) fremmedsprog i alle år med generel ISCED 3 (figur C5a) eller erhvervsfaglig ISCED 3 (figur C5b).

EU-aggregatet for erhvervsfagligt ISCED 3 er markeret som "definition adskiller sig, se metadata".

Dataene findes i bilag 1. For metodologiske noter vedrørende EU's aggregerede data og lantedata henvises til https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Türikiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02].

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Ungarn: kildedataene for almen og erhvervsfaglig ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Luxembourg: kildedataene for 0 sprog og 1 sprog blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Island: referenceåret for generelle og erhvervsmæssige ISCED 3-data er 2019 (data fra 2020 var ikke tilgængelige på dataudtræksdatoen).

Liechtenstein: kildedataene for erhvervsfagligt ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data, der indgår i figuren, dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02], men der foreligger ingen data.

Tallene C5a og C5b viser, at elevernes chance for at lære fremmedsprog afhænger i mange uddannelsessystemer af den vej, de følger. Dette afspejler forskellene i kravene med hensyn til obligatorisk indlæring af fremmedsprog mellem elever i almen uddannelse og erhvervsuddannelsesstuderende; kravene er ofte lavere for erhvervsuddannelsesstuderende (jf. figur B5 og B6). I de fleste uddannelsessystemer er antallet af år, der er brugt på at lære to fremmedsprog, lavere for erhvervsuddannelsesstuderende end for deres jævnaldrende inden for almen uddannelse.

På EU-plan er andelen af studerende, der ikke lærer fremmedsprog, seks gange så højt i erhvervsuddannelser som inden for almen uddannelse (18,0 % og 2,9 %). Som allerede nævnt beregnes procentdelen af elever på gymnasialt niveau, der ikke lærer et fremmedsprog, på grundlag af den samlede population af studerende på dette niveau. Generelt er det kun Portugal, der har mere end 30 % af de studerende, der ikke lærer et fremmedsprog i referenceåret. I modsætning hertil lærer ca. 30 % af eleverne eller derover inden for erhvervsfaglig ungdomsuddannelse ikke et fremmedsprog i syv lande (Danmark, Tyskland, Estland, Spanien, Litauen, Nederlandene og Island). Af disse er procentdelen højest i Danmark (84,0 %) og Island (75,8 %). Det forhold, at studerende på erhvervsuddannelser i Danmark, Tyskland, Estland og Spanien, der giver adgang til en videregående uddannelse, ikke alle er forpligtet til at lære mindst ét fremmedsprog, kan delvis forklare disse satser (se figur B5).

Ved gennemgangen af data om indlæring af to eller flere fremmedsprog er der også betydelige forskelle mellem almen uddannelse og erhvervsuddannelse på gymnasialt niveau. På EU-plan lærer 60,0 % af eleverne mindst to fremmedsprog i den generelle ungdomsuddannelse mod 35,1 % i erhvervsrettet gymnasial uddannelse. I 13 uddannelsessystemer lærer mindst 90 % af eleverne to eller flere fremmedsprog i den generelle ungdomsuddannelse. Kun Rumænien har en så høj procentdel af de studerende, der lærer to sprog i erhvervsrettet gymnasial uddannelse. Omvendt har to uddannelsessystemer inden for almen uddannelse (Grækenland og Portugal) sammenlignet med 11 i erhvervsuddannelserne færre end 10 % af de studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog på gymnasialt niveau.

MELLEM 2013 OG 2020 STEG ANDELEN AF ELEVER PÅ GYMNASIALT NIVEAU, DER LÆRER TO ELLER FLERE SPROG, I MEGET FÅ LANDE

Tallene C6a og C6b viser de ændringer, der fandt sted mellem 2013 og 2020 i andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog generelt, og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

Generelt lærte 60,0 % af eleverne på EU-plan to eller flere fremmedsprog i 2020, hvilket svarer meget til procentdelen i 2013 (58,4 %). Som tidligere nævnt beregnes andelen af studerende efter antal sprog, der læres, på grundlag af alle elever i alle karakterer på dette uddannelsesniveau.

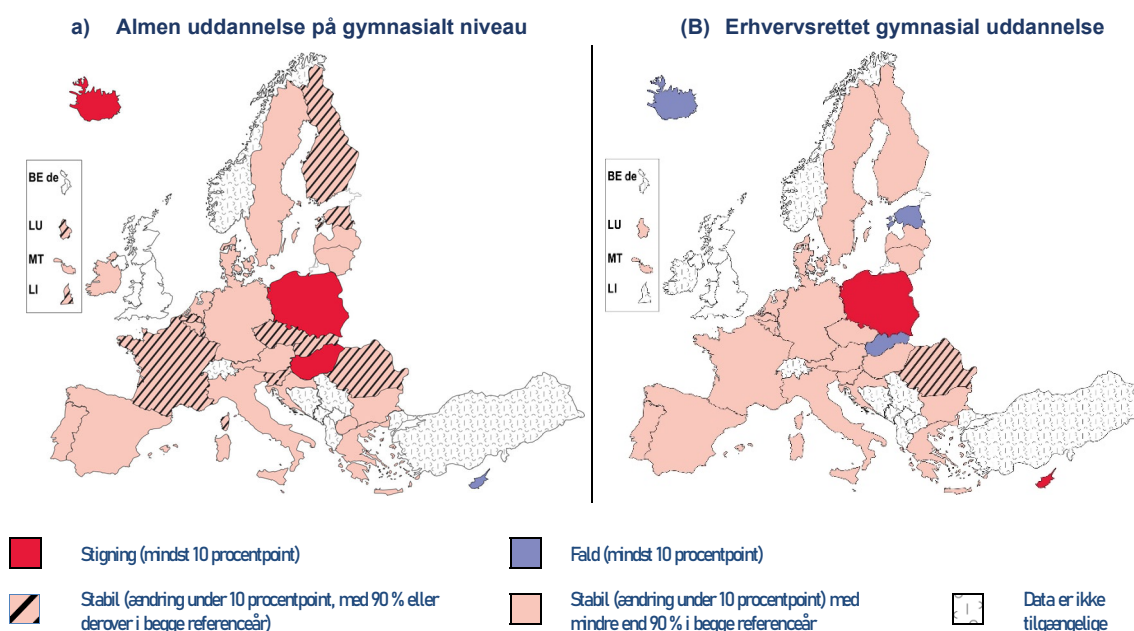
I næsten alle uddannelsessystemer, hvor der foreligger data (27 ud af 31 uddannelsessystemer), forblev andelen af elever i almen uddannelse, der lærer mindst to fremmedsprog, stabil mellem 2013 og 2020 (dvs. en forskel på mindre end 10 procentpoint). I 10 af disse uddannelsessystemer er andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog, over 90 % i begge referenceår. I de 17 andre uddannelsessystemer er andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog, mindre end 90 % i begge referenceår.

I modsætning til det fremherskende billede af stabilitet registrerede tre lande en forskel på mindst 10 procentpoint i andelen af studerende, der lærer mindst to fremmedsprog i den generelle ungdomsuddannelse mellem 2013 og 2020. Denne andel faldt i Cypern (med 45 procentpoint), mens den steg i Polen (12,2 procentpoint) og Island (med 37,6 procentpoint). Ændringen i deltagelsesprocenten i

Cypern kan forklares ved en reform, der sænker den alder, hvor det ikke længere er obligatorisk at lære et andet fremmedsprog (jf. figur B3).

Inden for erhvervsrettet gymnasial uddannelse lærte lidt over en tredjedel af eleverne to eller flere fremmedsprog i både 2013 og 2020 (34,1 % i 2013 mod 35,1 % i 2020). Som i almen uddannelse var der i langt de fleste uddannelsessystemer, hvor der foreligger data (23 ud af 28), en mindre forskel i andelen af studerende, der lærer mindst to fremmedsprog inden for erhvervsuddannelser registreret i 2013 og 2020 (dvs. mindre end 10 procentpoint). Med undtagelse af Rumænien var disse andele mindre end 90 % for begge referenceår.

Mellem 2013 og 2020 var der dog i fem lande en betydelig forskel (mindst 10 procentpoint) i andelen af studerende på erhvervsuddannelser, der lærer mindst to fremmedsprog. I Cypern og Polen steg andelen; i Estland, Slovakiet og Island faldt den (med henholdsvis 39,7, 35,0 og 10,6 procentpoint).

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 24 Figur C6: Tendenser i andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog i ungdomsuddannelserne (ISCED 3), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Andelen af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog, beregnes for alle studerende i alle år med generel ISCED 3 (figur C6a) eller erhvervsfaglig ISCED 3 (figur C6b), selv når læringen ikke fortsætter indtil slutningen af dette niveau. Mere konkret er antallet af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog, divideret med summen af studerende, der lærer 0, 1 og 2 (eller flere) fremmedsprog i alle år med generel ISCED 3 (figur C6a) eller erhvervsfaglig ISCED 3 (figur C6b).

Landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Dataene findes i bilag 1. Med hensyn til metodologiske noter vedrørende dataene henvises til https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) og https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educuae_enr_esms_an4.xlsx (2013). For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrki: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02].

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Irland: kildedataene for 2013 for erhvervsfagligt ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Ungarn: kildedataene for 2020 for almen og erhvervsfaglig ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Bosnien-Hercegovina: data for 2013 er ikke tilgængelige.

Island: referenceåret for de generelle ISCED 3-data er 2019 i stedet for 2020 (der foreligger ikke 2020-data).

Liechtenstein: kildedataene for 2013 og 2020 for erhvervsrettede ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Nordmakedonien: der foreligger ingen opdeling for almen og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data, der indgår i figuren, dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Norge: kildedataene for 2013 for generelle og erhvervsrettede ISCED 3 blev markeret som "ikke anvendelige" (dvs. "mangler værdidata kan ikke eksistere").

Serbien: dette land er inkluderet i indsamlingen af UOE-data [educ_uae_lang02], men der foreligger ingen data.

I de fleste uddannelsessystemer er tendensen den samme generelt og erhvervsfaglig gymnasial uddannelse. Andelen af studerende på sekundærtrinnet, der lærer to eller flere fremmedsprog, forblev stabil (dvs. en forskel på mindre end 10 procentpoint) mellem 2013 og 2020 i 21 uddannelsessystemer⁽⁵²⁾. Den steg med mindst 10 procentpoint i begge typer uddannelsesprogrammer i Polen.

I nogle få tilfælde er der forskelle på tid i deltagelsesprocenten for studerende, der lærer mindst to fremmedsprog, alt efter deres uddannelse (dvs. almen eller erhvervsfaglig gymnasial uddannelse). I to lande (Estland og Slovakiet) faldt andelen af studerende i erhvervsuddannelse, der lærer to eller flere fremmedsprog, med mere end 10 procentpoint, mens situationen forblev stabil i den almene uddannelse. I Island steg denne andel inden for almen uddannelse, men faldt i erhvervsuddannelsesprogrammer; det modsatte gør sig gældende i Cypern, hvor det faldt i den almene uddannelse og steg i erhvervsuddannelserne.

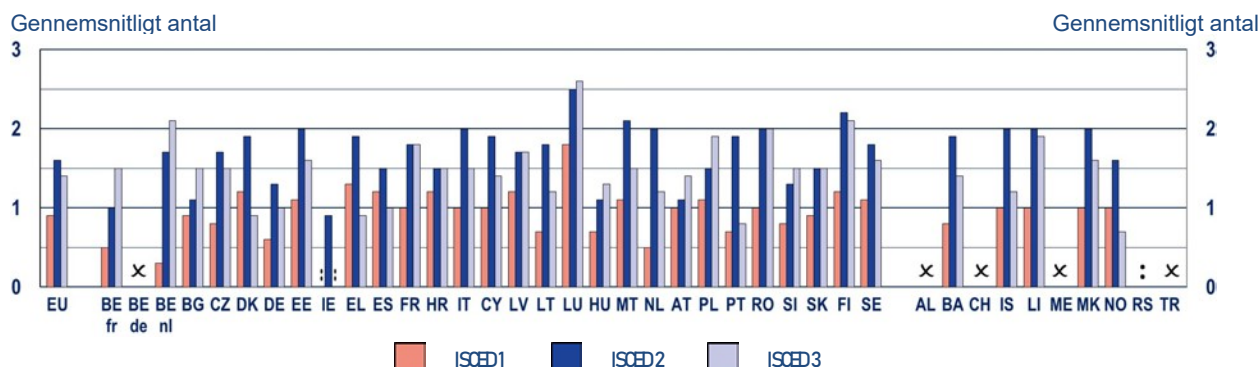
DET GENNEMSNITLIGE ANTAL FREMMEDSPROG, SOM ELEVERNE LÆRER, NÅR TO OFTERE PÅ SEKUNDÆRTRINNET END PÅ GYMNASIAL UDDANNELSE

Beregningen af det gennemsnitlige antal fremmedsprog, som hele skolebefolkningen har lært på et givet uddannelsesniveau, gør det muligt at foretage en klar sammenligning mellem landene. Disse oplysninger præsenteres efter uddannelsesniveau i figur C7 med gymnasial uddannelse, herunder studerende i både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

---

52 Be fr, BE nl, BG, CZ, DK, DE, EL, ES, FR, HR, IT, LV, LT, LU, MT, NL, AT, PT, SI, FI og SE.

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang03] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 25 Figur C7: Gennemsnitligt antal fremmedsprog pr. elev på primær- og sekundærtrinet (ISCED 1-3), 2020

Forklarende bemærkninger

Det gennemsnitlige antal fremmedsprog, der læres, beregnes for alle studerende i alle år på det pågældende uddannelsesnivea, uanset om de lærer et eller flere fremmedsprog i alle lønklasser.

EU-aggregatet for 2020 for ISCED 3 er markeret som "definition adskiller sig, se metadata".

Dataene findes i bilag 1. For metodologiske noter relateret til dataene, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx.

For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til dette kapitel.

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Türikiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang03].

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1 er 2019 (2020-data om ISCED 1 foreligger ikke).

Tyskland: kildedataene for ISCED 2 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Grækenland: kildedataene for ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Irland: kildedataene for ISCED 1 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Ungarn: kildedataene for ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Island: referenceåret for ISCED 3 er 2019 (2020-data om ISCED 3 foreligger ikke).

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang03], men der foreligger ingen data.

Undervisningen i et andet sprog starter ofte ved afslutningen af grundskolen eller ved begyndelsen af gymnasiet (jf. figur B1). Dette forklarer, hvorfor det gennemsnitlige antal fremmedsprog, der læres i de europæiske uddannelsessystemer, systematisk ligger under 2,0 i grundskolen, selv om det normalt varierer fra 0,5 til 1,2. Gennemsnittet er det højeste i Luxembourg (1,8), hvor den alder, hvor børn begynder at lære deres andet fremmedsprog, er den yngste (6 år). Omvendt er det laveste antal fremmedsprog, der læres i grundskolen, det flamske fællesskab i Belgien (0,3), hvor det bliver obligatorisk at lære et første fremmedsprog i en alder af 10 år.

På både sekundærtrinnet og ungdomsuddannelserne er det gennemsnitlige antal fremmedsprog, der læres, mellem 1,0 og 1,9 i de fleste uddannelsessystemer. Desuden er dette tal mindst 2,0 for både uddannelse på sekundærtrinnet og gymnasial uddannelse i kun tre uddannelsessystemer (Luxembourg, Rumænien og Finland). I otte andre uddannelsessystemer når det 2,0 eller mere for et af de to uddannelsesniveauer. I syv af disse uddannelsessystemer når tallet kun op på 2,0 på sekundærtrinnet (Estland, Italien, Malta, Nederlandene, Island, Liechtenstein og Nordmakedonien). Omvendt når gennemsnittet i det flamske fællesskab i Belgien kun 2,0 på gymnasial uddannelse. De laveste gennemsnit, under 1,0, er observeret for gymnasial uddannelse i Danmark, Grækenland, Portugal og Norge og for sekundærtrinnet i Irland.

AFDELING II — DE STUDERENDES FREMMEDSPROG

Værdsættelse af sproglig mangfoldighed er et af EU's kerneprincipper. EU har med sine 27 medlemsstater faktisk 24 officielle sprog. Yderligere sprog kommer i spil, når alle de lande, der er omfattet af denne betænkning, tages i betragtning, dvs. 37 europæiske lande⁽⁵³⁾. Desuden anerkender de fleste europæiske lande officielt regionale sprog eller mindretalssprog inden for deres grænser til juridiske eller administrative formål (jf. figur A1).

I betragtning af den sproglige mangfoldighed i Europa undersøges det i dette afsnit, hvilke fremmedsprog studerende på primær- og gymnasiale uddannelser lærer (se figur C8-C11). I afsnittet drøftes desuden ændringerne i procentdelen af studerende, der lærer engelsk, fransk, tysk og spansk mellem 2013 og 2020 (jf. figur C12–C15), og forskellene i fremmedsprogsindlæring mellem studerende på den almene gymnasial uddannelse og studerende i erhvervsrettet gymnasial uddannelse (jf. figur C16).

Datakilden er indsamlingen af data fra Eurostat/UOE, hvilket betyder, at indledningen til denne dataindsamling i første afsnit af dette kapitel også gælder for dette afsnit.

ENGELSK ER DET MEST LÆRTE FREMMEDSPROG I HELE EUROPA

Figur C8 viser, at engelsk utvivlsomt er det mest lærte fremmedsprog i Europa. I næsten alle europæiske lande er engelsk det sprog, der læres af de fleste studerende under grundskolen og (under og på gymnasialt niveau). Dette afspejler de lovgivningsmæssige rammer, der er analyseret i kapitel B, som i mange lande angiver engelsk som obligatorisk fag (se figur B7) og/eller et emne, som alle skoler skal medtage i deres læringsudbud (se figur B8a).

Der er meget få lande, hvor et andet fremmedsprog end engelsk læres af de fleste studerende. Irland, som et engelsktalende land, er et af dem, med fransk som det mest lærte fremmedsprog. I Luxembourg er tysk det mest indlærte fremmedsprog på grundskole- og ungdomsuddannelserne (nært efterfulgt af fransk), mens alle studerende på sekundærtrinet lærer både tysk og fransk. I Liechtenstein lærer alle elever på sekundærtrinet fransk og engelsk (på primær- og gymnasiale uddannelser er engelsk det fremherskende sprog). I Belgien lærer de studerende almindeligvis sprog i de andre fællesskaber. Mere specifikt er fransk i det flamske fællesskab i Belgien det mest indlærte sprog på alle uddannelsesniveauer. I det franske fællesskab i Belgien dominerer hollænderne i grundskolen (på sekundærtrinet, engelsk dominerer)⁽⁵⁴⁾.

Andelen af studerende, der lærer det mest almindelige fremmedsprog, varierer på tværs af lande og uddannelsesniveauer (se data i bilag 1). Disse variationer kan delvis forklares ved forskelle i varigheden af obligatorisk fremmedsprogsindlæring (se kapitel B, afsnit I).

I grundskolen i Spanien, Cypern, Luxembourg, Malta, Østrig, Liechtenstein, Nordmakedonien og Norge lærer alle eller næsten alle studerende (99-100 %) det fremherskende fremmedsprog. I det flamske fællesskab i Belgien, hvor fransk er det mest indlærte sprog, er det derimod kun 26,1 % af eleverne i grundskolen, der tager det som fag. Procentdelen er den samme i det franske fællesskab i Belgien, hvor 33,1 % af eleverne i grundskolen lærer det mest almindelige sprog, det vil sige hollandsk. Procentsatserne er også relativt lave i Nederlandene og Ungarn, hvor færre end halvdelen af alle elever i grundskolen (henholdsvis 44,6 % og 45,9 %) lærer det mest almindelige fremmedsprog (engelsk). I alle uddannelsessystemer med lavere andel af elever i grundskolen, der lærer det fremherskende fremmedsprog, bliver fremmedsprogsindlæring obligatorisk relativt sent (se figur B1 og B2 for oplysninger om startalderen).

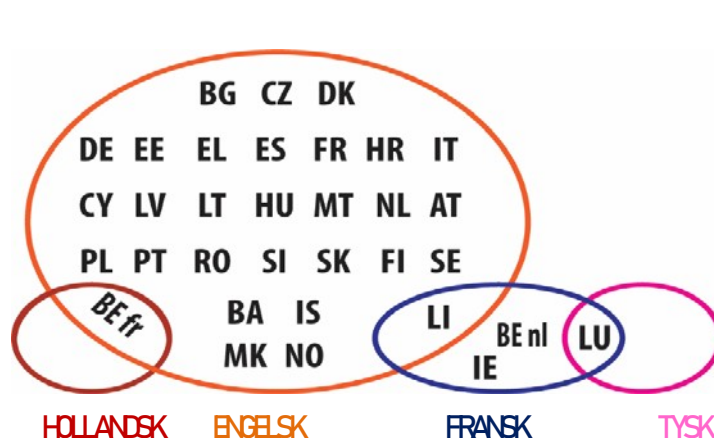
På sekundærtrinet i næsten alle europæiske uddannelsessystemer lærer langt størstedelen af eleverne — mere end 90 % — det fremherskende fremmedsprog. Der er kun få uddannelsessystemer med lavere procentdele af studerende, der lærer det fremherskende sprog. En af dem er Irland, landet uden obligatorisk fremmedsprogsundervisning (se figur B1 og B2), hvor 49,2 % af eleverne på sekundærtrinet lærer fransk. I det franske fællesskab i Belgien lærer 49,7 % af eleverne på sekundærtrinet engelsk, hvilket er

53 Nærmere oplysninger om lantedækningen af denne rapport findes i indledningen til rapporten.

54 Eurostat/UOE-databasen indeholder ikke data for det tysktalende fællesskab i Belgien. Nærmere oplysninger om forordninger findes i kapitel B, figur B7, og de tilhørende landespecifikke noter.

fremherskende på dette uddannelsesniveau (engelsk følges nøje af hollandsk, som læres af 47,3 % af de studerende). Andelen af elever på sekundærtrinnet, der lærer det mest almindelige fremmedsprog, er også lavere (under 90 %) i Ungarn, hvor 74,6 % af eleverne lærer engelsk.

Andelen af studerende, der lærer det fremherskende sprog, er lavere på sekundærtrinnet end på sekundærtrinnet (se EU-gennemsnittet i bilag 1). Dette skyldes dels, at nogle studerende, især studerende på erhvervsuddannelser, ikke lærer fremmedsprog (jf. figur C5), dels fordi der er flere forskellige fremmedsprog til rådighed for at studere (se figur B8). Ikke desto mindre lærer mere end 90 % af eleverne på gymnasialt niveau i omkring halvdelen af alle europæiske lande det fremherskende fremmedsprog. De laveste andele er i tre nordiske lande, nemlig Danmark, Island og Norge, hvor kun mellem 40 % og 60 % af de studerende på gymnasialt niveau lærer det fremherskende fremmedsprog (engelsk), og i Irland, hvor 50,8 % af de studerende på gymnasial uddannelse lærer det fremherskende fremmedsprog (fransk).

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 26 Figur C8: Det mest indlærte fremmedsprog på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020

Forklarende bemærkninger

Lande, hvor det samme sprog læres af de fleste studerende på alle de omfattede uddannelsesniveauer, vises i hovedområdet af det relevante sprog ovalt. Lande, hvor det fremmedsprog, som de fleste studerende har lært, varierer alt efter uddannelsesniveau, vises i skæringspunktet mellem de relevante sprog ovaler. Sidstnævnte tilgang anvendes også, når de samme procentdele af studerende på samme uddannelsesniveau lærer to forskellige sprog.

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien: de officielle statslige sprog er nederlandsk, fransk og tysk (jf. figur A1). Disse sprog anvendes dog i afgrænsede sprogområder og anerkendes ikke som administrative sprog i hele landet. Især fransk betragtes som et fremmedsprog i det flamske fællesskab Belgien, og flamsk (hollandsk) betragtes som et fremmedsprog i det franske fællesskab i Belgien.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tjrkiet: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (og vises derfor ikke i figuren).

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1-data er 2019 (2020-data om ISCED 1 foreligger ikke).

Irland: kildedataene for ISCED 1 (alle de undersøgte sprog) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1. For ISCED 3 er der desuden kun tale om almen uddannelse. Dette skyldes, at der ikke foreligger aggregerede data om (generelle og erhvervsmaessige) ISCED 3.

Luxembourg: selv om de officielle statslige sprog er fransk, tysk og luxembourgsk (jf. figur A1), tælles fransk og tysk med henblik på uddannelsesstatistik som fremmedsprog.

Malta: Engelsk er et officielt sprog sammen med maltesisk (se figur A1), men med henblik på uddannelsesstatistik regnes det som et fremmedsprog.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 (2020-data om ISCED 3 foreligger ikke).

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data (og de vises derfor ikke i figuren).

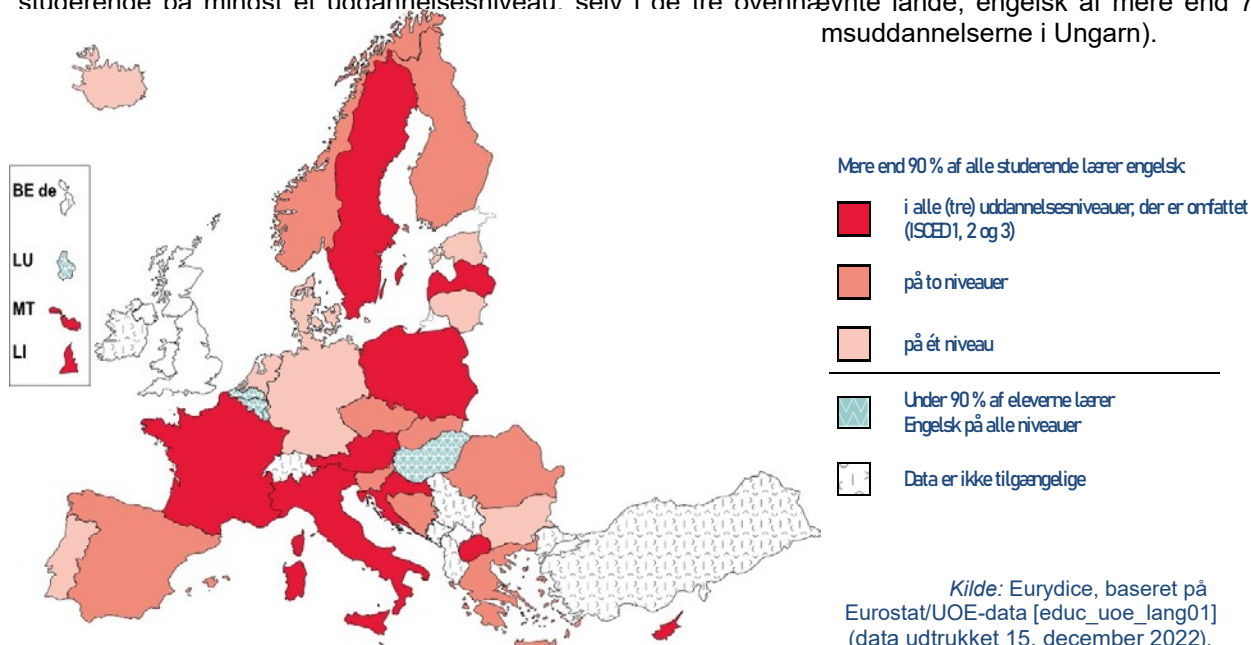
MERE END 90% AF ELEVERNE LÆRER ENGELSK PÅ MINDST ÉT UDDANNELSESNIVEAU I NÆSTEN ALLE EUROPÆISKE LANDE

Som det fremgår af det foregående tal, er engelsk meget udbredt i Europa. På EU-plan lærer 84,1 % af eleverne i grundskolen engelsk. Andelen er endnu højere på sekundærtrinet, hvor stort set alle elever (98,3 %) lærer engelsk. Inden for ungdomsuddannelserne falder tallet på EU-niveau med ca. 10 procentpoint til 88,1 %. Dette kan forklares ved en lavere andel af studerende på erhvervsuddannelser, der lærer fremmedsprog (jf. figur C5), og et større udvalg af fremmedsprog fra gymnasier (se figur B8).

Figur C9 viser de lande, hvor store andele af studerende (mere end 90 %) lærer engelsk og angiver antallet af uddannelsesniveauer med så store andele. Figuren viser også de lande, hvor andelen af studerende, der lærer engelsk, ikke når op på 90 % på noget uddannelsesniveau, der tages i betragtning.

I 11 lande (Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Malta, Østrig, Polen, Sverige, Liechtenstein og Nordmakedonien) lærer mere end 90 % af eleverne engelsk på alle uddannelsesniveauer, dvs. fra skolestart til gymnasial uddannelse. I to af disse lande (Malta og Liechtenstein) lærer alle elever (100 %) engelsk i hele skoleperioden. I yderligere ni lande (Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Bosnien-Hercegovina og Norge) lærer mere end 90 % af eleverne engelsk på to uddannelsesniveauer og i otte lande (Bulgarien, Danmark, Tyskland, Estland, Litauen, Nederlandene, Portugal og Island) på ét niveau. Når mere end 90 % af eleverne kun lærer engelsk på ét uddannelsesniveau, er det altid på sekundærtrinet (se bilag 1 for nærmere oplysninger).

I tre europæiske lande, nemlig Belgien, Luxembourg og Ungarn, er andelen af studerende, der lærer engelsk, derimod ikke nået op på 90 % på noget uddannelsesniveau. Som tidligere beskrevet lærer eleverne i Belgien og Luxembourg almindeligvis forskellige statslige sprog (se figur A1 og C8), hvilket forklarer de lavere procentdele af studerende, der lærer engelsk. Ikke desto mindre lærer mere end 70 % af de studerende på mindst ét uddannelsesniveau, selv i de tre ovennævnte lande, engelsk af mere end 70 % af uddannelsesniveauerne i Ungarn).

Figur 27 Figur C9: Lande med en høj procentdel af studerende (mere end 90 %) som lærer engelsk i grundskolen og på sekundærtrinet (ISCED 1-3), 2020

Forklarende bemærkninger

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. For metodologiske noter relateret til dataene, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Türkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01].

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1-data er 2019 (2020-data om ISCED 1 foreligger ikke). Desuden blev kildedata for ISCED 2 markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Tyskland: kildedataene for ISCED 2 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Irland: kildedataene blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes").

Grækenland: kildedataene for generel ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Ungarn: kildedataene for ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Malta: Engelsk er et officielt sprog sammen med maltesisk (se figur A1), men med henblik på uddannelsesstatistik regnes det som et fremmedsprog.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 (2020-data om ISCED 3 foreligger ikke).

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

PÅ EU-PLAN ER FRANSK OG TYSK DE MEST POPULÆRE FREMMEDSPROG EFTER ENGELSK

Figur C8 viste, at engelsk i næsten alle europæiske lande er det mest lærte fremmedsprog i grundskolen og på sekundærtrinnet. Figur C9 viste, at mere end 90 % af de studerende i næsten alle lande, der er omfattet af denne rapport, på mindst ét uddannelsesniveau lærer engelsk. På baggrund af de to foregående tal viser figur C10, hvilket sprog der er det næstmest indlærte fremmedsprog i de europæiske lande.

På EU-plan er fransk det næstmest indlærte fremmedsprog i grundskolen og på sekundærtrinnet. Det læres af henholdsvis 5,5 % og 30,6 % af eleverne på disse to niveauer. Det er også et populært emne inden for gymnasial uddannelse (18,9 % af eleverne lærer det på EU-plan) lige efter tysk. Fransk er især populært i mange central- og sydeuropæiske lande. Det er det næstmest indlærte fremmedsprog på mindst ét uddannelsesniveau (med mindst 10 % af de studerende, der lærer det) i Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien, Cypern, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Rumænien og Liechtenstein. Det er mindre almindeligt at lære fransk i de østeuropæiske lande (undtagen Rumænien) og i de nordiske lande (se bilag 1).

Tysk er det næstmest indlærte fremmedsprog i EU inden for gymnasial uddannelse, med 20,0 % af de studerende, der tager det som fag. Dette sprog er bredt lært i central- og sydøsteuropæiske lande (Bulgarien, Tjekkiet, Kroatien, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Bosnien-Hercegovina og Nordmakedonien), og i Danmark, Irland, Luxembourg og Holland. Tysk er mindre populært i de sydeuropæiske lande (Spanien, Italien, Cypern og Portugal) og i det franske fællesskab Belgien og Finland, hvor mindre end 10 % af eleverne lærer det på et hvilket som helst uddannelsesniveau.

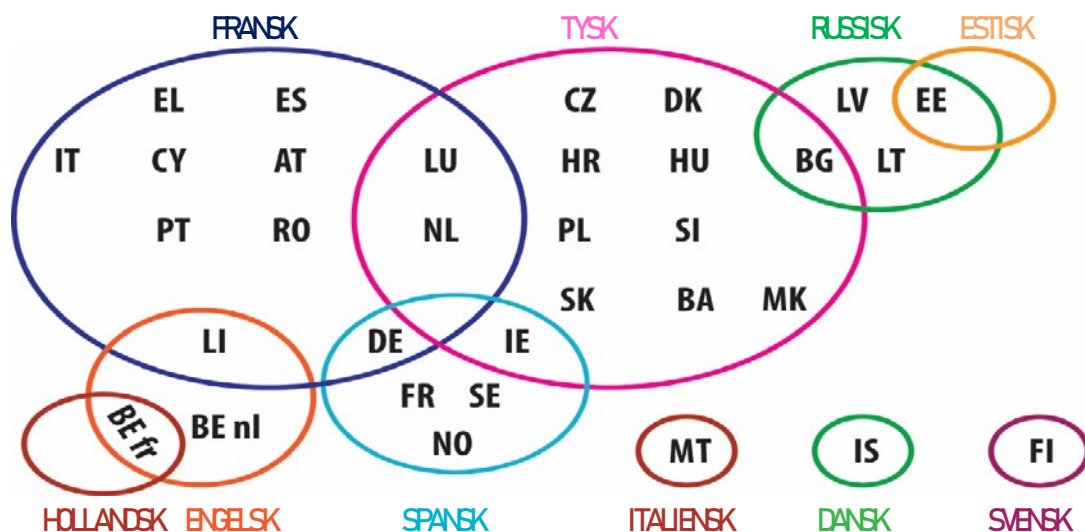
På EU-plan læres spansk af 17,7 % af eleverne på sekundærtrinnet og 18,0 % af eleverne på sekundærtrinnet. Det er det næstmest indlærte fremmedsprog (med mindst 10 % af de studerende, der lærer det) på sekundærtrinnet i Irland, på gymnasial uddannelse i Tyskland og på både sekundærtrinnet og ungdomsuddannelserne i Frankrig, Sverige og Norge.

Sammenlignet med ovennævnte sprog er russisk mindre almindeligt lært, når man ser på EU som helhed: kun 2,2 % af eleverne på sekundærtrinnet og 2,7 % af eleverne på sekundærtrinnet lærer det. Russisk er dog stadig det næstmest lærte fremmedsprog på mindst ét uddannelsesniveau i Bulgarien, Estland, Letland

og Litauen. For eksempel lærer ca. 60 % af eleverne på sekundærtrinnet i Estland, Letland og Litauen russisk.

Generelt er engelsk det næstmest indlærte sprog i uddannelsessystemerne, hvor det ikke er det første fremmedsprog (jf. figur C8), nemlig i det franske fællesskab i Belgien (inden for grundskolen) og det flamske fællesskab i Belgien (på sekundærtrinnet). I Liechtenstein lærer alle elever på sekundærtrinnet både engelsk og fransk (og derfor vises disse sprog i både figur C8 og figur C10). I Luxembourg er engelsk det tredje fremmedsprog efter tysk og fransk (og er derfor ikke vist i figur C10).

Flere mindre udbredte sprog læres i nogle lande enten af historiske årsager eller på grund af geografisk nærhed. I Finland, hvor det andet statsprog (svensk eller finsk, afhængigt af skolesproget) er obligatorisk (jf. figur B7), er svensk det næstmest indlærte fremmedsprog på alle de omfattede uddannelsesniveauer. I Island er dansk det næstmest indlærte fremmedsprog, hvilket kan forklares ved, at dansk foruden engelsk er obligatorisk i Island (se figur B7). I det franske fællesskab i Belgien er nederlandsk, som er et af de tre statsprog i Belgien, det næstmest indlærte sprog på sekundærtrinnet. I Malta er italiensk et populært fremmedsprog, der kommer efter engelsk: 55,1 % af gymnasiet og 25,4 % af eleverne på gymnasialt niveau lærer det. Endelig lærer 20,7 % af eleverne i Estland på grund af den store russisktalende befolkning estisk som fremmedsprog i grundskolen, hvilket gør det til det næstmest lærte fremmedsprog på dette uddannelsesniveau.

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Figur 28 Figur C10: Det næstmest indlærte fremmedsprog i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020

Forklarende bemærkninger

Tallet tager kun hensyn til sprog, der læres af mere end 10 % af eleverne (og de dertil knyttede uddannelsesniveauer).

Lande, hvor det næstmest indlærte fremmedsprog (med mere end 10 % af de studerende, der lærer det) er det samme på alle de omfattede uddannelsesniveauer, er vist på hovedområdet af det relevante sprog ovalt. Lande, hvor det næstmest indlærte fremmedsprog varierer alt efter uddannelsesniveau, vises i skæringspunktet mellem de relevante sprog ovaler.

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien: de officielle statslige sprog er nederlandsk, fransk og tysk (jf. figur A1). Disse sprog anvendes dog i afgrænsede sprogområder og anerkendes ikke som administrative sprog i hele landet. Fransk betragtes især som et fremmedsprog i

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

det flamske fællesskab Belgien, og flamsk (nederlandsk) betragtes som et fremmedsprog i det franske fællesskab i Belgien.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (der er derfor ikke angivet i figuren).

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1-data er 2019 (2020-data om ISCED 1 foreligger ikke).

Danmark: kildedataene for ISCED 1 (alle undersøgte sprog undtagen engelsk, som vises i figur C8 og "ukendt") blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1.

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Irland: kildedataene for ISCED 1 (alle de undersøgte sprog) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1. For ISCED 3 er der desuden kun tale om almen uddannelse. Dette skyldes, at der ikke foreligger aggregerede data om (generelle og erhvervsmæssige) ISCED 3.

Luxembourg: selv om de officielle statslige sprog er fransk, tysk og luxembourgsk (jf. figur A1), tælles fransk og tysk med henblik på uddannelsesstatistik som fremmedsprog.

Finland: Svensk er et officielt sprog sammen med finsk (se figur A1), men med henblik på uddannelsesstatistik regnes det som fremmedsprog.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 (2020-data om ISCED 3 foreligger ikke).

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data (og de vises derfor ikke i figuren).

ANDRE FREMMEDSPROG END ENGELSK, FRANSK, TYSK OG SPANSK LÆRES SJÆLDENT

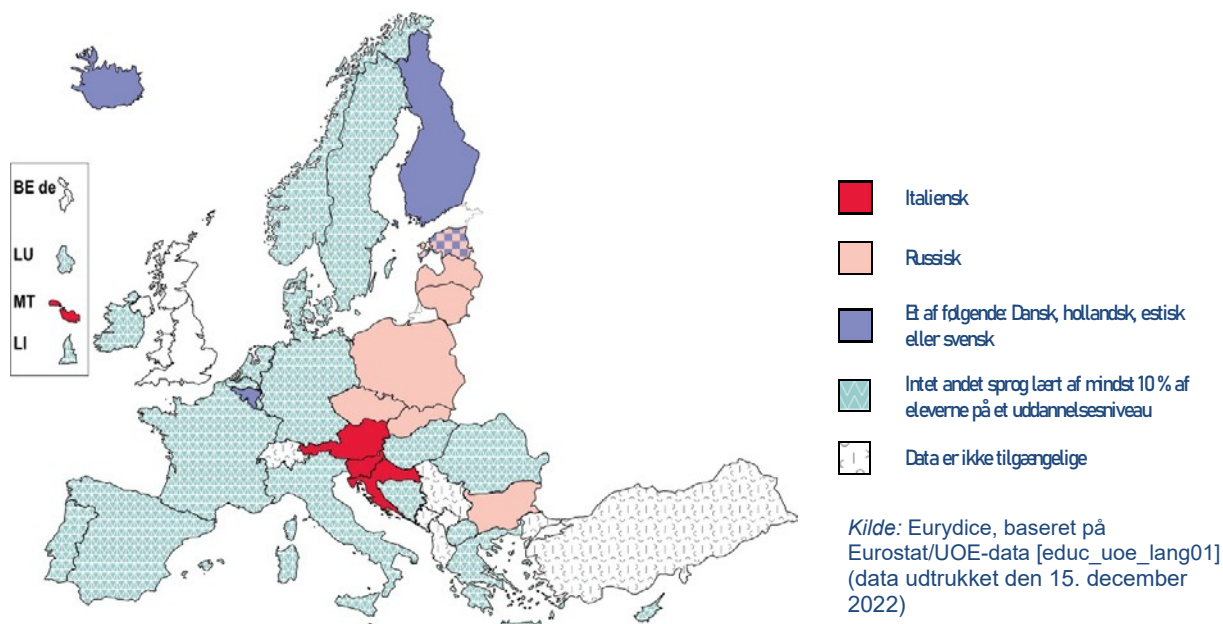
Figur C11 fremhæver de lande, hvor andre fremmedsprog end engelsk, fransk, tysk og spansk læres af mindst 10 % af eleverne på primær- eller sekundærtrinnet. I tilfælde af gymnasial uddannelse fokuserer figuren på almen uddannelse for at præsentere den mest varierede. Dette skyldes, at erhvervsuddannelsesstuderende har tendens til at lære færre fremmedsprog (se figur C5).

Kun seks andre sprog end engelsk, fransk, tysk og spansk læres som fremmedsprog af 10 % eller flere studerende i mindst ét uddannelsessystem og et uddannelsesniveau. Det er dansk, hollandsk, estisk, italiensk, russisk og svensk.

På EU-plan lærer 3,4 % af de studerende på gymnasialt niveau italiensk (procenterne er lavere i primær- og sekundærtrinnet). Mere end 10 % af eleverne lærer italiensk på sekundærtrinnet og/eller almen gymnasial uddannelse i Kroatien, Malta, Østrig og Slovenien. Italiensk er især populær i Malta, hvor 55,1 % af eleverne på sekundærtrinnet og 34,6 % af eleverne på gymnasial uddannelse lærer det.

Russisk læres på EU-plan af 3,0 % af eleverne på gymnasialt niveau (andelene er lavere i primær- og sekundærtrinnet). Dette sprog læres af mere end 10 % af de studerende på mindst ét uddannelsesniveau i Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Polen og Slovakiet. Russisk er et ret almindeligt valg i de baltiske lande, hvor omkring 60 % af eleverne på sekundærtrinnet lærer det.

Figur 29 Figur C11: Fremmedsprog, bortset fra engelsk, fransk, tysk og spansk, der læres af mindst 10 % af eleverne på primær- og sekundærtrinet (ISCED 1-3), 2020

Forklarende bemærkninger

Tallet tager kun højde for andre sprog end engelsk, fransk, tysk og spansk, som mindst 10 % af eleverne har lært.

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien: de officielle statslige sprog er nederlandsk, fransk og tysk (jf. figur A1). Disse sprog anvendes dog i afgrænsede sprogområder og anerkendes ikke som administrative sprog i hele landet. Derfor betragtes flamsk (hollandsk) som et fremmedsprog i det franske fællesskab i Belgien.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01].

Estland: i tilfælde, hvor estisk undervises som andetsprog, tælles estisk som fremmedsprog til statistiske formål.

Finland: Svensk er et officielt sprog sammen med finsk (se figur A1), men med henblik på uddannelsesstatistik regnes det som fremmedsprog.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 (2020-data om ISCED 3 foreligger ikke).

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data, der indgår i figuren, dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

Nogle sprog læres i vid udstrækning kun i ét uddannelsessystem. Mere specifikt, hollandsk er bredt lært i det franske fællesskab i Belgien, svensk læres af mange studerende i Finland og dansk er bredt lært i Island (se også figur C8 og C10). I Estland, på grund af den store russisktalende befolkning, omkring en femtedel af de studerende på hvert uddannelsesniveau studere estisk som fremmedsprog.

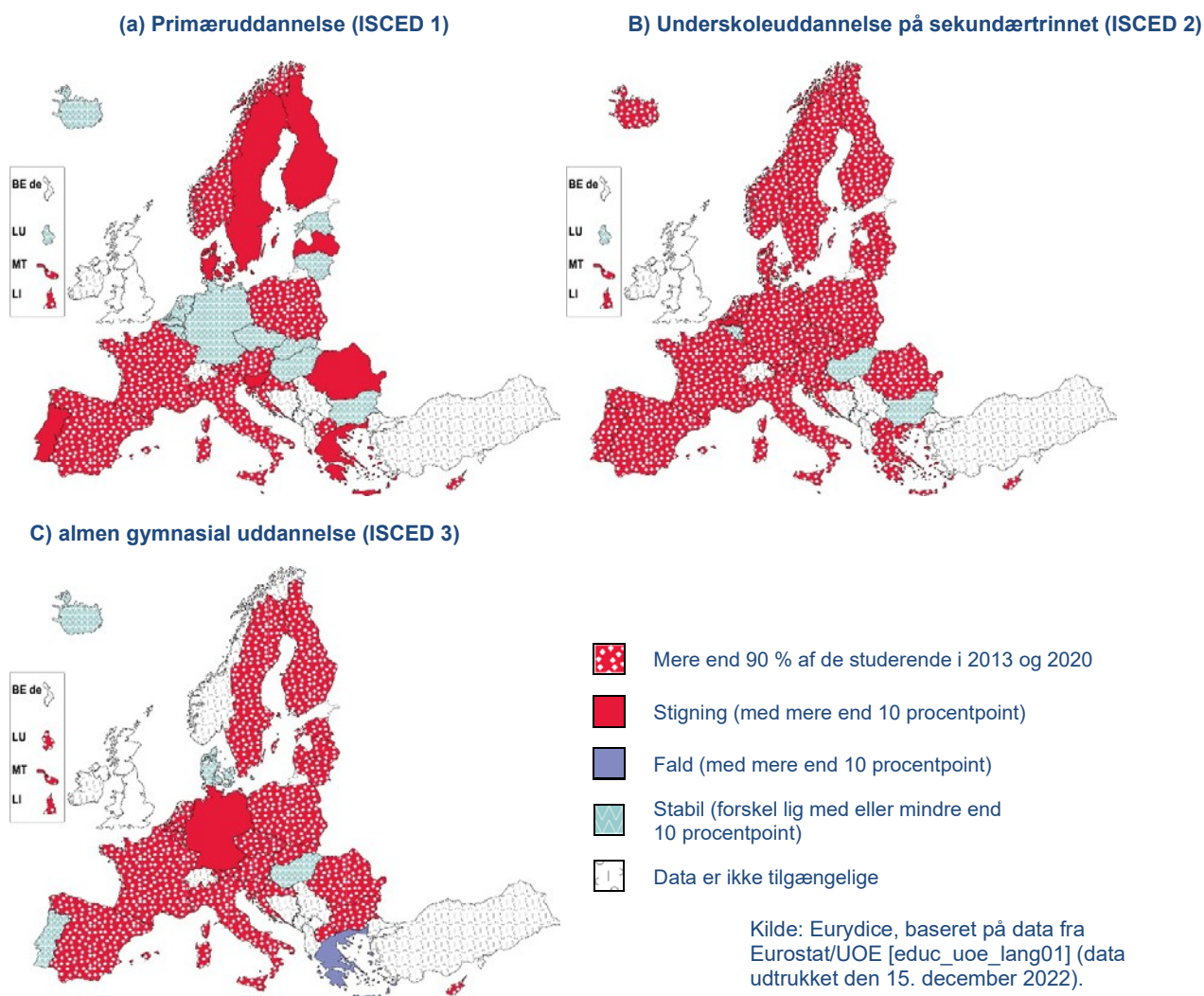
FLERE OG FLERE STUDERENDE LÆRER ENGELSK, ISÆR I GRUNDSKOLEN

I næsten alle europæiske lande er engelsk det fremherskende fremmedsprog i grundskolen og på sekundærtrinnet (se figur C8). Dette afspejler de lovgivningsmæssige rammer, der er analyseret i kapitel B, som i mange lande angiver engelsk som obligatorisk fag (se figur B7) og/eller et emne, som alle skoler skal medtage i deres læringsudbud (se figur B8a).

På EU-plan steg andelen af elever i grundskoleundervisningen mellem 2013 og 2020 med 6,9 procentpoint fra 77,2 % til 84,1 %. Stigningen var mindre bemærkelsesværdig i de gymnasiale uddannelser og den almene gymnasial uddannelse: Henholdsvis 1,6 og 1,9 procentpoint (se bilag 1 for nærmere oplysninger).

Figur C12a viser ændringerne på landeniveau i andelen af studerende, der lærer engelsk i grundskolen. Ændringen var især betydelig i Rumænien, hvor under halvdelen af alle elever i grundskolen (45,3 %) i 2013 lærte engelsk, mens procentdelen i 2020 var på 88,2 % (en stigning på 42,9 procentpoint). Stigningen i andelen af elever i grundskolen, der lærer engelsk, var også betydelig i Danmark, Grækenland, Letland, Portugal og Slovenien, alle med en stigning på mellem 23 og 34 procentpoint, og i Finland og Sverige, hvor procentsatserne steg med 16,7 procentpoint. Stigningen i ovennævnte lande kan forklares ved en øget andel af elever i grundskolen, der lærer mindst ét fremmedsprog (jf. figur C2), og det faktum, at det første fremmedsprog ofte er engelsk (se figur C8).

Figur C12a viser også, at 11 europæiske lande — nemlig Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Malta, Østrig, Polen, Liechtenstein, Nordmakedonien og Norge — allerede havde en meget høj procentdel af studerende i grundskolen, der lærte engelsk (mere end 90 %) i 2013. Derimod lærer studerende i det flamske fællesskab Belgien og Luxembourg generelt ikke engelsk i grundskolen (de lærer andre sprog, som vises i figur C8), og dette mønster forbliver stabilt over tid (se bilag 1).

Figur 30 Figur C12: Tendenser i procentdelen af studerende, der lærer engelsk i grundskolen og den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. Med hensyn til metodologiske noter vedrørende dataene henvises til https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) og https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrki: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01].

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 1 foreligger ikke). Desuden blev kildedataene for 2020 for ISCED 2 markeret med, at "definitionen afviger, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Tyskland: kildedataene for 2013 (alle niveauer, der er omfattet af figuren) og kildedata for 2020 (ISCED 2) blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til de links, der er anført i de forklarende bemærkninger.

Irland: kildedataene (alle niveauer og begge referenceår) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Grækenland: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Ungarn: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Malta: Engelsk er et officielt sprog sammen med maltesisk (se figur A1), men med henblik på uddannelsesstatistik regnes det som et fremmedsprog.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 3 foreligger ikke).

Bosnien-Hercegovina: der foreligger ikke data for 2013.

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data, der indgår i figuren, dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Norge: kildedataene for den generelle ISCED 3 (2013 og 2020) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes).

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

Figur C12b og C12c skitserer tendenserne i at lære engelsk i henholdsvis gymnasial uddannelse og almen gymnasial uddannelse.

På sekundærtrinnet var der næsten ingen ændring mellem 2013 og 2020. Dette skyldes primært, at i næsten alle europæiske lande lærte mere end 90 % af eleverne engelsk allerede i 2013. Det flamske fællesskab i Belgien er det eneste uddannelsessystem med en bemærkelsesværdig ændring — en stigning på 16,4 procentpoint — mellem de to referenceår. Denne stigning kan delvis forklares ved en lovgivningsmæssig ændring, der har styrket indlæringen af det andet fremmedsprog (se figur B3 for detaljer om udviklingen i lovgivningen og figur C10 for detaljer om det næstmest indlærte fremmedsprog).

Ligesom på sekundærtrinnet, generelt gymnasial uddannelse, i langt de fleste lande med data, lærte mere end 90 % af eleverne allerede i 2013 engelsk. Tyskland er det eneste land, der registrerede en bemærkelsesværdig stigning — 10,2 procentpoint — i andelen af elever på gymnasialt niveau, der lærer engelsk mellem de to referenceår. Grækenland registrerede derimod et betydeligt fald — 12,9 procentpoint — mellem 2013 og 2020 (som det fremgår af det landespecifikke notat, der er knyttet til tallet, kan dette til dels være relateret til metodologiske ændringer).

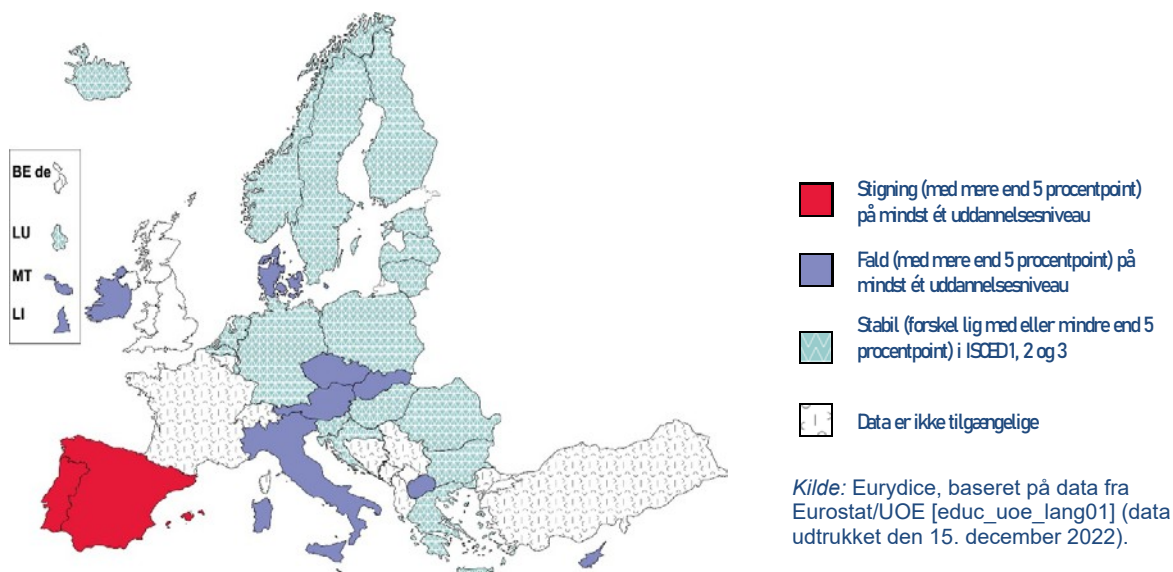
MELLEM 2013 OG 2020 FALDT ANDELEN AF STUDERENDE, DER LÆRER FRANSK, EN SMULE I FLERE LANDE.

På EU-plan er fransk det næstmest indlærte fremmedsprog på primær- og sekundærtrinnet (se data for figur C10 i bilag 1). I ca. en tredjedel af de europæiske lande fastsættes det, at alle skoler skal levere fransk på mindst ét uddannelsesniveau (se figur B8a), og i nogle få lande skal alle elever lære fransk i mindst 1 års obligatorisk uddannelse (se figur B7).

Figur C13 viser ændringerne på landeniveau (over 5 procentpoint) i andelen af studerende, der lærer fransk i grundskolen, gymnasiet og den almene ungdomsuddannelse mellem 2013 og 2020. Ændringerne vises, hvis de har fundet sted på mindst et af de pågældende uddannelsesniveauer.

I den betragtede periode registrerede 10 europæiske lande (Tjekkiet, Danmark, Irland, Italien, Cypern, Malta, Østrig, Slovakiet, Liechtenstein og Nordmakedonien) et fald på mere end 5 procentpoint i andelen af studerende, der lærer fransk. I Irland og Cypern skete faldet på to uddannelsesniveauer: gymnasial uddannelse og almen uddannelse på gymnasialt niveau. I de andre lande med et fald på over 5 procentpoint blev kun ét niveau påvirket: uddannelse på sekundærtrinnet i Italien, Malta og Nordmakedonien og almen gymnasial uddannelse i Tjekkiet, Danmark, Østrig, Slovakiet og Liechtenstein. I de fleste af de ovennævnte lande var faldet forholdsvis moderat, mellem 5 og 10 procentpoint. Kun Irland og Nordmakedonien registrerede større fald: Henholdsvis 12,4 og 11,7 procentpoint (begge på sekundærtrinnet).

Mellem 2013 og 2020 registrerede to europæiske lande (Spanien og Portugal) en stigning på mere end 5 procentpoint i andelen af studerende, der lærer fransk. I Spanien skete stigningen (på 13,7 procentpoint) i grundskolen, og i Portugal fandt den sted på sekundærtrinnet (7,9 procentpoint).

Figur 31 Figur C13: Tendenser i procentdelen af studerende, der lærer fransk i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse (ISCED 1-3), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Figuren viser en ændring i ethvert uddannelsesniveau (ISCED 1, ISCED 2 og/eller generel ISCED 3).

Landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. Med hensyn til metodologiske noter vedrørende dataene henvises til https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx (2020) og https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an4.xlsx (2013). For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien: de officielle statslige sprog er nederlandsk, fransk og tysk (jf. figur A1). Disse sprog anvendes dog i afgrænsede sprogområder og anerkendes ikke som administrative sprog i hele landet. Fransk betragtes derfor som et fremmedsprog i det flamske fællesskab i Belgien.

Belgien (BE fr) og Frankrig: kildedataene (alle niveauer og begge referenceår) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrki: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01].

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 1 foreligger ikke).

Danmark og Irland: kildedataene for ISCED 1 (2013 og 2020) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1.

Tyskland: kildedataene for 2013 (alle niveauer, der er omfattet af figuren) og kildedata for 2020 (ISCED 2) blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til de links, der er anført i de forklarende bemærkninger.

Grækenland: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Luxembourg: selv om de officielle statslige sprog er fransk, tysk og luxembourgsk (jf. figur A1), tælles fransk og tysk med henblik på uddannelsesstatistik som fremmedsprog.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Ungarn: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Nederlandene: kildedataene for 2013 for ISCED 1 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes).

Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1.

Bosnien-Hercegovina: der foreligger ikke data for 2013.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 3 foreligger ikke).

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data i figuren dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Norge: kildedataene for 2013 for generelle ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til generel ISCED 3.

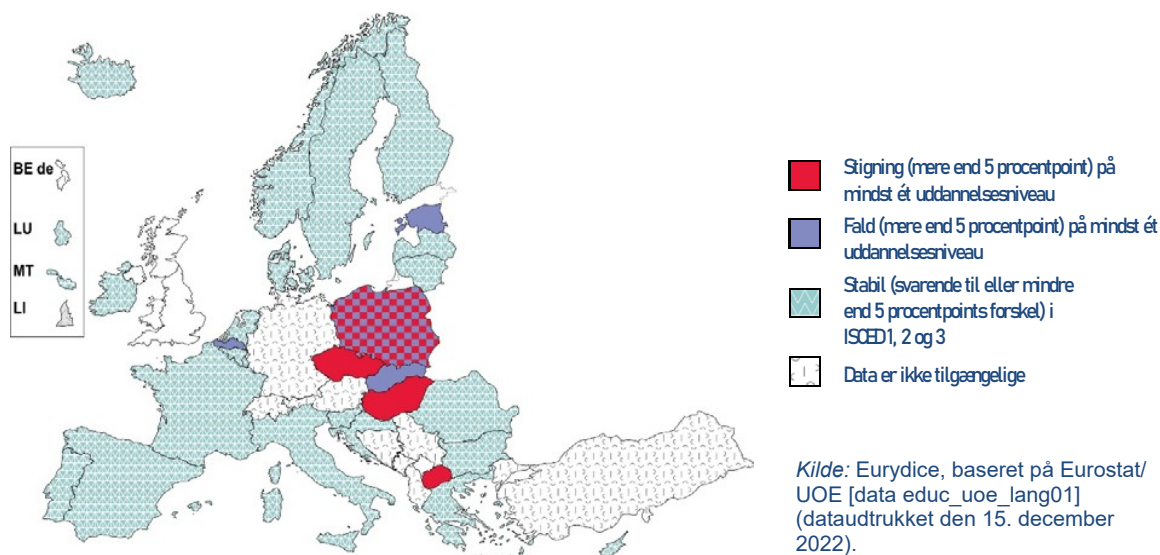
Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

OVER TID ER ANDELEN AF STUDERENDE, DER LÆRER TYSK, STADIG ENS I LANGT DE FLESTE LANDE.

Tysk er endnu et populært fremmedsprog på tværs af europæiske lande. På EU-plan er det det næstmest indlærte fremmedsprog i ungdomsuddannelserne (se data for figur C10 i bilag 1). I flere lande skal alle skoler på mindst ét uddannelsesniveau give eleverne mulighed for at lære tysk (se figur B8a).

Figur C14 viser ændringerne på landeniveau (over 5 procentpoint) i andelen af studerende, der lærer tysk i grundskolen, gymnasiet og den almene ungdomsuddannelse mellem 2013 og 2020. Ændringerne vises, hvis de har fundet sted på mindst et af de omfattede uddannelsesniveauer.

I den betragtede periode registrerede intet europæisk land en bemærkelsesværdig ændring i andelen af studerende, der lærte tysk i grundskolen. Syv uddannelsessystemer registrerede ændringer, der overstiger 5 procentpoint i den lavere og/eller generelle gymnasial uddannelse.

Figur 32 Figur C14: Tendenser i procentdelen af studerende, der lærer tysk i grundskolen og den almene gymnasial uddannelse (ISCED 1-3), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Figuren viser en ændring i ethvert uddannelsesniveau (ISCED 1, ISCED 2 og/eller generel ISCED 3).

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Data efter ISCED-niveau findes i bilag 1. Med hensyn til metodologiske noter vedrørende dataene henvises til https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) og https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01].

Belgien (BE nl): referenceåret for ISCED 1-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 1 foreligger ikke).

Danmark og Irland: kildedataene for ISCED 1 (2013 og 2020) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1.

Tyskland og Østrig: kildedataene (alle niveauer og begge referenceår) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Grækenland: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Luxembourg: selv om de officielle statslige sprog er fransk, tysk og luxembourgsk (jf. figur A1), tælles fransk og tysk med henblik på uddannelsesstatistik som fremmedsprog.

Ungarn: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Nederlandene: kildedataene for 2013 for ISCED 1 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 1.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 3 foreligger ikke).

Bosnien-Hercegovina: der foreligger ikke data for 2013.

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data, der indgår i figuren, dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Norge: kildedataene for 2013 for generelle ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til generel ISCED 3.

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

I Tjekkiet og Nordmakedonien var der en stigning i andelen af studerende, der lærte tysk i både gymnasiet og den almene gymnasial uddannelse. Stigningen i disse lande var mere markant på sekundærtrinnet, hvor andelen steg med ca. 15 procentpoint (se bilag 1 for nærmere oplysninger). I Ungarn og Polen skete stigningen (10 og 6,9 procentpoint) i den generelle gymnasial uddannelse.

De mest bemærkelsesværdige fald i andelen af studerende, der lærer tysk, blev registreret på sekundærtrinnet i Polen og Slovakiet: Henholdsvis 28,4 og 25,4 procentpoint. I Polen kan faldet forklares ved en omorganisering af skoleklasserne på tværs af uddannelsesniveauer, hvor sekundærundervisningen nu består af fire karakterer, hvoraf to ikke omfatter obligatorisk fremmedsprogsundervisning (se analysen vedrørende figur C4 for nærmere oplysninger). På trods af disse fald er tysk imidlertid fortsat det næstmest indlærte fremmedsprog på dette uddannelsesniveau i både Polen og Slovakiet (se data for figur C10 i bilag 1). Det flamske fællesskab Belgien og Estland registrerede også et fald i andelen af studerende, der lærer tysk, hvilket skete i den generelle gymnasial uddannelse (8,9 og 10,2 procentpoint).

MELLEM 2013 OG 2020 STEG ANDELEN AF STUDERENDE, DER LÆRER SPANSK, I SEKS LANDE OG FALDT I KUN TO LANDE.

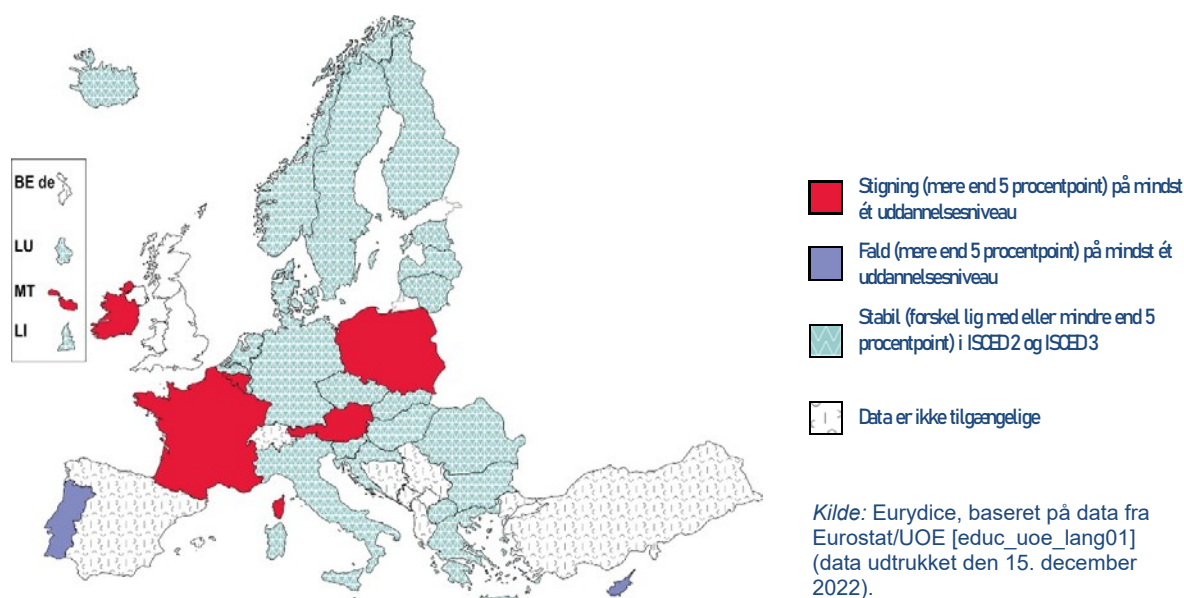
Uddannelsesmyndighederne i de fleste europæiske lande lægger mindre vægt på spansk end engelsk, fransk eller tysk. Intet europæisk land angiver spansk som obligatorisk fremmedsprog for alle elever i mindst et skoleår (se figur B7), og kun to lande (Sverige og Norge) kræver, at alle skoler på specifikke uddannelsesniveauer giver eleverne mulighed for at lære spansk (se figur B8a).

Som tidligere vist i dette afsnit er spansk i intet europæisk land det mest indlærte fremmedsprog (se figur C8) og er det næstmest indlærte fremmedsprog på mindst ét uddannelsesniveau (med mindst 10 % af de studerende, der lærer det) i kun fem lande (Tyskland, Irland, Frankrig, Sverige og Norge) (se figur C10).

Figur C15 undersøger ændringer (over 5 procentpoint) i andelen af studerende, der lærer spansk i den lavere og generelle gymnasial uddannelse mellem 2013 og 2020. Ændringerne vises, hvis de har fundet sted på mindst et af de to pågældende uddannelsesniveauer.

Som det fremgår af figuren, registrerede seks europæiske uddannelsessystemer i den betragtede periode en stigning på mere end 5 procentpoint i andelen af studerende på sekundærtrinnet, der lærer spansk. Stigningen var mest bemærkelsesværdig i undervisningen på sekundærtrinnet i Frankrig: 17,6 procentpoint. Polen registrerede den næststørste stigning på 11,9 procentpoint i den almene gymnasial uddannelse. Stigningen i de resterende fire uddannelsessystemer (det franske fællesskab Belgien, Irland, Malta og Østrig) var på mellem 5 og 7 procentpoint.

I to lande (Cypern og Portugal) faldt andelen af elever på sekundærtrinnet, der lærer spansk, med mere end 5 procentpoint mellem 2013 og 2020. I Cypern fandt faldet sted i den generelle gymnasial uddannelse (14,7 procentpoint), og i Portugal fandt det sted på sekundærtrinnet (5,3 procentpoint).

Figur 33 Figur C15: Tendenser i andelen af studerende, der lærer spansk inden for almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 2–3), 2013 og 2020

Forklarende bemærkninger

Figuren viser en ændring i ethvert uddannelsesniveau (ISCED 2 eller generel ISCED 3). Grundskoleuddannelse (ISCED 1) betragtes ikke, da spansk på dette niveau sjældent læres.

Landespecifikke noter henviser kun til pauser i tidsserier, hvis de fandt sted i 2013 eller 2020. Brud i tidsserier mellem disse to referenceår, som kan have fundet sted i nogle lande, er ikke angivet.

Data efter ISCED-niveau (ISCED 2 og ISCED 3) findes i bilag 1. Med hensyn til metodologiske noter vedrørende dataene henvises til https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) og https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr) og Danmark: kildedataene for ISCED 2 (2013 og 2020) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes). Derfor tager tallet ikke hensyn til ISCED 2.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01].

Tyskland: kildedataene for 2013 (begge niveauer, der er omfattet af figuren) og kildedata for 2020 (ISCED 2) blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til de links, der er anført i de forklarende bemærkninger.

Spanien: kildedataene (både de omfattede niveauer og begge referenceår) blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes").

Grækenland: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Ungarn: kildedataene for 2020 for generelle ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Island: referenceåret for ISCED 3-data er 2019 i stedet for 2020 (data fra 2020 om ISCED 3 foreligger ikke).

Bosnien-Hercegovina: dataene foreligger ikke for 2013.

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3. ISCED 3 data, der indgår i figuren, dækker både almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

Norge: kildedataene for 2013 for generelle ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes"). Derfor tager tallet ikke hensyn til generel ISCED 3.

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

ANDELEN AF STUDERENDE, DER LÆRER ENGELSK, ER NORMALT HØJERE I ALMEN UDDANNELSE PÅ SEKUNDÆRTRINNET END I ERHVERVSUDDANNELSESFORLØB

Inden for ungdomsuddannelserne skelnes der mellem to hovedtyper af programmer: almen og erhvervsfaglig. Som tidligere nævnt (jf. figur C5 og den tilhørende analyse) er næsten halvdelen af alle studerende på gymnasial uddannelse på et erhvervsrettet program. Studerende generelt og erhvervsrettede programmer følger normalt temmelig forskellige læseplaner. Det er derfor værd at undersøge, om der er forskelle i de fremmedsprog, der læres.

I næsten alle de lande, der er omfattet af denne rapport, er det mest indlærte fremmedsprog i ungdomsuddannelserne engelsk (se data vedrørende figur C8 i bilag 1). Dette gælder både for almene gymnasiale uddannelser og erhvervsfaglige gymnasiale uddannelser ⁽⁵⁵⁾.

I betragtning af at engelsk er det mest indlærte fremmedsprog i næsten alle europæiske lande, fokuserer figur C16 på forskellen i andelen af studerende, der lærer engelsk i den generelle gymnasial uddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

På EU-plan lærer 95,7 % af eleverne på gymnasialt niveau og 79,2 % af eleverne på erhvervsuddannelserne engelsk (se bilag 1).

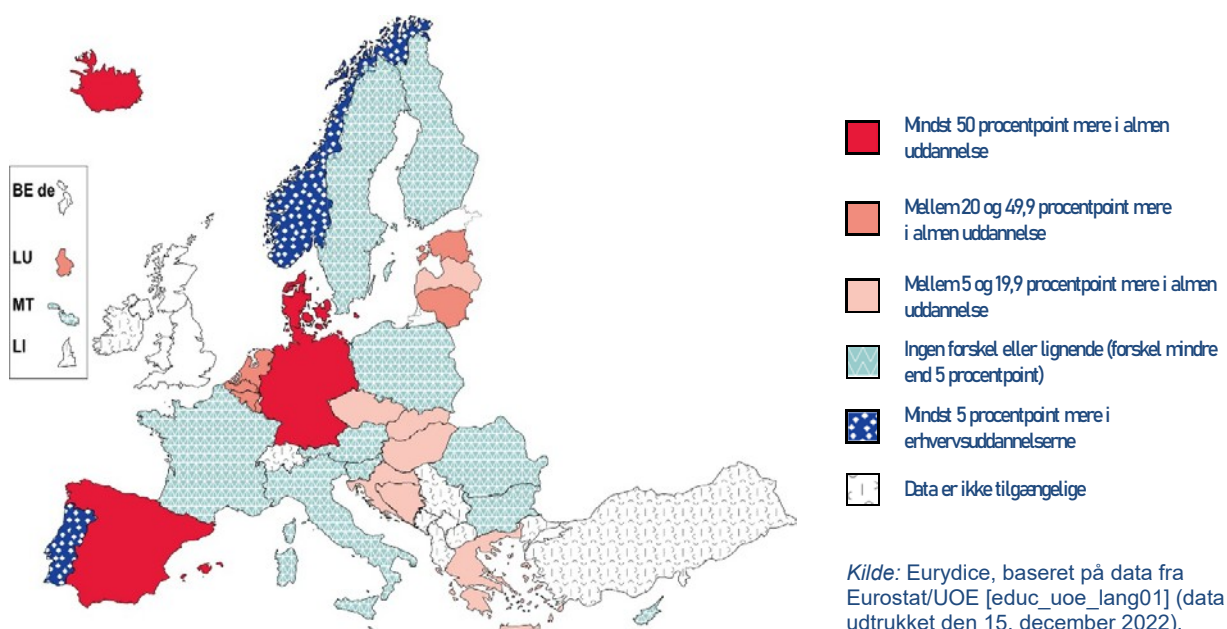
Flere europæiske lande registrerer betydeligt højere procentdele af studerende, der lærer engelsk i den generelle gymnasial uddannelse end på erhvervsuddannelser. Forskellen er særlig stor — mindst 50 procentpoint mere i den almene uddannelse — i Danmark, Tyskland, Spanien og Island. Blandt disse lande registrerer Danmark den største kløft mellem studerende på forskellige veje: 78,0 % af de studerende på gymnasialt niveau lærer engelsk, men kun 15,4 % af eleverne på erhvervsuddannelserne gør det (en forskel

55 Figur C8, som viser de fremmedsprog, der er mest lært af de studerende, henviser til grund-, sekundærtrinnet og almen og erhvervsfaglig ungdomsuddannelse (aggregerede data). Der offentliggøres særskilte data om almen og erhvervsrettet ungdomsuddannelse på Eurostats websted (datakode: [educ_uae_lang01]).

på 62,6 procentpoint). Yderligere uddannelsessystemer, der registrerer betydelige forskelle mellem almen uddannelse og erhvervsuddannelse (20-43 procentpoint), er de franske og flamske fællesskaber i Belgien, Estland, Litauen, Luxembourg og Nederlandene. I de fleste af disse uddannelsessystemer skal erhvervsuddannelsesstuderende lære fremmedsprog i færre år end studerende på almen uddannelse (jf. figur B5).

Tilsvarende eller lignende andel af studerende (dvs. ingen forskel eller forskel på mindre end 5 procentpoint) lærer engelsk i den generelle ungdomsuddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse i Bulgarien, Frankrig, Italien, Cypern, Malta, Østrig, Polen, Rumænien, Slovenien, Finland og Sverige.

Andelen af erhvervsuddannelsesstuderende, der lærer engelsk, er mindst 5 procentpoint højere end i almen uddannelse i kun to lande: Portugal og Norge (henholdsvis 11,3 og 7,3 procentpoint forskel).

Figur 34 Figur C16: Forskelle i andelen af studerende, der lærer engelsk i almen og erhvervsfaglig gymnasial uddannelse (ISCED 3), 2020

Forklarende bemærkninger

Figuren viser forskellen mellem procentdelen af studerende, der lærer engelsk i den generelle gymnasial uddannelse, og erhvervsrettet gymnasial uddannelse (ISCED 3).

Dataene findes i bilag 1. For metodologiske noter relateret til dataene, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx.

For oplysninger om omfanget af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE henvises til indledningen til kapitel C (afsnit I).

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro og Tyrkiye: disse lande er ikke omfattet af indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01].

Irland: kildedataene blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi, data kan ikke findes).

Grækenland: kildedataene for generel ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Ungarn: kildedataene for almen og erhvervsfaglig ISCED 3 blev markeret som "break in time series" og "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til linket i de forklarende bemærkninger.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Malta: Engelsk er et officielt sprog sammen med maltesisk, men med henblik på uddannelsesstatistik regnes det som et fremmedsprog.

Island: referenceåret for dataene er 2019 (data for 2020 foreligger ikke).

Liechtenstein: kildedataene for erhvervsfagligt ISCED 3 blev markeret som "ikke relevant" (dvs. "manglende værdi; data kan ikke findes).

Nordmakedonien: der findes ingen opdeling mellem generel ISCED 3 og erhvervsfaglig ISCED 3.

Serbien: dette land indgår i indsamlingen af data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01], men der foreligger ingen data.

KAPITEL D LÆRERE

AFDELING I — KVALIFIKATIONER OG UDDANNELSE

Lærere spiller en central rolle i udviklingen af elevernes færdigheder på fremmedsprog. Det er derfor vigtigt at undersøge deres kvalifikationer, graden af fagspecialisering og de uddannelsesmuligheder, de har.

Den første indikator i dette afsnit undersøger graden af fagspecialisering af dem, der underviser i fremmedsprog i almindelige skoler (se figur D1). Den anden indikator fokuserer mere specifikt på lærere, der leverer CLIL og undersøger deres kvalifikationer (se figur D2). Den tredje indikator skitserer den uddannelse, som lærere har modtaget i at undervise i flersprogede indstillinger (se figur D3). Den fjerde og sidste indikator undersøger tilstedeværelsen af fortsat faglig udvikling (CPD) i forbindelse med begrebet "sprogbevidsthed i skolerne" (se figur D4).

De fleste af indikatorerne i dette afsnit er baseret på data indsamlet gennem Eurydice-netværket, der dækker 39 uddannelsessystemer i 37 lande ⁽⁵⁶⁾. Den tredje indikator anvender en anden datakilde, nemlig data fra den internationale undersøgelse om undervisning og læring (TALIS) 2018. Denne indikator dækker færre lande end indikatorer baseret på Eurydice-data ⁽⁵⁷⁾.

I HELE EUROPA DELER GENERALISTER OG SPECIALLÆRERE ANSVARET FOR AT UNDERVISE I FREMMEDSPROG I GRUNDSKOLEN

Lærere, der leverer fremmedsprogsundervisning, kan have forskellige profiler med hensyn til deres fagspecialisering. De kan være kvalificeret til at undervise alle (eller næsten alle) fag i læseplanen, eller de kan specialisere sig i at undervise et begrænset antal fag (generelt op til tre fag). Lærere i den første kategori betegnes i denne rapport som "generalistiske lærere", mens lærerne i den anden kategori betragtes som "specialistlærere". Generalistiske lærere kan også betegnes som "klasselærere", da de er ansvarlige for en bestemt gruppe elever på en skole.

Baseret på indholdet af anbefalinger udstedt af top-niveau (uddannelse) myndigheder, figur D1 undersøger graden af fagspecialisering af fremmedsproglærere i grundskolen.

Figuren fremhæver tre tilgange, der hver findes i omkring en tredjedel af uddannelsessystemerne med anbefalinger på topniveau om graden af fagspecialisering af fremmedsproglærere. I 14 uddannelsessystemer er ansvaret for fremmedsprogsundervisning i grundskolen overdraget til speciallærere (kun). En kontrasterende tilgang, som findes i 11 uddannelsessystemer, indebærer, at dette ansvar fordeles på generalistiske lærere. I de resterende uddannelsessystemer med relevante anbefalinger på topniveau (10 uddannelsessystemer) kan både speciallærere og generalistiske lærere undervise i fremmedsprog i grundskolen.

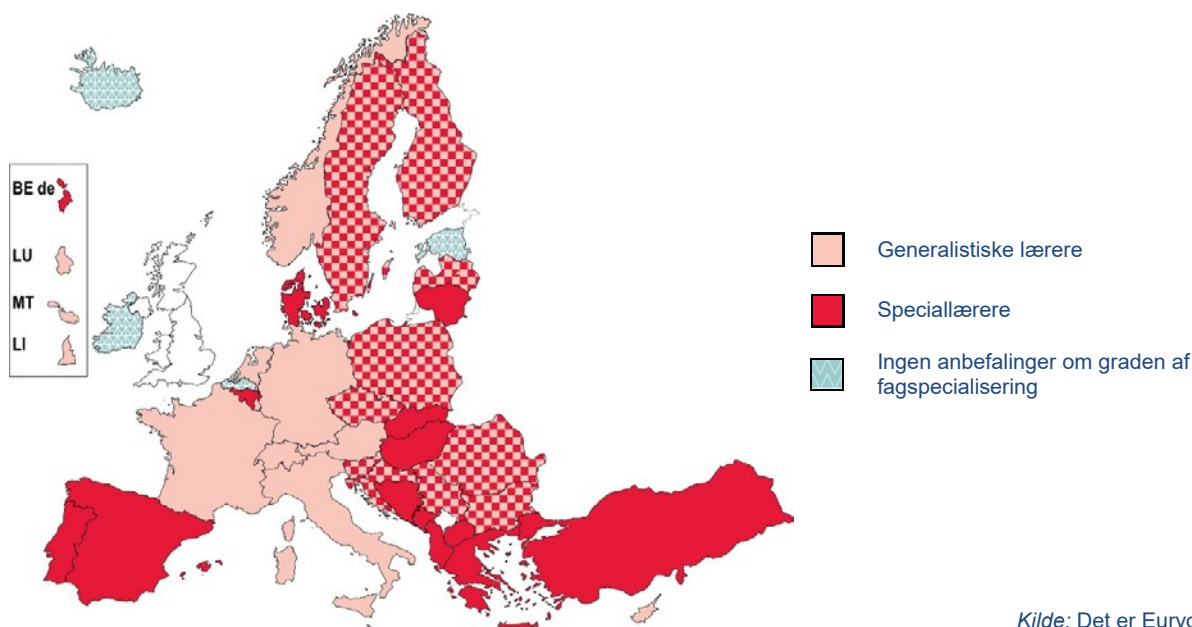
Når anbefalinger på øverste niveau henviser til både generalistiske lærere og speciallærere, giver de nogle gange ikke yderligere specifikationer. Det betyder, at generalistiske (klasse)lærere og fagspecialister kan undervise fremmedsprog i flæng, f.eks. afhængigt af de enkelte generalistiske læreres fremmedsprogsfærdigheder. I nogle lande indeholder officielle dokumenter dog yderligere retningslinjer eller krav. For eksempel kan både generalistiske lærere og speciallærere i Polen undervise i fremmedsprog i løbet af de første 3 år af grundskolen, men fra det fjerde år og fremefter er ansvaret overdraget til fagspecialister. I Sverige forventes generalistiske lærere at undervise i emnet "engelsk", mens speciallærere skal undervise i emnet "moderne sprog", som omfatter andre fremmedsprog end engelsk. Andre specifikationer henviser til den uddannelse, som generalistiske lærere skal gennemføre for at undervise i fremmedsprog. I Bulgarien og Slovenien kan generalistiske lærere f.eks. undervise i fremmedsprog i grundskolen sammen med fagspecialister, men de skal gennemføre et supplerende sprogstudieprogram.

56 Nærmere oplysninger om lantedækningen af denne rapport findes i indledningen til rapporten.

57 Nærmere oplysninger om TALIS og dens lantedækning findes i afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

I de lande, hvor speciallærere underviser i fremmedsprog i grundskolen, undervises der almindeligvis andre læseplaner af fagspecialister. De mest typiske områder — bortset fra fremmedsprog — er fysisk uddannelse, musik og kunst (og religion, etik og informations- og kommunikationsteknologi, når grunduddannelsen omfatter disse fag). Undtagelserne i denne henseende er Portugal, Bosnien-Hercegovina og Serbien, hvor fremmedsprog er det eneste fagområde i grundskolen, der undervises af speciallærere.

Der er ingen anbefalinger på topniveau om graden af fagspecialisering af fremmedsproglærere i grundskolen i kun fire uddannelsessystemer: det flamske fællesskab Belgien, Estland, Irland og Island. I det flamske fællesskab Belgien og Island underviser generalistiske lærere almindeligvis fremmedsprog på dette uddannelsesniveau.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 35 Figur D1: Fagspecialisering af fremmedsproglærere i grundskolen (ISCED 1), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser graden af fagspecialisering af fremmedsproglærere i grundskolen som angivet i anbefalinger udstedt af myndigheder på øverste niveau (uddannelsesmyndigheder).

Kun almen almen uddannelse dækkes af figuren (dvs. særlige klasser med udvidet fremmedsprogundervisning tages ikke i betragtning).

For definitioner af "udenlandsk sprog", "generalistisk lærer", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "specialistlærer" og "topniveau (uddannelse) myndighed" henvises til ordlisten.

Landespecifik note

Danmark: lærere, der er kvalificerede til at undervise i grundskoler med én struktur (Folkeskolen, ISCED 1 og 2) bør kunne levere et hvilket som helst emne. Udover deres generalistiske profil skal kommende folkeskolelærere dog specialisere sig i et begrænset antal fag (generelt to eller tre fag). Folkeskoleloven præciserer, at lærerne i princippet skal undervise i de fag, de har specialiseret sig i. Tallet henviser derfor til "specialistlærere".

Efterhånden som eleverne udvikler sig mod højere karakterer, ændres billedet i figur D1. På sekundærtrinnet, i næsten alle lande med anbefalinger på højeste niveau om graden af fagspecialisering af fremmedsproglærere, bør kun fagspecialister undervise i fremmedsprog. Undtagelserne er Kroatien og Letland, hvor både generalistiske lærere og speciallærere kan inddrages. og Norge, hvor ansvaret er overdraget til generalistiske lærere. På sekundærtrinnet i hele Europa er det kun speciallærere, der underviser i fremmedsprog.

LÆRERE, DER LEVERER CLIL NORMALT NØDT TIL AT BEVISE DERES FREMMEDSPROG EVNER

De fleste lande har tosproget eller nedsænket uddannelse, hvor i det mindste nogle fag — f.eks. matematik, geografi og naturvidenskab — undervises på et fremmedsprog (se figur B12). I denne rapport benævnes denne type bestemmelse "CLIL type A" (se ordlisten).

Ideelt set skal lærerne for at kunne undervise i et fremmedsprog have et meget godt kendskab til både faget og det sprog, det undervises i. Desuden bør de være bekendt med kravene i CLIL-metoden.

Figur D2 opsummerer de krav, der er fastsat af de øverste myndigheder (uddannelsesmyndigheder) for lærere, der gennemfører CLIL type A-programmer. Det viser, at der i ca. to tredjedele af uddannelsessystemerne med CLIL type A-programmer (19 ud af 29 systemer) henvises til specifikke (yderligere) kvalifikationer. I ca. en tredjedel af systemerne med CLIL type A-programmer (10 uddannelsessystemer) er der ingen specifikke topniveaukrav for lærere ud over normale undervisningskvalifikationer.

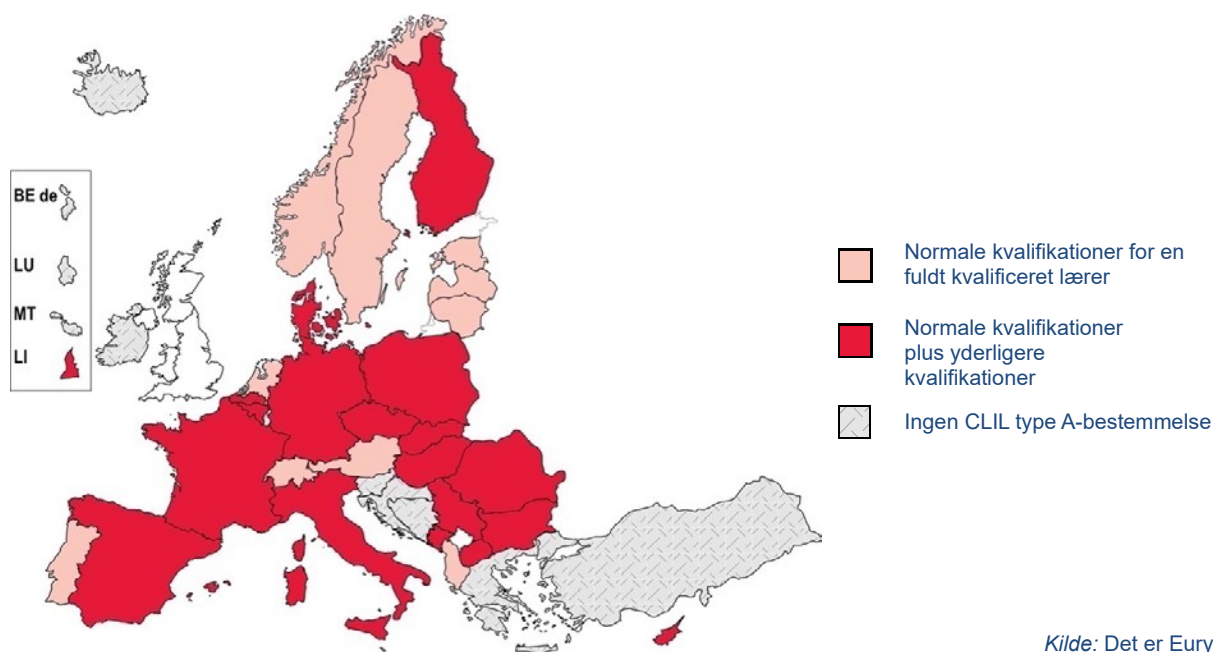
I de fleste uddannelsessystemer med regler, der henviser til specifikke kvalifikationer for at levere CLIL, gælder de fastsatte krav for lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget. Disse lærere skal almindeligvis bevise, at de har tilstrækkeligt kendskab til det pågældende sprog. Det krævede minimumsniveau for fremmedsprog svarer normalt til enten niveau B2 eller niveau C1 i Europarådets fælles europæiske referenceramme for sprog (CEFR)⁵⁸. Afhængigt af landet accepteres forskellige typer certifikater eller eksamensbeviser som bevis for fremmedsprogsfærdigheder (f.eks. Cambridge English certifikat i Danmark eller State Language Examination i Slovakiet).

I et begrænset antal lande går kravene ud over kendskabet til målsproget. For eksempel har potentielle CLIL-lærere i Frankrig brug for en kvalifikation, der beviser både deres evne til at bruge målet fremmedsprog og deres forståelse af de særlige forhold ved CLIL undervisning. I Spanien skal lærerne i nogle selvstyrende regioner deltage i kurser om CLIL-metodologi. Der findes et tilsvarende krav i Italien, hvor CLIL-metodologiuddannelsen kan gennemføres enten som led i lærergrunduddannelsen (ITE) (60 meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS)) eller som en del af CPD (20 ECTS-point).

Det er også værd at bemærke, at når der ikke er fastsat yderligere krav til gennemførelse af CLIL, kan lærerne stadig være nødt til at bevise deres færdigheder og kompetencer på området. Afhængigt af ansvarsfordelingen i forbindelse med ansættelse af lærere kan specifikke krav fastlægges på niveauer, der ligger under det højeste beslutningstagningsniveau, f.eks. af regionale myndigheder eller skoler.

---

58 Nærmere oplysninger om CEFR findes på Europarådets websted (<https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages>).

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 36 Figur D2: Kvalifikationer, der kræves for at arbejde i skoler, der tilbyder CLIL type A-undervisning i grundskoleundervisning og almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2021/2022

Type af yderligere kvalifikationer, der kræves

- Vær fr — Kvalifikationer opnået på målsproget eller
— Certifikat (udstedt på grundlag af en prøve) som bevis for indgående kendskab til målsproget.
- Vær nl Bevis for færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på C1.
- BG Certifikat, der viser færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på B2 (gælder kun for lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).
- CZ Kendskab til målsproget på et minimum af CEFR-niveau på C1 (gælder kun lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).
— Bachelorgrad i målsproget; eller
- DK — Cambridge engelsk certifikat; eller
— Bevis for skriftlig og mundtlig færdighed i målsproget (f.eks. afslutning af ikke-sproglige studier ved et britisk eller amerikansk universitet).
- DE Bevis for færdigheder i målsproget normalt på et minimum CEFR-niveau på C1 (gælder kun for lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).
- ES Certifikat og/eller eksamen, der dokumenterer indgående kendskab til målsproget (kræves i de fleste selvstyrende regioner). Det krævede minimumsniveau er normalt CEFR-niveau B2, men der er en vis variation i de selvstyrende regioner (f.eks. kræver Aragón, Navarra, Madrid og Valencia CEFR-niveau C1). Desuden kræver nogle selvstyrende regioner (f.eks. Navarra og Madrid) en sproglig kompetencecertificering (acreditación/habilitación en lenguas extranjeras) udstedt af officielle sprogskoler (Escuelas Oficiales de Idiomas) eller andre officielle institutioner. Nogle andre selvstyrende regioner (f.eks. Cataluña og Extremadura) kræver særlig uddannelse i CLIL-metodologi.

Følgende er eksempler på kravene i to selvstyrende regioner.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	<p>— Cataluña: lærerne skal være dygtige i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på B2 og have gennemgået 90 timers uddannelse i CLIL-metodologi.</p> <p>— Extremadura: lærere skal modtage særlig akkreditering i CLIL-uddannelse, som omfatter færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på B2, og have enten mindst et års tidligere erfaring i CLIL eller mindst 50 timers specifik uddannelse i CLIL-metodologi i et officielt læreruddannelsescenter.</p>
FR	<p>— Kvalifikationer, der beviser lærernes evne til at anvende målsproget i forbindelse med det emne, der skal undervises (færdigheder på et minimum af CEFR-niveau B2) og deres forståelse af de særlige forhold i forbindelse med CLIL-undervisningen.</p> <p>— For internationale sektioner skal lærerne også tale de to sprog i sektionen som modersmål.</p> <p>— Certifikat, der viser færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på C1 og</p>
DET ER	<p>— Færdiggørelse af et 1-årigt universitetskursus i CLIL-metodologi (60 ECTS-point), der kan gennemføres som en del af ITE; eller</p> <p>— Afslutning af et kursus i CLIL-metodologi (20 ECTS-point), der kan gennemføres som led i efteruddannelse af lærere.</p>
CY	Afslutning af et intensivt efteruddannelseskursus med fokus på CLIL-metodologi.
HU	<p>Certifikat, der viser færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på C1 (gælder kun for lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).</p> <p>— Videregående uddannelse, der tildeles i et land, hvor målsproget er et officielt sprog eller</p>
PL	<p>— Certifikat, der viser færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på B2 eller</p> <p>— Bevis for færdigheder i målsproget på et niveau, der er anerkendt som svarende til CEFR-niveau B2 (gælder kun lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).</p>
RO	Bevis for færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau på B2.
SK	<p>Beståelse af statens sprooprøve på målsproget (gælder kun for lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).</p> <p>— Officielle sprogkvalifikationer eller</p>
FI	<p>— Afslutning af videregående uddannelser i målsproget eller</p> <p>— Færdiggørelse af ITE i et land, hvor målsproget er et officielt sprog.</p>
LI	Certifikat, der viser færdigheder på et minimum CEFR-niveau på C1 (gælder kun for lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).
MIG	<p>Kendskab til engelsk på et minimum af CEFR-niveau på B2 og</p> <p>— Uddannelse i CLIL (oprindeligt 20 moduler; reduceret til 10 moduler).</p>
MK	<p>Certifikat, der viser færdigheder i målsproget (gælder kun CLIL, der involverer fransk).</p> <p>— Certifikat, der viser færdigheder i målsproget på et minimum af CEFR-niveau B2, med et krav om at nå CEFR-niveau C1 inden for fem år gennem CPD eller</p>
I NÆRHEDEN AF RS	<p>— Andre certifikater eller eksamensbeviser, der viser færdigheder i målsproget (med eksamensbevis på sekundærtrinnet på det lavest mulige niveau for bevis for sprogkundskaber) eller</p> <p>— Bevis for færdigheder på et minimum af CEFR-niveau på B1 for dem, der underviser sammen med en kvalificeret fremmedsproglærer (gælder kun lærere, der ikke har en akademisk grad i målsproget).</p>

Forklarende bemærkninger

Figuren viser kvalifikationer, som de øverste myndigheder (uddannelsesmyndigheder) kræver for at arbejde i skoler, der tilbyder CLIL type A-instruktion. De viste krav dækker mindst ét uddannelsesniveau i ISCED-området 1–3.

I figuren henviser "supplerende kvalifikationer" til kvalifikationer/certifikater, som lærerne skal opnå ud over fuldstændige undervisningskvalifikationer, der er opnået i deres hjemland. Videregående uddannelser, der er opnået i målsproget, nævnes, når de officielle dokumenter angiver dem blandt mulige kvalifikationsbeviser.

For definitioner af "CLIL type A", "CLIL type B", "fælles europæisk referenceramme for sprog (CEFR)", "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)" og "topniveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Schweiz: centrale regler angiver, at kantoner skal sikre, at der opnås tilstrækkelige kvalifikationer med hensyn til fremmedsprog og CLIL-metodologi.

Montenegro: data henviser til et pilotprojekt CLIL-projekt, der involverer engelsk.

UNDERVISNING I FLERSPROGEDE KLASSER ER IKKE ALMINDELIG BLANDT LÆRERE I EUROPA

I Europa arbejder mange lærere i heterogene sproglige og kulturelle miljøer formet af landespecifikke sproglige og kulturelle sammenhænge og/eller tilstedeværelsen af migranter (se kapitel A). Sameksistensen af forskellige sprog i skolerne er bestemt et aktivt (59). Men det kræver også, at lærerne skal være i stand til at værdsætte deres studerendes rige sproglige repertoire. Lærerruddannelse i ITE og i CPD har en vigtig rolle at spille i at udstyre alle lærere med de kompetencer, de har brug for til at omfavne sproglig og kulturel mangfoldighed i deres klasseværelser.

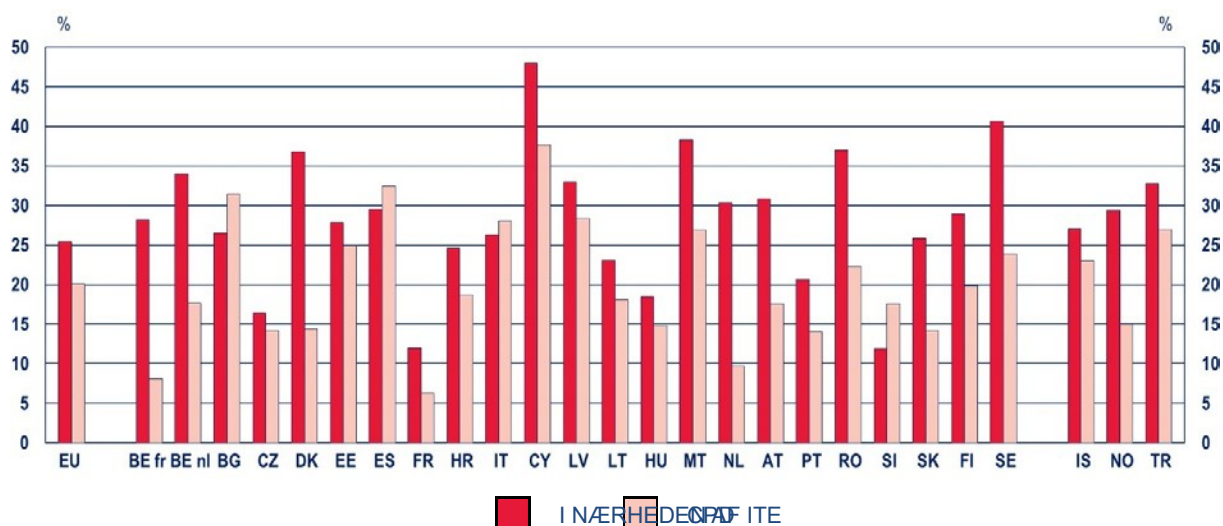
Figur D3 viser procentdelen af lærere på sekundærtrinnet, der har modtaget uddannelse i forvaltning af flersprogede og multikulturelle klasser, jf. OECD's TALIS 2018. Dette tal vedrører lærere i alle fag og viser data til uddannelse i både ITE og CPD.

Dataene i figur D3 er kun baseret på to af de forskellige emner, der indgår i ITE og CPD, og som blev behandlet af OECD TALIS 2018 (60). Lærernes svar viser, at "undervisning i multikulturelle og flersprogede klasseværelser" var blandt de mindst ofte behandlede emner i deres ITE, og i de CPD-aktiviteter, de gennemfører. Derimod var ITE- og CPD-aktiviteter i forbindelse med lærernes fagområder mest almindelige. For eksempel med hensyn til ITE, "indhold af nogle eller alle fag, jeg underviser", "pedagogi af nogle eller alle fag, jeg underviser" og "timerom praksis i nogle eller alle fag, jeg underviser" var blandt de hyppigst tilbagevendende svar (OECD, 2019a, s. 129).

---

59 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019).

60 Med hensyn til indholdet af ITE var de øvrige elementer, der blev behandlet i TALIS 2018, f.eks. følgende: "Indhold af nogle eller alle fag, jeg underviser i" "Pedagogi af nogle eller alle fag, jeg underviser"; "Almindelig pædagogik" "Undervisning i nogle eller alle fag, jeg underviser i". "Undervisning i blandede evner" "Undervisning på tværs af læseplaner (f.eks. kreativitet, kritisk tænkning, problemløsning)" "Brug af IKT (informations- og kommunikationsteknologi) til undervisning" "Elevadfærd og klasseledelse" "Overvågning af elevernes udvikling og læring" "Fremme af elevernes overgange fra ISCED 2011-niveau 0 til ISCED 2011-niveau 1" og "Facilitating play".

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Figur 37 Figur D3: Procentdel af lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som har haft undervisning i flersprogede eller multikulturelle miljøer, 2018

Forklarende bemærkninger

Tallet er baseret på lærernes svar på spørgsmål 6 og 23 i TALIS 2018: "Var følgende elementer medtaget i Deres formelle [uddannelse eller erhvervsuddannelse]?" og "Er nogen af de emner, der er anført nedenfor, medtaget i Deres faglige udviklingsaktiviteter i løbet af de sidste 12 måneder?" Længden af søjlerne viser procentdelen af lærere, der svarede "ja" til "Undervisning i multikulturelle eller flersprogede omgivelser", mulighed f) i spørgsmål 6 (kategorien "ITE" i figuren) og j) i spørgsmål 23 (kategorien "CPD" i figuren).

EU omfatter respondenter fra alle EU-lande, der deltog i TALIS i 2018.

Se bilag 1 for data og S.E.s. For yderligere oplysninger om TALIS henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

For definitioner af "efter- og videreuddannelse (CPD)", "grundskoleundervisning (ITE) og "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Som det fremgår af figuren, modtog ca. en fjerdedel af lærerne (25,4 %) i EU-landene undervisning i, hvordan man underviser i flersprogede rammer under deres ITE. I de fleste lande er andelen imidlertid betydeligt højere end EU-niveauet. Det er det højeste i Cypern (48,0 %), hvor næsten en ud af to lærere blev uddannet til at håndtere sproglig mangfoldighed i deres klasseværelser. I Tjekkiet, Frankrig, Litauen, Ungarn, Portugal og Slovenien er andelen af potentielle lærere, der er uddannet i dette område, derimod mindre end EU's procentvise andel. De to laveste procenter (ca. 10 %) blev indberettet af lærere i Frankrig og Slovenien.

I alle uddannelsessystemer med en relativt høj procentdel af 15-årige studerende, der hovedsagelig taler et andet sprog derhjemme end skolesproget (mindst 15 %; jf. figur A2) ligger lærernes deltagelse i ITE i forbindelse med undervisning i flersprogede omgivelser normalt over EU-niveau. Dette gælder for de franske og flamske fællesskaber i Belgien, Cypern, Spanien, Malta, Østrig og Sverige.

I langt de fleste lande er unge lærere mere tilbøjelige til at have gennemført et ITE-kursus, der behandlede spørgsmålet om undervisning i et multikulturelt eller flersproget miljø. Denne positive tendens fremgår af sammenligningen mellem andelen af unge lærere (unge end 35 år) og andelen af ældre lærere (35 år eller derover), der har afsluttet et sådant kursus: 35,3 % på EU-plan for førstnævnte sammenlignet med 23,4 % for sidstnævnte (se bilag 1). Forskellen er derfor 11,9 procentpoint til fordel for den yngre generation. Forskellen er den højeste i Norge med 32,6 procentpoint til fordel for den yngre generation.

På vej fra ITE til CPD viser figur D3, at i EU deltog en femtedel af lærerne (20,1 %) i CPD-aktiviteter vedrørende undervisning i multikulturelle eller flersprogede rammer i de 12 måneder, der gik forud for undersøgelsen. Den højeste procentdel af lærere, der gennemførte CPD-aktiviteter om dette emne, var, som for ITE, i Cypern, med 37,7 % lærere, der rapporterede det. I modsætning hertil har 10 % eller færre lærere på sekundærtrinnet gennemført CPD-aktiviteter inden for emnet i det franske fællesskab Belgien, Frankrig og Nederlandene.

I NOGLE EUROPÆISKE LANDE KAN LÆRERE GENNEMFØRE EFTER- OG VIDEREUDDANNELSESAKTIVITETER OM SPROGBEVIDSTHED I SKOLERNE

Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring har også til formål at styrke elevernes generelle sprogkompetence, samtidig med at der fokuseres på forbedring af undervisningen i moderne sprog i skolerne. En sådan overordnet sprogkompetence omfatter færdigheder på forskellige sprogtyper, herunder skolesprog og sprog, der tales hjemme af børn med flersproget baggrund. For at opnå dette opfordrer Rådets henstilling EU's medlemsstater til at anlægge en mere omfattende tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring, navnlig ved at støtte udviklingen af sprogbevidsthed i skolerne ⁽⁶¹⁾.

Sprogbevidsthed i skolerne er et begreb, der henviser til en flersproget tilgang og tilgang til hele skolen, som indebærer en omfattende sprogstrategi, der omfatter løbende overvejelser om sprogdimensionen i alle aspekter af skolelivet; det indebærer også en overordnet tilgang til undervisning af alle sprog i skolerne (skolesprog, hjemmesprog, fremmedsprog, døde sprog osv.). Mere konkret værdsætter sprogbevidste skoler deres elevers sproglige mangfoldighed, anerkender deres indledende sprogfærdigheder og bruger dem som en læringsressource. Sprogbevidste skoler støtter alle lærere i at håndtere brugen af indholdsspecifikt sprog inden for deres respektive fagområder, herunder ved at øge bevidstheden om forskellige sprogregistre og ordforråd (Europa-Kommissionen, 2018).

Det spørgeskema, der blev brugt til at indsamle Eurydice-oplysninger til denne rapport, omfattede en række spørgsmål om CPD-aktiviteter i forbindelse med sprogbevidsthed i skoler for lærere eller hovedlærere i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse. CPD henviser til formel efteruddannelse, der giver medarbejderne mulighed for at udvide, udvikle og opdatere deres viden, færdigheder og holdninger gennem hele deres karriere. CPD-aktiviteter kan leveres i forskellige formater, f.eks. kurser, seminarer, peerobservation og støtte fra netværk af praktikere. CPD er en professionel opgave i næsten alle lande (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2021c). CPD-aktiviteter er derfor en god måde at nå ud til alle interne medarbejdere for at hjælpe dem med at gøre sig bekendt med ny undervisningspraksis.

Formålet med undersøgelsen var at indsamle oplysninger om, i hvilket omfang den relativt nye undervisningstilgang til fremme af sprogbevidsthed i skolerne formidles til skolepersonalet gennem CPD-aktiviteter. Dataleverandørerne af de 39 undersøgte uddannelsessystemer havde mulighed for at give op til tre eksempler på CPD-aktiviteter i forbindelse med sprogbevidsthed i skolerne. De indsamlede data omfatter kun CPD-aktiviteter, der er akkrediteret, økonomisk støttet eller organiseret af uddannelsesmyndigheder på højt niveau (alene eller i samarbejde med internationale organisationer) ⁽⁶²⁾.

---

61 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019).

62 Spørgeskemaet omfattede den ovennævnte definition af "sprogbevidsthed i skolerne" og brugte halvstrukturerede spørgsmål med åbne bokse, hvilket gjorde det muligt for dataleverandører at beskrive CPD-aktiviteter. Desuden fremlagde den følgende eksempler på specifikke læringsmål for CPD-aktiviteter vedrørende sprogbevidsthed i skolerne:

- hvordan man gennemfører en omfattende sprogstrategi i skolerne (dvs. en overordnet tilgang til undervisning i alle sprog i skolerne og derudover en sprogdimension, der afspejler sig i alle aspekter af skolelivet)
- hvordan man værdsætter sproglig mangfoldighed i skolerne
- hvordan man vurderer elevernes sproglige repertoire
- hvordan man værdsætter elevernes færdigheder på forskellige sprog

Indholdsanalysen af eksemplerne på CPD-aktiviteter (deres korte beskrivelser) fremhæver nogle centrale tematiske områder i forbindelse med begrebet sprogbevidsthed i skolerne. Disse tematiske områder kan opdeles i tre kategorier, der delvis overlapper hinanden: (1) fremme af sproglig følsom undervisning ⁽⁶³⁾, (2) inddragelse af sproglig og kulturel mangfoldighed i flersprogede klasseværelser og 3) undervisning i skolesprog i flersprogede klasseværelser.

Det første tematiske område — fremme af sproglig følsom undervisning — kan illustreres af CPD-aktiviteter i Tyskland, Frankrig, Østrig og Finland. I Tyskland havde en efteruddannelsesaktivitet rettet mod matematiklærere til formål at hjælpe lærerne med at udforme lektioner, hvor matematisk og sproglig viden blev opbygget i fællesskab. Dette kunne f.eks. opnås gennem indholdsspecifikke diskussioner, hvor eleverne lærte at formulere klart matematiske problemer og ideer ved hjælp af de rette tekniske termer i en struktureret og forståelig tale ⁽⁶⁴⁾. I Frankrig tilbyder ministeriet for national uddannelse, ungdom og sport uddannelsesmuligheder for undervisere, cheflærere og inspektører, der sætter dem i stand til at forstå sprogdimensionen i undervisning og læring og mere generelt i skolelivet ⁽⁶⁵⁾. I Østrig var sprogsensitiv undervisning et af de emner, der blev behandlet i et uddannelsesmodul, der var tilgængeligt som led i ITE- og CPD-aktiviteterne ⁽⁶⁶⁾. Andre emner omfattede sprogindlæring, diagnostisk sprogvurdering, sprog og identitet. Nogle andre inspirerende eksempler på CPD-aktiviteter relateret til sproglig følsom undervisning kan findes i Finland. F.eks. har et efteruddannelseskursus, der hovedsagelig er rettet mod gymnasielærere, til formål at sætte deltagerne i stand til at udvikle og gennemføre et omfattende projekt vedrørende sproglig følsom undervisning i skolerne ⁽⁶⁷⁾.

Det andet tematiske område — der omfatter sproglig og kulturel mangfoldighed i flersprogede klasseværelser — vedrører det faktum, at flersprogede klasseværelser er en realitet for et betydeligt antal studerende (jf. figur A4). Det er derfor et vigtigt mål at hjælpe lærerne med at favne flersprogethed og støtte flersprogede elever, navnlig ved at hjælpe dem med at nå et højt niveau af færdigheder i skolesproget. Luxembourg har f.eks. tre officielle sprog og en betydelig del af de studerende, der ikke taler skolesproget (jf. figur A1 og A2). I denne forbindelse har en CPD-aktivitet rettet mod lærere på alle uddannelsesniveauer til formål at give deltagerne en bedre forståelse af, hvad det vil sige at være flersproget, og hvordan man underviser flersprogede studerende ⁽⁶⁸⁾. Schweiz har også et særligt mangfoldigt sproglandskab (se figur A1). En CPD-aktivitet har navnlig til formål at hjælpe deltagerne med at undervise i flersprogede klasseværelser og løse specifikke spørgsmål vedrørende skolesproget. Desuden uddanner denne aktivitet specifikt lærerne til at støtte allofonstuderende ved at trække på elevernes egne (læringsmæssige eller sproglige) ressourcer ⁽⁶⁹⁾.

— hvordan man bruger elevernes færdigheder som en læringsressource

— hvordan man underviser i flersprogede klasseværelser;

— hvordan man hjælper eleverne med at udvikle akademiske sprogfærdigheder (dvs. avancerede færdigheder i skolesproget i modsætning til dagligdags sprogfærdigheder, der anvendes i grundlæggende interpersonel kommunikation).

Figur D4 og den tilhørende tekst bygger hovedsagelig på beskrivelser af CPD-aktiviteter i åbne spørgsmål.

63 Sproglig følsom undervisning er et paraplybegreb, der refererer til både et koncept og en undervisningspraksis. Det anerkender den sproglige dimension i uddannelse og "sprogenes rolle i læring, identitetsvækst og trivsel på både individuelt og kollektivt plan" (Bergroth et al., 2022, s. 13). Da sprogligt følsom undervisning vedrører alle sprog, der undervises i skolen og tales af eleverne, fører det til valorisering af flersprogethed. Sproglig følsom undervisning er derfor et koncept, der ligger meget tæt på begrebet sprogbevidsthed i skolerne, og som blev anbefalet i Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring.

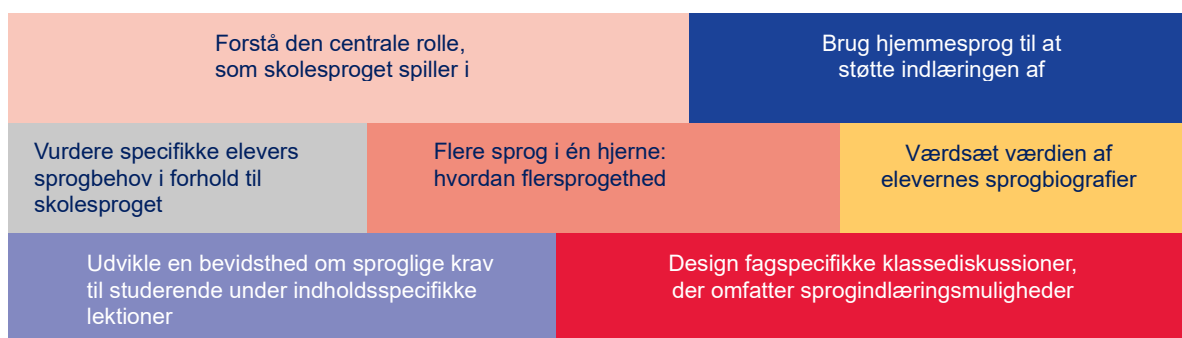
64 <https://www.akademie.rub.de/zertifikatskurse/mathematikunterricht-sprachsensibel-gestalten/#tab-19c35bca6dd135c9ea5>

65 https://magistere.education.fr/local/magistere_offers/index.php?v=formation

66 http://oesz.at/OESZNEU/UPLOAD/016/Basiskompetenzen_sprachliche_Bildung_FINAL.pdf

67 <https://www.laurea.fi/koulutus/taydennyskoulutus/kielitetoinen-opetus-toisella-asteella/>

68 <https://ssl.education.lu/ifen/liste-formationen?dispDomaine=101&idSsDomaine=1622>

Figur 38 Figur D4: Eksempler på centrale termer, der beskriver CPD-aktiviteter vedrørende "sprogbevidsthed i skolerne", 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Dette tal omfatter eksempler på nøglebegreber, der anvendes til at beskrive CPD-aktiviteter i forbindelse med sprogbevidsthed i skoler, akkrediterede, økonomisk støttet eller organiseret af uddannelsesmyndigheder på højt niveau (alene eller i samarbejde med internationale organisationer), og som er rettet mod lærere eller hovedlærere i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse. Disse eksempler er taget fra de CPD-aktiviteter, der er rapporteret i den tekst, der er knyttet til figuren.

For definitioner af "fortsat faglig udvikling (CPD)" og "sprogbevidsthed i skolerne" henvises til ordlisten.

Det tredje og sidste tematiske område — undervisning i skolesproget i flersprogede klasseværelser — mens det stadig omfatter flersprogethed, fokuserer mere specifikt på skolesproget og dets centrale rolle i læring. I Irland tilbydes f.eks. lærere, der yder støtte til elever, der ikke er dygtige i skolesproget, uddannelse i, hvordan man vurderer elevernes engelskniveau, og hvordan man bruger elevernes hjemmesprog til at støtte udviklingen af deres engelsk.

69 <https://www.hep-bejune.ch/fr/Formations-continues/Formations-postgrades/CAS/education-Plurilinguisme-Bildung-Mehrsprachigkeit/CAS-education-Plurilinguisme-Bildung-Mehrsprachigkeit.html>

AFSNIT II — TVÆRNATIONAL MOBILITET

Udviklingen af lærernes tværnationale mobilitet i løbet af deres studier eller karriere har været en af EU's mangeårige prioriteter. I 2009 fremhævede EU-Rådets konklusioner om læreres og skolelederes faglige udvikling behovet for gradvist at udvide den tværnationale mobilitet, navnlig for lærere, med en "sigte om at gøre læringsperioder i udlandet — både i Europa og resten af verden — til reglen snarere end undtagelsen" (70). For nylig opfordres der i Rådets konklusioner fra maj 2022 om fremme af læreres og underviseres mobilitet til en række foranstaltninger til fremme af lærernes europæiske mobilitet som led i deres grund- og efteruddannelse (71).

I betragtning af ovennævnte prioritet fokuserer dette afsnit på den tværnationale mobilitet for fremmedsproglærere, som studerendes lærere eller som praktikere. For det første undersøges det, om de øverste uddannelsesmyndigheder anbefaler, at potentielle fremmedsproglærere tilbringer en periode i målsproglandet under deres grunduddannelse (jf. figur D5). Derefter giver den procentdelen af fremmedsproglærere på sekundærtrinet, der rejser til udlandet til erhvervsmæssige formål, og sammenligner disse data over tid (se figur D6). I dette afsnit præsenteres også de finansieringsordninger på topniveau, der er til rådighed til støtte for fremmedsproglæreres tværnationale mobilitet (jf. figur D7). Desuden sammenlignes andelen af fremmedsproglærere, der rejser til udlandet, med støtte fra EU-programmer i forhold til nationale/regionale programmer (jf. figur D8). Endelig belyser dette afsnit hovedårsagerne til, at fremmedsproglærere rejser til udlandet, og den tid, de tilbringer på erhvervsrejser i andre lande (jf. figur D9 og D10).

Da tendenserne i dette afsnit henviser til perioden 2013-2018, er det værd at huske på, at de kan være blevet midlertidigt påvirket af covid-19-pandemien.

Fire indikatorer i dette afsnit er baseret på data fra TALIS (72). De dækker 22 europæiske lande (EU-medlemsstater og ikke-EU-lande). De resterende to indikatorer indeholder oplysninger baseret på data fra Eurydice-netværket, som omfatter 37 lande.

ANBEFALINGER PÅ ØVERSTE NIVEAU HENVISER SJÆLDENT SPECIFIKT TIL DEN GRÆNSEOVERSKRIDENDE MOBILITET FOR POTENTIELLE FREMMEDSPROGLÆRERE.

At tilbringe en periode i målsproglandet under ITE er særlig vigtigt for potentielle fremmedsproglærere. Dette kan forbedre deres færdigheder i det sprog, de vil undervise betydeligt. Det kan også give dem førstehåndserfaring med kulturen i målsproglandet.

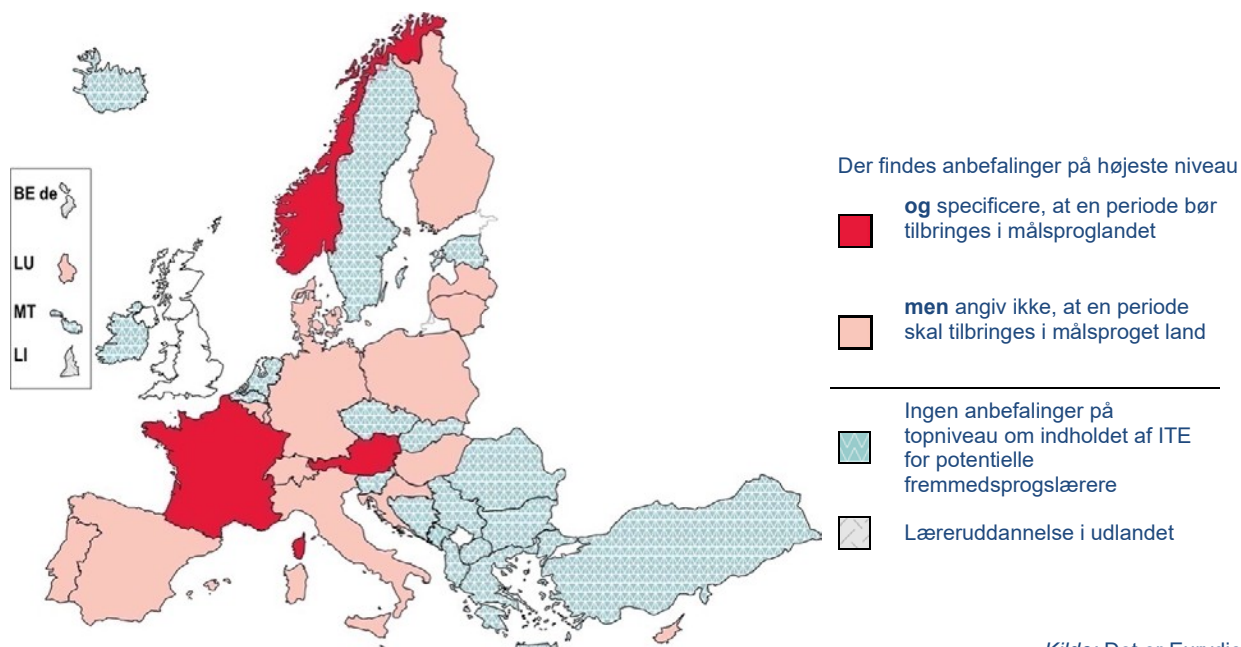
Figur D5 viser tilstedeværelsen af anbefalinger fra myndigheder på øverste niveau (uddannelsesmyndigheder) om indholdet af ITE for fremmedsproglærere og indeholder, hvis sådanne anbefalinger findes, oplysninger om retningslinjerne for ophold i målsproget.

---

70 Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ("ET2020"), EUT C 119 af 28.5.2009, s. 3.

71 Rådets konklusioner af 21. april 2022 om styrkelse af lærernes og underviserens mobilitet, navnlig europæisk mobilitet, under deres grund- og efteruddannelse, EUT C 167 af 21.4.2022.

72 Yderligere oplysninger om TALIS findes i afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 39 Figur D5: Eksistensen af anbefalinger på øverste niveau om indholdet af ITE for potentielle fremmedsproglærere og den periode, der skal tilbringes i målsproglaget, 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Hvis der findes anbefalinger på øverste niveau om indholdet af ITE for mindst én type fremmedsproglærere (dvs. generalister eller speciallærere; se figur D1 for nærmere oplysninger) eller et uddannelsesniveau (ISCED 1-3), afhængigt af dets situation, under en af to hovedkategorier (mørk rød eller lys rød).

Hvis fremmedsproglærere tilbringer en periode i et land eller en region, hvor det sprog, der skal undervises i (målsproget), tales, kan dette omfatte tid på en skole (som assistent), på et universitet (opholdskurser) eller på et praktikophold. Formålet er at give potentielle lærere direkte kontakt med det sprog, de vil undervise i, og kulturen i det pågældende land.

For definitioner af "udenlandsk sprog", "indledende lærerruddannelse (ITE)", "International Standard Classification of Education (ISCED)" og "topniveau (uddannelse) myndighed" henvises til ordlisten.

Som det fremgår af figuren, fremsætter uddannelsesmyndighederne i omkring halvdelen af de undersøgte lande ingen anbefalinger vedrørende ITE for potentielle fremmedsproglærere. Når sådanne anbefalinger er på plads, vedrører de forskellige aspekter af ITE, herunder f.eks. tilrettelæggelse af teoretiske kurser, undervisning i fremmedsprog i skolen og/eller ophold i målsproglaget.

Blandt de lande, der giver nogle anbefalinger om indholdet af ITE, anbefaler kun tre, at potentielle fremmedsproglærere tilbringer en vis periode i målsproglaget, før de fuldfører deres undervisningskvalifikationer. I Østrig anbefales en periode på et semester i udlandet. I Frankrig anbefales det, at specialiserede fremmedsproglærere tilbringer en periode i målsproglaget, men varigheden er ikke angivet. En tilsvarende generel anbefaling findes i Norge, hvor de nationale retningslinjer for lærerruddannelsen på primær- og sekundærtrinet viser, at generalistiske lærere, fordi de vil undervise i fremmedsprog, bør tage et ophold i udlandet under deres studier. Opholdslandet er ikke specificeret, men engelsk er obligatorisk for elever på primær- og sekundærtrinet (jf. figur B7), og generalistiske lærere forventes at undervise i det (se figur D1).

Med hensyn til de undersøgte anbefalinger repræsenterer Irland en særlig sag. I dette land kan uddannelsesinstitutioner frit bestemme indholdet af den ITE, de tilbyder fremmedsproglærere (dvs. der er ingen anbefalinger på øverste niveau i figuren). Men for at blive ansat skal lærerne registreres i Undervisningsrådet (som gør det muligt for enkeltpersoner at undervise i statsfinansierede skoler). For at blive registreret skal potentielle fremmedsproglærere på gymnasialt niveau have tilbragt mindst 6 måneder i målsproglaget (fra 2023 er perioden blevet reduceret til 3 måneder).

Selv om antallet af lande med de relevante henstillinger fortsat er begrænset, skal der tages hensyn til to yderligere aspekter vedrørende studerendes mobilitet på tværs af grænserne. For det første kan de enkelte videregående uddannelsesinstitutioner i lande uden specifikke anbefalinger på højt niveau stadig specificere, at potentielle fremmedsproglærere skal gennemføre en del af deres studier i målsproglandet. For det andet fastsætter landenes anbefalinger på topniveau i dag almindeligvis, at alle studerende — dvs. ikke kun potentielle fremmedsproglærere — bør have mulighed for at gennemføre en del af deres studier i udlandet. Derfor kan den grænseoverskridende mobilitet for potentielle fremmedsproglærere stimuleres gennem anbefalinger, der går ud over dem, der vises i figur D5.

DEN TVÆRNATIONALE MOBILITET FOR FREMMEDSPROGLÆRERE ER STEGET MED TIDEN

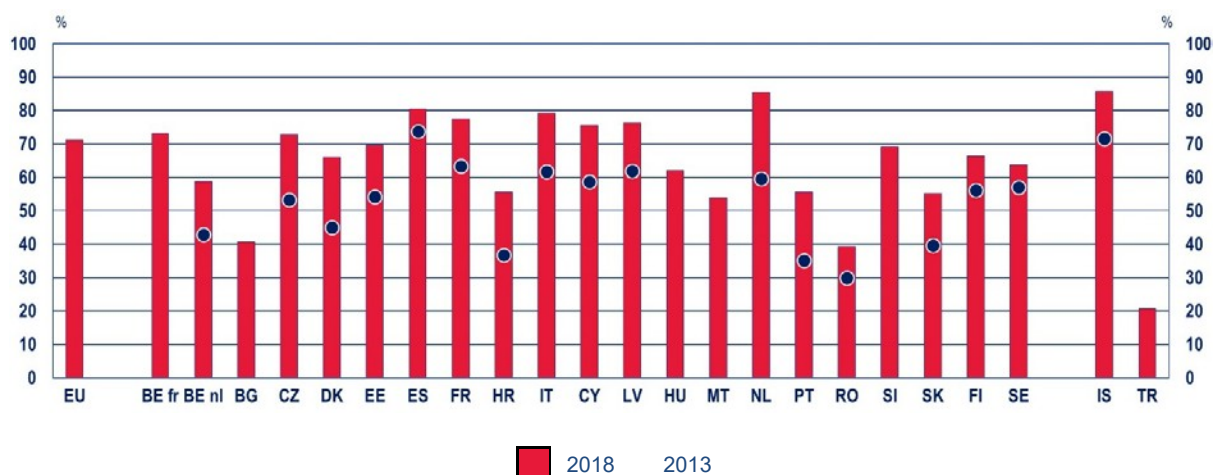
Figur D5 undersøgte anbefalinger på topniveau om ITE i forbindelse med potentielle fremmedsproglæreres tværnationale mobilitet. Det viser, at få lande har fremsat anbefalinger på dette område. Figur D6 viser også fremmedsproglæreres tværnationale mobilitet, men fra et andet perspektiv. Den betragter faktisk tværnational mobilitetspraksis som rapporteret af lærere i TALIS 2018. Mere specifikt viser den data om andelen af fremmedsproglærere på sekundærtrinnet, som rapporterede, at de var rejst til udlandet i løbet af deres studier eller karriere i erhvervsmæssigt øjemed. Den sammenligner også fremmedsproglæreres tværnationale mobilitetspraksis i 2018 og 2013.

Som det fremgår af figur D6, rejste ca. 70 % af fremmedsproglærerne i EU i 2018 mindst én gang, som studerende, som lærer eller begge. Spanien, Nederlandene og Island har den højeste procentdel af mobile fremmedsproglærere, og mere end 80 % af dem rapporterer om tværnational mobilitet.

Til sammenligning er lærere i andre fag meget mindre mobile: på EU-plan rejste kun 36,0 % af dem til udlandet under deres uddannelse eller i deres karriere som lærer (se bilag 1). Cypern og Island har den største andel af lærere fra andre fag, som er mobile (63,5 % og 80,1 %).

Fremmedsproglærere skal naturligvis træne og praktisere det sprog, de underviser i. De skal også have tæt kontakt til et af de lande, hvor det sprog, de underviser i, tales, for at få en dybere kulturel indsigt at dele med deres studerende. Derfor synes tværnational mobilitet for fremmedsproglærere mere end for fremmedsproglærere at være et fagligt behov. Men næsten 30 % af de moderne fremmedsproglærere, der blev undersøgt i EU, har aldrig været i udlandet til erhvervsmæssige formål, hvilket kan have indflydelse på kvaliteten af fremmedsprogsundervisningen. I Bulgarien, Rumænien og TÜRkiye har kun et mindretal af fremmedsproglærere været mobile. Denne procentdel er den laveste i TÜRkiye, hvor kun 20,7 % af fremmedsproglærerne nogensinde har været i udlandet som praktiserende lærer eller under deres ITE.

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018 og 2013.

Figur 40 Figur D6: Procentdel af moderne fremmedsprogslærere på sekundærtrinet (ISCED 2), som har været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, 2013 og 2018

Forklarende bemærkninger

Tallet er baseret på lærernes svar på spørgsmål 15 og 56 i TALIS 2018 og spørgsmål 15 og 48 i TALIS 2013: "Underviser du følgende fagkategorier i det indeværende skoleår?" og "Har du nogensinde været i udlandet til erhvervsmæssige formål i din karriere som lærer eller under din læreruddannelse/uddannelse?"

Søjlerne længde og placeringen af de blå cirkler viser procentdelen af lærere, der valgte mulighed e) for spørgsmål 15 og svarede "ja" til mindst én af mobilitetssituationerne (mulighed a)-e) i 2018 og løsningsmodel b)-f) i 2013.

EU omfatter respondenter fra alle de lande, der i øjeblikket er i EU, og som besvarede TALIS' mobilitetsrelaterede spørgsmål i 2018.

Se bilag 1 for data og S.E.s. For yderligere oplysninger om TALIS henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Tendenserne over tid kan observeres på grundlag af de 17 europæiske uddannelsessystemer ⁽⁷³⁾, der besvarede spørgsmålene om tværnational mobilitet i begge runder af TALIS. Sammenligningen af dataene fra TALIS 2013 og 2018 viser, at der i disse uddannelsessystemer var flere fremmedsprogslærere i udlandet til erhvervsmæssige formål i 2018 ⁽⁷⁴⁾. Andelen af fremmedsprogslærere, der havde været i udlandet, var 14,6 procentpoint højere i 2018 end i 2013, hvilket steg fra 57,6 % til 72,2 % (se bilag 1). Mobiliteten for fremmedsprogslærere steg i alle de 17 uddannelsessystemer, der reagerede på mobilitetsrelaterede spørgsmål i både 2013 og 2018. Den største stigning var i Nederlandene med en stigning på 26,0 procentpoint. Den mindste stigning var i Sverige, med kun 6,7 procentpoint mere i 2018 end 2013.

73 Be nl, CZ, DK, EE, ES, FR, HR, IT, CY, LV, NL, PT, RO, SK, FI, SE og IS.

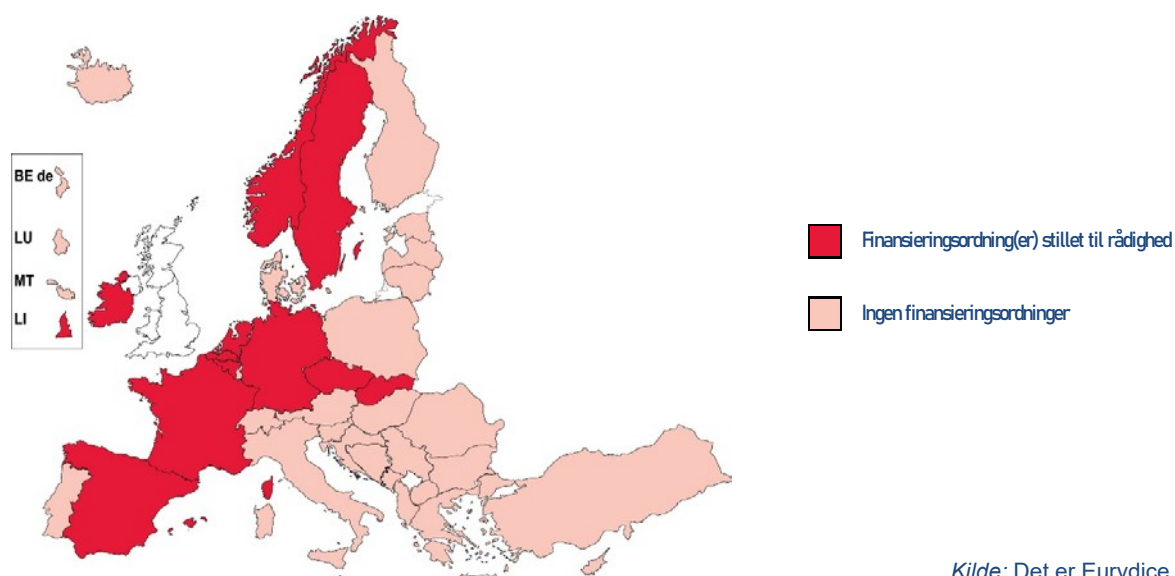
74 Hvad angår gyldigheden af sammenligningen, bør læserne vide, at spørgsmålene om mobilitet var lidt forskellige mellem 2013-undersøgelsen og 2018-undersøgelsen. I 2013 blev spørgsmålene om mobilitet indført med et filtreringsspørgsmål ("Har du nogensinde været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed i din karriere som lærer eller under din læreruddannelse/uddannelse: ja/nej?"), mens der i 2018 ikke var nogen filtrering spørgsmål. På trods af denne forskel i de mobilitetsrelaterede spørgsmål mellem 2013 og 2018, og selv om virkningen af denne forskel er ukendt, kan det ikke desto mindre antages, at stigningen ikke udelukkende skyldes ændringerne i spørgeskemaet.

Stigningen i den tværnationale mobilitet for fremmedsproglærere er ikke et isoleret fænomen. Andelen af lærere fra andre fag, der tilbragte tid til erhvervsmæssige formål i et andet land, voksede også i samme omfang mellem 2013 og 2018 og steg fra 20,0 % til 36,3 % i EU (se bilag 1).

DER FINDES HOVEDSAGELIG NATIONALE FINANSIERINGSORDNINGER TIL TVÆRNATIONAL MOBILITET FOR FREMMEDSPROGLÆRERE I DE VESTEUPROPÆISKE LANDE.

Nogle lande har finansieringsordninger på højt niveau til støtte for deres fremmedsproglæreres tværnationale mobilitet. Formålet med disse finansieringsordninger er at støtte lærere, der ønsker at tilbringe nogen tid i udlandet til erhvervsmæssige formål. Figur D7 fokuserer på ordninger til støtte for lærernes tværnationale mobilitet i 2021/2022, selv om der i praksis på grund af covid-19-pandemien var færre lærere til gavn for dem end før pandemien. Selv om ingen lande rapporterede, at specifikke finansieringsordninger på topniveau til støtte for mobilitet var blevet afskaffet siden 2020, blev nogle ordninger ikke tilvejebragt i 2020, 2021 og/eller 2022, mens andre skiftede til onlineformater.

Som det fremgår af figur D7, findes der finansieringsordninger til støtte for den faglige tværnationale mobilitet for lærere på primær- og sekundærtrinet i et dusin lande, hovedsagelig i Vesteuropa. Finansieringsordningerne kan gælde for alle lærere, uanset hvilket emne de underviser i, eller kan være specifikt rettet mod fremmedsproglærere. Disse ordninger støtter både grundlærere og lærere på sekundærtrinet, undtagen i de franske og flamske fællesskaber i Belgien, Irland og Norge, hvor kun lærere på sekundærtrinet kan drage fordel af dem.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 41 Figur D7: Finansieringsordninger, der stilles til rådighed af topmyndigheder til støtte for tværnational mobilitet for fremmedsproglærere i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse (ISCED 1-3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Kortet viser, om de finansieringsordninger, der støtter den tværnationale mobilitet for fremmedsproglærere i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse, leveres af de øverste uddannelsesmyndigheder.

Finansieringsordningerne kan anvendes af lærere i alle fag eller specifikt af dem, der underviser i fremmedsprog. Kun finansieringsordninger, der opererer i hele landet/uddannelsessystemet eller et betydeligt geografisk område, tages i betragtning (dem, der er begrænset til en bestemt geografisk placering, er derfor udelukket). Finansieringsordninger bør dække grænseoverskridende passage af geografiske grænser og være tænkt som langsigtede elementer i uddannelsessystemet, der dækker flere på hinanden følgende år (initiativer med kortsigtet projektbaseret finansiering, der kun dækker et eller to år, er udelukket).

Finansieringsordninger, der støtter lærere i at flytte til udlandet for at deltage i en konference eller en workshop, gennemføre en ph.d.-grad eller undervise i en skole i deres hjemland (når det adskiller sig fra det land, hvor de arbejder), betragtes ikke her. Tilsvarende er binationale uddannelsesprogrammer og internationale finansieringsordninger, såsom EU's Erasmus-program og Nordplus-programmet, og sprogassistentprogrammer for nybegyndere eller undervisere på kandidatstuderende også udelukket fra tallets anvendelsesområde.

Eurydice-dataleverandørerne blev opfordret til at indberette op til tre finansieringsordninger.

For definitioner af "International Standard Classification of Education (ISCED)" og "øverste myndigheder" henvises til ordlisten.

Et nærmere kig på de finansieringsordninger, som Eurydice-dataleverandørerne har rapporteret, viser, at disse ordninger har forskellige mål, f.eks. forbedring af lærernes sprog- og undervisningsfærdigheder eller udvikling af kulturel bevidsthed i fremmedsprogsundervisning. De kan også nå disse mål på forskellige måder, herunder gennem studiebesøg, uddannelseskurser, job skygge, praktikophold eller undervisningsperioder. Længden af mobilitetsperioder, der støttes af nationale ordninger, varierer også. Oftest går lærerne i udlandet i en kort periode, normalt 1 eller 2 uger.

Antallet af bestemmelseslande varierer også på tværs af finansieringsordninger. Nogle finansieringsordninger er rettet mod lærere, der underviser i et bestemt fremmedsprog: de giver disse lærere mulighed for at tilbringe tid i det land, hvor det sprog, de underviser, tales. Dette er f.eks. tilfældet i Norge, hvor fransksprogede lærere har mulighed for at deltage i videreuddannelseskurser eller individuelle programmer (job shadowing) i Frankrig i 2-21 dage.

I Spanien, Frankrig, Sverige og Liechtenstein er de rapporterede finansieringsordninger rettet mod mange forskellige lande. I Spanien giver ordningen for erhvervsbesøg (*Estancias Profesionales*) primære og generelle gymnasielærere, uanset hvilket emne de underviser, mulighed for at tilbringe 2 uger i udlandet for studie- og observationsbesøg i skoler i 14 forskellige lande. I Frankrig kan fremmedsproglærere i almindelige gymnasier (herunder dem, der deltager i skoler, der udbyder CLIL) deltage i aktiviteter inden for sprog, pædagogisk og kulturel udvikling (*steps de perfectionnement linguistique, pédagogique et culturel*) i udlandet i 2 uger i seks til otte bestemmelseslande. I Sverige giver Atlaspartnerskabsordningen, der har til formål at fremme internationalt samarbejde mellem lærere og skoler, alle lærere mulighed for at deltage i lærerudvekslinger i alle lande uden for EU. I Liechtenstein finansierer staten, som det fremgår af 2004-dekretet⁷⁵ om undervisningstjenester, faglige rejser for fremmedsproglærere til de lande, hvor de sprog, de underviser i, tales.

De tre belgiske fællesskaber med tre forskellige skolesprog (fransk, nederlandsk og tysk) undertegnede i april 2015 en aftale, der har til formål at fremme mulighederne for, at fremmedsproglærere i hvert Fællesskab kan undervise i et af de to andre fællesskaber i en periode på mindst et år. Selv om det ikke er tværnationalt i sig selv, er dette transfællesskabsinitiativ også værd at nævne. Formålet med initiativet er at give skolerne mulighed for at tilbyde sprogkurser med modersmål som lærere. På samme måde organiseres der i Schweiz udvekslinger af lærere i fransk, tysk og italiensk mellem de forskellige sprogregioner. Disse sproglærere har mulighed for at tilbringe et kort (op til 5 uger) eller længere (op til 12 måneder) ophold i et andet sprogområde som klasseassistent. Formålet er at hjælpe lærerne med at udvikle deres sprog- og undervisningskompetencer og etablere samarbejde mellem skoler på tværs af sprogregioner.

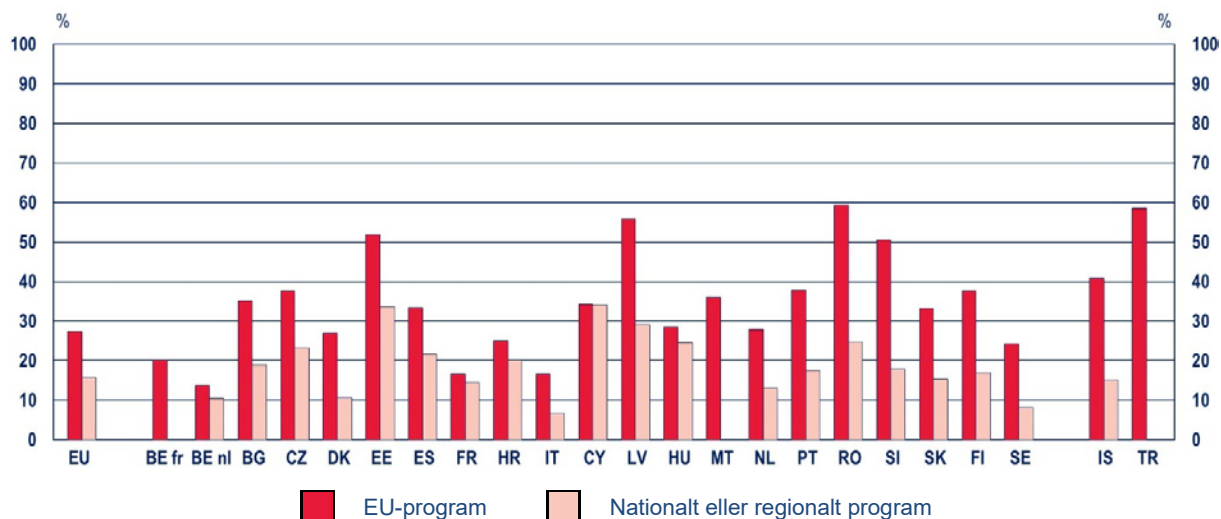
EU-PROGRAMMER SPILLER EN VIGTIG ROLLE I DEN TVÆRNATIONALE MOBILITET FOR FREMMEDESPROGLÆRERE

Figur D8 viser andelen af mobile fremmedsproglærere på sekundærtrinnet, som rapporterede, at de havde været i udlandet til erhvervmæssige formål med støtte fra tværnationale mobilitetsprogrammer. Det specificerer den type mobilitetsordning (et EU-program, f.eks. Erasmus+ eller et nationalt/regionalt program), som de har rejst med i udlandet. Dette tal vedrører kun fremmedsproglæreres tværnationale mobilitet i løbet af deres karriere.

---

75 <https://www.gesetze.li/konso/2004092000>

I EU er andelen af mobile moderne fremmedsproglærere, der har modtaget EU-støtte, i gennemsnit tæt på det dobbelte af procentdelen af dem, der har modtaget støtte fra et nationalt eller regionalt program. Andelen af mobile fremmedsproglærere, der havde været i udlandet til erhvervmæssige formål gennem et EU-program, er 27,4 % sammenlignet med 15,7 % for nationale eller regionale programmer. I 10 uddannelsessystemer (Danmark, Italien, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Island) var denne tendens endnu mere markant, idet mindst dobbelt så mange lærere rejste til udlandet med EU-støtte end med national eller regional finansiering. I modsætning hertil var virkningen af begge finansieringskilder i det flamske fællesskab Belgien, Frankrig, Kroatien, Cypern og Ungarn stort set den samme.

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018

Figur 42 Figur D8: Procentdel af mobile moderne fremmedsproglærere på sekundærtrinnnet (ISCED 2), som er rejst til udlandet i erhvervmæssigt øjemed med støtte fra et mobilitetsprogram, 2018

Forklarende bemærkninger

Tallet er baseret på lærernes svar på spørgsmål 15 og 56 i TALIS 2018: "Underviser du følgende fagkategorier i det indeværende skoleår?" og "Har du nogensinde været i udlandet i erhvervmæssigt øjemed i din karriere som lærer eller under din læreruddannelse/uddannelse?" Længden af barerne viser andelen af lærere, der svarede "ja" til valgmulighed b) "som lærer i et EU-program" og/eller c) "som lærer i et regionalt eller nationalt program". Lærere kan have brugt begge typer af programmer.

Fremmedsproglærere er dem, der valgte mulighed (e) for spørgsmål 15. Mobile lærere er dem, der svarede "ja" til mindst en af løsningsmodellerne a)-e) i spørgsmål 56.

EU omfatter respondenter fra alle de lande, der i øjeblikket er i EU, og som besvarede TALIS' mobilitetsrelaterede spørgsmål i 2018.

Se bilag 1 for data og S.E.s. For yderligere oplysninger om TALIS henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifik note

Belgien (BE fr), Malta og Türkiye: stikprøven var utilstrækkelig (mindre end 5 forskellige skoler eller 30 lærere) til kategorien "nationale eller regionale programmer".

I forhold til 2013 ændrede andelen af mobile fremmedsproglærere, der var en del af EU-programmerne, sig ikke væsentligt, mens andelen, der var en del af nationale eller regionale programmer, steg med 4,3 procentpoint (S.E. 0,86) (se bilag 1). I de europæiske lande var det relative bidrag fra EU-programmerne til fremmedsproglæreres mobilitet i forhold til det relative bidrag fra nationale eller regionale programmer i gennemsnit en smule højere i 2013 (25,1 % (S.E. 0,89) mod 11,1 % (S.E. 0,53)) end i 2018 (27,2 % (S.E. 0,71) mod 15,4 % (S.E. 0,67)).

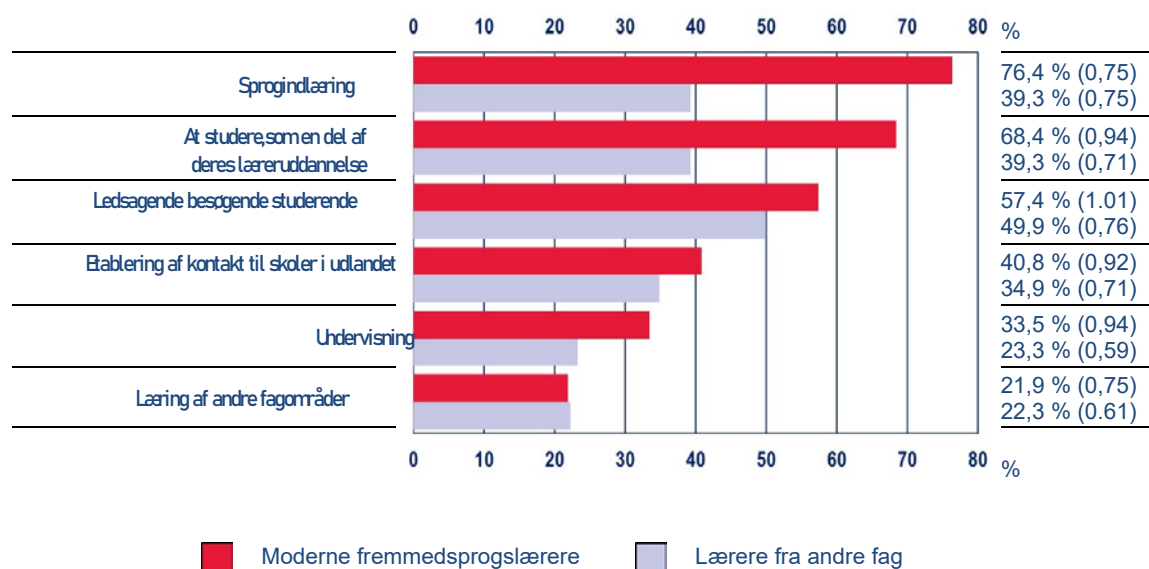
MERE END TO TREDJEDELE AF FREMMEDSPROGSLÆRERNE REJSER TIL UDLANDET FOR AT LÆRE SPROG OG SOM EN DEL AF DERES GRUNDUDDANNELSE.

Figur D9 viser de formål, hvortil fremmedsproglærere på sekundærtrinnet tilbringer perioder i et andet land i løbet af deres studier eller karriere. Mere præcist viser den procentdelen af tværnationalt mobile lærere, som et EU-gennemsnit, ud fra et fagligt formål om at rejse til udlandet. Denne procentdel vises for fremmedsproglærere og lærere i andre fag.

Som figur D9 viser, varierer de faglige formål med at rejse til udlandet til en vis grad mellem de to kategorier af lærere.

I EU er hovedårsagen til at rejse til udlandet, som fremmedsproglærere indberetter, sprogindlæring (76,4 %). I Spanien, Italien og Ungarn angav mere end 80 % af de mobile fremmedsproglærere dette som deres rejseårsag (se bilag 1). En af de mest effektive måder, hvorpå lærerne kan forbedre deres færdigheder i det eller de sprog, de underviser, er at besøge et af de lande, hvor de tales. Denne særlige årsag til tværnational mobilitet hænger derfor meget tæt sammen. Til sammenligning har kun 39,3 % af de mobile lærere, der underviser i andre fag, på EU-plan rapporteret sprogindlæring som et professionelt formål med at rejse til udlandet.

På EU-plan har næsten 70 % af de mobile fremmedsproglærere studeret i udlandet som led i deres læreruddannelse, selv om kun få lande har anbefalinger på dette område (se figur D5). Forskellene mellem landene er ganske betydelige: omkring 80 % af de mobile fremmedsproglærere i Spanien og Italien har studeret i udlandet som led i deres læreruddannelse, mens mindre end 50 % har gjort det i Kroatien, Letland, Portugal, Slovenien, Island og Tyrkiye. Til sammenligning har kun 39,3 % af de lærere, der underviser i andre fag, på EU-plan rapporteret at studere i udlandet som led i deres uddannelse.

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Figur 43 Figur D9: Procentdel af mobile lærere på sekundærtrinnnet (ISCED 2) efter erhvervsmæssig grund til at rejse til udlandet, EU-plan, 2018

Forklarende bemærkninger

Tallet er baseret på lærernes svar på spørgsmål 15 og 57 i TALIS 2018: "Underviser du følgende fagkategorier i det indeværende skoleår?" og "Var følgende aktiviteter faglige formål med dine besøg i udlandet?" Lærere blev bedt om at give så mange svar som muligt.

Fremmedsproglærere er dem, der valgte mulighed (e) for spørgsmål 15. Lærere i andre fag er dem, der ikke valgte mulighed (e) for spørgsmål 15, men valgte enhver anden mulighed fra (a) til (i). Mobile lærere er dem, der svarede "ja" til mindst en af løsningsmodellerne a)-e) i spørgsmål 56.

EU omfatter respondenter fra alle de lande, der i øjeblikket er i EU, og som besvarede spørgsmål 57 i TALIS i 2018: Tjekkiet, Danmark, Estland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Ungarn, Malta, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige, Island og Tyrkiye.

Grunde til at have været i udlandet præsenteres i faldende rækkefølge i henhold til procentdelen af fremmedsproglærere, der indberetter dem.

Se bilag 1 for de landespecifikke data og S.E. for yderligere oplysninger om TALIS i afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Lærere kan også spille en rolle med hensyn til at støtte både reel mobilitet for studerende og virtuel mobilitet for studerende. Undervisningspersonale kan ledsage studerende, der rejser til udlandet, og kan også danne grundlag for fremtidigt samarbejde mellem skoler, f.eks. ved at udarbejde tværnationale mobilitetsprogrammer eller udvikle fælles projekter, hvor nye teknologier vil støtte udvekslinger mellem studerende. Andelen af mobile fremmedsproglærere, der allerede har ledsaget besøgende studerende, er 57,4 % i EU, lidt mere end for lærere i andre fag (49,9 %). Mobile fremmedsproglærere har også været i udlandet for at etablere kontakt med skoler oftere end lærere i andre fag (henholdsvis 40,8 % og 34,9 %).

På EU-plan er undervisning i udlandet ikke så almindelig som sprogindlæring blandt mobile fremmedsproglærere (33,5 %), men det er stadig lidt mere almindeligt end for lærere i andre fag (23,3 %). "Undervisning" blev oftest angivet som årsag til fremmedsproglærernes mobilitet i Rumænien (angivet af

68,3 % af fremmedsproglærerne). Mere end 40 % af de mobile fremmedsproglærere i Spanien og Frankrig oplyser, at de har undervist i udlandet. Omvendt har mindre end 15 % af dem i Kroatien og Portugal gjort det.

Endelig er rejser til udlandet for at lære om andre emner ikke en almindelig årsag til mobilitet, idet en lignende og lav procentdel af både mobile fremmedsproglærere (21,9 %) og lærere fra andre fag (22,3 %) rapporterede, at de rejste til udlandet til dette formål.

Data fra TALIS 2013 (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2017) viser, at udviklingen i formålet med fremmedsproglærernes tværnationale mobilitet har været stabil over tid. Rangeringen fra de mest til de mindst almindelige årsager til, at fremmedsproglærere rejser til udlandet til erhvervsmæssige formål, er den samme for 2013 og 2018 på trods af stigningen i mobiliteten for fremmedsproglærere i alle lande (jf. figur D6).

VARIGHEDEN AF UDENLANDSKE LÆRERES OPHOLD I UDLANDET VARIERER MEGET FRA LAND TIL LAND.

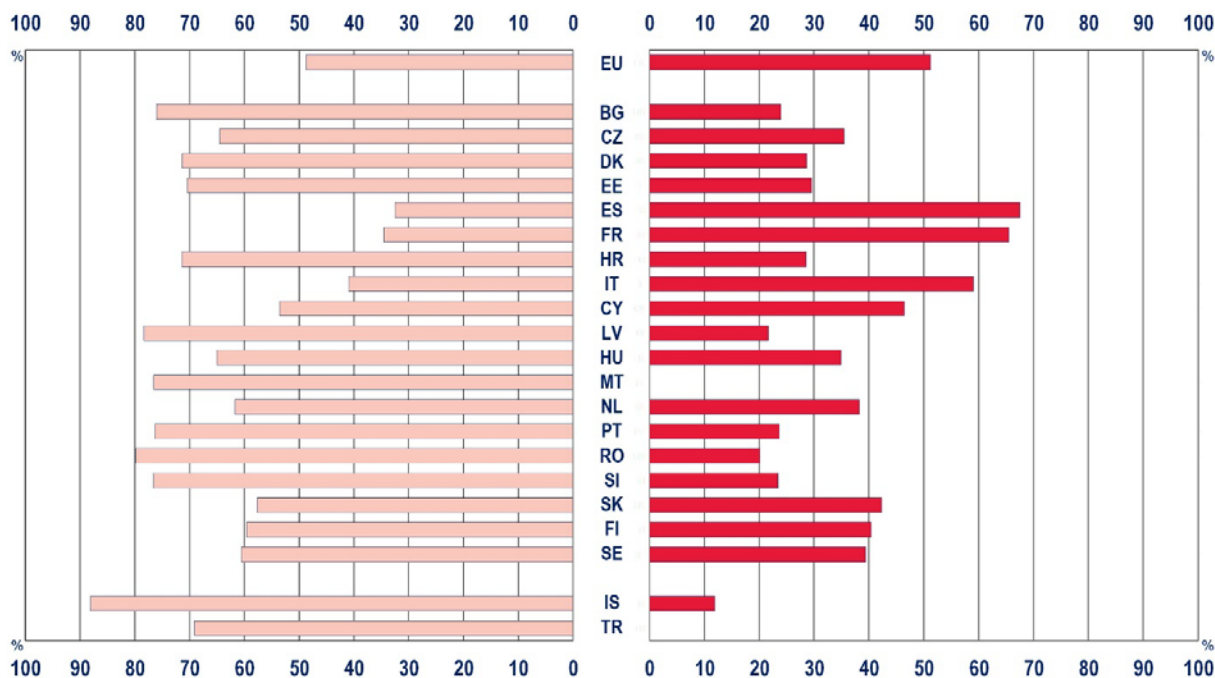
Figur D10 viser varigheden af mobile fremmedsproglæreres ophold i udlandet i løbet af deres ITE og karriere. Denne varighed svarer til alle perioder, der tilbringes i udlandet sammenlagt. Mere præcist skelnes der i figur D10 mellem ophold i udlandet på under 3 måneder (korte ophold) og ophold i udlandet af mindst 3 måneder (langt ophold).

Som det fremgår af figur D10, er andelen af mobile fremmedsproglærere, der indberetter kortvarige og lange ophold i udlandet, stort set ens (henholdsvis 48,8 % og 51,2 %).

Når man overvejer de enkelte lande, havde de fleste mobile fremmedsproglærere imidlertid i næsten alle lande tilbragt mindre end 3 måneder i udlandet i alt (kort tid) i løbet af deres studier og karriere. Dette er især mærkbart i Bulgarien, Letland, Malta, Portugal, Rumænien, Slovenien og Island. I Spanien, Frankrig og Italien er situationen imidlertid den modsatte: i disse lande rapporterede mere end halvdelen af de mobile fremmedsproglærere om lange ophold i udlandet (67,5 %, 65,5 % og 59,1 %).

Kortvarigt ophold i udlandet (under 3 måneder)

Længerevarende ophold i udlandet (mindst 3 måneder)

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Figur 44 Figur D10: Procentdel af mobile fremmedsprogslærere på sekundærtrinet (ISCED 2) om lange og korte ophold i udlandet, 2018

Forklarende bemærkninger

Tallet er baseret på lærernes svar på spørgsmål 15 og 58 i TALIS 2018: "Lærer du følgende fagkategorier i det indeværende skoleår?" og "I alt, hvor længe har du opholdt dig i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed?" Svar "i tre til tolv måneder" (valgmulighed 2) og "i mere end et år" (mulighed 3) blev slået sammen for at gøre kategorien "længere ophold".

Fremmedsprogslærere er dem, der valgte mulighed (e) for spørgsmål 15. Mobile lærere er dem, der svarede "ja" til mindst en af løsningsmodellerne a)-e) i spørgsmål 56.

EU omfatter respondenter fra alle de lande, der i øjeblikket er i EU, og som besvarede spørgsmål 58 i TALIS i 2018.

Se bilag 1 for dataene og S.E.s. For yderligere oplysninger om TALIS henvises til afsnittet "Statistiske databaser og terminologi".

For en definition af "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr, BE nl): spørgsmålet blev ikke behandlet i landet.

Malta og Türkiye: stikprøven er utilstrækkelig (mindre end 5 forskellige skoler eller 30 lærere) til kategorien "langt ophold i udlandet".

KAPITEL E UNDERVISNINGSPROCESSER

AFSNIT I — UNDERVISNINGSTID OG LÆRINGSRESULTATER

I dette afsnit, som omfatter seks indikatorer, drøftes hovedsagelig den undervisningstid, der er afsat til undervisning i fremmedsprog som obligatoriske fag i den obligatoriske almene uddannelse⁽⁷⁶⁾. Mere præcist undersøges det, hvor meget tid skolerne skal bruge på undervisning i fremmedsprog som fastsat af de øverste uddannelsesmyndigheder⁽⁷⁷⁾. Undervisningstid uden for denne ramme rapporteres ikke (f.eks. fremmedsprog, der tages som valgfrie fag eller undervises som en del af den læseplan, der er besluttet på skoleniveau).

Spørgsmålet om undervisningstid behandles fra forskellige vinkler, herunder forskellen mellem den tid, der bruges på det første og det andet fremmedsprog (se figur E2), forholdet mellem den undervisningstid, der er afsat til det første fremmedsprog, og antallet af år, der er brugt på undervisning i det (se figur E3), den relative vægt af fremmedsprogsundervisningen inden for læseplanen (se figur E4) og endelig ændringerne på tværs af tiden i det antal timer, der er afsat til undervisning i fremmedsprog (se figur E5). Desuden indeholder dette afsnit oplysninger om de forventede minimumsniveauer for det første og det andet fremmedsprog på to referencepunkter: afslutningen af den gymnasiale uddannelse og afslutningen af den almene gymnasial uddannelse (jf. figur E6).

Alle indikatorer i dette afsnit bygger på data indsamlet gennem Eurydice-netværket, der dækker 39 uddannelsessystemer i 37 lande⁽⁷⁸⁾. Indikatorer for undervisningstid viser data om de enkelte uddannelsesforløb i Luxembourg⁽⁷⁹⁾ og Liechtenstein⁽⁸⁰⁾, hvilket gør det muligt at sammenligne 42 uddannelsessystemer/uddannelsesforløb.

UNDERVISNINGSTID AFSAT TIL FREMMEDSPROG ER VÆSENTLIGT HØJERE PÅ SEKUNDÆRTRINNET END I GRUNDSKOLEN

Figur E1 viser det mindste antal timer, der afsættes til undervisning i alle fremmedsprog, der undervises som obligatoriske fag i løbet af et fiktivt år (dvs. den samlede undervisningsbyrde for et givet uddannelsesniveau

---

76 De pågældende fremmedsprog er dem, der er obligatoriske for alle studerende i en given klasse eller et bestemt uddannelsesniveau. Anvendelsesområdet omfatter desuden ikke førskoleundervisning, selv om det i nogle uddannelsessystemer er obligatorisk for børn at deltage i visse uddannelser på dette uddannelsesniveau.

77 Dataene indsamles i fællesskab af Eurydice og OECD Network for the Collection and Adjudication of System-Level Descriptive Information on Educational Structures, Policies and Practices (NESLI) hvert andet år. De data, der præsenteres i denne rapport, stammer fra dataindsamlingen for 2020/2021. Yderligere oplysninger om undervisningstid i skoler i Europa findes i Eurydice-rapporten hvert andet år (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2021a).

78 Nærmere oplysninger om lagedækningen af denne rapport findes i indledningen til rapporten.

79 *Enseignement secondaire classique* (klassisk sekundæruddannelse) og *enseignement secondaire général* (almindelig uddannelse på sekundærtrinnet).

80 *Gymnasium* (skoletype med avancerede krav), *Oberschule* (skoletype med grundlæggende krav) og *Realschule* (skoletype med mellemliggende krav).

divideret med antallet af karakterer på det pågældende uddannelsesniveau) ⁽⁸¹⁾. Dette tal omfatter to søjlediagrammer, der indeholder data for grundskolen og den obligatoriske skolegang på fuld tid hver for sig.

På grundskoleniveau varierer antallet af timer pr. fiktivt år, der er afsat til fremmedsprogsundervisning som obligatoriske fag, mellem 13 timer (i Ungarn) og 407 timer (i Luxembourg). På trods af denne brede vifte er antallet af undervisningstimer mellem 30 og 69 timer i de fleste uddannelsessystemer (27 uddannelsessystemer). Antallet af undervisningstimer pr. fiktivt år i alle uddannelsessystemer/uddannelsesforløb varierer fra 74 timer (i Norge) til 373 timer (i Luxembourg (*enseignement secondaire classique*)).

To nøglefaktorer kan forklare det lavere antal undervisningstimer i grundskolen. Den første vedrører den alder, hvor det bliver obligatorisk at lære et fremmedsprog. Undervisningstiden er forholdsvis lav i det franske fællesskab Belgien (31 timer), Tyskland (37 timer), Portugal (36 timer) og Bosnien-Hercegovina (32 timer), hvor indlæring af fremmedsprog bliver obligatorisk efter anden klasse af grundskolen, i modsætning til i de fleste andre uddannelsessystemer (se figur B1).

Den anden faktor vedrører uddannelsessystemernes struktur. Normalt øges antallet af timer, der tildeles undervisning i fremmedsprog, når eleverne går videre gennem skoleklasserne (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2021a). Når varigheden af grundskoleundervisningen er forholdsvis kort (f.eks. 4 år), f.eks. i Tyskland (37 timer) og Østrig (30 timer), forlader børn derfor dette uddannelsesniveau i en yngre alder, hvilket betyder, at de modtager færre timers undervisning i fremmedsprog på dette uddannelsesniveau end børn i uddannelsessystemer, hvor grundskolen varer længere.

De to ovennævnte faktorer gælder også for Ungarn, hvor der tildeles et særligt lavt antal timer til fremmedsprogsundervisning (13 timer). I Ungarn er der fire karakterer i grundskolen, og indlæring af fremmedsprog bliver obligatorisk i den sidste. Afhængigt af skolen kan eleverne dog begynde at lære et fremmedsprog tidligere og derfor modtage ekstra undervisningstid.

Antallet af timer, der afsættes til undervisning i fremmedsprog i grundskolen, er på mere end 69 timer i seks uddannelsessystemer (det tysktalende fællesskab Belgien, Grækenland, Spanien, Italien, Luxembourg og Malta). Uddannelsessystemerne i det tysktalende fællesskab Belgien, Italien, Luxembourg og Malta har følgende fælles træk: CLIL anvendes som en undervisningsmetode i nogle lønklasser (eller næsten alle lønklasser i Luxembourgs tilfælde) af fuld tid obligatorisk almen uddannelse. Denne specifikke undervisningsmetode, ifølge hvilken læseplaner undervises på (mindst) to sprog (se figur B12), kan delvis forklare det forholdsvis høje antal timer, der afsættes til undervisning i fremmedsprog i disse uddannelsessystemer. Antallet af timer er højest i det tysktalende fællesskab i Belgien (101 timer), Luxembourg (407 timer) og Malta (112 timer).

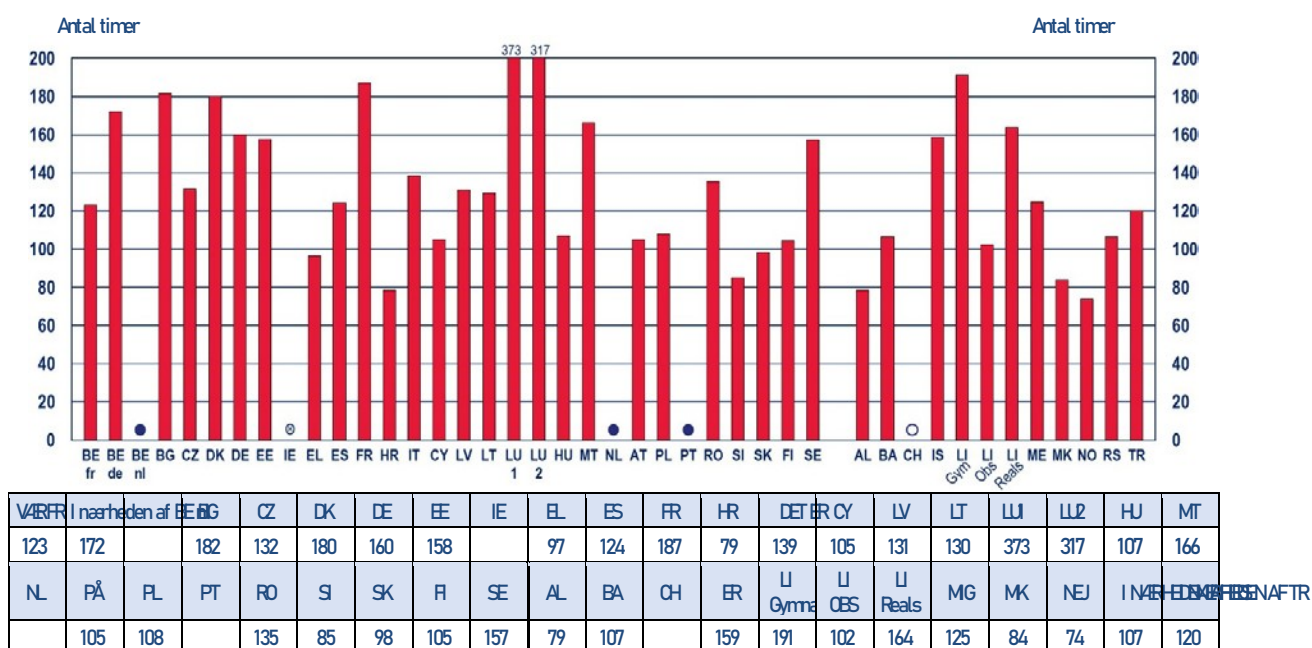
---

81 Antallet af karakterer, der indgår i den obligatoriske skolegang på fuld tid, varierer betydeligt på tværs af uddannelsessystemerne. I nogle tilfælde ophører den obligatoriske skolegang på fuld tid ved afslutningen af den gymnasiale uddannelse; i andre tilfælde omfatter den helt eller delvis gymnasial uddannelse (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2020). For at fjerne den variation, der følger af forskellene i antallet af lønklasser i den obligatoriske skolegang på fuld tid, udgør de fleste indikatorer for undervisningstid det mindste antal undervisningstimer pr. fiktivt år.

a) Grunduddannelse

(B) Obligatorisk obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet på fuld tid

Horisontal fleksibilitet

Instruktionstid defineret på kantonniveau

Ikke obligatorisk fremmedsprog

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 45 Figur E1: Antal obligatoriske fremmedsprogsundervisningstimer i løbet af et fiktivt år i grund- og fuldtidsundervisningen på det obligatoriske gymnasium, 2020/2021

Forklarende bemærkninger

Dette tal viser den anbefalede minimumsundervisningstid for fremmedsprog, der undervises som obligatoriske fag for alle studerende, som fastsat af de øverste uddannelsesmyndigheder.

Undervisningstid pr. fiktivt år i grundskolen (eller den obligatoriske obligatoriske grunduddannelse på sekundærtrinnet) svarer til den samlede undervisningstid i grundskolen (eller den obligatoriske obligatoriske almene ungdomsuddannelse på fuld tid) divideret med antallet af karakterer i grundskolen (eller den obligatoriske skolegang på fuld tid).

Horisontal fleksibilitet: de øverste uddannelsesmyndigheder fastsætter den samlede undervisningstid for en gruppe af (eller alle) fag inden for en bestemt klasse. Skoler/lokale myndigheder kan derefter frit beslutte, hvor meget tid der skal afsættes til de enkelte fag. Når dette gælder for halvdelen eller mere end halvdelen af lønklasseerne i grundskolen og/eller den obligatoriske skolegang på fuld tid, anvendes det specifikke symbol ●. Når horisontal fleksibilitet gælder for

mindre end halvdelen af lønklasserne i grundskolen eller den obligatoriske skolegang på fuld tid, er disse karakterer udelukket ved beregningen af fiktive år. Dette gælder for det franske fællesskab af Belgien og Portugal inden for grundskolen.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): der er horisontal fleksibilitet i lønklasse 3 og 4.

Bulgarien: i de sidste to klasser af den obligatoriske skolegang på fuld tid, som svarer til de første 2 års ungdomsuddannelse, viser figuren data for den vej, der giver intensiv fremmedsprogsundervisning.

Tyskland: dataene repræsenterer de vægtede gennemsnitlige undervisningstider for fremmedsprogsundervisning beregnet af sekretariatet for delstaternes stående konference for undervisnings- og kulturministrene på grundlag af antallet af studerende, der er indskrevet i de forskellige typer skoler.

Irland: undervisning i fremmedsprog er ikke obligatorisk. De officielle sprog, engelsk og irsk, undervises til alle studerende.

Spanien: dataene repræsenterer de vægtede gennemsnit af nationale og regionale bestemmelser om læseplaner og skolekalendere (referenceåret 2020/2021). Til beregning af de vægtede gennemsnit blev der anvendt statistikker over antallet af studerende pr. lønklasse og selvstyrende samfund, som blev indberettet af Undervisnings- og Erhvervsuddannelsesministeriets statistiske kontor (referenceår 2018/2019).

Italien: dataene for de sidste to klasser af den obligatoriske skolegang på fuld tid vedrører liceo scienceo.

Luxembourg: LU1 svarer til *enseignement secondaire classique* (klassisk uddannelse på sekundærtrinnet) LU2 svarer til *enseignement secondaire général* (almindelig uddannelse på sekundærtrinnet).

Ungarn: i lønklasse 9 og 10, de sidste to lønklasser af den obligatoriske fuldtidsuddannelse, svarer dataene til Gimnázium.

Østrig: der foreligger ingen data for den sidste klasse af obligatorisk almen uddannelse på fuld tid.

Østrig og Liechtenstein: dataene omfatter ikke undervisningstid for lønklasse 1 og 2 for Østrig og 1. klasse for Liechtenstein, da fremmedsprog undervises gennem andre fag og ikke som selvstændige fag. Derfor undervurderer de fremlagte data den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog.

Polen: der er horisontal fleksibilitet i de første tre (ud af fire) grundskoleklasser.

Portugal: i de sidste to af de seks klasser i grundskolen er der horisontal fleksibilitet. I de tre første klasser af den obligatoriske skolegang på fuld tid er der horisontal fleksibilitet for det første og det andet fremmedsprog som obligatoriske fag, mens de tre sidste fremmedsprogsundervisning ikke er obligatorisk.

Sverige: for så vidt angår den obligatoriske almene ungdomsuddannelse på fuld tid omfatter data undervisningstiden for andet sprog, som ikke er et obligatorisk fag for alle studerende (jf. figur B1).

Liechtenstein: Li Gym svarer til Gymnasium (en type skole med avancerede krav); Li Obs svarer til *Oberschule* (en type skole med grundlæggende krav) og Li Reals svarer til Realschule (en type skole med mellemliggende krav).

Schweiz: der er ikke fastsat nogen standardplan og ingen standardundervisningstid på nationalt plan. Læseplaner og tiltænkt undervisningstid bestemmes af de 26 kantonen på regionalt plan.

Som tidligere nævnt er antallet af undervisningstimer pr. fiktivt år i alle de uddannelsessystemer/uddannelsesforløb, der overvejes, ganske bredt (fra 74 til 373 timer). Inden for denne brede vifte kan der identificeres fire grupper af uddannelsessystemer/uddannelsesforløb med et relativt sammenligneligt antal undervisningstimer.

Den første gruppe omfatter 15 uddannelsessystemer/uddannelsesforløb, hvor mellem 74 timer (Norge) og 108 timer (Polen) pr. fiktivt år er afsat til undervisning i fremmedsprog som obligatoriske fag. Den anden indeholder ni uddannelsessystemer/uddannelsesforløb, der tildeler mellem 120 timer (Türkiye) og 139 timer (Italien) pr. teoretisk år til obligatorisk undervisning i fremmedsprog. De fleste uddannelsessystemer/uddannelsesforløb falder ind under disse to grupper.

Elleve uddannelsessystemer/uddannelsesforløb udgør den tredje gruppe, hvor den undervisningstid, der tildeles fremmedsprog som obligatoriske fag, spænder fra 157 timer (i Sverige) til 191 timer (i Liechtenstein (*gymnasium*)). Endelig giver de to almene uddannelsesforløb i Luxembourg (*enseignement secondaire général* og *Enseignement secondaire Classique*) langt det højeste antal undervisningstimer (317 timer og 373 timer pr. fiktivt år).

En mere detaljeret sammenligning mellem den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog i grundskolen, og den undervisningstid, der afsættes til disse fag i løbet af de obligatoriske karakterer i den almene gymnasial uddannelse, viser, at antallet af undervistede timer pr. fiktivt år er højere i de obligatoriske karakterer for almen uddannelse på sekundærtrinet i næsten alle uddannelsessystemer/uddannelsesforløb (Luxembourg er en undtagelse). I de fleste af dem er tallet mindst dobbelt, og det er tre (eller flere) gange højere i lidt mere end en tredjedel af dem. Alle uddannelsessystemer med et betydeligt lavere antal undervisningstimer i grundskolen øger i høj grad elevernes muligheder for at lære fremmedsprog ved at give langt mere undervisningstid i de obligatoriske klasser på sekundærtrinet. Dette er især tilfældet i Ungarn, hvor antallet af timer pr. fiktivt år er otte gange højere.

DET FØRSTE FREMMEDSPROG HAR DEN STØRSTE ANDEL AF UNDERVISNINGSTIDEN FOR FREMMEDSPROG I ALLE LANDE.

Figur E1 viste den mindste undervisningstid for alle fremmedsprog, der undervises i som obligatoriske fag i grund- og fuldtidsundervisningen. Figur E2 sammenligner det mindste antal timer, der tildeles undervisning i det første og andet fremmedsprog som obligatoriske fag. Det dækker hele den obligatoriske almen uddannelse på fuld tid. For at fjerne den variation, der følger af forskellene i antallet af lønklasser i den obligatoriske skolegang på fuld tid, giver den undervisningstid pr. fiktivt år, dvs. svarende til det samlede antal undervisningstimer i den obligatoriske undervisning på fuld tid divideret med antallet af år i denne uddannelsesperiode.

I modsætning til andre læseplaner, f.eks. matematik, undervises fremmedsprog ikke som obligatoriske fag i alle grader af obligatorisk almen uddannelse på fuld tid (se figur B2). Desuden er indlæring af et andet fremmedsprog ikke obligatorisk i nogle uddannelsessystemer (jf. figur B3). Disse særlige træk ved fremmedsprog som læseplaner skal tages i betragtning, når man sammenligner undervisningstiden mellem uddannelsessystemerne.

Undervisningstiden for det første fremmedsprog som obligatorisk fag spænder fra 39 til 114 timer pr. fiktivt år i næsten alle uddannelsessystemer/uddannelsesforløb. De, hvor instruktionstiden er i bunden af dette interval, dvs. dem med de seks laveste værdier (mellem 39 og 54 timer pr. fiktivt år), omfatter Cypern, Ungarn, Sverige, Bosnien-Hercegovina, Island, Nordmakedonien og Serbien. Uddannelsessystemer med undervisningstider i topklasse, dvs. med de fire højeste værdier (mellem 105 og 114 timer pr. fiktivt år) er det tysktalende fællesskab i Belgien, Bulgarien, Spanien og Malta. I Luxembourg ligger undervisningstiden for det første fremmedsprog langt uden for dette interval (199 timer i *enseignement secondaire général* og 223 i *enseignement secondaire classique*).

I uddannelsessystemer/uddannelsesforløb, hvor det er obligatorisk at lære et andet fremmedsprog, er antallet af timer pr. teoretisk år brugt på at studere det ret begrænset i næsten alle uddannelsessystemer, der spænder fra 6 til 39 timer. Uddannelsessystemer med undervisningstider i bunden af intervallet, dvs. med værdier under 10 timer pr. fiktivt år, er Bulgarien og Slovakiet henholdsvis (6 og 8 timer). Uddannelsessystemer med undervisningstider i topklasse, dvs. med værdier lig med eller større end 35 timer pr. fiktivt år, er Danmark, Estland, Frankrig, Rumænien, Sverige, Island og Liechtenstein (gymnasium og *Realschule*).

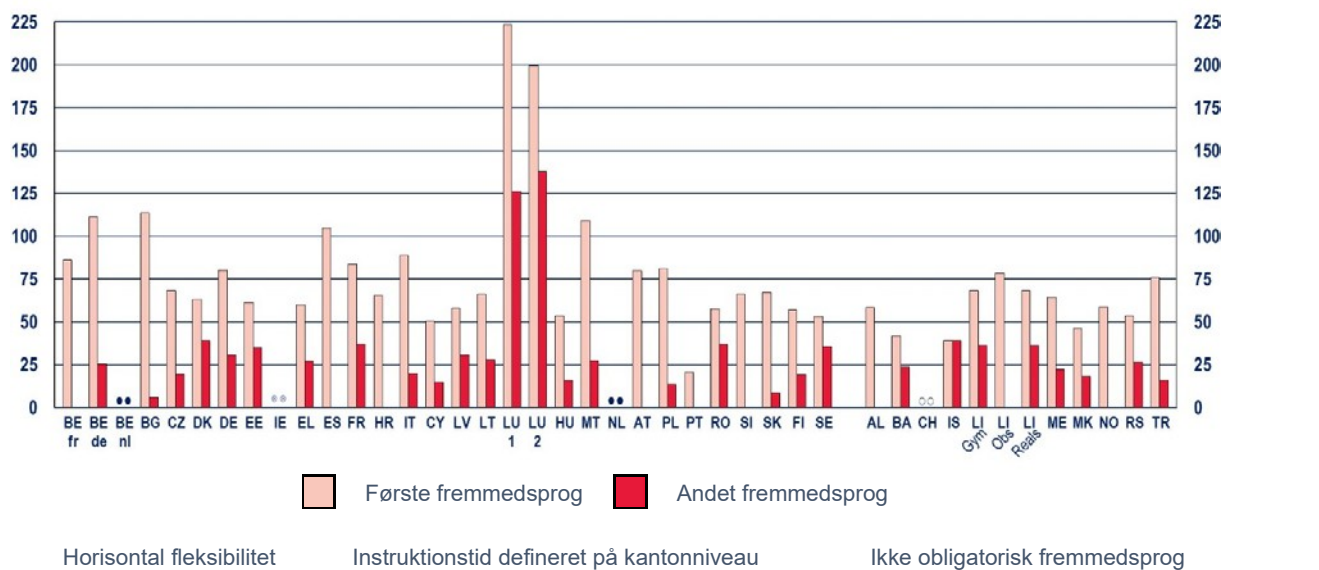
Undervisningstiden for det andet fremmedsprog er igen forholdsvis høj i Luxembourg (126 timer i *enseignement secondaire classique* og 138 timer i *enseignement secondaire general*) og langt overgår alle andre lande. I Luxembourg, fransk og tysk, der undervises som fremmedsprog, anvendes alternativt som undervisningssprog i undervisningen (CLIL-bestemmelse).

Forskelle i den klasse, hvor det bliver obligatorisk at lære et andet fremmedsprog, forklarer ofte variationerne i undervisningstiden mellem uddannelsessystemerne/uddannelsesforløbene. I Europa begynder de studerende normalt at lære et andet fremmedsprog som obligatorisk fag på sekundærtrinet. et mindretal af dem starter tidligere, i grundskolen eller senere i en lønklasse, der ligger uden for den obligatoriske uddannelse (jf. figur B1).

I næsten alle uddannelsessystemer/uddannelsesforløb, der er omhandlet i dette afsnit (Island er en undtagelse; se det landespecifikke notat), hvor antallet af undervisningstimer pr. fiktivt år systematisk er højere for det første obligatoriske fremmedsprog end for det andet. Forskellen varierer fra 17 timer (i Sverige) til 108 timer (i Bulgarien). I uddannelsessystemer, hvor forskellen er størst, dvs. over 81 timer (det

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

tysktalende fællesskab i Belgien, Bulgarien (vej med intensiv fremmedsprogsundervisning), Luxembourg (*enseignement secondaire classique*) og Malta), anvendes de første fremmedsprogsstuderende som undervisningsprog på et eller andet trin i undervisningen (CLIL-bestemmelse).

(Timer)	Horizontal fleksibilitet			Instruktionstid defineret på kantonniveau										Ikke obligatorisk fremmedsprog									
	VR FR	VR de	VR NL	BE	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	DE	FR	LV	LT	LU 1	LU 2	HU	MT		
Første fremmedsprog	86	111		114	68	63	80	61		60	105	84	66	89	50	58	66	223	199	54	109		
Andet fremmedsprog	0	25		6	20	39	31	35		27	0	37	0	20	15	31	28	126	138	16	27		
	NL	PA	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	ER	LI Gym	LI OES	LI Reals	MG	MK	NEJ	IN	HR		
Første fremmedsprog		80	81	20	58	66	67	57	53	58	42		39	68	78	68	64	46	59	54	76		
Andet fremmedsprog		0	14	0	37	0	8	19	36	0	24		39	36	0	36	22	18	0	27	16		

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 46 Figur E2: Antal timer pr. fiktivt år, der er afsat til undervisning i det første og andet fremmedsprog som obligatoriske fag i den obligatoriske almene uddannelse, 2020/2021

Forklarende bemærkninger

Dette tal viser den anbefalede minimumsundervisningstid for det første og andet fremmedsprog, der undervises som obligatoriske fag for alle studerende, som fastsat af de øverste uddannelsesmyndigheder.

Undervisningstiden pr. fiktivt år i den obligatoriske almindelige uddannelse på fuld tid svarer til den samlede undervisningstid for den pågældende uddannelsesperiode divideret med antallet af karakterer i den obligatoriske almene uddannelse på fuld tid.

Horizontal fleksibilitet: de øverste uddannelsesmyndigheder fastsætter den samlede undervisningstid for en gruppe af (eller alle) fag inden for en bestemt klasse. Skoler/lokale myndigheder kan derefter frit beslutte, hvor meget tid der skal afsættes til de enkelte fag. Når dette gælder for halvdelen af eller mere end halvdelen af lønklasserne i den obligatoriske skolegang på fuld tid, anvendes det specifikke symbol •. Når horizontal fleksibilitet gælder for mindre end halvdelen af lønklasserne i den obligatoriske fuldtidsuddannelse, er disse karakterer udelukket ved beregningen af fiktive år. Dette gælder for det franske fællesskab Belgien, Polen og Portugal (se de landespecifikke bemærkninger nedenfor figur E1) for yderligere oplysninger.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke noter nedenfor figur E1.

Frankrig: de øverste uddannelsesmyndigheder definerer undervisningstiden for det første og det andet fremmedsprog sammen i den sidste klasse af den obligatoriske skolegang på fuld tid. I dette tilfælde er dette tidsrum blevet divideret med to, og resultatet af den opdeling, der er tildelt det første og andet fremmedsprog, er ligeligt fordelt.

Island: de øverste uddannelsesmyndigheder definerer undervisningstiden for det første og det andet fremmedsprog samlet for alle karakterer. I dette tilfælde er dette tidsrum blevet divideret med to, og resultatet af den opdeling, der er tildelt det første og andet fremmedsprog, er ligeligt fordelt.

DE LANDE, HVOR FREMMEDSPROGSUNDERVISNINGEN VARER LÆNGST, HAR IKKE NØDVENDIGVIS DEN HØJESTE UNDERVISNINGSTID

Figur E3 viser forholdet mellem to faktorer, der i høj grad påvirker fremmedsprogsundervisningen i skolen: den mindste undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog, og varigheden i forhold til skoleår, som undervisningen varer. Mere præcist viser figur E3 forholdet mellem undervisningstiden for indlæring af det første fremmedsprog som obligatorisk fag og varigheden af denne læring. Der indberettes kun instruktionstider for de karakterer, for hvilke der foreligger data ⁽⁸²⁾.

Samlet set indikerer tallet, at der er et positivt forhold, om end et relativt svagt forhold, mellem de to faktorer. En mere detaljeret analyse viser imidlertid, at selv om nogle lande underviser i det første fremmedsprog som obligatorisk fag for det samme antal karakterer, er de meget forskellige med hensyn til den samlede undervisningstid, de afsætter til undervisning i det. Forskellen er særlig mærkbar for lande med ti års bestemmelse: i Norge er den undervisningstid, der tildeles det første fremmedsprog, 588 timer, mens dette antal i Spanien når 1 050 timer.

Omvendt kan de lande, der tildeler lignende mængder undervisningstid, gøre det over et helt andet antal år inden for den obligatoriske uddannelse. For eksempel anbefales i Ungarn og Nordmakedonien undervisningstider på henholdsvis 536 timer og 509 timer for det første fremmedsprog som obligatorisk emne. Bestemmelsen varer 7 år i Ungarn og 11 år i Nordmakedonien.

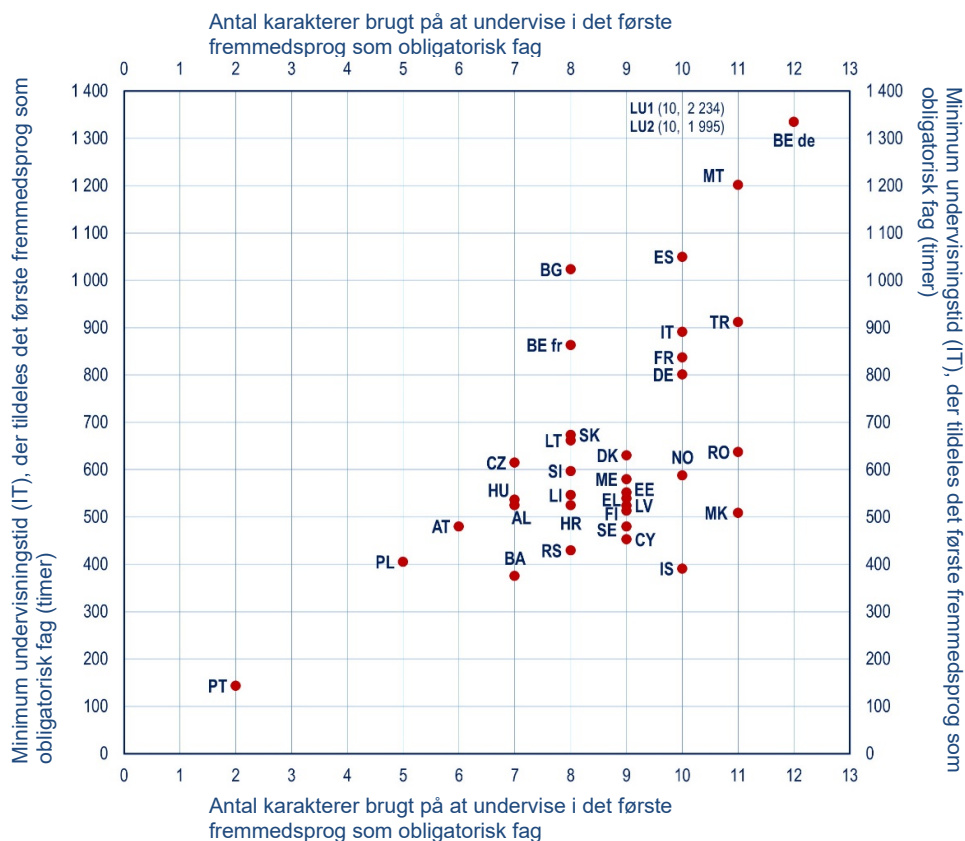
Figur E3 viser også en klynge på 11 lande (Danmark, Estland, Grækenland, Kroatien, Letland, Litauen, Slovenien, Slovakiet, Finland, Liechtenstein og Montenegro) med en lignende profil; de tildeler mellem 700 og 500 timer til undervisning i det første obligatoriske fremmedsprog over 8-9 skoleår.

I det tysktalende fællesskab Belgien, Luxembourg og Malta, hvor det første fremmedsprog, der undervises, også er et undervisningssprog, er den undervisningstid, der tildeles dette sprog, den højeste i hele Europa. De officielle læseplaner i disse tre uddannelsessystemer foreskriver 1 335 timer over en periode på 12 år i det tysktalende fællesskab i Belgien, 2 234 og 1 995 timer (for *enseignement secondaire classique* og *enseignement secondaire général, r espectively*) over 10 år i Luxembourg og 1 201 timer over 11 år i Malta.

---

82 Yderligere oplysninger findes i den forklarende note. Specifikke oplysninger om varigheden af undervisningen i det første fremmedsprog findes i figur B2

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Timer	Vær fr	I nærheden af	DE	CZ	DK	DE	EE	EL	ES	FR	HR	DE	ER	CY	LV	LJ	LU1	LU2	HU		
DET	FR 863	1335	1023	614	630	801	551	539	1050	837	525	891	452	524	662	2234	1995	536			
	MT	PÅ	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	ER	LI Gymnas	MG	MK	NEJ	IN	ER	FR	BA	FR
DET	FR 201	480	405	143	637	597	673	513	480	525	375	391	546	580	509	588	429	912			

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 47 Figur E3: Forholdet mellem undervisningstiden for det første fremmedsprog og antallet af lønklasser, hvor dette sprog undervises i obligatorisk almen uddannelse på fuld tid, 2020/2021

Forklarende bemærkninger

Dataene viser den mindste undervisningstid (i timer), der anbefales for det første fremmedsprog som obligatorisk fag for alle studerende i forhold til det antal karakterer, der anvendes til at undervise dette obligatoriske fremmedsprog under fuld tid obligatorisk almen uddannelse.

Antallet af års undervisning i det første fremmedsprog som obligatorisk fag afhænger af to faktorer: antallet af lønklasser, hvor det første fremmedsprog undervises som obligatorisk fag, og længden af den obligatoriske obligatoriske undervisning på fuld tid, som varierer mellem uddannelsessystemerne.

For nogle uddannelsessystemer (det franske fællesskab Belgien, Østrig, Polen, Portugal og Liechtenstein) vedrører det viste antal timer det antal karakterer, for hvilke det er muligt at vise data. F.eks. er der ikke taget hensyn til de karakterer (og deres undervisningstimer), hvor der gælder horisontal fleksibilitet. Yderligere forklaringer findes i de landespecifikke noter. Yderligere oplysninger om varigheden af undervisningen i det første fremmedsprog som obligatorisk fag findes i figur B2.

Horisontal fleksibilitet: de øverste uddannelsesmyndigheder fastsætter den samlede undervisningstid for en gruppe af (eller alle) fag inden for en bestemt klasse. Skoler/lokale myndigheder kan derefter frit beslutte, hvor meget tid der skal afsættes til de enkelte fag.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): der er horisontal fleksibilitet i lønklasse 3 og 4.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Belgien (BE nl): tallet omfatter ikke data for dette uddannelsessystem, da horisontal fleksibilitet gælder for alle grader af obligatorisk almen uddannelse på fuld tid.

Bulgarien: for de sidste to klasser af den obligatoriske skolegang på fuld tid, som svarer til de første to år af den almene gymnasial uddannelse, viser figuren data for den vej, der giver intensiv fremmedsprogsundervisning.

Tyskland: dataene repræsenterer de vægtede gennemsnitlige undervisningstider for fremmedsprogsundervisning beregnet af sekretariatet for delstaternes stående konference for undervisnings- og kulturministrene på grundlag af antallet af studerende, der er indskrevet i de forskellige typer skoler.

Irland: undervisning i fremmedsprog er ikke obligatorisk. De officielle sprog, engelsk og irsk, undervises til alle studerende.

Spanien: dataene repræsenterer de vægtede gennemsnit af nationale og regionale bestemmelser om læseplaner og skolekalendere (referenceåret 2020/2021). Til beregning af de vægtede gennemsnit blev der anvendt statistikker over antallet af studerende pr. lønklasse og selvstyrende samfund, som blev indberettet af Undervisnings- og Erhvervsuddannelsesministeriets statistiske kontor (referenceår 2018/2019).

Italien: dataene for de sidste to klasser af den obligatoriske skolegang på fuld tid vedrører liceo scienceo.

Frankrig: de øverste uddannelsesmyndigheder definerer undervisningstiden for det første og det andet fremmedsprog sammen i den sidste klasse af den obligatoriske skolegang på fuld tid. I dette tilfælde er tidsmængden blevet divideret med to, og resultatet af den opdeling, der er tildelt det første og andet fremmedsprog, er ligeligt fordelt.

Luxembourg: LU1 svarer til *enseignement secondaire classique* (klassisk uddannelse på sekundærtrinnet) LU2 svarer til *enseignement secondaire général* (almindelig uddannelse på sekundærtrinnet).

Ungarn: i lønklasse 9 og 10, de sidste to lønklasser af den obligatoriske fuldtidsuddannelse, svarer dataene til Gimnázium.

Nederlandene: tallet omfatter ikke data for dette land, da de øverste uddannelsesmyndigheder ikke angiver den mindste undervisningstid for hvert fag, men for alle læseplaner samlet pr. uddannelsesniveau.

Østrig: for uddannelse på sekundærtrinnet svarer data til *Allgemeinbildende höhere Schule* (akademisk gymnasium). Studerende lærer det første fremmedsprog som obligatorisk fag i 9 år, dvs. hele varigheden af den obligatoriske uddannelse. Dette tal viser kun instruktionstiden i 6 år. Der kunne ikke gives data for de første 2 år (det første fremmedsprog undervises gennem andre fag og ikke som et selvstændigt fag) og det sidste år (manglende data).

Polen: det første fremmedsprog undervises som obligatorisk fag under hele den obligatoriske fuldtidsuddannelse (otte karakterer). Data kan dog først fremlægges fra lønklasse 4 og fremefter, som før denne horisontale fleksibilitet finder anvendelse.

Portugal: det første fremmedsprog er et obligatorisk fag i 7 af de 12 års obligatorisk almen uddannelse på fuld tid (fra 3. klasse til 9. klasse). Der kan dog kun gives data for lønklasse 3 og 4, da der gælder horisontal fleksibilitet.

Island: de øverste uddannelsesmyndigheder definerer undervisningstiden for det første og det andet fremmedsprog samlet for alle karakterer. I dette tilfælde er tidsmængden blevet divideret med to, og resultatet af den opdeling, der er tildelt det første og andet fremmedsprog, er ligeligt fordelt.

Liechtenstein: på sekundærtrinnet svarer data til Gymnasium (det højeste niveau af gymnasial uddannelse). Studerende lærer det første fremmedsprog som obligatorisk fag i 9 år, dvs. hele varigheden af fuldtids obligatorisk almen uddannelse. Dette tal viser kun instruktionstiden i 8 år. Der kunne ikke gives data for første klasse (det første fremmedsprog undervises gennem andre fag og ikke som et selvstændigt fag).

Nordmakedonien: den alder, der forlader den obligatoriske fuldtidsuddannelse, varierer, hvilket betyder, at den periode, hvor eleverne lærer det første fremmedsprog, også varierer (mellem 11 og 13 år).

Schweiz: tallet omfatter ikke data fra dette land, da der ikke er fastsat nogen standardplan og ingen standardundervisningstid på nationalt plan. Læseplaner og tildelt undervisningstid bestemmes af de 26 kantonen på regionalt plan.

DEN DEL AF UNDERVISNINGSTIDEN, DER AFSÆTTES TIL FREMMEDESPROGSUNDERVISNING, ER VÆSENTLIGT HØJERE PÅ SEKUNDÆRTRINNET END I GRUNDSKOLEN.

Figur E4 viser vægten af fremmedsprogsundervisningen i læseplanen for primær- og fuldtidsuddannelse på sekundærtrinnet. For at gøre dette undersøger den det mindste antal undervisningstimer, der er afsat til fremmedsprog, der er obligatoriske for alle studerende, som en andel af den samlede undervisningstid, der afsættes til undervisning i hele den obligatoriske læseplan.

I næsten alle uddannelsessystemer/uddannelsesforløb er den andel af tid, der afsættes til fremmedsprog som obligatoriske fag i forhold til den samlede undervisningstid, der afsættes til undervisning i den obligatoriske læseplan, (meget) højere i de obligatoriske karakterer for den almene ungdomsuddannelse på fuld tid end i grundskolen. I 10 uddannelsessystemer/uddannelsesforløb er forskellen lig med eller højere end 10 procentpoint (det franske fællesskab Belgien, Bulgarien, Tyskland, Frankrig, Litauen, Ungarn, Sverige, Island og Liechtenstein (*Realschule* og *Gymnasium*)).

Mod denne tendens er *enseignement secondaire général* i Luxembourg den eneste uddannelsesforløb, hvor den procentdel af undervisningstiden, der afsættes til fremmedsprog, er højere i grundskolen. Den specifikke sprogundervisningssammenhæng i Luxembourg, hvor første og andet fremmedsprog anvendes som undervisningssprog, kan forklare dette (se figur E1 og E2). I tre uddannelsessystemer/uddannelsesforløb (Spanien, Kroatien og Luxembourg (*enseignement secondaireclassique*)) er forskellen mellem grund- og fuldtidsuddannelse på sekundærtrinet desuden begrænset til mindre end 1 procentpoint.

Når man ser mere specifikt på det tidspunkt, hvor fremmedsprogsundervisningen indgår som en andel af den tid, der bruges til at levere hele læseplanen i grundskolen, udgør fremmedsprogsundervisningen som obligatoriske fag mellem 5 % og 10 % af den samlede undervisningstid i de fleste uddannelsessystemer. I nogle få uddannelsessystemer, nemlig det franske fællesskab Belgien, Ungarn, Østrig og Portugal, er andelen af den samlede undervisningstid, der afsættes til undervisning i fremmedsprog som obligatoriske fag, mindre end 5 %. I Østrig undervises fremmedsprog i de første 2 år af grundskoleundervisningen gennem CLIL-bestemmelse, hvilket ikke er rapporteret her. I de tre andre uddannelsessystemer bliver det obligatorisk at lære fremmedsprog relativt sent i grundskolen (jf. figur B1).

I den anden ende af spektret tegner undervisning i fremmedsprog sig for ca. 11 % af den samlede undervisningstid i det tysktalende fællesskab i Belgien, Grækenland, Spanien, Kroatien, Letland og Montenegro og 14,9 % i Malta. Luxembourg skiller sig ud, med 44,0 % af den samlede undervisningstid afsat til fremmedsprog.

Forskelle mellem uddannelsessystemerne kan forklares med strukturelle faktorer, der allerede er fremhævet tidligere (jf. figur E1 og E2), f.eks. antallet af karakterer i grund- og fuldtidsundervisningen, eller ved faktorer, der specifikt vedrører fremmedsprog (dvs. antallet af obligatoriske fremmedsprog og startalderen for at lære dem og deres vægt i læseplanen).

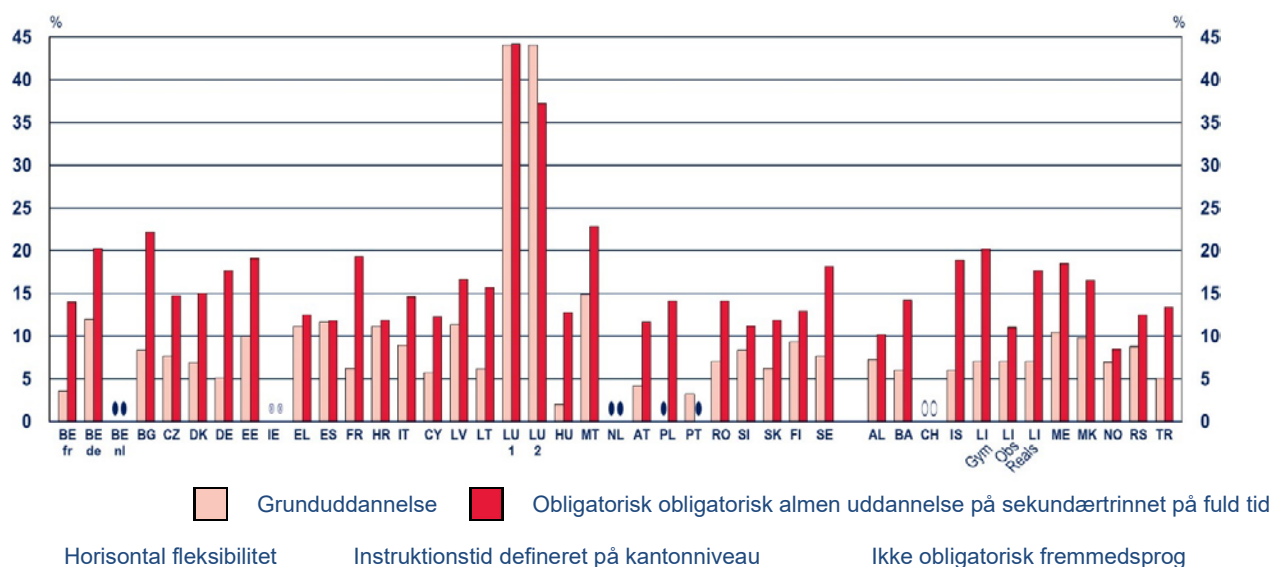
For så vidt angår den obligatoriske undervisning på sekundærtrinet på fuld tid, ligger den procentdel af undervisningstiden, der afsættes til fremmedsprog, fra 10 % til 19 % i de fleste uddannelsessystemer. Der er derfor en større variation end i grundskolen. Procentdelen for Albanien ligger nederst i intervallet (10,2 %), mens andelen for Estland (19,1 %) og Frankrig (19,3 %) ligger øverst.

Kun få uddannelsessystemer ligger uden for dette område. Norge har den laveste andel af tid afsat til fremmedsprog (8,5 %). I dette land er kun ét fremmedsprog obligatorisk i den obligatoriske obligatoriske undervisning på fuld tid, hvilket i det mindste delvis kan forklare det lave tal. Uddannelsessystemerne med de højeste andele, dvs. 20 % og derover, anvender CLIL som en undervisningsmetode i alle skoler på alle eller nogle niveauer af den obligatoriske skolegang på fuld tid (det tysktalende fællesskab i Belgien, Bulgarien⁸³, Luxembourg og Malta). En undtagelse herfra er Liechtenstein (Gymnasium) (20,1 %), hvor CLIL ikke findes i disse lønklasser. Som i grundskolen skiller Luxembourg sig ud: 37,2 % (*enseignement secondaire général*) og 44,2 % (*enseignement secondaireclassique*) af den samlede undervisningstid er afsat til undervisning i fremmedsprog.

---

83 I de sidste to klasser af den obligatoriske fuldtidsuddannelse, som svarer til de første 2 år af gymnasial uddannelse, henviser data til den vej, der giver intensiv fremmedsprogsundervisning.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

%	VÆR FR	VÆR de	VÆR NL	BE	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	DE	CY	LV	LT	LU 1	LU 2	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI Gym	LI Obs	LI Reals	MG	MK	NEJ	IN	HR	ES	AFTR				
Primær	3.6	11.9		8.3	7.6	6.9	5.1	9.9		11.1	11.6	6.3	11.1	8.9	5.7	11.3	6.1	44.0	44.0	2.0	14.9																											
Sekundær	14.0	20.2		22.2	14.8	15.0	17.7	19.1		12.5	11.8	19.3	11.9	14.6	12.3	16.7	15.7	44.2	37.2	12.8	22.8																											
Primær		4.2		3.2	7.0	8.3	6.3	9.4	7.7	7.2	6.0		6.0	7.0	7.0	7.0	10.5	9.8	6.9	8.8	5.0																											
Sekundær		11.7	14.1		14.1	11.1	11.9	12.9	18.1	10.2	14.2		18.9	20.1	11.0	17.6	18.5	16.5	8.5	12.5	13.3																											

Kilde: Eurydice

Figur 48 Figur E4: Undervisningstid, der afsættes til fremmedsprog som obligatoriske fag, som en andel af den samlede undervisningstid i grundskole- og fuldtidsundervisningen, 2020/2021

Forklarende bemærkninger

Data svarer til undervisningstiden (som fastsat af de øverste uddannelsesmyndigheder), der tildeles alle fremmedsprog som obligatoriske fag, der undervises til alle studerende, divideret med den samlede undervisningstid for alle fag i den obligatoriske læseplan multipliceret med 100.

Horizontal fleksibilitet: de øverste uddannelsesmyndigheder fastsætter den samlede undervisningstid for en gruppe af (eller alle) fag inden for en bestemt klasse. Skoler/lokale myndigheder kan derefter frit beslutte, hvor meget tid der skal afsættes til de enkelte fag. Når dette gælder for halvdelen eller mere end halvdelen af lønklasserne i grundskolen og/eller den obligatoriske skolegang på fuld tid, anvendes det specifikke symbol ●. Når horizontal fleksibilitet gælder for mindre end halvdelen af lønklasserne i grundskolen eller den obligatoriske skolegang på fuld tid, er disse karakterer udelukket ved beregningen af fiktive år. Dette gælder for det franske fællesskab af Belgien og Portugal inden for grundskolen.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke noter nedenfor figur E1.

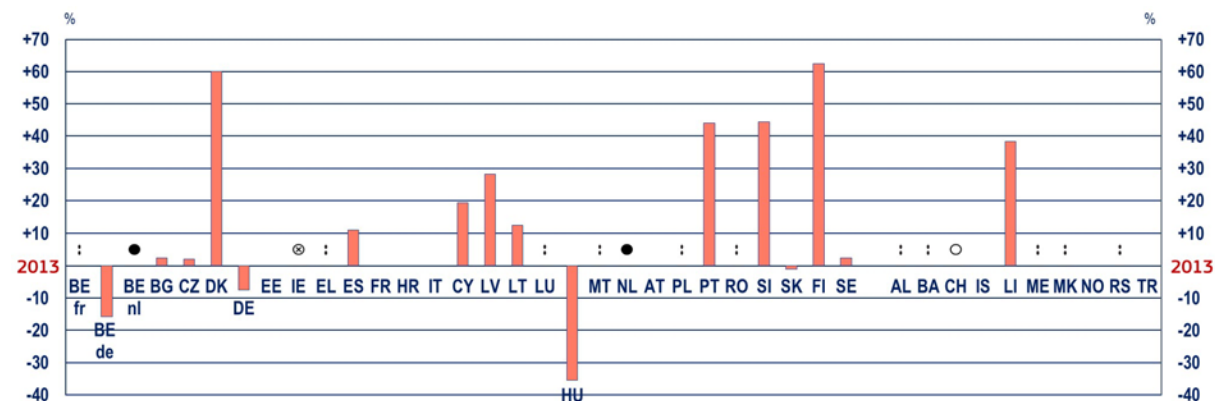
I HELE EUROPA ER UNDERVISNINGSTIDEN FOR FREMMEDSPROG FORTSAT FORHOLDSVIS STABIL OVERARBEJDE

Figur E5 viser ændringerne (i procent) af den anbefalede minimumsundervisningstid pr. teoretisk år⁽⁸⁴⁾ tildelt fremmedsprog, der undervises som obligatoriske fag for alle studerende i 2020/2021, sammenlignet med 2013/2014, der anvendes som udgangspunkt. Dette tal fokuserer på grundskoleundervisning og almen grundskoleuddannelse på fuld tid. En sammenligning mellem de to referenceår kan kun foretages for lidt under to tredjedele af uddannelsessystemerne; der gives landespecifikke forklaringer om spørgsmål vedrørende sammenlignelighed i noterne under tallet.

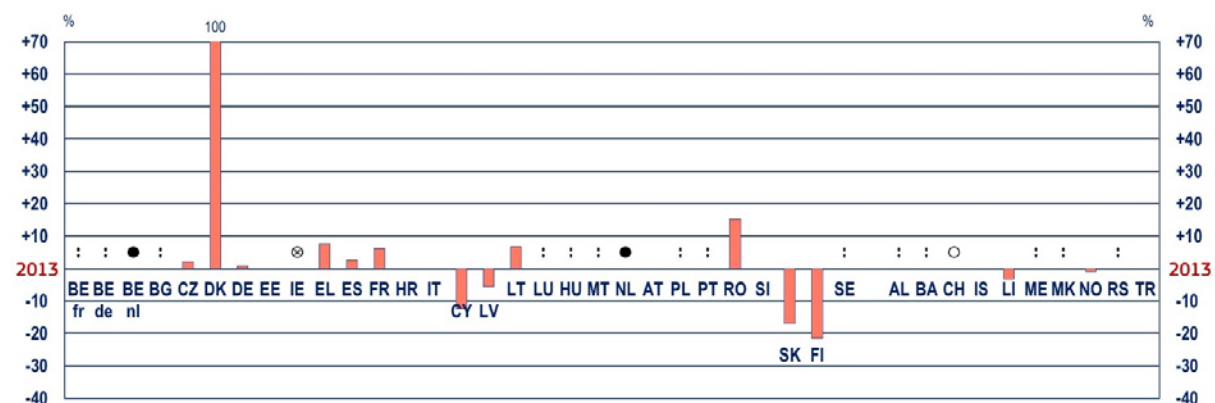
84 Den samlede undervisningstid pr. fiktivt år svarer til den samlede undervisningstid for grundskoleundervisning/fuldtid obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet divideret med antallet af karakterer i grundskolen/fuldtid obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet.

a) Grunduddannelse

Timer	I nærheden af	BE	DE	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
2020/2021	31	101	42	53	69	37	66	82	92	54	53	79	45	68	41	40	7	13	112														
2013/2014	:	120	41	52	43	40	66	:	83	54	53	79	38	53	36	:	21	:															
	NL	PA	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE																								
2020/2021		30	81	36	46	57	42	62	55	42	32	44	55	56	41	52	54	36															
2013/2014		30	:	25	:	39	43	38	53	:	:	44	39	:	:	52	:	36															

(B) Obligatorisk obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet på fuld tid

Timer	I nærheden af	BE	DE	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
2020/2021	123	172	182	132	180	160	158	97	124	187	79	139	105	131	130	373	107	166															
2013/2014	:	:	:	129	90	159	158	90	121	176	79	139	120	139	122	:	:	:															
	NL	PA	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE																								
2020/2021		105	108	135	85	98	105	157	79	107	159	191	125	84	74	107	120																
2013/2014		105	:	117	85	118	133	:	:	:	159	197	:	:	75	:	120																

Horizontal fleksibilitet

Instruktionstid defineret på kantonniveau

Ikke obligatorisk fremmedsprog

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 49 Figur E5: Ændringer (i procent) af den anbefalede minimumsundervisningstid pr. fiktiv år, der tildeles fremmedsprog som obligatoriske fag mellem 2013/2014 og 2020/2021

Forklarende bemærkninger

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Dette tal viser forskellen udtrykt i procent mellem den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog som obligatoriske fag i 2020/2021, og den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog som obligatoriske fag i 2013/2014, der anvendes som udgangspunkt.

Datatabellerne under tallene viser det antal timer, der afsættes til undervisning i fremmedsprog som obligatoriske fag pr. fiktivt år i 2020/2021 og 2013/2014. Undervisningstid pr. fiktivt år i grundskolen/fuldtid obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet svarer til den samlede undervisningstid i den pågældende uddannelsesperiode divideret med antallet af år i grundskolen/fuldtid obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet.

Der kan ikke foretages en sammenligning mellem alle uddannelsessystemer på grund af manglende data i 2013/2014 eller forskelle i den metode, der anvendes til at indsamle data mellem de to referenceår. I begge tilfælde vises symbolet ":" for 2013/2014 i tabellerne og figuren, og detaljerede oplysninger findes i de landespecifikke noter ⁽⁸⁵⁾.

Horisontal fleksibilitet: de øverste uddannelsesmyndigheder fastsætter den samlede undervisningstid for en gruppe af (eller alle) fag inden for en bestemt klasse. Skoler/lokale myndigheder kan derefter frit beslutte, hvor meget tid der skal afsættes til de enkelte fag. Når dette gælder for halvdelen eller mere end halvdelen af lønklasserne i grundskolen og/eller den obligatoriske skolegang på fuld tid, anvendes det specifikke symbol ●. Når horisontal fleksibilitet gælder for mindre end halvdelen af lønklasserne i grundskolen eller den obligatoriske skolegang på fuld tid, er disse karakterer udelukket ved beregningen af fiktive år. Dette gælder for det franske fællesskab af Belgien og Portugal inden for grundskoleundervisning i 2020/2021.

Landespecifikke noter

De landespecifikke noter nedenfor vedrører hovedsagelig spørgsmål om sammenlignelighed mellem de to referenceår. Yderligere landespecifikke noter om mere generelle spørgsmål findes under figur E1.

Belgien (BE fr): der er forskel på metoden (forskellig kodning).

Belgien (BE de) og Sverige: der er forskel på metoden (forskellig kodning til indberetning af obligatorisk almen uddannelse på fuld tid).

Belgien (BE nl) og Nederlandene: horisontal fleksibilitet gælder.

Bulgarien: der er en forskel i metodologien (forskellig kodning for indberetning af fag på fuld tid obligatorisk almen gymnasial uddannelse).

Grækenland: siden 2016/2017 har der kun været en enkelt type heldags grundskole. Sondringen mellem skoler, der gennemfører den almindelige læseplan, og skoler, der gennemfører den fælles reviderede læseplan, er blevet fjernet. Den daglige tidsplan og antallet af undervisningstimer har også ændret sig. Derfor er sammenligning ikke mulig på grundskoleniveau.

Luxembourg: der er forskel på metodologien (forskellig kodning for de nationale sprog).

Malta: der er forskel på metoden (forskellige metoder, der anvendes til at rapportere vinter- og sommertidsplanerne).

Ungarn: der er forskel på metoden (forskellige anvendelsesområde).

Polen: der er forskel på metoden (væsentlige ændringer i uddannelsesstrukturen). Horisontal fleksibilitet finder anvendelse (i flere lønklasser) i 2013/2014 og 2020/2021.

Portugal: i 2020/2021 var der horisontal fleksibilitet i de første tre lønklasser inden for den obligatoriske almene ungdomsuddannelse på fuld tid, og der blev ikke undervist i fremmedsprog som obligatoriske fag i de sidste tre lønklasser. Der kan derfor ikke foretages nogen sammenligning med data fra 2013/2014.

Rumænien: der er forskel på metoden (ændring i rapporteringen af en skoleperiode i grundskolen).

Albanien, Bosnien-Hercegovina, Montenegro, Nordmakedonien og Serbien: der er ingen data for 2013/2014.

Liechtenstein: data svarer til Gymnasium i fuldtids obligatorisk almen uddannelse på sekundærtrinnet.

I grundskolen er der ingen eller næppe nogen ændring i omkring halvdelen af uddannelsessystemerne, for hvilke det er muligt at sammenligne. Meget små variationer kan ganske enkelt skyldes udsving i antallet af undervisningsdage, f.eks. afhængigt af hvornår ferien faldt hele året og skoleårets særlige arrangement.

---

85 For fuldstændige data om undervisningstid i skolerne for 2013/2014 henvises til Eurydice-rapporten fra 2015 om dette emne (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2015).

Blandt lande med forskelle mellem de to referenceår, i de fleste af dem undervisningstiden afsat til fremmedsprog steg. Stigningen varierede fra ca. 10 % til 20 % i Spanien, Cypern og Litauen. i Letland, Portugal, Slovenien og Liechtenstein varierede stigningen fra ca. 30 % til 45 %; endelig var undervisningstiden i Danmark og Finland i 2020/2021 steget med mere end 50 % i forhold til 2013/2014.

Undervisningstiden faldt kun i tre uddannelsessystemer (det tysktalende fællesskab i Belgien, Tyskland og Ungarn). I Ungarn gennemgik de nationale læseplaner betydelige ændringer, hvilket navnlig resulterede i, at der blev afsat mere undervisningstid til fleksible fag udvalgt af de enkelte skoler, som ikke er omfattet af denne analyse. Det tysktalende fællesskab i Belgien er dog fortsat blandt dem, der giver mest undervisningstid til undervisning i fremmedsprog i grundskolen (jf. figur E1).

På heltidsbasis er antallet af lande med en mærkbar ændring (dvs. lig med eller større end 3 %) i lighed med det, der blev observeret for grundskoleundervisningen, meget lig med antallet af lande uden eller næsten ingen ændringer. Men når der er mærkbare forskelle, er de generelt mindre end i grundskolen. Antallet af lande, der øger eller nedsætter undervisningstiden for at undervise i fremmedsprog på fuld tid, er stort set det samme.

I Cypern, Slovakiet og Finland varierer faldet i undervisningstiden for fremmedsprog som obligatoriske fag fra ca. 10 % til 20 %. Den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprogsindlæring, steg mærkbart i fem lande (Danmark, Grækenland, Frankrig, Litauen og Rumænien). Der var en særlig kraftig stigning (100 %) i Danmark. I dette land er det blevet obligatorisk for alle studerende at lære et andet fremmedsprog, mens før du lærer et andet sprog, blev det identificeret som valgfrit af læseplanen (se figur B3).

Kun få lande har samme tendens på begge uddannelsesniveauer. Blandt dem skete den største ændring i Danmark, hvor undervisningstiden steg. Omvendt steg antallet af undervisningstimer til fremmedsprogsundervisning i Cypern, Letland og især Finland i grundskolen, samtidig med at det faldt i de obligatoriske karakterer for almen uddannelse på sekundærtrinnet.

VED AFSLUTNINGEN AF GYMNASIAL UDDANNELSE FORVENTES DE STUDERENDE AT NÅ NIVEAU B2 I DET FØRSTE FREMMEDSPROG OG NIVEAU B1 I DET ANDET

CEFR er en ramme for sprogindlæring, undervisning og evaluering, der er udviklet af Europarådet. CEFR beskriver fremmedsprogsfærdigheder på en seks-punkts skala: A1 og A2 (grundbrugere), B1 og B2 (uafhængige brugere) og C1 og C2 (kyndige brugere). De skalerede beskrivelser af kommunikationskompetencerne (læsning, skrivning, lytning og tale) ledsages af en detaljeret analyse af kommunikative sammenhænge, temaer, opgaver og formål. Denne ramme gør det muligt at sammenligne prøver og eksamener på tværs af sprog og nationale grænser. Den udgør også et grundlag for anerkendelse af sprogkompetencer og -kvalifikationer og dermed fremme af uddannelsesmæssig og erhvervmæssig mobilitet (Europarådet, 2020). I Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring anbefales det, at anvendelsen af CEFR styrkes "navnlig med henblik på at inspirere til udvikling af sprog læseplaner, test og vurdering" ⁽⁸⁶⁾.

Figur E6 viser det forventede minimumsniveau for det første og det andet fremmedsprog som obligatoriske fag (for alle studerende) på to referencepunkter: afslutningen af den gymnasiale uddannelse og afslutningen af den almene gymnasial uddannelse. I øjeblikket bruger ca. to tredjedele af de europæiske uddannelsessystemer, hvor fremmedsprogsindlæring er obligatorisk, CEFR til at fastsætte minimumsniveauet for opnåelse af fremmedsprogsfærdigheder på disse to referencepunkter. Dette gælder både det første obligatoriske fremmedsprog og det andet obligatoriske fremmedsprog.

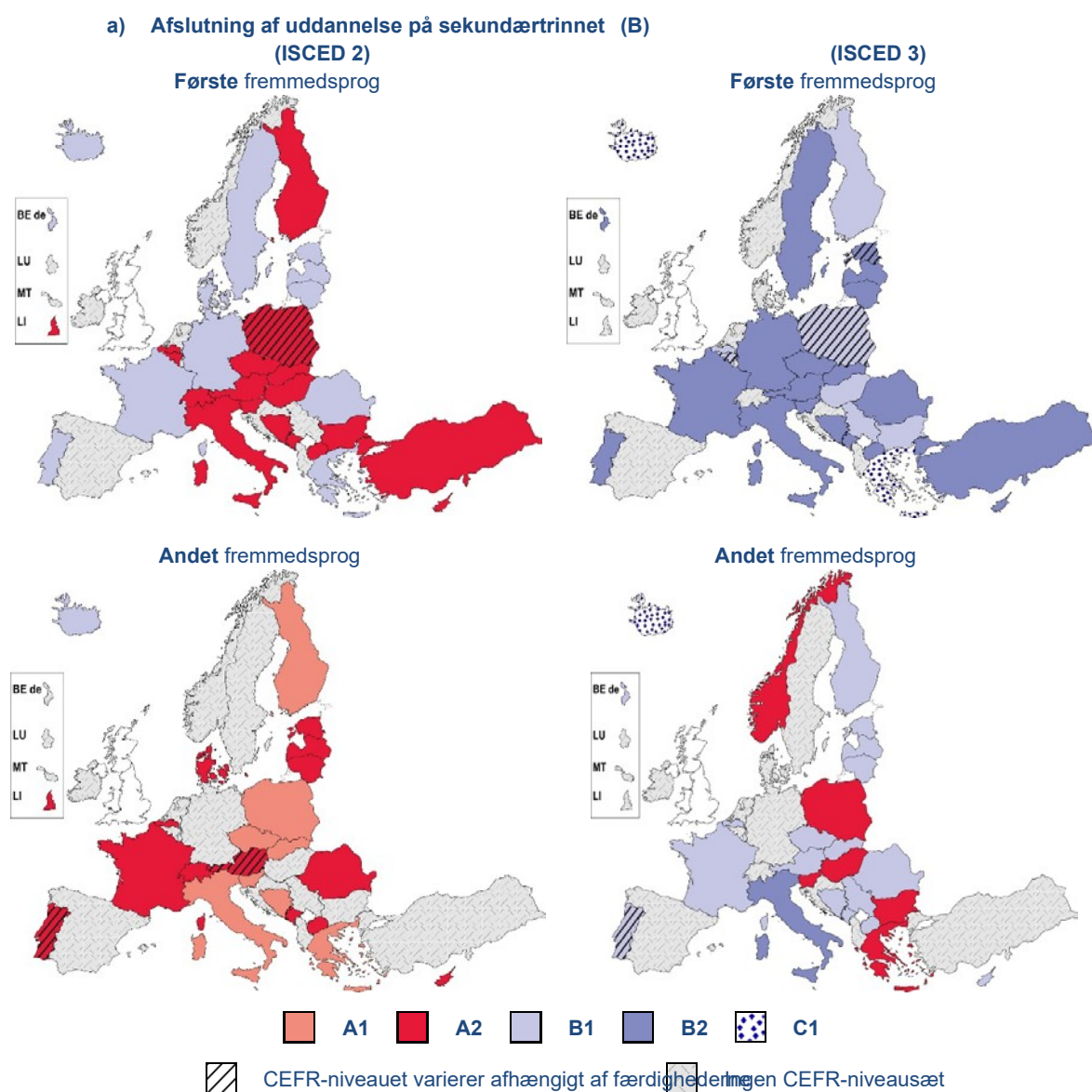
Når man sammenligner niveauerne for opnåelsen af det første og det andet fremmedsprog på samme referencepunkt, forventes de studerendes uddannelse generelt at være højere for det første fremmedsprog end for det andet. Ved afslutningen af den gymnasiale uddannelse varierer minimumsniveauet generelt mellem A2 og B1 for det første sprog og mellem A1 og A2 for det andet i næsten alle uddannelsessystemer. Ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse definerer de fleste europæiske lande B2 som minimumsniveauet for opnåelse af det første fremmedsprog og B1 som minimumsniveauet for det andet

86 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 18).

fremmedsprog. For det andet sprog (ved afslutningen af den generelle ungdomsuddannelse) varierer sprogniveauerne mere bredt i hele Europa: fra A2 i Bulgarien, Grækenland, Ungarn, Polen, Slovenien og Norge til C1 Island. Kun to lande fastsætter minimumsniveauet for opnåelse af et højt niveau eller et højt sprogbrugerniveau (C1 eller C2): Grækenland for det første fremmedsprog (C1) og Island for både det første fremmedsprog og det andet fremmedsprog (C1).

I nogle uddannelsessystemer er de forventede resultater for første- og andetsprogene identiske på samme referencepunkt. Dette er tilfældet i otte uddannelsessystemer (det flamske fællesskab Belgien, Cypern, Østrig, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro og Nordmakedonien) ved afslutningen af gymnasiet. En lignende tendens findes i seks uddannelsessystemer (det flamske fællesskab Belgien, Italien, Rumænien, Finland, Island og Serbien) ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse.

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 50 Figur E6: Forventet minimumsuddannelsesniveau for første og andet fremmedsprog ved afslutningen af en videregående og generel gymnasial uddannelse (ISCED 2–3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Dette tal viser det forventede minimumsniveau for opnåelse af det første og andet fremmedsprog som obligatoriske fag. Mere præcist dækker det minimumsuddannelsesniveau, der er fastsat som et læringsresultat af uddannelsesmyndighederne på højt niveau. CEFR bruges til at udtrykke opnåelsesniveauerne. Kun de seks hovedniveauer (dvs. A1, A2, B1, B2, C1 og C2) er omfattet delniveauer tages ikke i betragtning.

Når CEFR-niveauet varierer afhængigt af de fire vigtigste færdigheder (læsning, lytning, skrivning og tale), anføres det niveau, der er fastsat for størstedelen af de fire færdigheder, i figuren; når opnåelsesniveauet for to vigtige færdigheder (f.eks. læsning og lytning) afviger fra det niveau, der er fastsat for de to resterende vigtige færdigheder (f.eks. skrivning og tale), vises minimumsniveauet for opnåelsen i figuren. I alle disse tilfælde findes der supplerende oplysninger i de landespecifikke noter.

Der er ikke fastsat noget CEFR-niveau: denne kategori dækker tre forskellige situationer: 1) fremmedsprogundervisning (første og/eller andet fremmedsprog) er ikke obligatorisk i forbindelse med videregående og/eller almene ungdomsuddannelser. (2) CEFR anvendes ikke til at definere det opnåede niveau og (3) Der er ikke fastsat et minimumsniveau for opnåelse i studieordningen. Der findes landespecifikke oplysninger i teksten.

For definitioner af "fælles europæisk referenceramme for sprog (CEFR)", "udenlandsk sprog" og "International Standard Classification of Education (ISCED)" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr): ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse varierer CEFR-niveauerne for det første fremmedsprog alt efter de fire vigtigste færdigheder: B1 for lytte-, skrive- og talefærdigheder; B2 til læsefærdigheder.

Estland: ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse varierer CEFR-niveauerne for det første fremmedsprog alt efter de fire vigtigste færdigheder: B2 til læsning, lytning og tale; B1 til at skrive.

Frankrig: ved afslutningen af uddannelsen på sekundærtrinnet, for det andet fremmedsprog, er A2 det forventede niveau for opnåelse af mindst to af sprogfærdighederne.

Østrig: ved afslutningen af uddannelsen på sekundærtrinnet er der for det andet fremmedsprog fastsat forskellige niveauer for to typer talefærdigheder: A2 er indstillet til taleproduktion, mens A1 er nødvendig for at tale interaktion. Ved afslutningen af den generelle gymnasial uddannelse varierer CEFR-niveauet afhængigt af, hvor mange år de studerende har lært deres andet obligatoriske fremmedsprog (4 eller 6 år) og/eller de vigtigste færdigheder (efter 6 år, B2 til læsning og B1 til at lytte, tale og skrive; og efter 4 år, B1).

Portugal: ved afslutningen af uddannelsen på sekundærtrinnet forventes det for det andet fremmedsprogstuderende at opnå A2 på fransk og tysk; på spansk afhænger niveauet af færdigheder (B1 for læsning og lytning; og A2 til at tale og skrive).

Polen: CEFR-niveauerne varierer alt efter de fire vigtigste færdigheder for det første fremmedsprog: A2 for tale- og skrivefærdigheder og B1 til læse- og lyttefærdigheder ved afslutningen af gymnasiet og B1 for tale- og skrivefærdigheder og B2 til læse- og lyttefærdigheder ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse.

En sammenligning af minimumsniveauerne for fremmedsprogstuderende ved afslutningen af gymnasiet og den almene gymnasial uddannelse viser, som det kan forventes, at der er en fælles tendens til, at uddannelsesniveauerne er højere ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse end ved afslutningen af den gymnasiale uddannelse. Der er en generel forventning om, at de studerende vil gøre yderligere fremskridt med yderligere studier. Dette gælder både det første fremmedsprog og det andet fremmedsprog.

De fleste lande fastsætter de samme minimumsstandarder for de fire vigtigste kommunikationsfærdigheder (lytte, tale, læsning og skrivning). I det franske fællesskab Belgien, Estland, Østrig, Polen og Portugal tildeles der imidlertid forskellige minimumsniveauer for bestemte kvalifikationer (se de landespecifikke noter). Der er ingen klar tendens i denne mangfoldighed. F.eks. fastsætter det franske fællesskab i Belgien ved afslutningen af den generelle gymnasial uddannelse niveauet B1 for lytte-, skrive- og talefærdigheder og B2 for læsefærdigheder for det første fremmedsprog, mens det i Estland er fastsat til B2 for læsning, lytning og tale og B1 til skrivning.

Variationer i minimumsniveauet kan også afhænge af de sprog, der studeres. Dette er tilfældet i Portugal og Finland. I Portugal kan eleverne studere fransk, tysk eller spansk som andetsprog. I slutningen af gymnasial uddannelse forventes de studerende at opnå A2 på fransk og tysk, mens på spansk de studerende forventes at opnå afhænger af færdigheden (B1 for læsning og lytning og A2 for tale og skrivning). I Finland er minimumsniveauet for engelsk, der læres som første fremmedsprog, højere end for andre sprog (dvs. B1 ved afslutningen af den gymnasiale uddannelse og B2 ved afslutningen af den generelle gymnasial uddannelse).

Tre hovedårsager kan forklare, hvorfor der ikke er fastsat noget CEFR-niveau i nogle uddannelsessystemer.

For det første kan fremmedsprogundervisning (for første og/eller andet fremmedsprog) ikke være obligatorisk i forbindelse med undervisning på lavere og/eller generelle gymnasiale niveau. Dette er tilfældet i Irland, hvor ingen fremmedsprog er obligatoriske. Det gælder også for det franske fællesskab Belgien, Tyskland, Spanien, Kroatien, Sverige og Albanien, hvor der på intet tidspunkt af sekundæruddannelse er et

andet fremmedsprog obligatorisk for alle studerende. I Bulgarien, Ungarn og Norge er et andet fremmedsprog kun obligatorisk for alle i den almene gymnasial uddannelse, mens det i Danmark kun er obligatorisk på sekundærtrinnet. I Malta er ingen fremmedsprog obligatoriske fag i de sidste to år af den almene gymnasial uddannelse.

For det andet må CEFR ikke anvendes til at definere niveauet for opnåelse. Dette gælder for Spanien og Kroatien, hvor kun ét fremmedsprog er obligatorisk, og for Luxembourg, Malta og Nederlandene, hvor to fremmedsprog er obligatoriske. I Norge og Türikiye afhænger anvendelsen af CEFR til at definere opnåelsesniveauerne af det pågældende fremmedsprog (det andet for Norge og det første for Türikiye). En lignende blandet tilgang findes i Danmark, Schweiz, Liechtenstein og Serbien, hvor anvendelsen af CEFR afhænger af uddannelsesniveaulet (den anvendes ved afslutningen af den gymnasiale uddannelse i de første tre lande og ved afslutningen af den generelle gymnasial uddannelse i den sidste).

Endelig er der i Albanien for det første obligatoriske fremmedsprog ikke fastsat et minimumsniveau i studieordningen (der er ikke noget andet obligatorisk fremmedsprog).

AFSNIT II — FORANSTALTNINGER TIL STØTTE FOR AFPRØVNING OG SPROGINDLÆRING

Den undervisningstid, der er afsat til fremmedsprog, et emne, der diskuteres i afsnit I i dette kapitel, er den tid, der er afsat til at give formelle læringsmuligheder for studerende i en skolesammenhæng. Afprøvning og vedtagelse af støtteforanstaltninger til sprogindlæring, som er fokus for dette andet afsnit, er andre vigtige dimensioner af lærings-/undervisningsprocessen.

Test kan antage mange former, som i vid udstrækning er formet af deres formål: det kan være diagnostisk, formativt eller summativt ⁽⁸⁷⁾. Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring støtter "anvendelsen af en blanding" af disse tre former for vurdering ⁽⁸⁸⁾.

Dette afsnit ser på summative fremmedsprogsprøver, der fører til et certifikat ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse (se figur E7). Diskussionen fokuserer på mangfoldigheden af fremmedsprog, som disse prøver er tilgængelige for. Dette er tæt forbundet med figur B7 og B8 i kapitel B og afsnit II i kapitel C. Dette afsnit vedrører også den diagnostiske sprogvurdering ved afslutningen af førskoleundervisningen eller begyndelsen af grundskolen. Den fokuserer på vurderingen af skolesproget, som kan være et fremmedsprog for nogle elever (f.eks. nyankomne migrantstuderende) (jf. figur E8).

De foranstaltninger til støtte for sprogindlæring, der drøftes i dette afsnit (jf. figur E9), er begrænset til dem, der er rettet mod nyankomne migrantstuderende på primær- og sekundærtrinnet, hvilket svarer til obligatorisk uddannelse i de fleste lande. Rådets henstilling fra 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring anerkender denne specifikke gruppe af studerendes særlige behov, navnlig med hensyn til skolesproget ⁽⁸⁹⁾.

Alle indikatorer i dette afsnit bygger på data indsamlet gennem Eurydice-netværket, der dækker 39 uddannelsessystemer i 37 lande ⁽⁹⁰⁾.

DER FINDES NATIONALE PRØVER FOR MELLEM 6 OG 12 FREMMEDSPROG I DE FLESTE LANDE

Figur E7 viser de fremmedsprog, der testes gennem nationale prøver, der fører til et certifikat ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse. Nationale prøver er standardiserede prøver/afprøvninger, der er fastsat af de øverste uddannelsesmyndigheder og udføres under deres ansvar. Som figuren viser, bruger de fleste lande nationale test. De testede fremmedsprog kan grupperes i tre hovedkategorier.

Den første kategori omfatter engelsk, fransk og tysk, som testes gennem nationale tests (når de findes) i langt de fleste uddannelsessystemer, tæt efterfulgt af russisk, spansk og italiensk, som også testes i de fleste af dem. Den anden kategori omfatter kinesisk, latin, klassisk græsk ⁽⁹¹⁾, japansk, portugisisk, arabisk, moderne græsk, ungarsk, polsk og tyrkisk. Disse sprog testes gennem nationale prøver i mellem 5 og 10 uddannelsessystemer. Den sidste kategori indeholder sprog, der testes i færre end fem

---

87 Diagnostiske vurderinger er forhåndsvurderinger, der giver instruktører oplysninger om elevernes forudgående viden, forståelser og misforståelser før indførelsen af et nyt koncept eller aktivitet. Den diagnostiske vurdering kan også bruges til at fastsætte en baseline for, hvor meget akademisk vækst der er sket, når lektionen er afsluttet. "Sammenfattende vurderinger er studerende evalueringer... der forekommer ofte (men ikke altid) i slutningen af et kursus, modul, eller enhed til at måle, hvor godt de studerende har opfyldt målene for undervisningen." "Formativ vurdering henviser ikke til typen af studerende evaluering, men til timingen af denne evaluering" (McComas, 2014). De finder sted under instruktionen. De giver feedback til studerende og lærere om undervisnings-/læringsprocessen med henblik på at forbedre den og hjælpe eleverne med at forbedre deres akademiske præstationer.

88 Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring (EUT C 189 af 5.6.2019, s. 21).

89 Det er *ibid.*

90 Nærmere oplysninger om lantedækningen af denne rapport findes i indledningen til rapporten.

uddannelsessystemer. Det gælder f.eks. moderne hebraisk (fire uddannelsessystemer), persisk, finsk, litauisk, hollandsk og svensk (tre uddannelsessystemer).

		BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR										
Engelsk	i nær				•	•	•	•					•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•							•	•													
Fransk	fra				•	•	•	•	•					•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•								•	•											
Tysk	DEU					•	•		•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•									•	•										
Russisk	Rus				•	•	•	•	•				•		•	•	•	•		•	•		•	•	•	•	•	•	•										•	•										
Spansk	i nær				•	•	•	•	•				•	•	•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•										•	•									
Italiensk	ITA				•		•	•	•				•	•		•			•	•		•	•	•	•	•	•	•	•										•	•										
Kinesisk	Zho						•		•				•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•												•	•									
Latin	i næ					•	•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																						
Græsk (klassisk)	GRC						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																						
Japansk	JPN						•		•				•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•														•	•							
Portugisisk	pore						•		•				•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•															•	•						
Arabisk	Ara						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•															•	•						
Græsk (moderne)	i nær				•			•					•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•															•	•						
Ungarsk	hun						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																•	•					
Polsk	pol						•		•				•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Tyrkisk	bille						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Hebraisk (moderne)	Heb						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Persisk	FAS						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Finsk	fin						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Litauisk	tæn						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Hollandsk	NLD						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Svensk	SWE						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Tjekkisk	CES						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Dansk	Dan						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																			•	•		
Estisk	Est						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Kroatisk	HRV						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Lettisk	LAV						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Rumænsk	Ron						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Slovakisk	SLK						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Slovensk	SLV						•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																		•	•			
Andet							•						•		•				•	•		•	•	•	•	•	•	•																	•	•				
Ingen nationale prøver, der tester fremmedsprog, der fører til et certifikat		•	•	•							•	•							•																												•	•		

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 51 Figur E7: Fremmedsprog testet ved hjælp af nationale prøver i almen gymnasial uddannelse (ISCED 3), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Dette tals anvendelsesområde vedrører kun nationale prøver, der fører til et certifikat ved afslutningen af den almene gymnasial uddannelse. De anførte fremmedsprog vedrører muligvis ikke hele skolebefolkningen på dette uddannelsesniveau, da fremmedsprog, der testes gennem nationale prøver, kan variere alt efter uddannelsesforløb.

Fremmedsprog er opført i faldende rækkefølge, i henhold til antallet af uddannelsessystemer, der tester dem gennem nationale prøver. Når antallet af anførte sprog er det samme, bestemmes sprog i henhold til deres ISO-kode (ISO 639-3) (se <https://iso639-3.sil.org/>, sidst tilgået: 11. juli 2022).

Officielle EU-sprog vises, når de testes i mindst to uddannelsessystemer. alle andre sprog vises, når de testes i mindst tre uddannelsessystemer. Alle sprog, der ikke vises, er markeret som "andre" i figuren og angivet i landespecifikke noter.

For definitioner af "udenlandsk sprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)" og "national prøve" henvises til ordlisten.

Landespecifikke noter

Belgien (BE de): der er ingen national prøve, men alle studerende i det sidste år af gymnasial uddannelse *deltager i diplôme d'études en langue française* eksamen og modtager et certifikat, hvis de består prøven.

Tyskland: *Abitur* -eksamenerne er fastsat af de øverste uddannelsesmyndigheder i næsten alle *delstater*. Sprogene kan variere mellem delstaterne.

Frankrig: "Andet" omfatter albansk, amharisk, armensk, Bambara, baskisk, Berber Tashelhit, Berber Kabyle, Berber Riffian, bretonsk, bulgarsk, catalansk, cambodjansk, korsikansk, kreolsk, fula, Gallo, Hausa, Hindi, indonesisk-malaysisk, koreansk, laotisk, makedonsk, madonsk, melansk, norsk, occitansk, vietnamesisk, valisisk og futunsk.

Ungarn: ethvert sprog, der undervises på skolen, kan testes i *matura eksamen* (national prøve ved afslutningen af gymnasial uddannelse). De anførte fremmedsprog er dem, der blev testet i 2020/2021.

Østrig: "Andet" omfatter bosnisk, kroatisk og serbisk.

Finland: "Andet" omfatter samiske sprog (Northern, Skolt og Inari).

Norge: "Andet" omfatter albansk, amharisk, bosnisk, kantonesiske, Dari, filippinsk, hindi, islandsk, koreansk, kurdisk (Sorani), Lule Sami, Nordsamien, Oromo, Panjabi, Pashto, serbisk, tegnsprog, somalisk, sydsamisk, tamilsk, thailandsk, Tigrinya, Urdu og vietnamesisk.

De fleste lande med nationale prøver, der fører til et certifikat ved afslutningen af den generelle prøve på sekundærtrinnet mellem 6 og 12 fremmedsprog. I tre lande, nemlig Tyskland, Frankrig og Norge, er antallet af testede fremmedsprog usædvanligt højt: Henholdsvis 24, 60 og 45 fremmedsprog.

EN ANBEFALING ELLER ET KRAV OM AT TESTE SMÅ BØRNS SKOLESPROG FINDES I LIDT UNDER HALVDELEN AF UDDANNELSESSYSTEMERNE.

Beherskelse af skolesproget er nøglen for enhver elev til at klare sig godt i skolen. Desuden anerkendes det nu, at studerende for at lære med succes skal udvikle sprogkompetencer, der "går ud over det spontane og generelt uformelle sprog, der anvendes i hverdagens sociale liv" (Europarådet, 2015, s. 10). Det specifikke sprog, der anvendes i akademiske miljøer, ofte omtalt som "akademisk sprog", adskiller sig på mange måder fra det daglige sprog med f.eks. specialiseret ordforråd eller komplekse sætninger med klausulskonnektorer. Selv om det kan være en udfordring for alle elever at udvikle et højt niveau af færdigheder i skolesproget, er det især tilfældet for dem, der ikke taler skolesproget derhjemme (se figur A2).

Der er også en voksende bevidsthed om, at hensyntagen til elevernes sproglige og kulturelle realiteter, når de adskiller sig fra skolens hovedsprog (og kultur), har en positiv indvirkning på elevernes trivsel og resultater i skolen, navnlig i forhold til skolesproget (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2019). Forskellige konkrete støtteforanstaltninger såsom organisering af modersmålsklasser (jf. figur E9) kan bidrage til at værdsætte elevernes specifikke sproglige og kulturelle forhold og mere generelt bidrage til at forbedre deres skoleresultater (Siarova, 2022).

Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager forslaget til Rådets henstilling om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring, slår kraftigt til lyd for at "nedbryde sprogindlæringens siloer" (Europa-Kommissionen, 2018, s. 24) ved at anlægge en mere omfattende tilgang til sprogindlæring og -undervisning i skolen. I dette innovative og altomfattende perspektiv anbefales vurdering (og validering) af elevernes sprogkompetencer (dvs. vurdering af alle de sprog, som de studerende (delvist) kender).

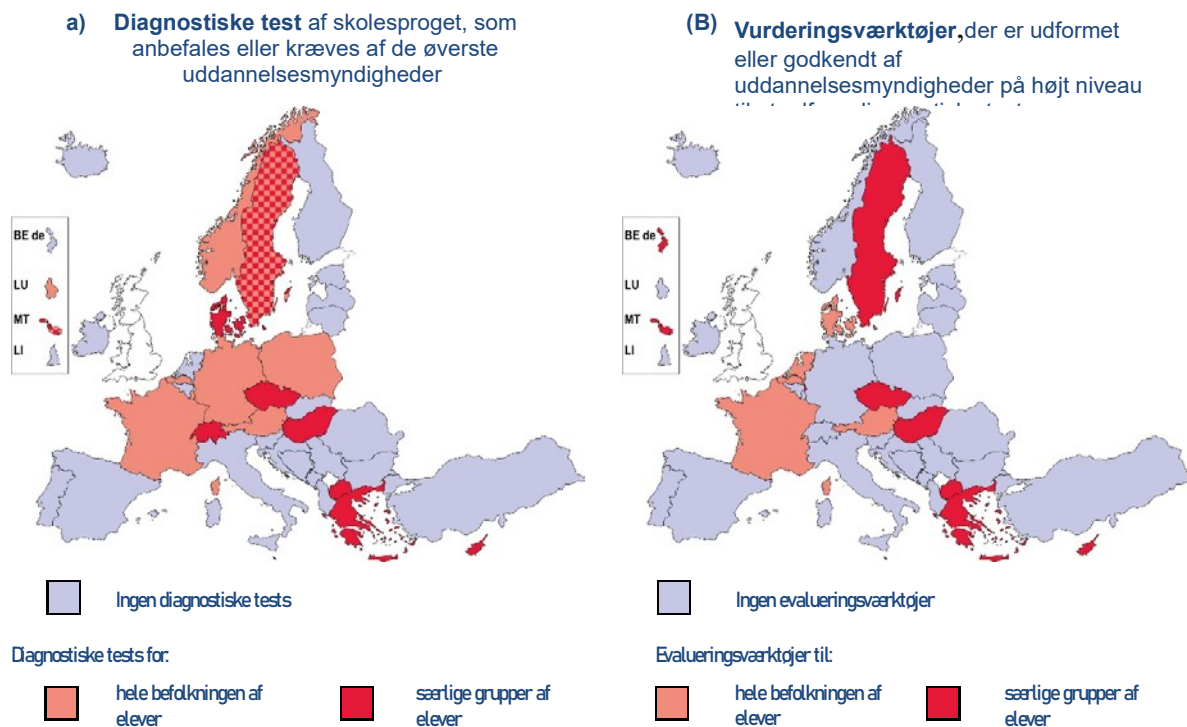
I de europæiske lande er der i øjeblikket ingen anbefalinger eller krav fra de øverste uddannelsesmyndigheder om, at skolerne skal udføre diagnostiske test af elevernes fulde sprogrepertoire, dvs. deres skolesprog, modersmål, fremmedsprog osv. Eksisterende diagnostiske test fokuserer udelukkende på skolesproget.

Formålet med figur E8 er at vise, om de øverste uddannelsesmyndigheder anbefaler eller kræver, at skolerne gennemfører diagnostiske prøver af skolesproget ved afslutningen af førskoleundervisningen eller begyndelsen af grundskolen (kort a)). Den viser også, om uddannelsesmyndighederne på højt plan har udformet eller godkendt evalueringsværktøjer til at udføre disse prøver (kort b)). Afslutningen på førskoleundervisningen og begyndelsen af grundskolen er kritiske punkter i undervisningen, da de ofte svarer til den periode, hvor undervisningen i læse- og skrivefærdigheder begynder. Begge kort viser også, om diagnostiske test og vurderingsværktøjer vedrører alle elever eller kun specifikke grupper, f.eks. nyankomne migrantelever eller dem med ordblindhed.

Som figuren viser (kort a)), anbefaler eller kræver de øverste uddannelsesmyndigheder i 16 uddannelsessystemer (ud af 39), at skolerne gennemfører diagnostiske prøver af elevernes kompetencer på skolesproget ved afslutningen af førskoleundervisningen og/eller ved begyndelsen af grundskolen. Halvdelen af dem tester alle elever, mens den anden halvdel kun tester specifikke grupper af elever. I Malta og Sverige anbefales det (eller kræves) skolerne at vurdere hele elevpopulationen og specifikke elevkategorier.

Nyankomne migranter og/eller dem, der ikke taler skolesproget, er de mest testede grupper af elever (Tjekkiet, Grækenland, Cypern, Malta, Sverige og Schweiz). Andre specifikke kategorier af elever, der er omfattet af de undersøgte diagnostiske test, er elever i skoler, hvor mere end 30 % af skolebefolkningen kommer fra sårbare områder (Danmark). personer, der er identificeret som sårbare grupper, f.eks. elever fra romasamfundet eller græske tilbagevendte (Grækenland) elever med ordblindhed (Ungarn og Sverige) og elever, der er ældre end den forventede skolealder (Nordmakedonien).

De øverste uddannelsesmyndigheder i de fleste uddannelsessystemer, hvor test af elevernes kompetencer på skolesproget er en anbefaling, eller et krav også har udformet eller godkendt specifikke vurderingsværktøjer. Undtagelser er Tyskland, Luxembourg, Polen, Schweiz og Norge (kort b)). Omvendt, selv om der ikke er nogen anbefaling eller krav om at gennemføre diagnostiske prøver ved afslutningen af førskoleundervisningen og/eller ved begyndelsen af grundskolen (kort a)), har de øverste uddannelsesmyndigheder i det tysktalende fællesskab i Belgien og Nederlandene udformet eller godkendt evalueringsværktøjer. De henvender sig til elever, hvis færdigheder i skolesproget ligger under CEFR-niveau A2 (det tysksprogede fællesskab i Belgien) og 3- til 4-årige elever (Nederlandene).

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 52 Figur E8: Test af skolesproget ved afslutningen af førskoleundervisningen (ISCED 0) og/eller begyndelsen af grundskolen (ISCED 1), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Prøver, der kun fokuserer på læsefærdigheder, er ikke omfattet af figurens anvendelsesområde. "Hele befolkningen af elever" henviser til hele skolebefolkningen i en given alder.

For definitioner af "diagnostisk test", "International Standard Classification of Education (ISCED)" og "topniveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifik note

Belgien (BE nl): målgruppen for KOALA-testen er hele den 5-årige elevpopulation bortset fra nyankomne migrantelever.

ET MINDRETAL AF LANDE FREMMER ELLER STØTTER UNDERVISNING I NYANKOMNE MIGRANTSTUDERENDES MODERSMÅL

Nyankomne migrantstuderende er en specifik gruppe af studerende, der står over for en række udfordringer. Disse vedrører migrationsprocessen (f.eks. ved at forlade hjemlandet og tilpasse sig nye regler i værtslandet), de generelle socioøkonomiske og politiske forhold i værtslandet (f.eks. ressourcer, der er afsat til uddannelse) og deltagelse i uddannelse (f.eks. uhensigtsmæssig placering eller sprogundervisning og manglende social og følelsesmæssig støtte). For at tackle disse udfordringer slår forskningen til lyd for en omfattende tilgang til at yde støtte — herunder foranstaltninger til støtte for sprogindlæring — som tager hensyn til de akademiske, sociale og følelsesmæssige behov hos nyankomne migrantstuderende (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2019).

Ikke desto mindre lægges der i forbindelse med denne rapport, der fokuserer på sprogindlæring, vægt på støtteforanstaltninger til sprogindlæring, navnlig foranstaltninger, der fremmes eller støttes økonomisk af uddannelsesmyndigheder på højt niveau. Støtteforanstaltninger til sprogindlæring, som bidrager til at udvikle

sprogrige læringsmiljøer, er ikke kun til gavn for nyankomne migrantstuderende, som ofte ikke taler skolesproget, men også for hele skolebefolkningen (Europa-Kommissionen, 2018).

Som figur E9 viser, støtter uddannelsesmyndighederne i næsten alle lande enten økonomisk eller p romotemindst en af følgende foranstaltninger til støtte for sprogindlæring:

- yderligere klasser på skolesproget
- en tilpasset læseplan (dvs. en læseplan, hvis standardkrav er blevet ændret)
- modersmålsundervisning
- undervisningsassistent i klassen
- tosprogede fagundervisning (modersprog og skolesprog).

Den mest udbredte sprogstøtteforanstaltning, som er indført i næsten alle europæiske lande, er tilvejebringelse af yderligere klasser på skolesproget i skoletiden. Normalt er udbuddet af sådanne klasser begrænset i tid. I Finland er det af særlig lang varighed: eleverne kan drage fordel af det i 6 år fra den dag, de starter i skole. Kun Bulgarien, Polen, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Albanien, Nordmakedonien og Norge indberetter ikke sådanne bestemmelser. Disse lande, undtagen Albanien og Norge, organiserer dog yderligere klasser på skolesproget uden for skoletiden.

Tilvejebringelse af yderligere klasser på skolesproget uden for skoletiden er en sprogstøtteforanstaltning, der fremmes eller støttes økonomisk i lidt under to tredjedele af uddannelsessystemerne. I nogle af dem ydes sprogindlæringsstøtte i løbet af sommeren. Det er f.eks. tilfældet i Malta. Sommersprogekursen "Language to Go", der organiseres af Enheden for Vandrende Lærere, er specifikt rettet mod nyankomne migrantstuderende og studerende med indlæringsvanskeligheder på maltesisk og/eller engelsk.

I flere uddannelsessystemer finansierer de øverste uddannelsesmyndigheder yderligere klasser på skolesproget, uden at det præciseres, om de skal tilrettelægges i eller uden for skoletiden. Dette er f.eks. tilfældet i det flamske fællesskab Belgien, Estland, Letland og Nederlandene. I Østrig afhænger den valgte ordning for yderligere klasser af elevernes resultater i den tyske sprogkompetencetest: dem, der kræver meget støtte, undervises uden for skoletiden, mens de, der har brug for moderat støtte, modtager yderligere lektioner inden for skoletiden.

Ud over supplerende klasser på skolesproget er indførelsen af en tilpasset læseplan en anden støtteforanstaltning, der er bredt tilgængelig for nyankomne migrantstuderende i hele Europa. Det er på plads i lidt over halvdelen af de undersøgte lande.

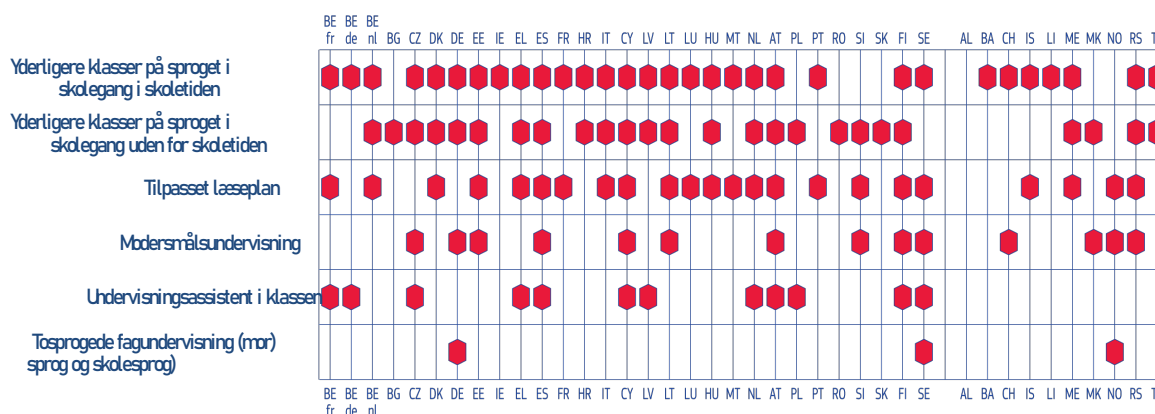
Med lidt mere end en tredjedel af landene, der rapporterer om fremme eller økonomisk støtte til undervisning i nyankomne migrantstuderendes modersmål, er det en mindre populær foranstaltning. I nogle tilfælde afhænger denne bestemmelse af de studerendes oprindelsesland og/eller eksistensen af bilaterale aftaler mellem værtslandet og oprindelseslandet (f.eks. Tjekkiet og Nordmakedonien). I Cypren tilbydes modersmålsundervisning gennem et nationalt projekt, der finansieres af EU's strukturfonde. I Tyskland og Spanien afhænger adgangen til modersmålsundervisning af henholdsvis delstaterne og de selvstyrende regioner.

I lidt under en tredjedel af uddannelsessystemerne anvendes undervisningsassistenter i klasseværelserne for at lette nyankomne migrantstuderendes læring. Det er også værd at bemærke, at undervisningsassistenternes arbejde ikke nødvendigvis er begrænset til at hjælpe nyankomne migrantstuderende; det kan være tilgængeligt for alle studerende, der har brug for støtte. Det er f.eks. tilfældet i Finland.

Endelig er der kun få lande — kun Tyskland, Sverige og Norge — der tilbyder tosprogede fagundervisning, herunder elevernes modersmål og skolesproget.

Når alle de undersøgte støtteforanstaltninger tages i betragtning, indberetter kun ét land — nemlig Albanien — ingen foranstaltninger.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Kilde: Det er Eurydice.

Figur 53 Figur E9: Støtteforanstaltninger til sprogindlæring for nyankomne migrantstuderende på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1–2), 2021/2022

Forklarende bemærkninger

Figuren viser, om de øverste uddannelsesmyndigheder fremmer eller yder økonomisk støtte til nogen af de nævnte støtteforanstaltninger til sprogindlæring for nyankomne migrantstuderende.

Når nyankomne migrantstuderende deltager i yderligere klasser i skoletiden, deltager de ikke i de lektioner, der er planlagt på det tidspunkt for at levere standardlæseplanen til deres jævnaldrende.

Når nyankomne migrantstuderende deltager i yderligere klasser efter skoletid, deltager de i disse klasser efter de lektioner, der er planlagt for at levere standardlæseplanen til deres jævnaldrende (og dem selv).

En tilpasset læseplan henviser til en læseplan, hvis standardkrav er blevet ændret for at imødekomme nyankomne migrantstuderendes særlige behov og forhold.

Når de øverste uddannelsesmyndigheder finansierer supplerende klasser på skolesproget uden at angive, om disse ekstra klasser skal organiseres i eller uden for skoletiden, vises begge muligheder i figuren.

For definitioner af "skolesprog", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "nyankomne migrantstuderende" og "topniveau (uddannelse) myndighed", se ordlisten.

Landespecifikke noter

Tyskland: tilvejebringelse af støtteforanstaltninger afhænger af delstaterne. De viste oplysninger repræsenterer de mest almindelige støtteforanstaltninger i de 16 delstater i landet.

Spanien: støtteforanstaltninger for nyankomne migrantstuderende træffes af de selvstyrende regioner. Figuren viser de foranstaltninger, der kan findes i hele Spanien, men ikke nødvendigvis i hver enkelt selvstyrende region.

Nederlandene: skolerne modtager særlige midler, når de tager imod elever med indvandrerbaggrund. De beslutter, hvordan de skal bruge disse midler. Disse midler er til rådighed for den periode, hvor migrantstatus varer, dvs. fire år.

REFERENCER

Bergroth, M., Dražnik, T., Llompарт Esbert, J., Pepiot, N., van der Worp, K. and Sierens, S. (2022), *Linguistically Sensitive Teacher Education: Værktøjssæt til refleksionsopgaver og aktionsforskning* (<https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022021018583>), senest tilgået: 13. juli 2022.

Council of Europe (1992), *Den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog (ECRML)*, *European Treaty Series*, nr. 148 (<http://conventions.coe.int/treaty/en/Treaties/Html/148.htm>), sidst tilgået: 20. maj 2022.

Europarådet (2015), *Sprogdimensionen i alle emner: En håndbog om udvikling af læseplaner og læreruddannelse* (<https://www.ecml.at/coe-docs/language-dimensions-subjects- EN.pdf>), sidst tilgået: 17. maj 2022.

Europarådet (2020), *Fælles europæisk referenceramme for sprog: Læring, undervisning, vurdering — Companion volume*, Europarådets forlag, Strasbourg (<https://rm.coe.int/common-european-framework-of-reference-for-languages-learning-undervisning/16809ea0d4>), sidst tilgået: 30. november 2021.

EACEA (Forvaltningsorganet for Uddannelse og Kultur) (2015), *Komparativ oversigt over anbefalet årlig undervisningstid i obligatorisk fuldtidsundervisning i Europa* (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/8a70d336-9f16-4907-8908-d44d3cc690fe/language-en>), senest tilgået: 30. januar 2023.

Europa-Kommissionen (2012), *første europæiske undersøgelse af sprogkompetencer: Endelig rapport*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publikation/42ea89dc-373a-4d4f-aa27-9903852cd2e4>), sidst tilgået: 6. juli 2022.

EUROpean Commission (2013), *Undersøgelse om uddannelsesstøttefor nyankomne migrantbørn* (<http://bookshop.europa.eu/en/study-on-educational-support-for-newly-arrived-migrant-children-pbNC3112385/>), sidst tilgået: Den 12. november 2021.

European Commission (2018), arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager forslaget til Rådets henstilling om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring, COM(2018) 272 final ([https://eur-lex.europa.eu/legal-indhold/EN/ALL/?uri=SWD%3A2018%3A174%3AFIN](https://eur-lex.europa.eu/legal-<u>indhold</u>/EN/ALL/?uri=SWD%3A2018%3A174%3AFIN)), senest tilgået: 15. december 2022.

European Commission/EACEA/Eurydice (2015), *Sprog i videregående uddannelse: En oversigt over nattests i Europa: 2014/15*, Eurydice-rapport, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

European Commission/EACEA/Eurydice (2017), *Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2017-udgaven*, Eurydice-rapport, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2018), *Strukturen af de europæiske uddannelsessystemer 2018/19: Skematiske diagrammer*, Eurydice — Fakta og tal, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

EUROpean Commission/EACEA/Eurydice (2019), *Integrering af studerende med indvandrerbaggrund i schools i Europa: Nationale politikker og foranstaltninger*, Eurydice-rapporten, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2020), *Strukturen af de europæiske uddannelsessystemer 2020/21: Skematiske diagrammer*, Eurydice — Fakta og tal, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2021a), *Anbefalet årlig undervisningstid i obligatorisk fuldtidsundervisning i Europa — 2020/21*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2021b), *strukturelle indikatorer for overvågning af uddannelsessystemer i Europa — 2021: Oversigt over større reformer siden 2015*, Eurydice-rapporten, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice (2021c), *Lærere i Europa: Karriere, udvikling og trivsel*, Eurydice-rapport, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Gerken, M. (2022), *Fremme af gennemførelsen af den europæiske pakt om regionale sprog eller mindretalssprog ved hjælp af kunstig intelligens* (<https://rm.coe.int/min-lang-2022-4-ai-and-ecrml-en/1680a657c5>), senest tilgået: 18. maj 2022.

MCComas, W.F. (red.) (2014), *Videnskabernes Sprog: En udvidet ordliste over nøglebegreber og begreber inden for videnskabsundervisning og -læring* (<https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/978-94-6209-497-0.pdf>), sidst tilgået: 8. juli 2022.

OECD (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling) (2019a), *TALIS 2018 Resultater (bind I): Lærere og skoleledere som livslange lærende*, OECD Publishing, Paris (https://www.oecd-ilibrary.org/education/talis-2018-results-volume-i_1d0bc92a-en), sidst tilgået: 18. maj 2020.

Siarova, H. (2022), *Uddannelsesinterventioner til støtte for nyankomne migrantbørn og fordrevne børn i deres sproglindlæringsbehov, NESET -ad hoc-rapporter, nr. 2/2022* (https://nesetweb.eu/wp-indhold/uploads/2022/09/NESET_AHQ_Languages.pdf), sidst tilgået: 2. december 2022.

UNESCO UIS (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization Institute for Statistics), (2012), *International Standard Classification of Education (ISCED 2011)* (<http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-isced-2011-en.pdf>), sidst tilgået: 19. januar 2021.

Wallace, S. (red.) (2015), *A Dictionary of Education*, Oxford University Press, Oxford.
Doi:10.1093/acref/9780199679393.001.0001.

ORDLISTE

Akademisk sprog: specifik sprogform, der adskiller sig leksisk og grammatisk fra hverdagens sprog, ofte med specialiserede ordforråd eller særlige grammatiske strukturer (f.eks. klausul konnektorer) og anvendes til forskellige specifikke formål, såsom opsummering, sammenligning og kontrast. Studerende har brug for at udvikle deres akademiske sprogkunderskaber for at kunne lære indholdet af ► pensum.

Certifikat: officielt bevis for en kvalifikation, der tildes en studerende efter afslutningen af en bestemt fase eller et fuldt uddannelses- eller erhvervsuddannelsesforløb. Udstedelsen af certifikater kan baseres på forskellige former for vurdering en afsluttende undersøgelse er ikke nødvendigvis en forudsætning.

Klassisk sprog: et gammelt sprog, såsom klassisk græsk eller latin, der ikke længere tales i noget land og derfor undervises med andre formål end kommunikation. Læringsmålene kan omfatte at erhverve en dybere viden om rødderne af et moderne sprog, der opstod fra det pågældende klassiske sprog, at læse og forstå originale tekster i oldtidens litteratur, eller at blive fortrolig med den civilisation, der brugte sproget. I nogle læseplaner betragtes klassiske sprog som ► fremmedsprog.

Fælles europæisk referenceramme for sprog (CEFR): ramme for sprogindlæring, -undervisning og -vurdering, der er udviklet af Europarådet. Hovedformålet er at fremme gennemsigtighed og sammenlignelighed i forbindelse med sprogundervisning og -kvalifikationer.

CEFR giver en omfattende beskrivelse af de kompetencer, der er nødvendige for kommunikation på et ► fremmedsprog, den relaterede viden og færdigheder og de forskellige sammenhænge i kommunikation.

CEFR definerer seks kompetenceniveauer fra "grundbruger" til "den dygtige bruger":

- A1 ("gennembrud"),
- A2 ("waytage"),
- B1 ("tærskel"),
- B2 ("fordel"),
- C1 ("effektiv operationel færdighed")
- C2 ("mastery").

Det gør det muligt at måle udviklingen for fremmedsprogsstuderende og -brugere (Europarådet, 2020).

Indholds- og sprogintegreret læring (CLIL): en generel betegnelse for at betegne forskellige typer af tosproget eller nedsænkning uddannelse. Der er defineret to typer CLIL baseret på status for de sprog, der anvendes til at undervise i forskellige fag (bortset fra sprog og deres litteratur/kultur).

CLIL type A: bestemmelse, hvor forskellige fag undervises på et sprog, der er angivet i ► topniveau ► læseplanen som et ► fremmedsprog. Antallet af fag, der undervises i på fremmedsprog, kan variere. I nogle tilfælde (sag 1) undervises alle fag (bortset fra sprog) på fremmedsproget. I andre (sag 2) undervises nogle fag (bortset fra sprog) på fremmedsproget, mens andre undervises i det vigtigste ► skolesprog i landet.

CLIL type B: bestemmelse, hvor forskellige fag undervises i et ► regionalt sprog eller mindretalssprog, et ikke-territoralt sprog eller et ► statssprog (i lande med mere end ét statssprog) og andre fag (bortset fra sprog) undervises på et andet sprog, som kan være et hvilket som helst andet sprog. I modsætning til CLIL type A (sag 1), i CLIL type B, undervises andre fag end sprog altid på mindst to sprog. Ved siden af metoden, der omfatter to sprog, anvendes i nogle sjældne tilfælde tre (eller flere) sprog til at undervise i forskellige fag (f.eks. et statssprog, et regionalt sprog eller mindretalssprog og et fremmedsprog).

Fortsat faglig udvikling (CPD): i forbindelse med denne rapport henviser CPD til formel efteruddannelse, der gennemføres af lærere og/eller ledende lærere gennem hele deres karriere, og som giver dem mulighed for at udvide, udvikle og ajourføre deres viden, færdigheder og holdninger. Det omfatter både fagbaseret træning og pædagogisk træning. Der tilbydes forskellige formater såsom kurser, seminarer, peer observation og støtte fra netværk af praktikere. I visse tilfælde kan CPD-aktiviteter føre til supplerende kvalifikationer.

Læseplan: et officielt ► styredokument udstedt af ► topmyndigheder med detaljerede studieprogrammer og/eller et af følgende: læringsindhold, læringsmål, opnåelsesmål, retningslinjer for elevvurdering eller læseplaner. Mere end én type styredokument kan være i kraft på et hvilket som helst tidspunkt i et uddannelsessystem, og disse kan pålægge skolerne forskellige niveauer af pligt til at overholde.

Diagnostisk test: En test, hvis formål er at evaluere en elevs styrker og områder for udvikling. ... Det er et middel til at opdage, hvilket niveau af støtte eller udfordre den lærende vil have brug for. En diagnostisk test er ofte et første skridt i udviklingen af en individuel læringsplan. Det udføres normalt, når den lærende går ind i deres studieforløb, og dets resultater omtales undertiden som den lærendes "indgangsadfærd" eller "udgangspunkt" (Wallace, 2015). Diagnostiske tests kan være nationale/standardiserede eller kan defineres af skolerne og lærerne selv.

Uddannelsesforløb: i nogle lande skal de studerende vælge et specialiseret studieområde fra en række muligheder på sekundært niveau; for eksempel kan de være forpligtet til at vælge mellem litterære og videnskabelige studier eller mellem forskellige typer af skoler, såsom Gymnasium eller Realschule i Tyskland. Dette koncept gælder kun for almindelige skoler. Den forsøger ikke at beskrive meget specifikke former for undervisning, såsom ► CLIL, eksperimentelle skoler og musikskoler.

Fremmedsprog: et sprog, der beskrives som sådan i ► læseplanen fastsat af ► øverste uddannelsesmyndigheder. Den anvendte beskrivelse er baseret på en uddannelsesrelateret definition, der ikke har noget at gøre med et sprogs politiske status. Således kan visse sprog, der betragtes som regionale sprog eller mindretalssprog ud fra et politisk perspektiv, indgå i læseplanen som fremmedsprog. På samme måde kan visse ► klassiske sprog betragtes som fremmedsprog i visse læseplaner. Fremmedsprog kan også benævnes "moderne sprog" (for klart at skelne disse sprog fra klassiske sprog) eller "andet eller tredje sprog" (i modsætning til "første sprog", som kan bruges til at beskrive skolesproget i lande med mere end ét ► statsprog).

Generalistisk lærer: en lærer (normalt i grundskolen), der er kvalificeret til at undervise alle (eller næsten alle) fag i læseplanen, herunder ► fremmedsprog. Sådanne lærere kan tilbyde fremmedsprogsundervisning, uanset om de har modtaget undervisning på området eller ej.

Hjemmesprog: det sprog, der ofte tales hjemme af ► studerende med indvandrerbaggrund. Det adskiller sig fra skolesproget ► . I mange tilfælde er den studerendes hjemmesprog deres modersmål.

Grundlæggende læreruddannelse (ITE): studie- og uddannelsesperiode, hvor potentielle lærere deltager i akademiske fagbaserede kurser og gennemfører faglig uddannelse (enten samtidigt eller fortløbende) for at erhverve den viden og de færdigheder, der er nødvendige for at være lærer. Denne periode slutter, når potentielle lærere kvalificerer sig som lærere.

International standardklassifikation af uddannelse (ISCED): den internationale referenceklassifikation for tilrettelæggelse af uddannelsesprogrammer og relaterede kvalifikationer efter niveau og område. Det blev udviklet for at lette sammenligningen af uddannelsesstatistikker og -indikatorer på tværs af lande baseret på ensartede og internationalt aftalte definitioner. ISCED dækker alle organiserede og vedvarende læringsmuligheder for børn, unge og voksne, herunder dem med særlige uddannelsesbehov, uanset hvilke institutioner eller organisationer der tilbyder dem, eller hvilken form de leveres i.

Den nuværende klassifikation — ISCED 2011 (UNESCO UIS, 2012) — har ni niveauer, der starter ved ISCED 0 (førskoleundervisning) og i omfang til ISCED 8 (doktor eller tilsvarende niveau).

Denne rapport omfatter fire ISCED-niveauer (ISCED 0–3) med ISCED 1–3 i centrum for undersøgelsen. De pågældende niveaues nøglekarakteristika er følgende.

ISCED 0: førskoleundervisning

Førskoleundervisningsprogrammer er typisk udformet med en holistisk tilgang til at støtte børns tidlige kognitive, fysiske, sociale og følelsesmæssige udvikling og introducere små børn til organiseret undervisning uden for familiens sammenhæng.

ISCED 0 programmer er rettet mod børn under alderen ved indrejse i ISCED 1. Der er to kategorier af ISCED 0-programmer: tidlig barndomsuddannelsesudvikling og førskoleundervisning. Førstnævnte har undervisningsindhold designet til yngre børn (i alderen 0 til 2 år), mens sidstnævnte er designet til børn fra 3 år til den alder, hvor de starter grundskolen.

ISCED 1: grunduddannelse

Grunduddannelse giver læring og uddannelsesaktiviteter typisk designet til at sætte eleverne i stand til at udvikle grundlæggende færdigheder i læsning, skrivning og matematik (dvs. læse- og regnefærdigheder). Det etablerer et solidt fundament for læring og en sund forståelse af kerneområder af viden, og fremmer personlig udvikling og dermed forbereder eleverne til gymnasieuddannelse. Det giver grundlæggende læring med lidt, hvis nogen, specialisering.

Den sædvanlige eller lovlige alder for indrejse er normalt ikke under 5 år eller over 7 år gammel. Dette niveau varer typisk 6 år, selv om dets varighed kan variere fra 4 til 7 år. Grundskolen varer typisk indtil 10-12 år.

ISCED 2: uddannelse på sekundærtrinnet på sekundærtrinnet

Programmer på ISCED 2-niveau eller på sekundærtrinnet bygger typisk på de grundlæggende undervisnings- og læringsprocesser, der begynder ved ISCED 1. Normalt er det uddannelsesmæssige mål at lægge fundamentet for livslang læring og personlig udvikling, forberede eleverne til yderligere uddannelsesmuligheder. Programmer på dette niveau er normalt organiseret omkring en mere fagorienteret læseplan, der introducerer teoretiske begreber på tværs af en bred vifte af fag.

Nogle uddannelsessystemer kan tilbyde erhvervsuddannelsesprogrammer på ISCED 2 for at give enkeltpersoner færdigheder, der er relevante for beskæftigelsen.

ISCED 2 begynder efter 4 til 7 års ISCED 1 uddannelse. Studerende indtaster ISCED 2 typisk mellem 10 og 13 år (alder 12 er den mest almindelige).

ISCED 3: gymnasial uddannelse

Programmer på ISCED 3-niveau eller i gymnasial uddannelse er typisk designet til studerende, der gennemfører en sekundær uddannelse som forberedelse til en videregående eller videregående uddannelse, eller til at give færdigheder, der er relevante for beskæftigelse, eller begge dele. Programmer på dette niveau giver de studerende mere fagbaserede, specialiserede og dybdegående programmer end på gymnasial uddannelse (ISCED 2). De er mere differentierede, med et øget udvalg af muligheder og strømme til rådighed.

ISCED 3-programmerne kan enten være generelle eller erhvervsrettede. Nogle ISCED 3-programmer giver direkte adgang til ISCED 4 og/eller ISCED 5, 6 eller 7.

ISCED 3 begynder efter 8 til 11 års uddannelse fra begyndelsen af ISCED 1. Eleverne kommer typisk ind på dette niveau mellem 14 og 16 år. ISCED 3-programmerne afsluttes normalt 12 eller 13 år efter begyndelsen af ISCED 1 (eller omkring 17 eller 18 år).

Sprog som obligatorisk emne: ethvert sprog, der er udpeget som obligatorisk fag i ► studieordningen eller andre ► styredokumenter udarbejdet af ► øverste uddannelsesmyndigheder. Udtrykket kan bruges til at henvise til situationer, hvor alle studerende på en bestemt uddannelse eller i en bestemt klasse skal lære et sprog, eller i den særlige sammenhæng med specifikke læseplaner for forskellige ► uddannelsesforløb.

Sprog som en rettighed: ethvert sprog, der er specificeret i ► læseplanen eller andre ► styredokumenter udarbejdet af ► øverste uddannelsesmyndigheder, som de studerende har ret til at vælge som et valgfrit fag. Retten indebærer, at skolerne skal sikre, at de leverer, hvad den studerende vælger. I forbindelse med fremmedsprog og klassisk sprog kan udtrykket bruges til at henvise til situationer, hvor alle studerende på en bestemt uddannelse eller i en bestemt klasse har ret til at vælge et sprog, eller i den særlige sammenhæng med specifikke læseplaner for forskellige ► uddannelsesforløb.

Sprogbevidsthed i skolerne: begreb, der henviser til en flersproget og hel skoletilgang, der indebærer en omfattende sprogstrategi, der omfatter løbende overvejelser om sprogdimensionen i alle aspekter af skolelivet og foreslår en overordnet tilgang til undervisning af alle sprog i skolerne (► skolesprog, ► hjemmesprog, ► fremmedsprog (herunder ► klassiske sprog) osv.). Denne tilgang forventes at inddrage alle lærere og skoleledere og inddrage forældre, andre omsorgspersoner og det bredere lokalsamfund. Konkret værdsætter sprogbevidste skoler deres elevers sproglige mangfoldighed, anerkender deres tidligere sprogfærdigheder og bruger dem som en læringsressource. Sprogbevidste skoler støtter lærere i at håndtere brugen af specifikke sprog inden for deres respektive fagområder, herunder ved at øge bevidstheden om forskellige sprogregistre og ordforråd (Europa-Kommissionen, 2018).

Skolesprog: et sprog, der bruges til at levere indholdet af ► læseplanen og mere generelt til kommunikation inden for og uden for skolen med interessenter som forældre og uddannelsesmyndigheder.

National test: en standardiseret test/undersøgelse, der er fastsat af ► øverste offentlige myndigheder og udført under deres ansvar. Standardiserede tests/undersøgelser er enhver form for test, der (1) kræver, at alle testtagere besvarer de samme spørgsmål (eller spørgsmål valgt fra en fælles gruppe af spørgsmål) og (2) scores på en standard eller konsekvent måde. Internationale tests eller undersøgelser såsom SurveyLang er ikke omfattet af anvendelsesområdet og er heller ikke designet på skoleniveau, selv om de er udviklet på grundlag af en centralt udformet referenceramme (Europa-Kommissionen/EACEA/Eurydice, 2015).

Nyankomne migrantstuderende: studerende, der er født uden for deres nuværende bopælsland af forældre, der også er født uden for deres værtsland, og som er i skolealderen eller derunder (i henhold til de nationale bestemmelser om obligatorisk skolegang) og efterfølgende går ind i den formelle uddannelse i værtslandet (Europa-Kommissionen, 2013).

Ikke-territoriant sprog: et sprog, der "bruges af statsborgere i staten, som adskiller sig fra det eller de sprog, der anvendes af resten af statens befolkning, men som, selv om de traditionelt anvendes inden for statens område, ikke kan identificeres med et bestemt område heraf" (Europarådet, 1992). Romani er et ikke-territoriant sprog.

Officielt sprog: et sprog, der anvendes til juridiske og offentlige administrationsformål inden for et bestemt område i en given stat. Den officielle status kan begrænses til en del af staten eller strække sig over hele dens territorium. Alle ► statslige sprog er officielle sprog, men ikke alle sprog med officiel sprogstatus er statslige sprog (f.eks. dansk, der har officiel sprogstatus i Tyskland, er et ► regionalt sprog eller mindretalssprog og ikke et statsligt sprog).

Regionalt sprog eller mindretalssprog: et sprog, der "traditionelt anvendes inden for et givet område i en stat af statsborgere i denne stat, som udgør en gruppe, der numerisk er mindre end resten af statens befolkning". det er forskelligt fra den eller de statslige sprog i denne stat (Europarådet, 1992). Som hovedregel er der tale om sprog af befolkninger, der har deres etniske rødder i de pågældende områder eller har været bosat i de pågældende regioner i generationer. Mindretalssprog/regionale sprog kan have status af et ► officielt sprog, men denne status vil pr. definition være begrænset til de områder, hvor de tales.

Speciallærer: en lærer, der er kvalificeret til at undervise i et begrænset antal fag (generelt op til tre fag). Dette omfatter enten ► kun fremmedsprog eller et eller flere fremmedsprog og (et) andet emne(r).

Statssprog: ethvert sprog med officiel status i hele landet. Ethvert statssprog er et ► officielt sprog.

Styredokumenter: forskellige former for officielle dokumenter, der indeholder regler, retningslinjer og/eller anbefalinger til uddannelsesinstitutioner.

Studerende med indvandrerbaggrund: studerende, der går i skole i et andet land end deres oprindelsesland, eller begge deres forældres oprindelsesland. Disse mandater omfatter flere retligt adskilte situationer, herunder flygtninge, asylansøgere, børn af vandrende arbejdstagere, børn af tredjelandsstatsborgere med status som fastboende udlænding, børn af arbejdstagere fra tredjelande, der ikke er fastboende udlændinge, børn med ulovligt ophold og børn af indvandreroprindelse, som ikke nødvendigvis er omfattet af retlige bestemmelser, der specifikt vedrører uddannelse. Denne definition tager ikke hensyn til sproglige mindretal, der har været bosat i lande i over to generationer.

Elevernes teoretiske alder: i skolesystemet er elevernes normale alder, når de starter eller afslutter en bestemt klasse eller uddannelsesniveau. Der tages ikke hensyn til tidlig eller sen adgang til skolegang, gentagelse af karakterer eller andre afbrydelser af skolegang.

Topniveau (uddannelse) myndighed: det højeste niveau af myndighed med ansvar for uddannelse i et givet land, normalt på nationalt (statsligt) niveau. For Belgiens, Tysklands og Spaniens vedkommende er administrationerne i henholdsvis kommunerne, delstaterne og de selvstyrende regioner enten fuldt ansvarlige eller deler ansvaret med det nationale niveau for alle eller de fleste uddannelsesområder. Derfor betragtes disse forvaltninger som de øverste myndigheder på de områder, hvor de har ansvaret, mens de for de områder, hvor de deler ansvar med det nationale niveau, begge anses for at være topmyndigheder.

STATISTISKE DATABASER OG TERMINOLOGI

Den internationale PISA-database 2018

PISA er en international undersøgelse, der gennemføres i OECD's regi for at måle præstationsniveauerne for 15-årige studerende inden for læsefærdigheder, regnefærdigheder og videnskabelige færdigheder. Undersøgelsen er baseret på et repræsentativt udsnit af 15-årige studerende, der er i enten gymnasial eller gymnasial uddannelse (ISCED 2 eller 3), afhængigt af systemets struktur. Ud over måling af resultater omfatter den internationale PISA-undersøgelse spørgeskemaer til identifikation af variabler i skole- og familiesammenhæng, hvilket kan kaste lys over undersøgelsesresultaterne. Alle indikatorer omfatter både offentlige skoler og private skoler, uanset om de ydes støtte eller ej.

Pisa-undersøgelser gennemføres hvert tredje år. Den første undersøgelse fandt sted i 2000. de følgende runder blev gennemført i 2003, 2006, 2009, 2012, 2015 og 2018.

Blandt de lande, der deltog i denne rapport, deltog kun Liechtenstein ikke i indsamlingen af data for PISA 2018.

Prøvetagningsproceduren omfattede udvælgelse af skoler og derefter studerende. Det søgte at tilbyde hver elev den samme sandsynlighed for at blive udvalgt uanset størrelsen eller placeringen af den skole, han eller hun deltog. Til dette formål blev skolerne udvalgt med en sandsynlighed proportional med antallet af 15-årige elever. På en skole blev der udtaget et fast antal elever. Denne procedure er designet til at begrænse variabiliteten af sandsynligheden for, at en studerende er en del af prøven.

Hvis der anvendes data for hele befolkningen i et land, er det vigtigt at overholde visse strenge krav, såsom S.E.-analyse (estimering af stikprøverelaterede fejl). Som følge heraf kan en mærkbar forskel mellem to dataposter betragtes som ubetydelig statistisk set (se også forklaringerne under "Statistical terms").

De EU-værdier (populationsestimater), der præsenteres i denne rapport, er vægtede gennemsnit af befolkningsestimaterne for de EU-lande/regioner, der deltog i PISA-undersøgelsen i 2018. Det betyder, at hvert lands bidrag til estimeringen af den statistiske indikator på europæisk plan er proportional med landets størrelse, dvs. antallet af 15-årige studerende med værdier, der ikke mangler. PISA 2018-databasen findes på OECD's websted (<http://www.oecd.org/pisa/data/>).

PISA 2018-spørgeskemaerne findes også på OECD's websted (<https://www.oecd.org/pisa/data/2018database/>).

TALIS 2018-databasen

Talis er en international undersøgelse foretaget i OECD's regi, der fokuserer på arbejdsvilkårene for lærere og læringsmiljøer i skolerne. De vigtigste emner, der er omfattet, er skoleledelse; læreruddannelse; evaluering og feedback til lærerne lærernes pædagogiske overbevisning, holdninger og undervisningspraksis lærernes rapporterede følelse af selveffektivitet; lærernes arbejdsglæde og klimaet i de skoler og klasseværelser, hvor de arbejder og endelig lærernes tværnationale mobilitet.

Undersøgelsen fokuserer primært på lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2). Den er baseret på lærernes og ledernes spørgeskemaer. Alle indikatorer omfatter både offentlige skoler og private skoler, uanset om de ydes støtte eller ej.

Første runde af undersøgelsen fandt sted i 2008, og den anden blev gennemført i 2013. De seneste data stammer fra undersøgelsens tredje cyklus (2018). OECD er i færd med at forberede TALIS 2024.

Denne rapport anvender data om læreruddannelsen og lærernes tværnationale mobilitet. Data om læreruddannelse omfatter 26 uddannelsessystemer i 25 lande, der deltog i denne rapport, der deltog i TALIS 2018. Data om læreres tværnationale mobilitet findes i et mere begrænset antal uddannelsessystemer (23). Denne rapport indeholder også tendensdata baseret på cyklusserne for 2013 og 2018 i TALIS. Trenddata refererer til de 17 uddannelsessystemer, der deltog i begge cyklusser.

Standardprøvetagningsproceduren omfattede udvælgelse af 200 skoler pr. land og 20 lærere (pr. skole) undervisning på sekundærtrinnet (ISCED 2).

Når data anvendes på hele populationen i lande, er det vigtigt at overholde visse strenge krav, såsom S.E.-analyse (estimering af stikprøverelaterede fejl), hvorfor en mærkbar forskel mellem to dataposter kan betragtes som ubetydelig statistisk set (se også forklaringerne under "Statistical terms").

De EU-værdier (populationsestimater), der præsenteres i denne rapport, er vægtede gennemsnit af værdierne for de EU-lande/regioner, der deltog i TALIS i 2018. Det betyder, at hvert lands bidrag til estimeringen af den statistiske indikator på europæisk plan er proportional med landets størrelse, dvs. antallet af ISCED 2-lærere med værdier, der ikke mangler.

Dataene fra TALIS 2018 findes på OECD's websted (<https://www.oecd.org/education/talis/talis-2018-data.htm>).

TALIS 2018-spørgeskemaerne findes også på OECD's websted (<https://www.oecd.org/education/school/talis2018questionnaires.htm>).

Statistiske termer

International standardklassifikation af uddannelse (ISCED): se ordlisten.

Standardfejl (SE): PISA 2018-undersøgelsen og TALIS 2018, ligesom alle andre omfattende uddannelsesundersøgelser (OECD's tidligere PISA-undersøgelser og Taliss, International Association for the Evaluation of Educational Achievement's Progress in International Reading Literacy Study and Trends in International Mathematics and Science Study Survey, osv.), ser kun på et repræsentativt udsnit af målgrupperne. Generelt findes der et uendeligt antal mulige prøver for en given population. Derfor kan skøn fra en stikprøve til en anden for en populationsparameter (et gennemsnit, en procentdel, en korrelation osv.) variere. S.E. i forbindelse med ethvert skøn over en populationsparameter kvantificerer denne stikprøveusikkerhed. På grundlag af denne estimerede parameter og dens respektive S.E. er det muligt at konstruere konfidensintervallet, som afspejler, hvor meget den værdi, der beregnes ud fra en prøve, kan variere fra en prøve til en anden prøve. Hvis man antager et anslået gennemsnit på 50 og et S.E. på 5, er konfidensintervallet med en type I-fejl på 5 % derfor lig med $[50 - 1,96 \times 5, 50 + (1,96 \times 5)]$, dvs. ca. [40; 60]. Derfor kan man sige, at der kun er 5 chancer ud af 100 for at være forkert, hvis befolkningens gennemsnit siges at være i dette interval.

Alle S.E.'er, der er registreret i denne rapport, blev beregnet ved hjælp af metoder til udtagning af prøver og efter metoden i forskellige tekniske dokumenter i PISA-undersøgelsen og TALIS.

S.E. af undersøgelsesdataene er anført i bilag 1.

Statistisk signifikans. Der er tale om 95 % konfidensniveau. For eksempel betyder en betydelig forskel, at forskellen er statistisk signifikant forskellig fra nul med et 95 % konfidensniveau.

BILAG

BILAG 1: DETALJEREDE STATISTISKE DATA

Kapitel A

	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
% 2018	11.5	17.4	24.1	17.4	12.9	5.8	8.1	17.8	5.4	9.1	6.2	20.6	11.5	3.3	7.1	22.3	10.5	5.9	82.9	2.2
S.E.	0.21	0.85	2.28	1.33	1.17	0.51	0.39	0.95	0.40	0.59	0.47	0.76	0.66	0.28	0.37	0.53	0.70	0.41	0.42	0.23
Δ 2003-2015	:	10.5	0.7	-7.4	:	3.8	3.8	4.1	:	4.8	2.6	2.9	1.8	:	3.9	:	1.7	:	-8.0	1.7
S.E.	:	1.56	2.50	1.75	:	0.38	0.59	0.96	:	0.86	0.72	1.76	0.98	:	0.48	:	1.42	:	0.59	0.26
Δ 2003-2018	:	10.2	6.9	-5.5	:	4.8	4.2	10.1	:	6.7	3.0	4.8	4.8	:	5.1	:	2.2	:	-9.6	1.6
S.E.	:	1.11	2.70	1.84	:	0.54	0.62	1.11	:	0.79	0.61	1.64	1.00	:	0.45	:	1.31	:	0.58	0.26
Δ 2015-2018	:	-0.4	6.2	1.9	4.2	1.0	0.4	6.0	-0.4	1.8	0.4	1.9	3.1	0.2	1.1	:	0.5	0.5	-1.6	-0.1
S.E.	:	1.63	3.05	1.79	1.50	0.60	0.53	1.22	0.71	0.90	0.77	1.24	0.92	0.45	0.56	:	1.0	0.62	0.60	0.33

	MT	ML	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	ME	MK	NO	RS	TR
% 2018	82.8	9.8	20.5	1.7	3.1	3.1	9.9	8.7	7.6	17.6	4.0	6.5	27.0	7.2	4.2	7.2	10.2	5.2	7.0
S.E.	0.54	0.76	0.90	0.29	0.34	0.55	0.39	0.74	0.49	1.03	0.53	0.44	1.20	0.45	0.25	0.39	0.55	0.58	0.91
Δ 2003-2015	:	-7.4	9.8	0.9	1.4	:	:	4.9	3.1	8.2	:	:	14.0	4.0	:	:	3.9	:	5.4
S.E.	:	1.42	1.20	0.18	0.35	:	:	1.00	0.57	1.28	:	:	1.38	0.43	:	:	0.80	:	1.26
Δ 2003-2018	:	-4.8	11.5	1.5	1.7	:	:	4.8	4.7	10.0	:	:	14.9	5.5	:	:	5.1	:	5.2
S.E.	:	1.49	1.17	0.30	0.40	:	:	1.07	0.54	1.25	:	:	1.39	0.50	:	:	0.77	:	1.17
Δ 2015-2018	:	-4.9	2.6	1.7	0.6	0.2	0.4	2.3	-0.1	1.9	:	:	0.9	1.6	1.1	1.4	1.1	:	-0.2
S.E.	0.74	0.98	1.31	0.33	0.44	0.62	0.60	0.97	0.72	1.48	:	:	1.69	0.58	0.35	0.52	0.81	:	1.37

Δ Forskel mellem specifikke referenceår

Kilde: Eurydice, baseret på PISA 2018, 2015 og 2003.

Tabel 1: Procentdel af 15-årige studerende, der primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, 2018 (data for figur A2) og forskelle mellem 2003 og 2015, 2003 og 2018 samt 2015 og 2018

Forklarende bemærkninger

Data beregnet på grundlag af PISA-spørgeskemaet "Hvilket sprog taler du det meste af tiden?" (ST16Q01(31) i PISA 2003 og ST022Q01TA i PISA 2015 og 2018). Kategorien "Language of the Test" anvendes som stedfortræder for at tale det samme sprog hjemme som i skolen.

Når man ser på forskelle mellem 2003 og 2015, 2003 og 2018 og 2015 og 2018, er værdier, der er væsentligt forskellige (p & 0,05) fra nul, angivet med fed skrift.

Se også de forklarende bemærkninger til figur A2 i kapitel A.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
A	6.9	11.7	14.4	9.9	0.7	2.9	5.4	13.8	1.3	8.8	4.8	6.1	6.5	0.7	5.9	8.0	1.0	0.5	41.5	:
S.E.	0.18	0.83	1.96	0.89	0.11	0.33	0.28	0.85	0.19	0.58	0.42	0.31	0.49	0.11	0.34	0.45	0.17	0.08	0.64	
B	5.6	11.1	11.2	4.5	:	1.2	5.2	8.3	9.1	9.0	6.9	6.1	7.8	8.3	4.1	6.7	3.4	1.1	13.4	2.2
S.E.	0.16	0.88	1.75	0.49		0.17	0.30	0.50	0.45	0.55	0.45	0.29	0.66	0.48	0.30	0.30	0.27	0.11	0.42	0.30
C	4.4	5.5	9.4	7.0	11.6	2.7	2.6	3.5	4.0	:	1.3	14.2	5.0	2.4	1.1	14.0	9.4	5.3	41.5	1.8
S.E.	0.12	0.36	1.33	0.68	1.13	0.30	0.24	0.29	0.32		0.23	0.69	0.39	0.24	0.13	0.33	0.66	0.42	0.61	0.23
D	83.1	71.7	65.0	78.6	87.2	93.2	86.8	74.4	85.6	81.8	87.0	73.6	80.8	88.5	88.9	71.3	86.1	93.2	3.6	95.6
S.E.	0.30	1.43	2.50	1.41	1.16	0.54	0.52	1.26	0.55	0.91	0.67	0.87	1.02	0.57	0.50	0.60	0.76	0.44	0.25	0.39

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	ME	MK	NO	RS	TR
A	5.7	7.6	16.7	:	1.9	:	6.9	:	4.3	13.9	:	:	21.7	4.6	1.0	:	7.8	1.0	:
S.E.	0.38	0.66	0.92		0.27		0.31		0.36	1.01			1.08	0.36	0.13		0.49	0.16	
B	3.0	6.2	6.0	:	5.0	:	1.9	0.7	1.5	6.5	:	2.3	12.2	1.0	4.8	1.2	4.6	8.3	0.6
S.E.	0.31	0.65	0.43		0.42		0.18	0.13	0.19	0.50		0.30	0.69	0.18	0.28	0.19	0.43	0.40	0.12
C	77.2	1.9	3.6	1.2	1.1	3.0	2.8	8.0	3.1	3.3	3.8	5.9	5.0	2.5	3.2	6.5	2.3	4.2	6.7
S.E.	0.57	0.25	0.27	0.18	0.14	0.65	0.31	0.73	0.38	0.25	0.52	0.43	0.43	0.28	0.22	0.40	0.21	0.50	0.89
D	14.1	84.3	73.7	98.2	91.9	96.3	88.3	90.9	91.1	76.2	95.6	91.3	61.1	91.9	91.0	91.9	85.3	86.5	92.5
S.E.	0.51	1.24	1.12	0.30	0.62	0.67	0.41	0.74	0.56	1.36	0.51	0.54	1.50	0.47	0.34	0.46	0.80	0.63	0.91

A Indvandrerstuderende, der primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget

B Indvandrerstuderende, der primært taler skolesproget derhjemme

C Ikke-immigrantstuderende, der primært taler et andet sprog derhjemme end skolesproget

D Ikke-immigrantstuderende, der primært taler skolesproget derhjemme

Kilde: Eurydice, baseret på PISA 2018.

Tabel 2: Procentdele af indvandrere og ikke-indvandrere 15-årige studerende efter sprog, der tales hjemme, 2018 (data for figur A3)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur A3 i kapitel A.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur A3 i kapitel A.

	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	E	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
%	13.3	21.8	41.4	20.5	16.6	3.1	4.5	25.8	2.6	4.7	3.7	27.8	10.8	:	6.4	18.1	10.8	6.6	96.2	:
S.E.	0.50	2.79	0.61	2.80	2.27	0.93	0.58	2.48	0.84	1.70	0.99	1.05	1.60		0.85	0.39	1.39	0.84	0.03	

	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	ME	MK	NO	RS	TR
%	98.0	10.1	29.0	:	:	2.0	10.5	11.0	7.8	22.5	1.8	1.6	4.83	1.2	0.0	5.1	6.1	3.9	8.9
S.E.	0.03	2.29	2.44			0.84	0.49	1.29	1.51	2.59	0.91	0.68	3.32	0.11		0.11	1.52	0.97	1.80

Kilde: Eurydice, baseret på PISA 2018.

Tabel 3: Procentdel af 15-årige elever, der går i skoler, hvor mere end 25 % af eleverne hovedsagelig taler et andet sprog derhjemme end skolesproget, 2018 (data for figur A4)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur A4 i kapitel A.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur A4 i kapitel A.

Kapitel C, afsnit I

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	7.2	0.0	X	0.0*	2.0	0.8	30.2	1.3	33.4	:	35.9	20.2	0.9	20.0	2.7	10.2	19.0	0.7	83.2	2.1
1 FL	78.9	47.3	X	26.7*	81.5	79.0	56.7	52.8	46.3	:	62.4	79.8	99.0	80.0	93.5	89.8	79.2	72.0	16.8	60.3
0 FL	13.9	52.7	X	73.3*	16.4	20.2	13.1	45.9	20.3	:	1.7	0	0.1	0.0	3.9	0.0	1.8	27.3	:	37.6

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	4.4	1.0	1.7	5.1	0.6	2.1	0.0	5.0	26.8	15.0	X	4.9	X	22.0	0.0	X	0.0	0.0	:	X
1 FL	95.6	43.6	98.1	94.8	68.1	97.7	81.2	83.4	59.9	79.6	X	69.9	X	53.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
0 FL	0.0	55.4	0.2	0.1	31.3	0.2	18.8	11.6	13.3	5.4	X	25.2	X	24.6	0.0	X	0.0	0.0	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 4: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog (FL) i grundskolen (ISCED 1), efter antal sprog, 2020 (data for figur C1a)

Forklarende bemærkninger

For forklaringen vedrørende beregningerne og dataene henvises til de forklarende bemærkninger til figur C1a og C1b i kapitel C.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C1a og C1b i kapitel C.

%	BE fr	CZ	DE	EE	EL	ES	FR	IT	CY	LT	LU	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	R	LI	NO
7 år	6.8	50.3	13.7	33.2	97.4	100.0	99.8	100.0	100.0	3.2	100.0	44.8	100.0	99.8	100.0	0.5	99.7	99.3	65.3	100.0	100.0
8 år	33.6	75.0	58.4	45.1	98.6	100.0	100.0	100.0	100.0	93.9	100.0	51.3	100.0	99.8	100.0	83.8	99.8	99.1	56.5	100.0	100.0
9 år	38.6	96.6	94.1	83.5	98.7	100.0	100.0	100.0	100.0	98.3	100.0	70.7	100.0	99.9	99.9	98.6	100.0	99.1	99.2	100.0	100.0
10 år	90.9	98.6	95.6	98.2	98.9	100.0	100.0	100.0	100.0	98.6	100.0	92.3	100.0	99.9	99.8	99.7	100.0	98.8	99.6	100.0	100.0

Kilde: Eurydice-beregninger baseret på ikke-offentliggjorte Eurostat/UOE-data (senest opdateret: 29. september 2022).

Tabel 5: Procentdel af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), efter alder, 2020 (data for figur C1b)

Forklarende bemærkning

For forklaringen vedrørende beregningerne og dataindsamlingen efter alder henvises til de forklarende bemærkninger til figur C1a og C1b i kapitel C.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C1a og C1b i kapitel C.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
2020	86.1	47.3	X	26.7*	83.6	79.8	86.9	54.1	79.7	:	98.3	100.0	100.0	100.0	96.1	100.0	98.2	72.7	100.0	62.4
2013	79.4	50.0	X	28.6	82.9	71.9	56.9	67.9	77.0	:	75.5	99.6	98.8	99.9	99.7	100.0	73.1	74.9	100.0	59.1
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
2020	100.0	44.6	99.8	99.9	68.7	99.8	81.2	87.6	86.7	94.6	X	74.8	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
2013	100.0	52.2	99.9	97.3	35.2	56.5	49.8	84.8	68.8	77.9	X	:	X	:	100.0	X	100.0	100.0	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 6: Procentdel af studerende, der lærer mindst ét fremmedsprog i grundskolen (ISCED 1), 2013 og 2020 (data for figur C2)

Forklarende bemærkninger

For forklaringen vedrørende beregningerne og dataene henvises til de forklarende bemærkninger til figur C2 i kapitel C. Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C2 i kapitel C.

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	59.2	0	X	65.7	12.0	65.5	85.1	36.9	95.2	7.8	95.7	45.0	75.5	54.6	97.0	83.7	73.0	77.4	100.0	7.4
1 FL	39.2	98.4	X	34.3	86.4	33.0	14.9	58.9	1.9	74.1	3.8	55.0	24.3	45.4	3.0	16.1	25.0	28.8	:	98.4
0 FL	1.6	1.6	X	0.0	1.6	1.4	0.0	4.3	2.9	18.1	0.5	0.0	0.2	0.0	0.0	0.2	2.0	1.8	:	2.2
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	95.0	71.1	7.9	46.7	92.7	94.6	25.6	52.6	98.7	78.6	X	94.9	X	97.1	100.0	X	100.0	66.1	:	X
1 FL	5.0	26.3	92.1	53.2	3.3	5.4	74.4	45.2	1.0	21.4	X	4.6	X	2.3	0.0	X	0.0	28.6	:	X
0 FL	0.0	2.6	0.1	0.1	4.0	0.0	0.0	2.2	0.4	0.0	X	0.5	X	0.6	0.0	X	0.0	0.0	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 7: Procentdel af studerende, der lærer fremmedsprog (FL) på sekundærtrinet (ISCED 2), efter antal sprog, 2020 (data for figur C3 og C4)

Forklarende bemærkninger

For forklaringen vedrørende beregningerne og dataene henvises til de forklarende bemærkninger til figur C3 i kapitel C.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C3 i kapitel C.

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	58.4	:	X	49.3	17.4	43.1	81.7	37.1	95.6	8.5	95.0	41.6	54.0	52.4	98.5	91.6	71.8	81.0	100.0	6.0
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2	96.5	73.7	9.7	93.6	86.8	95.6	53.9	79.8	98.3	78.2	X	:	X	97.5	97.2	X	98.1	69.9	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 8: Procentdel af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog (FL) på sekundærtrinet (ISCED 2), 2013 (data for figur C4)

Forklarende bemærkning

For forklaringen vedrørende beregningerne og dataene henvises til de forklarende bemærkninger til figur C4 i kapitel C.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C4 i kapitel C.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	Gen	60.0	72.1	X	100.0	72.6	98.8	45.0	58.7	97.6	122	0.9	27.4	99.6	94.3	24.7	38.8	82.6	38.3	100.0	74.9
	Voc	35.1	16.0	X	69.7	42.0	33.9	1.2	1.3	22.6	:	2.8	0.2	32.1	30.0	48.1	32.2	54.4	6.5	77.4	4.5
1 FL	Gen	37.1	27.9	X	0.0	27.1	1.2	39.6	41.2	1.9	66.9	88.8	70.3	0.3	5.7	74.8	55.8	16.1	60.4	:	23.5
	Voc	44.9	70.2	X	30.3	53.1	60.1	14.8	38.3	35.2	:	72.4	45.1	66.7	64.7	51.6	63.3	31.3	54.3	15.2	88.6
0 FL	Gen	2.9	0.0	X	0.0	0.3	0.0	15.4	0.1	0.5	20.9	10.3	2.3	0.1	0.0	0.5	5.8	1.3	1.3	:	1.6
	Voc	18.0	13.8	X	0.0	4.9	5.9	84.0	60.4	42.2	:	24.8	54.7	1.3	5.3	0.3	4.4	14.3	39.2	7.4	6.9
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	Gen	66	67.9	63.6	81.3	7.1	99.1	95.5	98.4	99.0	80.1	X	95.8	X	55.9*	91.9	X	56.6	100.0	:	X
	Voc	1.4	12.4	21.6	76.8	7.3	97.4	29.4	31.5	89.3	3.8	X	28.2	X	5.2*	:	X	:	0.0	:	X
1 FL	Gen	34.0	32.1	36.3	18.7	61.8	0.9	3.3	1.6	1.0	19.9	X	2.8	X	30.1*	8.1	X	43.4	0.0	:	X
	Voc	98.6	58.4	77.6	23.2	72.6	2.4	64.4	68.2	7.9	96.1	X	68.3	X	19.0*	:	X	:	100.0	:	X
0 FL	Gen	0.0	0.0	0.1	0.0	31.1	0.0	1.3	0.0	0.0	0.0	X	1.4	X	14.0*	0.0	X	0	0.0	:	X
	Voc	0.0	29.2	0.8	0.0	20.1	0.2	6.2	0.3	2.8	0.1	X	3.5	X	75.8*	:	X	:	0.0	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 9: Procentdele af studerende, der lærer fremmedsprog (FL) generelt (gen) og erhvervsrettet (voc) gymnasial uddannelse (ISCED 3), efter antal sprog, 2020 (data for figur C5 og C6)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende beregningerne, EU's aggregerede data og lantedata findes i de forklarende bemærkninger til figur C5 i kapitel C.

Data med asterisker er fra 2019 (i stedet for 2020).

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C5 i kapitel C.

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	Gen	58.4	78.3	X	99.9	73.3	93.9	49.7	55.6	92.7	6.2	2.7	31.2	97.2	86.9	24.1	83.8	81.9	41.2	100.0	46.1
	Voc	34.1	14.4	X	68.5	48.9	34.3	5.4	1.7	62.3	:	0.1	0.4	30.9	23.1	41.7	21.8	46.1	11.8	67.7	0.7
≥ 2 FL	Gen	68.0	69.7	64.1	69.1	5.1	98.7	95.5	98.7	99.0	81.2	X	:	X	60.1	100.0	X	52.6	:	:	X
	Voc	0.0	12.7	22.3	64.9	9.2	96.6	32.6	66.5	88.6	11.3	X	:	X	15.8	:	X	:	:	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (data udtrukket den 15. september 2022).

Tabel 10: Procentdele af studerende, der lærer to eller flere fremmedsprog (FL) generelt (gen) og erhvervsrettet (voc) gymnasial uddannelse (ISCED 3), 2013 (data for figur C6)

Forklarende bemærkninger

EU-aggregatet for erhvervsfagligt ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". For metodologiske noter relateret til dataene, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx.

Forklaringen vedrørende beregningerne findes i de forklarende bemærkninger til figur C6 i kapitel C.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C6 i kapitel C.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Gennemsnitligt nr.	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED1	0.9	0.5	X	0.3*	0.9	0.8	1.2	0.6	1.1	:	1.3	1.2	1	1.2	1	1	1.2	0.7	1.8	0.7
ISCED2	1.6	1	X	1.7	1.1	1.7	1.9	1.3	2	0.9	1.9	1.5	1.8	1.5	2	1.9	1.7	1.8	2.5	1.1
ISCED3	1.4	1.5	X	2.1	1.5	1.5	0.9	1	1.6	:	0.9	1	1.8	1.5	1.5	1.4	1.7	1.2	2.6	1.3
Gennemsnitligt nr.	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED1	1.1	0.5	1	1.1	0.7	1	0.8	0.9	1.2	1.1	X	0.8	X	1.0	1	X	1	1	:	X
ISCED2	2.1	2	1.1	1.5	1.9	2	1.3	1.5	2.2	1.8	X	1.9	X	2.0	2.0	X	2.0	1.6	:	X
ISCED3	1.5	1.2	1.4	1.9	0.8	2	1.5	1.5	2.1	1.6	X	1.4	X	1.2*	1.9	X	1.6	0.7	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang03] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 11: Gennemsnitligt antal fremmedsprog pr. elev på primær- og sekundærtrinet (ISCED 1-3), 2020 (data for figur C7)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende beregningerne, EU's aggregerede data og lantedata findes i de forklarende bemærkninger til figur C7 i kapitel C.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C7 i kapitel C.

Kapitel C — Afsnit II

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	eng	ind	X	fra*	eng	eng	eng	eng	eng	:	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	deu	eng
	84.1	33.1	X	26.1*	77.2	79.1	86.9	57.4	72.6	:	98.2	99.6	96.6	93.3	95.5	100.0	96.9	72.4	100.0	45.9
ISCED 2	eng	eng	X	fra	eng	eng	eng	eng	eng	fra	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	deu fra	eng
	98.3	49.7	X	100.0	91.2	98.2	100.0	100.0	95.7	49.2	99.2	99.2	99.4	98.0	100.0	100.0	97.5	97.8	100.0	74.6
ISCED 3	eng	eng	X	fra	eng	eng	eng	eng	eng	(fra)	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	deu	eng
	88.1	77.6	X	94.4	87.8	93.5	54.1	68.6	81.5	(50.8)	78.3	83.0	99.0	92.4	99.8	99.9	92.4	86.8	86.3	79.4

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	X	eng	X	eng	eng	X	eng	eng	:	X
	100.0	44.6	99.6	98.8	68.3	88.2	79.4	85.1	83.0	94.6	X	73.5	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
ISCED 2	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	X	eng	X	eng	eng fra	X	eng	eng	:	X
	100.0	97.4	99.8	98.8	97.3	100.0	99.8	97.0	99.5	100.0	X	100.0	X	99.4	100.0	X	100.0	94.7	:	X
ISCED 3	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	X	eng	X	eng*	eng	X	eng	eng	:	X
	100.0	79.8	99.3	95.9	66.7	99.5	96.8	93.3	97.0	100.0	X	91.8	X	57.7*	100.0	X	99.9	42.5	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 12: Det mest indlærte fremmedsprog og procentdelen af de studerende, der lærer det i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020 (data for figur C8)

Forklarende bemærkninger

Når der henvises til sprog, bruger tabellen ISO 639-3-koder.

EU-aggregatet viser andelen af studerende, der lærer et fremmedsprog ud af alle studerende på et givet ISCED-niveau. Det er baseret på referencepopulationen for alle studerende i EU, bortset fra det land (eller lande), hvor det pågældende sprog ikke betragtes som et fremmedsprog.

EU-aggregatet for 2020 for ISCED 3 blev markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til metodologiske noter vedrørende dataene: https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx

Andre sprog end engelsk er skyggefulde.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker kun den almene gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C8 i kapitel C.

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	84.1	13.3	X	0.0*	77.2	79.1	86.9	57.4	72.6	:	98.2	99.6	96.6	93.3	95.5	100.0	96.9	72.4	0.0	45.9
ISCED 2	98.3	49.7	X	65.7	91.2	98.2	100.0	100.0	95.7	:	99.2	99.2	99.4	98.0	100.0	100.0	97.5	97.8	54.3	74.6
ISCED 3	88.1	77.6	X	88.8	87.8	93.5	54.1	68.6	81.5	:	78.3	83.0	99.0	92.4	99.8	99.9	92.4	86.8	84.4	79.4

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	100.0	44.6	99.6	98.8	68.3	88.2	79.4	85.1	83.0	94.6	X	73.5	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
ISCED 2	100.0	97.4	99.8	98.8	97.3	100.0	99.8	97.0	99.5	100.0	X	100.0	X	99.4	100.0	X	100.0	94.7	:	X
ISCED 3	100.0	79.8	99.3	95.9	66.7	99.5	96.8	93.3	97.0	100.0	X	91.8	X	57.7*	100.0	X	99.9	42.5	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 13: Procentdele af studerende, der lærer engelsk på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020 (data for figur C9)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger i dette bilag vedrørende data for figur C8.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C9 i kapitel C.

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	
ISCED 1	fra	eng	X	00*	rus	deu	:	fra	est	:	fra	fra	deu	deu	deu	fra	rus	deu	fra	deu	
	5.5	13.3	X	00*	4.3	11	:	2.6	20.7	:	19.2	19.1	3.1	20.4	1.9	2.3	13.3	0.4	83.2	18.9	
ISCED 2	fra	nld	X	eng	rus	deu	deu	fra	rus	spa	fra	fra	spa	deu	fra	fra	rus	rus	deu	fra	deu
	30.6	47.3	X	65.7	10.1	47.6	16.5	23.1	64.7	21.3	47.8	41.3	54.6	44.1	60.4	82.7	58.1	59.3	100.0	29.1	
ISCED 3	deu	nld	X	eng	deu	deu	deu	spa	rus	(deu)	fra	fra	spa	deu	fra	fra	rus	rus	fra	deu	
	20.0	59.2	X	88.8	26.8	37.8	17.2	11.9	44.9	(79.0)	3.8	18.0	59.3	34.9	23.5	25.5	51.8	24.8	85.4	41.0	
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR	
ISCED 1	ita	deu	slv	deu	fra	fra	deu	slk	swe	spa	X	deu	X	dan	0.0	X	0.0	0.0	:	X	
	2.4	0.6	0.7	5.0	0.4	10.7	2.1	6.0	18.4	8.6	X	5.8	X	20.7	0.0	X	0.0	0.0	:	X	
ISCED 2	ita	fra	fra	deu	fra	fra	deu	deu	swe	spa	X	deu	X	dan	eng	fra	X	deu	spa	:	X
	55.1	55.3	3.8	40.6	71.2	80.3	21.3	32.3	92.5	45.9	X	16.5	X	95.7	100.0	X	59.6	31.2	:	X	
ISCED 3	ita	deu	fra	deu	spa	fra	deu	deu	swe	spa	X	deu	X	dan*	fra	X	deu	spa	:	X	
	25.4	21.4	15.2	62.9	7.2	85.0	37.0	36.8	89.4	28.6	X	38.1	X	24.9*	91.9	X	30.8	11.7	:	X	

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 14: Det næstmest indlærte fremmedsprog og procentdelen af de studerende, der lærer det i grundskolen og på sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2020 (data for figur C10)

Forklarende bemærkninger

Når der henvises til sprog, bruger tabellen ISO 639-3-koder.

Forklaringen vedrørende EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger vedrørende dataene for figur C8 i dette bilag.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker kun den almene gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C10 i kapitel C.

%	BE fr	BG	CZ	EE	HR	LV	LT	MT	AT	PL	SI	SK	FI	IS
ISCED1	nld	—	—	rus	est	—	rus	—	—	—	—	—	swe	dan
	33.1	—	—	15.5	20.7	—	13.3	—	—	—	—	—	18.4	20.7
ISCED2	nld	rus	rus	rus	est	ita	rus	rus	ita	—	—	rus	swe	dan
	47.3	10.1	13.4	64.7	22.0	10.6	58.1	59.3	55.1	—	—	12.9	92.5	95.7
Generelt ISCED3	nld	rus	rus	rus	est	ita	rus	rus	ita	ita	rus	ita	rus	dan*
	72.7	24.2	11.4	67.0	18.1	22.7	56.7	29.9	34.6	15.0	11.5	10.6	18.1	91.9

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 15: Procentdele af studerende, der lærer andre sprog end engelsk, fransk, tysk og spansk (hvor mindst 10 % af eleverne lærer andre sprog) i grundskolen og den almene ungdomsuddannelse (ISCED 1-3), 2020 (data for figur C11)

Forklarende bemærkninger

Når der henvises til sprog, bruger tabellen ISO 639-3-koder.

Tabellen viser lande, hvor mindst 10 % af eleverne (på mindst ét uddannelsesnivea) lærer andre fremmedsprog end engelsk, fransk, tysk og spansk. Andre lande vises ikke.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C11 i kapitel C.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

		%																			
		EU	BE fr	DE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED1	2020	84.1	13.3	X	0.0*	77.2	79.1	86.9	57.4	72.6	:	98.2	99.6	96.6	93.3	95.5	100.0	96.9	72.4	0.0	45.9
	2013	77.2	11.4	X	0.1	73.5	71.2	56.9	62.4	68.9	:	74.6	99.0	92.2	92.3	98.8	98.0	71.2	73.7	0.0	40.4
ISCED2	2020	98.3	49.7	X	65.7	91.2	98.2	100.0	100.0	95.7	:	99.2	99.2	99.4	98.0	100.0	100.0	97.5	97.8	54.3	74.6
	2013	96.7	42.5	X	49.3	86.8	96.5	100.0	97.8	97.1	:	99.0	99.4	98.4	97.6	100.0	99.7	95.8	97.1	53.2	68.5
Generel ISCED3	2020	95.7	90.7	X	100.0	90.3	99.9	98.0	97.0	98.5	:	80.6	97.3	99.9	99.8	97.3	100.0	98.0	97.0	100.0	89.1
	2013	93.8	91.1	X	99.9	90.6	95.1	82.8	86.8	96.0	:	93.5	98.1	99.7	99.4	95.9	91.4	98.6	94.4	97.1	81.8

		%																			
		MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED1	2020	100.0	44.6	99.6	98.8	68.3	88.2	79.4	85.1	83.0	94.6	X	73.5	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
	2013	100.0	52.2	100.0	94.0	34.9	45.3	48.0	81.0	66.3	77.9	X	:	X	71.5	100.0	X	100.0	100.0	:	X
ISCED2	2020	100.0	97.4	99.8	98.8	97.3	100.0	99.8	97.0	99.5	100.0	X	100.0	X	99.4	100.0	X	100.0	94.7	:	X
	2013	100.0	96.6	99.9	96.3	93.4	99.2	100.0	94.9	99.4	100.0	X	:	X	99.8	100.0	X	99.9	100.0	:	X
Generel ISCED3	2020	100.0	100.0	99.8	98.4	62.3	99.4	98.5	98.7	99.7	100.0	X	98.6	X	72.7*	100.0	X	(99.9)	38.7	:	X
	2013	100.0	100.0	99.9	94.0	59.2	99.6	98.0	98.8	99.9	100.0	X	:	X	70.8	100.0	X	(98.4)	:	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 16: Procentdele af studerende, der lærer engelsk på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2013 og 2020 (data for figur C12)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger vedrørende data til figur C8 i dette bilag. Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker både almen uddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C12 i kapitel C.

		%																			
		EU	BE fr	DE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED1	2020	5.5	:	X	26.1*	0.8	0.1	:	2.6	1.4	:	19.2	19.1	:	0.6	0.8	2.3	1.4	0.2	83.2	0.3
	2013	3.6	:	X	28.6	1.2	0.1	:	3.7	1.6	:	14.8	5.4	:	0.6	0.9	2.0	0.8	0.2	83.8	0.3
ISCED2	2020	30.6	:	X	100.0	1.3	2.6	9.3	23.1	2.6	49.2	47.8	41.3	:	1.2	68.4	82.7	2.2	4.6	100.0	0.5
	2013	33.9	:	X	99.6	3.1	3.3	9.1	24.4	2.7	61.6	49.4	38.7	:	1.4	68.7	90.0	1.0	3.4	100.0	0.5
Generel ISCED3	2020	21.8	:	X	100.0	9.5	11.5	7.8	20.9	5.6	50.8	4.6	24.8	:	4.5	14.8	29.4	5.9	2.7	100.0	8.0
	2013	23.6	:	X	99.9	12.2	17.5	15.0	24.2	6.4	58.9	4.6	28.7	:	3.6	17.7	37.2	5.8	3.2	100.0	5.8
		%																			
		MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED1	2020	2.2	0.5	0.1	0.4	0.4	10.7	0.0	0.2	2.1	3.0	X	0.0	X	0.6	0.0	X	0.0	0.0	:	X
	2013	1.1	:	0.3	0.2	0.1	10.8	0.0	0.1	2.0	2.2	X	:	X	0.6	0.0	X	0.2	0.0	:	X
ISCED2	2020	28.1	55.3	3.8	1.3	71.2	80.3	1.4	1.0	4.6	14.4	X	2.3	X	1.8	100.0	X	38.7	10.7	:	X
	2013	35.1	57.8	5.1	3.7	63.3	85.0	3.2	2.6	5.9	15.6	X	:	X	1.8	97.2	X	50.4	14.0	:	X
Generel ISCED3	2020	18.2	28.1	29.7	12.3	3.0	80.8	7.2	9.0	8.8	15.8	X	6.6	X	9.0*	91.9	X	(22.4)	7.4	:	X
	2013	23.1	32.7	35.5	8.1	2.6	84.9	11.2	14.8	12.0	18.3	X	:	X	11.3	100.0	X	(27.2)	:	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 17: Procentdele af studerende, der lærer fransk på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2013 og 2020 (data for figur C13)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger vedrørende data til figur C8 i dette bilag. Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker både almen uddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C13 i kapitel C.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	NO
ISCED1	2020	3.4	0.9	X	0.0*	2.2	1.1	:	:	3.2	:	16.7	1.2	3.1	20.4	1.9	0.0	5.0	0.4	100.0	18.9
	2013	3.7	1.0	X	0.0	2.6	1.3	:	:	3.9	:	12.0	0.6	5.7	20.2	2.0	0.0	4.7	0.6	100.0	20.4
ISCED2	2020	21.4	1.4	X	0.0	5.0	47.6	76.5	:	9.9	19.3	46.6	4.8	15.2	44.1	9.4	1.7	13.2	13.8	100.0	29.1
	2013	22.6	1.6	X	0.1	7.2	32.4	73.6	:	14.5	20.9	44.9	3.1	14.4	42.7	8.6	1.3	11.3	11.4	100.0	31.7
Generel ISCED3	2020	21.4	5.2	X	42.3	34.3	64.1	27.4	:	19.4	19.0	4.4	2.9	20.8	62.1	9.2	1.4	26.5	6.7	98.8	55.4
	2013	21.5	5.6	X	51.2	34.2	55.7	28.0	:	29.6	15.4	2.5	2.1	22.0	62.1	7.7	5.3	28.9	10.2	100.0	45.4
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED1	2020	1.4	0.6	:	5.0	0.1	2.6	2.1	1.7	3.9	3.3	X	5.8	X	0.0	0.0	X	0.0	0.0	:	X
	2013	0.6	:	:	6.7	0.1	1.5	1.7	1.8	3.7	2.2	X	:	X	0.0	0.0	X	1.7	0.0	:	X
ISCED2	2020	13.7	49.4	:	40.6	1.3	13.6	21.3	32.3	9.3	18.4	X	76.5	X	1.0	0.0	X	59.6	24.0	:	X
	2013	9.1	51.7	:	69.0	0.7	10.3	19.1	57.7	10.5	19.3	X	:	X	2.5	0.0	X	44.9	24.4	:	X
Generel ISCED3	2020	9.2	42.2	:	53.9	1.4	16.3	66.2	57.6	14.6	19.6	X	78.1	X	20.9*	0.0	X	(30.0)	23.0	:	X
	2013	5.0	42.4	:	47.0	1.0	12.5	63.4	58.8	17.6	22.2	X	:	X	22.3	0.0	X	(22.5)	:	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 18: Procentdele af studerende, der lærer tysk på primær- og sekundærtrinnet (ISCED 1-3), 2013 og 2020 (data for figur C14)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger vedrørende data til figur C8 i dette bilag.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker både almen uddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C14 i kapitel C.

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	NO
ISCED2	2020	17.7	:	X	0.0	2.1	3.0	:	6.2	0.1	21.3	0.1	:	54.6	0.1	25.0	0.5	0.5	0.2	0.0	0.2
	2013	12.6	:	X	0.0	1.5	1.7	:	3.7	0.3	14.4	0.1	:	37.0	0.1	21.3	0.9	0.0	0.0	0.0	0.1
Generel ISCED3	2020	26.8	7.4	X	2.2	10.6	14.0	17.9	22.5	4.0	18.3	0.0	:	73.1	4.5	15.3	4.0	2.5	0.9	5.8	6.1
	2013	21.9	0.7	X	2.5	9.6	11.9	20.5	18.9	4.1	14.0	0.1	:	70.0	3.2	12.0	18.7	1.1	0.8	5.4	2.9
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED2	2020	14.0	1.9	1.2	3.6	18.8	0.6	2.5	0.9	3.7	45.9	X	0.0	X	2.4	0.0	X	0.0	31.2	:	X
	2013	7.5	1.9	1.2	1.4	24.1	0.4	2.4	0.7	1.7	43.5	X	:	X	2.9	0.0	X	0.0	31.0	:	X
Generel ISCED3	2020	9.1	5.7	21.5	15.2	9.1	2.6	15.7	12.6	12.9	41.4	X	0.0	X	24.2*	0.0	X	(0.0)	24.1	:	X
	2013	5.3	4.8	15.7	3.3	8.4	2.5	12.3	10.0	13.4	39.9	X	:	X	21.7	0.0	X	(0.4)	:	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 19: Procentdel af studerende, der lærer spansk i almen uddannelse på sekundærtrinnet (ISCED 2–3), 2013 og 2020 (data for figur C15)

Forklarende bemærkninger

Forklaringen vedrørende EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger vedrørende data til figur C8 i dette bilag.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker både almen uddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C15 i kapitel C.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
Generelt	95.7	90.7	X	100.0	90.3	99.9	78.0	97.0	98.5	:	80.6	97.3	99.9	99.8	97.3	100.0	98.0	97.0	100.0	89.1
Erhvervsfaglig	79.2	59.9	X	79.7	85.4	91.1	15.4	38.8	56.3	:	73.5	45.3	96.9	89.1	100.0	95.6	83.6	56.2	76.9	69.7

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
Generelt	100.0	100.0	99.8	98.4	62.3	99.4	98.5	98.7	99.7	100.0	X	98.6	X	72.7*	100.0	X	(99.9)	38.7	:	X
Erhvervsfaglig	100.0	68.9	99.2	93.7	73.6	99.6	96.1	90.6	95.0	99.9	X	89.8	X	20.9*	:	X	:	46.0	:	X

Kilde: Eurydice, baseret på data fra Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (data udtrukket den 15. december 2022).

Tabel 20: Procentdele af studerende, der lærer engelsk i almen og erhvervsfaglig gymnasial uddannelse (ISCED 3), 2020 (data for figur C16)

Forklarende bemærkninger

EU-aggregat 2020 for erhvervsfaglig ISCED 3, markeret som "definition adskiller sig, se metadata". Der henvises derfor til metodologiske noter vedrørende dataene: https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx

Yderligere oplysninger om EU-aggregatet findes i de forklarende bemærkninger til data til figur C8 i dette bilag.

Data med asterisk er fra 2019 (i stedet for 2020).

Data i parentes dækker både almen uddannelse og erhvervsrettet gymnasial uddannelse.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur C16 i kapitel C.

Kapitel D, afsnit I

%	EU	BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV	
A Samlet	25.4	28.2	34.0	26.5	16.4	36.8	27.8	29.5	12.0	24.6	26.3	48.0	33.0	
	S.E. 0.36	1.25	1.21	0.95	0.68	1.22	1.51	0.95	0.68	1.04	0.94	1.71	1.91	
B & 35 år	35.3	33.1	47.7	35.0	29.2	59.2	48.7	45.8	17.7	26.5	36.0	57.3	38.9	
	S.E. 0.79	1.76	1.85	3.35	1.97	3.41	3.11	2.88	1.50	1.71	3.21	4.70	3.26	
C ≥ 35 år	23.4	25.1	25.4	25.5	13.5	31.3	24.9	27.3	10.3	24.0	25.3	46.9	32.1	
	S.E. 0.38	1.68	1.28	0.97	0.80	1.35	1.57	0.89	0.68	1.23	0.94	1.54	2.07	
IB—C	11.9	8.0	22.2	9.5	15.6	27.9	23.8	18.5	7.4	2.5	10.7	10.4	6.8	
	S.E. 0.83	2.39	2.08	3.47	2.26	3.87	3.12	2.84	1.56	2.06	3.26	4.07	3.54	
	LT	HU	MT	NL	AT	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	NO	TR
A Samlet	23.0	18.5	38.3	30.3	30.8	20.6	37.0	11.9	25.9	28.9	40.6	27.1	29.3	32.7
	S.E. 0.97	1.07	1.70	2.28	0.73	0.74	1.15	1.04	0.84	1.14	1.03	1.30	0.88	0.89
B & 35 år	29.9	26.9	52.3	36.7	52.9	37.9	42.3	16.9	26.6	49.2	52.3	47.1	56.2	35.6
	S.E. 2.61	2.58	2.29	2.67	1.54	4.61	2.84	2.81	2.07	2.76	2.52	4.17	1.99	1.42
C ≥ 35 år	22.4	17.5	26.1	27.7	23.1	20.2	35.6	11.2	25.7	24.7	38.5	24.2	21.6	29.7
	S.E. 0.99	1.07	1.53	2.63	0.86	0.73	1.23	0.98	0.95	1.18	1.11	1.36	0.75	1.19
IB—C	7.5	9.3	26.2	9.0	29.8	17.7	6.7	5.7	0.9	24.4	13.8	22.9	32.6	5.9
	S.E. 2.69	2.51	2.80	3.12	1.83	4.60	3.09	2.62	2.33	2.79	2.73	4.47	2.06	1.92

Δ Forskel mellem bestemte aldersgrupper

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Tabel 21: Procentdel af lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som har gennemført ITE, som omfattede undervisning i flersprogede eller multikulturelle indstillinger, i alt og efter aldersgruppe, 2018 (data for figur D3)

Forklarende bemærkninger

Data baseret på lærernes svar på spørgsmål 2, "Hvor gammel er du?", og spørgsmål 6 (mulighed f) i TALIS 2018, "Var følgende elementer inkluderet i din formelle [uddannelse eller uddannelse]?" Svarene på spørgsmål 2 blev sorteret efter aldersgruppe. Når man ser på den samlede procentdel af lærere på sekundærtrinnet, der afsluttede ITE, og som

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

omfattede undervisning i flersprogede eller multikulturelle sammenhænge, angives statistisk signifikante forskelle fra EU-værdien med fed skrift.

Når man ser på forskelle mellem de to aldersgrupper (< 35 år og ≥ 35 år), er værdier, der er væsentligt forskellige (p & 0,05) fra nul, angivet med fed skrift.

EU omfatter respondenter fra alle EU-lande, der deltog i TALIS i 2018.

%	EU	BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV	
CPD	20.1	8.1	17.6	31.4	14.2	14.4	24.9	32.5	6.3	18.7	28.1	37.7	28.4	
S.E.	0.32	0.86	1.28	1.47	0.95	1.46	1.60	0.84	0.74	1.25	1.27	2.15	1.79	
	LT	HU	MT	NL	AT	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	NO	TR
CPD	18.1	14.8	26.9	9.7	17.6	14.0	22.3	17.6	14.2	19.9	23.9	23.0	15.0	27.0
S.E.	0.83	1.08	2.08	0.79	0.80	0.80	1.05	1.68	0.72	1.24	0.94	1.18	0.93	0.88

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Tabel 22: Procentdel af lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som deltog i CPD-aktiviteter med fokus på undervisning i flersprogede eller multikulturelle miljøer, 2018 (data for figur D3)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur D3 i kapitel D.

Kapitel D, afsnit II

	EU	BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY
Fremmedsproglærere	71.2	73.2	58.7	40.6	72.8	66.0	69.8	80.5	77.6	55.6	79.3	75.7
S.E.	0.72	2.55	2.32	3.09	1.70	2.02	2.12	1.60	2.38	3.01	1.77	3.71
Lærere fra andre fag	36.0	33.5	38.4	28.9	40.7	50.1	55.5	38.4	33.1	29.4	27.9	63.5
S.E.	0.48	1.27	1.36	1.29	1.24	1.84	1.46	1.10	1.30	1.43	1.03	1.97
	LV	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
Fremmedsproglærere	76.2	62.1	54.0	85.5	55.6	39.3	69.2	55.3	66.3	63.9	85.8	20.7
S.E.	3.36	2.20	3.75	2.80	2.11	2.21	3.05	1.79	1.94	2.43	1.97	2.22
Lærere fra andre fag	55.7	31.4	29.3	56.5	33.9	32.0	47.3	28.7	48.7	39.0	80.1	8.9
S.E.	1.76	1.33	1.37	1.81	1.07	1.82	1.65	1.18	1.73	1.66	1.86	0.71

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Tabel 23: Procentdel af lærere på sekundærtrinnet (ISCED 2), som har været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, 2018 (data for figur D6)

Forklarende bemærkninger

Data baseret på lærernes svar på spørgsmål 15 og 56 i TALIS 2018: "Underviser du følgende fagkategorier i det indeværende skoleår?" og "Har du nogensinde været i udlandet til erhvervsmæssige formål i din karriere som lærer eller under din læreruddannelse/uddannelse?"

Fremmedsproglærere er dem, der valgte mulighed (e) for spørgsmål 15. Lærere i andre fag er dem, der ikke valgte mulighed (e) for spørgsmål 15 og markerede alle andre muligheder (a-i). Mobile lærere er dem, der svarede "ja" til mindst en af mobilitetssituationerne (mulighed a-e)).

EU omfatter respondenter fra alle de lande, der i øjeblikket er i EU, og som besvarede TALIS' mobilitetsrelaterede spørgsmål i 2018.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	Average 17	BE nl	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT
2018	72.2	58.7	72.8	66.0	69.8	80.5	77.6	55.6	79.3
S.E.	0.74	2.32	1.70	2.02	2.12	1.60	2.38	3.01	1.77
2013	57.6	43.0	53.3	45.1	54.2	73.7	63.3	36.8	61.7
S.E.	0.82	2.77	1.96	2.27	2.08	2.02	2.07	2.03	2.33
Δ2018-2013	14.6	15.8	19.5	20.9	15.5	6.8	14.2	18.8	17.6
S.E.	1.11	3.61	2.59	3.04	2.97	2.58	3.16	3.64	2.92
	CY	LV	NL	PT	RO	SK	FI	SE	IS
2018	75.7	76.2	85.5	55.6	39.3	55.3	66.3	63.9	85.8
S.E.	3.71	3.36	2.80	2.11	2.21	1.79	1.94	2.43	1.97
2013	58.6	62.0	59.5	35.1	30.0	39.6	56.2	57.1	71.6
S.E.	3.79	3.04	3.24	2.23	2.26	1.76	2.20	1.86	2.65
Δ2018-2013	17.1	14.2	26.0	20.5	9.3	15.7	10.0	6.7	14.2
S.E.	5.30	4.53	4.28	3.07	3.16	2.52	2.94	3.06	3.30

Δ Forskel mellem specifikke referenceår

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018 og 2013.

Tabel 24: Forskelle mellem 2018 og 2013 i andelen af moderne fremmedsprogslærere på sekundærtrinnet på sekundærtrinnet (ISCED 2), som har været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed (data for figur D6)

Forklarende bemærkninger

"Gennemsnit 17" henviser til de 17 lande (eller uddannelsessystemer) med svar på spørgsmålene om tværnational mobilitet i TALIS 2013 og 2018.

Se også de forklarende bemærkninger til figur D6 i kapitel D.

	Average 17	BE nl	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT
2018	36.3	38.4	40.7	50.1	55.5	38.4	33.1	29.4	27.9
S.E.	0.51	1.36	1.24	1.84	1.46	1.10	1.30	1.43	1.03
2013	20.0	21.1	21.2	30.4	35.5	24.1	15.3	10.4	13.2
S.E.	0.37	0.94	1.20	1.54	1.26	1.06	0.78	0.72	0.89
Δ2018-2013	16.3	17.4	19.4	19.6	20.0	14.2	17.8	18.9	14.7
S.E.	0.63	1.66	1.73	2.40	1.93	1.53	1.52	1.60	1.36
	CY	LV	NL	PT	RO	SK	FI	SE	IS
2018	63.5	55.7	56.5	33.9	32.0	28.7	48.7	39.0	80.1
S.E.	1.97	1.76	1.81	1.07	1.82	1.18	1.73	1.66	1.86
2013	36.5	37.5	32.7	15.6	17.2	17.4	37.3	31.8	70.9
S.E.	1.35	2.43	1.78	0.96	1.21	1.25	1.36	1.40	1.49
Δ2018-2013	27.0	18.2	23.8	18.3	14.8	11.3	11.4	7.2	9.2
S.E.	2.39	3.00	2.53	1.44	2.19	1.72	2.20	2.17	2.38

Δ Forskel mellem specifikke referenceår

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018 og 2013.

Tabel 25: Forskelle mellem 2018 og 2013 i andelen af lærere i andre fag på sekundærtrinnet (ISCED 2), der har været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed (data for figur D6)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger i den foregående tabel i dette bilag samt bemærkningerne til figur D6 i kapitel D.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	EU	BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY
EU-program	27.4	20.1	13.7	35.2	37.6	26.9	51.8	33.3	16.6	25.0	16.7	34.2
S.E.	0.66	3.20	2.14	4.24	2.18	2.93	3.25	2.09	2.22	3.28	2.07	4.84
Nationalt eller regionalt program	15.7	:	10.5	18.9	23.4	10.5	33.6	21.6	14.5	20.1	6.6	34.1
S.E.	0.64	:	2.00	3.42	1.59	1.60	2.19	1.55	2.11	2.41	1.27	5.76
	LV	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
EU-program	55.8	28.5	36.0	27.9	37.7	59.3	50.5	33.2	37.6	24.2	40.9	58.5
S.E.	5.63	2.73	4.66	3.69	2.45	3.40	4.40	2.36	2.55	2.43	3.19	6.27
Nationalt eller regionalt program	29.1	24.6	:	13.2	17.5	24.8	17.9	15.3	17.0	8.2	15.1	:
S.E.	3.46	2.48	:	2.10	2.37	3.01	3.06	2.04	1.96	1.69	2.38	:

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Tabel 26: Procentdel af mobile fremmedsproglærere på sekundærtrinet (ISCED 2), som er rejst til udlandet i erhvervsmæssigt øjemed med støtte fra et mobilitetsprogram, 2018 (data for figur D8)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur D8 i kapitel D.

Landespecifikke noter

Se de landespecifikke bemærkninger til figur D8 i kapitel D.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	Gennemsnit 17	BE nl	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT
EU-programmet for 2018	27.2	13.7	37.6	26.9	51.8	33.3	16.6	25.0	16.7
S.E.	0.71	2.14	2.18	2.93	3.25	2.09	2.22	3.28	2.07
EU-programmet for 2013	25.1	17.1	37.5	24.3	41.1	35.2	9.3	12.7	15.2
S.E.	0.89	2.85	2.31	2.33	2.44	2.51	1.81	2.52	1.88
Δ2018-2013	2.1	-3.4	0.1	2.7	10.8	-1.8	7.2	12.3	1.5
S.E.	1.13	3.56	3.18	3.74	4.06	3.27	2.86	4.14	2.80
Nationalt eller regionalt program for 2018	15.4	10.5	23.4	10.5	33.6	21.6	14.5	20.1	6.6
S.E.	0.67	2.00	1.59	1.60	2.19	1.55	2.11	2.41	1.27
Nationalt eller regionalt program for 2013	11.1	:	13.2	:	26.1	19.9	:	22.2	:
S.E.	0.53	:	1.43	:	2.59	1.76	:	2.75	:
Δ2018-2013	4.3	:	10.2	:	7.5	1.7	:	-2.1	:
S.E.	0.86	:	2.13	:	3.39	2.34	:	3.66	:
	CY	LV	NL	PT	RO	SK	FI	SE	IS
EU-programmet for 2018	34.2	55.8	27.9	37.7	59.3	33.2	37.6	24.2	40.9
S.E.	4.84	5.63	3.69	2.45	3.40	2.36	2.55	2.43	3.19
EU-programmet for 2013	40.7	61.2	27.3	45.6	49.7	25.8	38.8	21.0	29.0
S.E.	4.64	3.10	3.92	4.56	3.97	2.24	2.78	1.93	2.24
Δ2018-2013	-6.5	-5.3	0.6	-7.9	9.6	7.4	-1.2	3.3	11.9
S.E.	6.71	6.42	5.38	5.17	5.23	3.25	3.78	3.10	3.90
Nationalt eller regionalt program for 2018	34.1	29.1	13.2	17.5	24.8	15.3	17.0	8.2	15.1
S.E.	5.76	3.46	2.10	2.37	3.01	2.04	1.96	1.69	2.38
Nationalt eller regionalt program for 2013	:	22.6	:	:	:	12.7	13.5	:	20.1
S.E.	:	3.64	:	:	:	1.81	2.03	:	2.59
Δ2018-2013	:	6.6	:	:	:	2.6	3.5	:	-5.0
S.E.	:	5.02	:	:	:	2.72	2.82	:	3.52

Δ Forskel mellem specifikke referenceår

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018 og 2013.

Tabel 27: Forskelle mellem 2018 og 2013 i andelen af mobile fremmedsproglærere på sekundærtrinnet på sekundærtrinnet (ISCED 2), som er rejst til udlandet i erhvervsmæssigt øjemed med støtte fra et mobilitetsprogram (data for figur D8)

Forklarende bemærkninger

Data baseret på lærernes svar på spørgsmål 15 og 56 i TALIS 2018 og 15 og 48 i TALIS 2013: "Underviser du følgende fagkategorier i det indeværende skoleår?" og "Har du nogensinde været i udlandet i erhvervsmæssigt øjemed i din karriere som lærer eller under din læreruddannelse/uddannelse?", mulighed b) i 2018 og c) i 2013, "som lærer i et EU-program" og c) i 2018 og d) i 2013, "som lærer i et regionalt eller nationalt program". Lærere kan have brugt begge typer af programmer.

Fremmedsproglærere er dem, der valgte mulighed (e) for spørgsmål 15. Mobile lærere er dem, der svarede "ja" til mindst en af løsningsmodellerne a)-e) i spørgsmål 56 i 2018 og b)-f) i 2013.

"Gennemsnit 17" henviser til de 17 lande (eller uddannelsessystemer) med svar på spørgsmålene om tværnational mobilitet i TALIS 2013 og 2018.

Når man ser på forskelle mellem 2018 og 2013, er værdier, der er væsentligt forskellige ($p < 0,05$) fra nul, angivet med fed skrift.

Landespecifikke noter

Belgien (BE nl), Danmark, Frankrig, Italien, Cypern, Nederlandene, Portugal, Rumænien og Sverige: stikprøven var utilstrækkelig (mindre end 5 forskellige skoler eller 30 lærere) til kategorien "nationale eller regionale programmer" i 2013.

	EU		CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
A	76.4		77.4	49.6	58.1	89.1	75.3	70.6	91.6	57.3	62.7
S.E.	0.75		1.78	2.72	2.63	1.36	2.69	2.92	1.35	5.68	3.89
B	68.4		56.0	54.8	70.3	80.0	58.8	38.7	83.1	77.1	44.4
S.E.	0.94		2.27	3.12	2.62	2.12	2.92	4.65	1.76	4.83	5.16
C	57.4		73.9	55.2	60.6	60.9	84.9	38.8	41.3	57.8	53.0
S.E.	1.01		1.80	2.89	2.92	2.07	2.17	3.94	2.16	6.47	4.41
D	40.8		45.3	40.3	61.2	46.5	34.3	37.6	25.2	33.5	61.4
S.E.	0.92		2.18	3.16	3.28	1.80	2.87	3.93	1.91	5.90	3.88
E	33.5		25.5	38.0	27.0	41.9	42.8	12.8	23.7	35.8	33.7
S.E.	0.94		1.62	2.14	2.51	2.08	3.05	2.20	2.03	5.31	3.68
F	21.9		33.7	15.4	19.1	30.3	12.0	11.4	15.7	44.4	:
S.E.	0.75		1.88	1.62	2.19	2.40	2.11	3.61	1.95	6.12	:
	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
A	82.2	68.7	59.0	51.4	36.9	68.7	70.9	62.3	59.5	33.1	:
S.E.	2.05	3.32	4.95	2.39	3.42	3.59	2.45	2.20	2.80	3.15	:
B	70.8	62.5	63.1	47.7	56.6	41.9	62.5	54.5	66.0	38.6	36.4
S.E.	2.29	5.38	4.27	3.26	4.02	3.06	2.61	2.06	2.53	3.41	5.42
C	35.7	46.9	46.6	74.2	49.8	53.8	35.7	55.0	35.3	:	38.4
S.E.	3.22	5.60	5.08	2.40	3.78	3.50	2.58	2.30	2.74	:	4.76
D	55.2	37.3	44.7	51.6	65.7	59.1	43.2	53.6	41.2	43.5	50.0
S.E.	3.00	4.73	4.07	2.18	3.90	3.20	2.53	2.18	2.73	3.01	5.77
E	27.0	25.6	26.2	10.3	68.3	30.7	23.4	22.4	33.2	31.6	32.7
S.E.	2.54	5.28	3.25	1.70	3.21	3.33	2.40	2.47	2.81	3.18	4.92
F	36.4	35.3	18.3	20.0	15.0	32.1	24.1	39.6	28.8	27.9	79.2
S.E.	2.50	5.30	3.00	2.41	2.04	3.83	2.43	2.43	2.57	2.76	5.05

A Sprogindlæring B At studere, som en del af deres læreruddannelse C Ledsagende besøgende studerende D Etablering af kontakt til skoler i udlandet E Undervisning F Læring af andre fagområder

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Tabel 28: Procentdel af mobile fremmedsproglærere på sekundærtrinnet (ISCED 2) efter erhvervsmæssig grund til at rejse til udlandet, 2018 (data for figur D9)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur D9 i kapitel D.

Landespecifikke noter

Belgien (BE fr, BE nl) og Bulgarien: spørgsmålet blev ikke behandlet i disse lande.

Letland, Island og Türkiye: en kategori vises ikke i tabellen på grund af den utilstrækkelige stikprøve (mindre end 5 forskellige skoler eller 30 lærere).

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

	EU		CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
A	39.3		35.5	10.2	32.5	65.1	30.5	32.3	62.4	23.1	28.7
	S.E.	0.75	1.71	1.62	1.49	1.72	1.74	2.04	1.66	1.41	1.84
B	39.3		32.0	48.3	63.9	48.5	21.6	28.8	50.5	64.0	20.4
	S.E.	0.71	1.54	2.54	1.55	1.76	1.56	2.27	1.97	2.23	2.31
C	49.9		64.4	54.5	51.5	47.9	78.9	42.8	31.5	50.1	48.3
	S.E.	0.76	1.80	2.64	1.64	1.72	1.85	2.78	1.96	2.24	2.42
D	34.9		44.5	36.2	60.7	30.8	24.0	45.0	18.4	35.6	55.1
	S.E.	0.71	2.03	2.81	1.86	1.47	1.88	2.49	1.42	1.97	1.99
E	23.3		25.0	32.0	24.0	24.3	18.7	12.1	16.6	25.9	27.3
	S.E.	0.59	1.69	2.73	1.39	1.69	1.75	1.28	1.28	2.41	1.48
F	22.3		37.0	15.2	20.6	28.5	4.9	15.5	26.9	40.2	15.2
	S.E.	0.61	1.89	2.02	1.48	1.50	0.88	1.51	1.62	2.25	1.37
	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
A	42.4	13.3	9.3	20.9	30.2	29.3	25.6	18.7	13.7	10.1	29.3
	S.E.	2.31	1.81	1.42	1.57	1.86	1.66	2.07	1.77	1.96	3.55
B	44.0	40.9	38.3	29.7	46.1	27.9	42.0	29.8	36.1	36.8	32.2
	S.E.	1.76	2.76	1.86	1.60	2.09	1.93	2.58	2.00	2.17	3.96
C	24.8	41.6	35.1	66.4	45.8	55.3	29.1	50.9	39.0	7.2	37.5
	S.E.	1.56	2.71	2.48	1.73	2.88	2.29	2.17	1.83	2.36	3.82
D	53.2	43.5	38.1	42.8	63.1	56.0	44.8	51.0	41.4	34.5	44.8
	S.E.	1.87	2.97	2.33	2.00	2.41	2.36	2.31	1.89	2.19	4.13
E	17.5	36.1	22.5	10.2	52.7	19.9	21.1	24.2	41.6	38.2	35.2
	S.E.	1.55	2.55	1.54	1.12	2.63	1.33	2.05	1.79	2.48	4.04
F	36.2	26.7	19.9	23.3	19.9	21.9	23.9	38.8	29.6	31.9	64.5
	S.E.	2.31	2.05	3.31	1.60	2.67	1.45	2.14	1.85	2.60	4.06

A Sprogindlæring B At studere, som en del af deres læreruddannelse C Ledsagende besøgende studerende D Etablering af kontakt til skoler i udlandet E Undervisning F Læring af andre fagområder

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Tabel 29: Procentdel af mobile lærere i andre fag på sekundærtrinnet (ISCED 2) efter faglig grund til at rejse til udlandet, 2018 (data for figur D9)

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur D9 i kapitel D.

Landespecifik note

Belgien (BE fr, BE nl) og Bulgarien: spørgsmålet blev ikke behandlet i disse lande.

	EU	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
Mindre end 3 måneder	48.8	76.0	64.5	71.3	70.4	32.5	34.5	71.5	40.9	53.6	78.3
	S.E.	0.90	0.00	3.86	1.65	2.33	2.60	2.89	2.60	4.10	4.80
Mndst 3 måneder	51.2	24.0	35.5	28.7	29.6	67.5	65.5	28.5	59.1	46.4	21.7
	S.E.	0.90	0.00	3.86	1.65	2.33	2.60	2.89	2.60	4.10	4.80
	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
Mindre end 3 måneder	65.0	76.6	61.7	76.4	79.9	76.6	57.7	59.6	60.6	88.1	69.1
	S.E.	2.47	3.66	3.33	2.72	3.13	2.69	2.53	2.37	2.64	6.52
Mndst 3 måneder	35.0	:	38.3	23.6	20.1	23.4	42.3	40.4	39.4	11.9	:
	S.E.	2.47	:	3.33	2.72	3.13	2.69	2.53	2.37	2.64	2.18

Kilde: Eurydice, baseret på TALIS 2018.

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur D10 i kapitel D.

Landespecifikke noter

Se landenoterne for figur D10 i kapitel D.

BILAG 2: CLIL I GRUNDSKOLEN OG DEN ALMENE GYMNASIAL UDDANNELSE

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Undervisning gennem forskellige sprog og de berørte ISCED-niveauer			
	Sprogstatus	Sprog	ISCED niveau
Vær fr	1 statssprog +1 fremmedsprog	Fransk + engelsk	1-3
	1 statssprog +1 andet statssprog	Fransk + hollandsk/tysk	1-3
I nærheden af	1 statssprog +1 andet statssprog	Tysk + fransk	1-3
Vær nl	1 statssprog +1 fremmedsprog	Hollandsk + engelsk	2-3
	1 statssprog +1 andet statssprog	Hollandsk + fransk/tysk	2-3
	1 Statssprog + 1 andet statsligt sprog +1 fremmedsprog	Hollandsk + fransk/tysk + engelsk	2-3
	1 Statssprog + 1 andre statslige sprog +1 andre statslige sprog +1 fremmedsprog	Hollandsk + fransk + tysk + engelsk	2-3
BG	1 statssprog +1 fremmedsprog	Bulgarsk + engelsk/fransk/tysk/italiensk/russisk/spansk	3
CZ	1 statssprog +1 fremmedsprog	Tjekkisk + engelsk/tysk	1-3
		Tjekkisk + fransk/italiensk/spansk	2-3
	1 statssprog +1 regionalt/mindretalsprog med officiel sprogstatus	Tjekkisk + polsk	1-3
DK	1 statssprog +1 fremmedsprog	Dansk + engelsk	1-3
DE	1 statssprog +1 fremmedsprog	Tysk + kinesisk/tjekkisk/hollandsk/engelsk/fransk/græsk/italiensk/polsk/portugisisk/rumænsk/spansk/tyrkisk	1-3
	1 statssprog +1 regionalt/mindretalsprog med officiel sprogstatus	Tysk + dansk/schlesisk	1-3
EE	1 statssprog +1 fremmedsprog	Estisk + tysk	2-3
		Estisk + engelsk	3
	1 statssprog +1 regionalt sprog/mindretal uden officiel sprogstatus	Estisk + russisk	1-3
	1 regionalt sprog/mindretal uden officiel sprogstatus +1 fremmedsprog	Russisk + engelsk	1
IE	1 statssprog +1 andet statssprog	Engelsk + irsk	1-3
EL	—	—	—
ES	1 statssprog +1 fremmedsprog	Spansk + engelsk/fransk/tysk/italiensk/portugisisk	1-3
	1 statssprog +1 regionalt/mindretalsprog med officiel sprogstatus	Spansk + Basker/Catalansk/Galicisk/occitansk/Valencian	1-3
	1 statssprog +1 regionalt/mindretalsprog med officiel sprogstatus +1 fremmedsprog	Spansk + baskisk + engelsk/fransk/tysk Spansk + catalansk + engelsk/fransk Spansk + galicisk + engelsk/fransk/tysk/portugisisk Spansk + Aranese (occitansk) + engelsk/fransk Spansk + Valencian + engelsk/fransk	1-3
	1 statssprog +1 fremmedsprog +1 andet fremmedsprog	Spansk + engelsk + fransk/tysk/italiensk	1-3
	1 regionalt sprog/mindretalsprog med officiel sprogstatus +1 fremmedsprog	Baskisk + engelsk/fransk Catalansk + engelsk/fransk	1-3
FR	1 statssprog +1 fremmedsprog	Fransk + arabisk/kinesisk/dansk/hollandsk/engelsk/tysk/italiensk/japansk/koreansk/polsk/portugisisk/russisk/spansk/svensk	1-3
		Fransk + vietnamesisk	2-3
	1 statssprog +1 regionalt sprog/mindretal uden officiel sprogstatus	Fransk + Alsatisk/Basker/Breton/Catalansk/Korsikan/Creole/Gallo/Melanesisk/Mosellan/occitansk/Polynesiske	1-3
HR	1 statssprog +1 regionalt/mindretalsprog med officiel sprogstatus	Kroatisk + ungarsk/serbisk	1-2
		Kroatisk + tjekkisk	3

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Undervisning gennem forskellige sprog og de berørte ISCED-niveauer			
	Sprogstatus	Sprog	ISCED niveau
DE/ER	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Italiensk + engelsk/fransk/tyisk/spansk	3
	1 statssprog + 1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Italiensk + fransk/triulisk/tyisk/latinsk/slovensk	1-3
CY	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Græsk + engelsk	1
LV	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Lettisk + engelsk/tyisk	2-3
		Lettisk + polsk/russisk/ukrainsk	1-3
		Lettisk + hviderussisk	1-2
		Lettisk + litauisk	2-3
	Lettisk + estisk	1	
LT	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Litauisk + engelsk/fransk/tyisk	1-3
	1 statssprog + 1 regionalt sprog/mindretal uden officiel sprogstatus	Litauisk + hviderussisk/polsk/russisk	1-3
LU	1 statssprog + 1 andet statssprog	Luxembourgsk + tysk/fransk	1-3
HU	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Ungarsk + engelsk/tyisk	1-3
		Ungarsk + kinesisk	1-2
		Ungarsk + fransk/italiensk/russisk/slovakisk/spansk	2-3
	1 statssprog + 1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Ungarsk + Bøymask/bulgarsk/kroatisk/tyisk/græsk/polsk/rumænsk/romersk/serbisk/slovakisk/slovensk	1-3
MT	1 statssprog + 1 andet statssprog	Maltesisk + engelsk	1-3
NL	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Hollandsk + engelsk	1-3
		Hollandsk + tysk	2-3
PÅ	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Tysk + arabisk/bosnisk/kroatisk/serbisk/engelsk	1-3
		Tysk + spansk	1-2
		Tysk + fransk	1
		Tysk + kinesisk/polsk	2
	1 Statssprog + 1 regionalt sprog/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Tysk + kroatisk (Burgenland Kroatisk)/Ungarsk/slovensk	1-3
		Tysk + tjekkisk/slovakisk	1-2
PL	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Polsk + engelsk/fransk/tyisk/italiensk/spansk	2-3
		Polsk + russisk	2
	1 statssprog + 1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Polsk + Kashubisk/tyisk	1-2
		Polsk + ukrainsk	1-3
		Polsk + russisk	2
Polsk + hviderussisk	3		
PT	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Portugisisk + fransk	2-3
		Portugisisk + engelsk	1-2
RO	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Rumænsk + engelsk/fransk/tyisk/italiensk/portugisisk/Spansk	3
	1 statssprog + 1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Rumænsk + bulgarsk/kroatisk/tjekkisk/tyisk/græsk/ungarsk/italiensk/polsk/fransk/russisk/serbisk/slovakisk/tyrkisk/ukrainsk/ukrainsk/ukrainsk	2-3
SI	1 statssprog + 1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Slovensk + ungarsk	1-3
SK	1 statssprog + 1 fremmedsprog	Slovakisk + engelsk/fransk/tyisk/italiensk/russisk/spansk	1-3
	1 statssprog + 1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Slovakisk + tysk/Romany/Rusyn	1-2
Slovakisk + ukrainsk		1-3	

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Undervisning gennem forskellige sprog og de berørte ISCED-niveauer			
	Sprogstatus	Sprog	ISCED niveau
FI	1 statssprog +1 fremmedsprog	Finsk + engelsk/fransk/tysk/russisk	1-3
		Finsk + kinesisk/estisk/spansk	1-2
	1 statssprog +1 ikketerritorielt sprog med officiel sprogstatus	Finsk + Sami	1-2
	1 statssprog +1 andet statssprog	Finsk + svensk	1-2
SE	1 statssprog +1 fremmedsprog	Svensk + engelsk	1-2
	1 statssprog +1 regionalt/mindretalssprog med officiel sprogstatus	Svensk + finsk	1-2
	1 statssprog +1 ikketerritorielt sprog med officiel sprogstatus	Svensk + Sami	1
AL	1 statssprog +1 fremmedsprog	Albansk + italiensk	3
	1 statssprog +1 regionalt sprog/mindretal uden officiel sprogstatus	Albansk + græsk/makedonsk	3
BA	—	—	—
CH	1 statssprog +1 fremmedsprog	Tysk + engelsk	3
		Fransk + engelsk	3
	1 statssprog +1 andet statssprog	Fransk + tysk Tysk + fransk Italiensk + tysk Romansk + Tysk	1-3
		Fransk + Italiensk Tysk + italiensk Tysk + romansk	3
ER	—	—	—
LI	1 statssprog +1 fremmedsprog	Tysk + engelsk	1-3
MG	1 statssprog +1 fremmedsprog	Montenegrin + engelsk	1 og 3
	1 regionalt sprog/mindretalssprog med officiel sprogstatus +1 fremmedsprog	Albansk + engelsk	1
MK	1 statssprog +1 fremmedsprog	Makedonsk + engelsk/fransk	3
NEJ	1 statssprog +1 fremmedsprog	Norsk + engelsk	2-3
		Norsk + fransk/tysk	3
INAE	1 statssprog +1 fremmedsprog	Serbisk + engelsk/tysk/fransk/italiensk/russisk/spansk	1-3
INAE	—	—	—

Forklarende bemærkninger

Se de forklarende bemærkninger til figur B12.

Inden for et land kan et enkelt sprog være en del af forskellige CLIL-programmer (se Italien, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien og Slovakiet).

Landespecifikke noter

Italien: siden 2010 har alle studerende i det sidste år af gymnasial uddannelse været nødt til at lære et ikke-sprogligt fag gennem et fremmedsprog. Personer på "sprogejen" skal lære et ikke-sprogligt fag gennem et fremmedsprog fra det fyldte 16. år og et andet ikke-sprogligt fag gennem et andet fremmedsprog fra det fyldte 17. år.

Luxembourg: al undervisning foregår på et andet sprog end luxembourgsk, for det meste på fransk eller tysk.

Ungarn og Polen: der er ingen regler om sprog for CLIL. Dataene vedrører faktiske CLIL-hensættelser i skoleåret 2021/2022.

Slovakiet: regler vedrørende sprog for CLIL omfatter kun grundskoleundervisning. Data om uddannelsesniveauer over grundskolen henviser til den faktiske CLIL-bestemmelse i skoleåret 2021/2022.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Sverige: forskrifter vedrørende sprog for CLIL omfatter kun undervisning på primær- og sekundærtrinnet. Data refererer kun til disse to niveauer. CLIL på gymnasial uddannelse kan eksistere, men er ureguleret.

Montenegro: data henviser til et pilotprojekt CLIL-projekt.

ANERKENDELSER

DET EUROPÆISKE FORVALTNINGSORGAN FOR UDDANNELSE OG KULTUR

Platforme, undersøgelser og analyser

Etmødested du Bourget 1 (J-70 — enhed A6) B-
1049 Bruxelles

([HTTPS://eurydice.eacea.ec.europa.eu/](https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/))

Ledelse af redaktør

Peter Birch

Forfattere

Nathalie Baïdak (koordinering), Isabelle De Coster og Daniela Kocanova

Bidragydere fra andre EU-institutioner

Eurostats kontor F.5: Uddannelse, sundhed og social beskyttelse: Malgorzata Stadnik og Marco Picciolo (støtte til

Eurostats database om fremmedsprogsindlæring)

Ekstern ekspert

Christian Monseur, University of Liège (PISA og TALIS dataudtræk og beregninger)

Grafik og layout

I nærheden af Patrice Brel

Produktionskoordinator

Hoteller i nærheden af Gisèle De Lei

NATIONALE EURYDICE-ENHEDER

ALBANIEN

Eurydice-enhed
Undervisnings- og idrætsministeriet
Rruga e Durrësit, Nr. 23
1001 Tiranë
Enhedens bidrag: Hoteller i nærheden af Gjokuta

ØSTRIG

Eurydice-Informationsstelle
Hoteller i nærheden af Wissenschaft und Forschung
Det er ABT. Bildungsstatistik und — overvågning
I nærheden af Minoritenplatz 5
1010 Wien
Enhedens bidrag: Alexandra KristinaR-Wojnesitz (ekstern ekspert)

BELGIEN

Unité Eurydice de la Communauté française
Hoteller i nærheden af Ministère de la Fédération Wallonie-Bruxelles
Administration Générale de l'Enseignement
Hoteller i nærheden af Avenue du Port, 16 — Bureau 4P03
1080 Bruxelles
Enhedens bidrag: fælles ansvar

Eurydice Vlaanderen
Departement Onderwijs en Vorming/
Afdeling Strategische Beleidsondersteuning
Hendrik Consciencegebouw 7C10
Koning Albert II-laan 15
1210 Brussel
Enhedens bidrag: fælles ansvar

Eurydice-Informationsstelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft
Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft
Fachbereich Ausbildung und Unterrichtsorganisation
I nærheden af Gospertstraße 1
4700 Eupen
Enhedens bidrag: fælles ansvar

BOSNIEN-HERCEGOVINA

Ministeriet for Borgerlige Anliggender
Uddannelsessektoren
Trg BiH 3
71000 Sarajevo
Enhedens bidrag: fælles ansvar

BULGARIEN

Eurydice-enhed
Center for Udvikling af Menneskelige Ressourcer
Enhed for Uddannelse Forskning og Planlægning
15, Graf Ignatiev Str.
1000 Sofia
Enhedens bidrag: Marchela Mitova og Nikoleta Hristova

KROATIEN

Agenturet for Mobilitet og EU-programmer
Frankopanska 26
10000 Zagreb
Enhedens bidrag: Maja Balen Baketa og Ana Dragičević

CYPERN

Eurydice-enhed
Undervisnings-, Kultur-, Idræts- og Ungdomsministeriet
Kimonoer og Thoukydidou
1434 Nicosia
Enhedens bidrag: Christiana Haperi;
eksperter: Dr. Angeliki Constantinou-Charalambous (Inspector of English, Department of Secondary General Education), Sophia Ioannou Georgiou (Chief Education Officer, Department of Primary Education, Ministeriet for Undervisning, Sport og Ungdom)

TJEKKIET

Eurydice-enhed
Det tjekkiske nationale agentur for international uddannelse og forskning
Dům zahraniční spolupráce
I nærheden af Poříčí 1035/4
110 00 Praha 1
Enhedens bidrag: Jana Halamová, Radka Topinková;
eksperter: Eva Tučková, Marie Černíková

DANMARK

Eurydice-enhed

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Ministeriet for videregående uddannelse og videnskab
Styrelsen for Videregående Uddannelser og Forskning
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Enhedens bidrag: Uddannelses- og Forskningsministeriet og
Børne- og Undervisningsministeriet

ESTLAND

Eurydice-enheden
Undervisnings- og Forskningsministeriet
I nærheden af Munga 18
50088 Tartu

Enhedens bidrag: Inga Kukk, Pille Põiklik, Undervisnings- og
Forskningsministeriet

FINLAND

Eurydice-enheden
Finlands nationale uddannelsesagentur
Postboks 380
00531 Helsinki

Enhedens bidrag: Repræsentanterne for den finske nationale
enhed: Tiina Komppa (Senior Specialist); Janne Loisa (Senior
Specialist); Petra Packalén (Senior rådgiver, uddannelse)

EDUFI fagspecialister: Minna Bálint (Senior rådgiver,
uddannelse); Kati Costiander, (Senior rådgiver, uddannelse); Nina
Eskola (projektleder) Anu Halvari (Senior rådgiver, uddannelse);
Annamari Kajasto, (Senior rådgiver, uddannelse); Katri Kuukka
(Senior rådgiver, uddannelse); Olli Määttä (Senior Adviser,
Uddannelse); Yvonne Nummela (Senior rådgiver, uddannelse);
Susanna Rajala (Senior rådgiver, uddannelse)

FRANKRIG

Unité française d'Eurydice
Direktoratet for evaluering, prognose og resultatovervågning
(DEPP)

Ministeriet for skoleundervisning og ungdomsanliggender
61-65, rue Dutot
75732 Paris Cedex 15

Enhedens bidrag: Françoise Parillaud (ekspert), Anne Gaudry-
Lachet (Eurydice Frankrig)

TYSKLAND

Eurydice-Informationsstelle des Bundes
Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt e. V. (DLR)
Heinrich-Konen Str. 1
53227 Bonn

Eurydice-Informationsstelle der Länder im Sekretariat der
Kultusministerkonferenz

I nærheden af Taubenstraße 10
10117 Berlin
Enhedens bidrag: Thomas Eckhardt

GRÆKENLAND

Den græske Eurydice-enhed
Direktoratet for Europæiske og Internationale Anliggender
Generaldirektoratet for Internationale og Europæiske Anliggender
Den græske diaspora og interkulturel uddannelse
Ministeriet for uddannelse og religiøse anliggender
37 Andrea Papandreou Street (Office 2172)
15180 Amarousion (Attiki)

Enhedens bidrag: Georgia Fermeli (Counselor A' of Science) og
Thalia Chatzigiannoglou (Counselor B' of Foreign Languages),
Institut for Uddannelsespolitik

UNGARN

Ungarsk Eurydice-enhed
Uddannelsesmyndighed
19-21 Maros Str.
1122 Budapest

Enhedens bidrag: Róza Szabó (ekspert, uddannelsesmyndighed)
Hoteller i nærheden af Sára Hatony (NU)

JEGCELAND

Eurydice-enheden
Direktoratet for Uddannelse
Víkurbær 3
203 Kópavogur
Enhedens bidrag: Hulda Skogland

IRLAND

Eurydice-enheden
Institut for Uddannelse og Færdigheder
Den internationale afdeling
I nærheden af Marlborough Street
Dublin 1 — DO1 RC96
Enhedens bidrag: Maria Lorigan og Pádraig MacFhlannchadha

ITALIEN

Hoteller i nærheden af Unità italiana di Eurydice
Hoteller i nærheden af Educativa (INDIRE)
Agenzia Erasmus+
Via C. Lombroso 6/15
50134 Firenze

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Enhedens bidrag: Hvad er Simona Baggiani?

ekspert: Diana Saccardo (Dirigente tecnica, Ministero dell'Istruzione e del Merito)

LETLAND

Eurydice-enheden

Statens uddannelsesudviklingsagentur

Væddeløbsgade 1 (5. sal)

1050 Riga

Enhedens bidrag: Rita Kursite

LIECHTENSTEIN

I nærheden af Informationsstelle Eurydice

Hoteller i nærheden af Schulamt des Fürstentums Liechtenstein

I nærheden af Austrasse 79

Postfach 684

9490 Vaduz

Enhedens bidrag: Belgin Amann, enheden Eurydice, kontoret for uddannelse Liechtenstein Barbara Ospelt-Geiger, ekspert, uddannelseskontoret Liechtenstein

LITAUEN

Eurydice-enheden

Det nationale agentur for uddannelse

Hoteller i nærheden af K. Kalinausko Street 7

03107 Vilnius

Enhedens bidrag: Eglė Petronienė og Beata Valungevičienė (eksterne eksperter)

LUXEMBOURG

Unité nationale d'Eurydice

FØR ASBL

i nærheden af EduPôle Walferdange

Bâtiment 03 — étage 01

Flyrejser til Diekirch

7220 Walferdange

Enhedens bidrag: Claude Sevenig (Ministère de l'Éducation nationale, de l'Enfance et de la Jeunesse (MENJE) — Service des relations internationales), Nevena Zhelyazkova (MENJE — Service de la recherche et de l'innovation pédagogiques et technologiques (SCRIPT) — Division du traitement de données sur la qualité de l'encadrement et de l'offre scolaire et éducative) og Annick Bartocci (MENJE — Service de l'encadrement et de l'offre scolaire et éducative) og Annick Bartocci (MENJE — Service de la Jeunesse (MENJE)

L'enseignement secondaire (ES)

MALTA

Ministeriet for uddannelse, sport, ungdom, forskning og innovation

Fantastisk belejring Road

Hoteller i nærheden af Floriana VLT 2000

Enhedens bidrag: Jeannine Vassallo

MONTENEGRO

Eurydice-enheden

Vaka Djurovica bb

81000 Podgorica

Enhedens bidrag: Divna Paljevic fra eksamenscentret og Fadila Kajevic fra kontoret for uddannelses tjenester

NEDERLANDENE

I nærheden af Eurydice Nederland

Hoteller i nærheden af Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Hoteller i nærheden af Directie Internationaal Beleid

Rijnstraat 50

2500 BJ Den Haag

Enhedens bidrag: fælles ansvar

NORDMAKEDONIEN

Det nationale agentur for det europæiske uddannelsesprogrammer og mobilitet

Boulevard Kuzman Josifovski Pitu, Nr. 17

1000 Skopje

Enhedens bidrag: fælles ansvar

NORGE

Eurydice-enheden

Direktoratet for Videregående Uddannelser og Skills

I nærheden af Postboks 1093,

5809 Bergen

Enhedens bidrag: fælles ansvar

POLEN

Polsk Eurydice enhed

Stiftelsen for udvikling af uddannelsessystemet

Aleje Jerozolimskie 142A

02-305 Warszawa

Enhedens bidrag: Beata Płatos-Zielińska; nationale eksperter: Agata Gajewska-Dyszkiewicz, Katarzyna Paczuska (Educational Research Institute)

PORTUGAL

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Portugisisk Eurydice enhed

Generaldirektoratet for Uddannelse og Videnskabsstatistik

Det er AV. 24 de Julho, 134

1399-054 Lissabon

Enhedens bidrag: Isabel Almeida og Margarida Leandro i samarbejde med Generaldirektoratet for Uddannelse eksterne eksperter: Helena Peralta og Joana Viana (Institut for Uddannelse-Universitetet i Lissabon)

RUMÆNIEN

Eurydice-enheden

Det nationale agentur for fællesskabsprogrammer inden for uddannelse og erhvervsuddannelse

Hoteller i nærheden af Universitatea Politehnică București

I nærheden af Biblioteca Centrală

Splaiul Independenței, nr. 313

Sektor 6

060042 București

Enhedens bidrag: Veronica — Gabriela Chirea i samarbejde med eksperter: Manuela Delia Anghel (Undervisningsministeriet), Rodica Diana Cherciu (Undervisningsministeriet) og Ciprian Fartușnic (National Center for Policy and Evaluation in Education — Research Unit in Education)

SERBIEN

Eurydice Unit Serbien

Hoteller i nærheden af Foundation Tempus

I nærheden af Zabljacka 12

11000 Beograd

Enhedens bidrag: fælles ansvar

SLOVAKIET

Eurydice-enheden

Den Slovakiske Akademiske Sammenslutning for Internationalt Samarbejde

Hoteller i nærheden af Krížkova 9

811 04 Bratislava

Enhedens bidrag: Hoteller i nærheden af Marta Čurajová

SLOVENIEN

Undervisnings-, videnskabs- og idrætsministeriet

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in sport

Institut for Uddannelsesudvikling og Kvalitetskontor

Eurydice Slovenien

Masarykova 16

1000 Ljubljana

Enhedens bidrag: Hoteller i nærheden af Saša Ambrožič Deleja

SPANIEN

Instituto Nacional de Evaluación Educativa (INEE)

Ministerio de Educación y Formación Profesional

Hoteller i nærheden af Paseo del Prado 28

28014 Madrid

Enhedens bidrag: Eva Alcayde García, Juan Mesonero Gómez og Jaime Vaquero Jiménez. Bidrag fra de selvstyrende regioner/byer: Manuel Sáez Fernández (Andalusien); José Calvo Dombón og Óscar Sánchez Estella (Aragón); Carlos Duque Gómez (Canarias) María Pilar Martín García og Clara Sancho Ramos (Castilla y León) María Isabel Rodríguez Martín (Castilla-La Mancha) Montserrat Montagut Montagut (Cataluña) Roberto Romero Navarro (Comunidad Valenciana); María Guadalupe Donoso Morcillo og Myriam García Sánchez (Extremadura) Iván Mira Fernández (Galicia) David Cervera Olivares og Gretchen Dobrott Bernard (C. de Madrid) Cristina Landa Gil (C.F. de Navarra) Maite Ruiz López (País Vasco); Antonio Coronil Rodríguez (Ceuta).

SVERIGE

Eurydice-enheden

Universitets- och högskolerådet/

Det svenske råd for videregående uddannelser

Æske 4030

171 04 Solna

Enhedens bidrag: fælles ansvar

SCHWEIZ

Eurydice-enheden

Schweizisk konference af kantonale undervisningsministre (EDK)

I nærheden af Speichergasse 6

3001 Bern

Enhedens bidrag: Alexander Gerlings

I NÆRHEDEDEN AF TÜRKIYE

Eurydice-enheden

Hoteller i nærheden af Strateji Geliştirme Başkanlığı (SGB)

Hoteller i nærheden af Eurydice Türkiye Birimi, Merkez Bina 4. Kat

B-Blok Bakanlıklar

06648 Ankara

Enhedens bidrag: I nærheden af Osman Yıldırım Uğur ekspert: Prof. Dr. Cem Balcıkanlı

At komme i kontakt med EU

PERSONLIGT

I hele Europa er der hundredvis af lokale EU-informationscentre.

Du kan finde adressen på det nærmeste center på: https://europa.eu/european-union/contact_en

PÅ TELEFON ELLER E-MAIL

Europe Direct er en tjeneste, der besvarer dine spørgsmål om Den Europæiske Union. Du kan kontakte denne tjeneste:

--- af freephone: 00 800 6 7 8 9 10 11 (visse operatører kan opkræve betaling for disse opkald)

— på følgende standardnummer: + 32 22999696, eller

--- pr. e-mail via: https://europa.eu/european-union/contact_en

At finde oplysninger om EU

ONLINE

Oplysninger på alle Den Europæiske Unions officielle sprog findes på Europa-webstedet: europa.eu

EU-PUBLIKATIONER

You can download eller bestille free og prissat EU-publikationer fra EU Bookshop på: <https://op.europa.eu/en/web/general-publikationer/publikationer>.

Du kan få flere eksemplarer af gratis publikationer ved at kontakte Europe Direct eller dit lokale informationscenter.

(se https://europa.eu/european-union/contact_en).

EU-RETEN OG DERTIL KNYTTEDE DOKUMENTER

For adgang til juridiske oplysninger fra EU, herunder al EU-lovgivning siden 1951 i alle de officielle sprogversioner, gå til EUR-Lex på: <https://eur-lex.europa.eu/>

ÅBNE DATA FRA EU

EU's portal for åbne data (<https://data.europa.eu/en>) giver adgang til datasæt fra EU. Data kan downloades og genbruges gratis til både kommercielle og ikke-kommercielle formål.

Nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa — 2023-udgave

Betænkning af Eurydice

2023-udgaven af nøgledata om sprogundervisning i skolen i Europa viser de vigtigste uddannelsespolitikker i forbindelse med sprogundervisning i skoler i 39 europæiske uddannelsessystemer. Den besvarer spørgsmål om antallet og rækken af fremmedsprog, der studeres af studerende, undervisningstiden for fremmedsprogsundervisning, sprogstøtte til nyankomne migrantstuderende, fremmedsproglæreres tværnationale mobilitet samt mange andre emner.

Rapporten indeholder 51 indikatorer, der er organiseret i fem forskellige kapitler: Kontekst, organisation, deltagelse, lærere og undervisningsprocesser. Der blev anvendt en række forskellige kilder til at opbygge indikatorerne, herunder Eurydice-netværket, Eurostat og OECD's internationale PISA- og TALIS-undersøgelser. Eurydice-data dækker alle lande i Den Europæiske Union samt Albanien, Bosnien-Hercegovina, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien og Türkiye.

Eurydice-netværkets opgave er at forstå og forklare, hvordan Europas forskellige uddannelsessystemer er organiseret, og hvordan de fungerer. Netværket indeholder beskrivelser af nationale uddannelsessystemer, sammenlignende undersøgelser af specifikke emner, indikatorer og statistikker. Alle Eurydice-publikationer er gratis tilgængelige på Eurydice-webstedet eller på tryk efter anmodning. Gennem sit arbejde sigter Eurydice mod at fremme forståelse, samarbejde, tillid og mobilitet på europæisk og internationalt plan. Netværket består af nationale enheder beliggende i europæiske lande og koordineres af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA).

For yderligere oplysninger om Eurydice, se: <https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/>

ISBN 978-92-9488-107-6

doi:10.2797/529032